

17/07/2017

Clipping Any Palau i Fabre (1-17 juliol)

TV

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

Festival Poesia i +

Poesia i +

Dilluns, dia 10 de juliol del 2017

Aparició a *País KM0* de XipTV

00:56:53

<http://www.xiptv.cat/pais-km-0/capitol/capitol-3-caldes-d-estrac-centenari-del-naixement-de-palau-i-fabre>

Poesia i +

Dilluns, dia 10 de juliol del 2017

Aparició a *24h Maresme Notícies* de XipTV

00:01:30

<http://m1tv.xiptv.cat/24-hores-maresme-noticies/capitol/el-poesia-i-aterra-a-mataro>

Poesia i +

Divendres, dia 30 de juny del 2017

Aparició a *24h Maresme Notícies* de XipTV

00:01:52

<http://m1tv.xiptv.cat/24-hores-maresme-noticies/capitol/torna-el-poesia-i-de-la-fundacio-palau>

xip/tv Canals temàtics ▾ Inicia sessió ▾ Registra't

/ m1tv

24H MARESME NOTÍCIES

Inici Política Societat Esports ▾ Cultura Arxíu històric Informatiu Sencer

▢ Veure programa en **mode tv**

Torna el Poesia i + de la Fundació Palau

24 HORES MARESME NOTÍCIES

30/06/2017 00:01:52 | 0 reproduccions | ☆☆☆☆☆ 0 vots

RADIO

Festival Poesia i +

94.6FM

ONA SANTS-MONTJUÏC

32 ANYS DE RÀDIO EN DIRECTE

Poesia i +

Juliol, dia 13 de juliol del 2017

Aparició a *Ona Cultural* d'Ona Sants

00:15:30 – 00:25:52

http://www.ivoox.com/ona-cultural-programa-13-juliol-2017-audios-mp3_rf_19786586_1.html

Por Laura Clemente > Ona Cultural - programa de la ràdio Ona de Sants M

Ona Cultural programa 13 de juliol de 2017

13/07/2017 5 0 0

Arts y literatura

Descargar Compartir Me gusta Más

Poesia i +

Dilluns, dia 10 de juliol del 2017

Aparició *La Tarda* de Ràdio Arenys

02:40:40 – 02:55:03

<https://enacast.com/radioarenysdemar/podcast/305266>

Tot sobre #Poesiaimes amb @radioarenys
@AlmedaPere i @Sanjosexmusic @FundacioPalau
@anypalauifabre #poesia #música
laxarxa.com/radiodirecte

94.6FM

ONA SANTS-MONTJUÏC

32 ANYS DE RÀDIO EN DIRECTE

Poesia i +

Dissabte, dia 8 de juliol del 2017

Aparició a *Ona Cultural* d'Ona Sants

54:15 – 73:37

http://www.ivoox.com/ona-cultural-programa-dissabte-8-juliol-audios-mp3_rf_19691361_1.html

 INICIO EXPLORAR BUSCAR [DESCARGAR APP](#)

Por Laura Clemente > Ona Cultural - programa de la ràdio Ona de Sants M

Ona Cultural programa de dissabte 8 de juliol de 2017

 08/07/2017 1 0 0

Arte y literatura

 DETENER

53:44 02:22:25

 Descargar Compartir Me gusta Más

Poesia i +

Divendres, dia 7 de juliol del 2017

Aparició a *Cultura y algo más* d'EMUN FM Ràdio

00:38 – 03:27

[http://podcast.emunfmradio.cat/?name=2017-07-07-07_070717_laura_clemente_culturayalgomas_agenda.mp3](http://podcast.emunfmradio.cat/?name=2017-07-07_070717_laura_clemente_culturayalgomas_agenda.mp3)

Podcast EMUN FM

Escolta el millor de la programació d'EMUN FM Ràdio. EMUN FM Ràdio, 6 emissores municipals consorciades de les Terres de Ponent. Albesa - Alfarràs - Alguairó - Almenar - Corbins - Torrefarrera

RSS »

iTunes »

070717 Laura Clemente Culturayalgomas Agenda

07-07-2017 (5,31 MB)

070717 Laura Clemente Culturayalgomas Agenda

Categories

Descarregar »

Durada: 5:48 m - Tipus de fitxer: mp3 (128 kbps 44100 Hz)

11 1:04 / 5:48

Poesia i +

Divendres, dia 7 de juliol del 2017

Aparició al 14/15 de RAC1

00:13:58 – 00:14:21

<http://www.rac1.cat/a-la-carta/detail/34a03543-175a-4cc4-822d-143a48525938>

L'hora a hora

Les seccions

Divendres, 07/07/2017

14.00 - 14.15 h

14/15

Poesia i +

Dijous, dia 6 de juliol del 2017

Aparició a Catalunya Ràdio i Catalunya Informació

00:00:58

https://www.dropbox.com/s/auw51wh6lq1a6ju/20170706%20CatalunyaR%C3%A0dio_Poesia%20i%20%2B.mp3?dl=0

Poesia i +

Dimecres, dia 5 de juliol del 2017

Aparició a *Els quatre cantons* de Canet Ràdio | Entrevista a Albert Balasch

00:15:36

<https://www.dropbox.com/s/qbohln5uybugbbf/Poesia%20i%20m%C3%A9s%20Albert%20Balasch%20%285-7-17%29.mp3?dl=0>

Poesia i +

Dimecres, dia 5 de juliol del 2017

Aparició a *Els quatre cantons* de Canet Ràdio | Entrevista a Martí Sales

00:16:13

<https://www.dropbox.com/s/041648sgrjf6q6e/Poesia%20i%20m%C3%A9s%20Mart%C3%AD%20Sales%20%285-7-17%29.mp3?dl=0>

Poesia i +

Dimecres, dia 5 de juliol del 2017

Aparició a *Els quatre cantons* de Canet Ràdio | Entrevista a Roger Mas

00:13:57

<https://www.dropbox.com/s/dcln6z3uxwwe39s/Poesia%20i%20m%C3%A9s%20Roger%20Mas%20%285-7-17%29.mp3?dl=0>

Poesia i +

Dilluns, dia 3 de juliol del 2017

Aparició a *La Linterna* de Cadena COPE

00:04:50

http://www.cope.es/audios/linterna-cope-catalunya-andorra/mireia-calafell-co-directora-del-festival-poesia_397097

Mireia Calafell co-directora del festival poesia i +

LA LINTERNA

COPE CATALUNYA I ANDORRA

Amb José Miguel Cruz
De Dilluns a Divendres
De 19 a 20h

facebook.com/LalinternaCat
Twitter: @lalinternacat

Mireia Calafell co-directora del festival poesia i +00:00 / 04:50

03 DE JULIO DE 2017 | ACTUALIZADO EL 03 DE JULIO DE 2017

mataró ràdio 89.3 fm

Poesia i +

Dilluns, dia 3 de juliol del 2017

Aparició a *Viu la vida, dia a dia* (2a hora) de Mataró Ràdio

00:02:37 – 00:15:35

http://www.ivoox.com/2017-07-03-viu-vida-dia-a-dia-2a-audios-mp3_rf_19591116_1.html

Por mataro_radio > Viu la vida, dia a dia

2017/07/03 Viu la vida, dia a dia (2a hora)

03/07/2017 | 0 | 0 | 0

Magazine y variedades

00:00

52:42

 Descargar | Compartir | Me gusta | Más

Poesia i +

Dijous, dia 29 de juny del 2017

Aparició a *El Primer Cafè* de Ràdio Arenys

00:06:51 – 00:07:38

http://enacast.com/radioarenysdemar/#/programs/elprimercafe/radioarenysdemar_podcast_10986?s=5094

el primer café
amb Elena Viu i Jordi Dotras

la xarxa

Me gusta Compartir Sugerir cambios ...

El primer café
29 de junio a las 3:12 · 🌐

Descobreix les novetats del festival Poesia i +, que de nou inclou actuacions a Llavaneres, Arenys i Canet

Actualitat ampliada (El primer café del 29/6/2017)
Descobreix les novetats del festival Poesia i +, que inclou actuacions a Llavaneres, Arenys i Canet

ENACAST.COM

El primer café
@elprimercaferadio

Inicio

Información

Fotos

Vídeos

Publicaciones

Comunidad

[Crear una página](#)

Poesia i +

Dijous, dia 29 de juny del 2017

Aparició a Catalunya Ràdio i Catalunya Informació

00:01:07

https://www.dropbox.com/s/mq4h0ayvgeh11qo/20170629%20CatalunyaR%C3%A0dio_Poesia%20i%20%2B.mp3?dl=0

Any Palau i Fabre

Any Palau i Fabre

Dilluns, dia 3 de juliol del 2017

Aparició a *Geografia Humana* de Catalunya Ràdio

00:55:23

<http://www.ccma.cat/catradio/alacarta/geografia-humana/lalquimia-de-palau-i-fabre/audio/968902/>

TELEVISIÓ 3

RÀDIO CATALUNYA RÀDIO

NOTÍCIES

ESPORTS

CULTURA

EL TEMPS

DIRECCIÓ

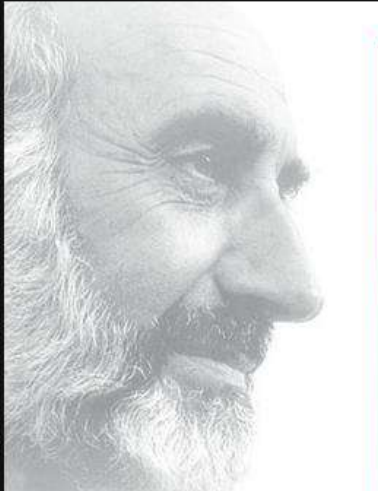
alacarta

BUSCA ÀUDIOS I VÍDEOS:

Per hora a hora

Per programes

Per col·leccions

JOSEP PALAU I FABRE

DONEU-ME UN COR MÉS PETIT, QUE AQUEST QUE TINC NO SE'M OMPLI

27:17

55:23

GEOGRAFIA HUMANA

TOTS ELS ÀUDIOS

WEB DEL PROGRAMA

L'alquímia de Palau i Fabre

03/07/2017

0

INSEREIX

Al "Geografia humana" ens afegim a l'Any Pompeu i Fabre posant la millor nota a les seves paraules amb les millors veus que han musicat els seus poemes. Una ruta sonora imperdible per commemorar el centenari del naixement d'un dels nostres autors més populars i compromesos.

PRENSA

Festival Poesia i +

Reescrivint Palau i Fabre

Quinze dels poetes catalans més renovadors del panorama actual versionen alguns dels poemes de l'escriptor, de qui enguany es commemora el centenari del seu naixement

Manuel Guerrero

El Festival Poesia i+ –dirigit per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales–, que se celebra al Maresme i a l'epicentre de la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, dedica aquest any del centenari del naixement de Josep Palau i Fabre a destacar el seu esperit transgressor, innovador i líric. Coincidint amb els dies més intensos del festival volem convidar-vos a rellegir i repensar la seva poesia de la mà d'alguns dels poetes actuals més renovadors.

Un dels poemes més celebrats i recordats de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008) és *L'aventura*, que a partir de cinc versions, traduccions, recreacions, d'un emblemàtic poema d'Arthur Rimbaud, *Sensation*, esdevé alhora un homenatge i una recreació nova de l'obra de l'autor de les *Il·luminacions*. Com en *Imitació de Rosselló-Pòrcel*, *El lector invisible* o *El cordó umbilical*, escrits a partir de Bartomeu Rosselló-Pòrcel o Carles Riba, Josep Palau i Fabre planteja el problema de la imitació i de la identitat.

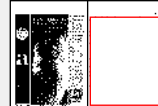
Sorpreses i impactes

Ara i aquí, com a homenatge creatiu dedicat a Josep Palau i Fabre, hem proposat a un bon nombre de poetes de diverses generacions, pròxims a la seva poètica radical, de triar i escollir una poema o text del llibre *Poemes de l'Alquimista* per tal de fer-ne una versió, recreació o transcreació personal. Algunes de les obres de poetes com Dolors Miquel, Mireia Calafell o Ester Xargay, dedicades o inspirades en Palau i Fabre, ja les coneixíem o havien sigut editades abans. La majoria, de Joan Noves, Vicenç Altaïó, Víctor Sunyol, Antoni Clapés, Anna Gual, Jaume C. Pons Alorda, Blanca Llum Vidal, Arnau Pons, Sònia Moll, Maria Sevilla o Meritxell Cucurella-Jorba són fresques i ben recents, escrites i creades especialment per a aquesta ocasió. Alguns poetes han escollit el mateix poema de Palau, com han fet Sunyol i Clapés. A més, l'Eduard Escoffet n'ha fet una recreació verbal i visual. El resultat del conjunt és àmpliament estimul·lant, sorprenent i, sovint, ben impactant. La paraula de les dones és ben present i contundent. Us convidem, amb plaer, a compartir aquestes noves versions, recreacions, relectures, nocturnes o festives, del gran clàssic, ben viu, que és Josep Palau i Fabre. ♦

EL FILÒLEG MANUEL GUERRERO
ÉS EL COMISSARI DE L'ANY
DEDICAT A JOSEP PALAU I
FABRE

XAVIER BERTAL

La sabata

He donat el meu cor a una dona barata.
Se'm podria a les mans. Qui l'hauria volgut?
En les escombraries una vella sabata
fa el mateix goig i sembla un tresor perdut.

Totes les noies fines que ronden a ma vora
no han tingut la virtut de donar-me el consol
que dóna una abraçada, puix que l'home no plora
pels ulls, plora pel sexe, i és amarg plorar sol.

Vull que ho sàpiguen bé les parentes i amigues:
Josep Palau no és un àngel ni un infant model.
Si tenien de mi una imatge bonica,
ara jo els n'ofereixo una de ben fidel.

No vull més ficcions al voltant de la vida.
Aquella mascarada ha durat massa temps.
Com que us angunieja que us mostri la ferida,
per això deixo encara la sabata en els fems.

Missiva

T'escriu amb llapis vermell, mots de foc;
parlo del bes i ja és besar-te un poc.

A la peixateria

"He donat el meu cor a una dona barata..."

Tot brilla sobre la parada:
la ganya resplendent i el blau
i aquell gel amb la falguera,
i el rosat grisenc del cranc.
Al mercat no hi ha qui no escolti la peixatera
amb l'eterna cantarella de sirena i davantal.
Reina meva, carinyo, bonica, reina meva...
Sóc l'aristòcrata que torna al mercat.
El meu cor és un estómac amb un immens forat,
on l'aire s'hi passeja amb gust d'escarabat.
Potser compraré avui també alguna peça...
He donat ja el meu cor a tants homes barats!
Ara voldria un home lluc o un home rap
o un home escamarlà, amb les antenes roges
o fins i tot un mascle anguila entre les cordes
o un home gamba amb el cap gustós i bla.
He donat ja el meu cor a tants homes barats!

Dolors Miquel

Literatura

No t'ha besat i ha marxat amb pressa,
i ha arribat a casa, i ha encès l'ordinador,
i ha escrit no t'he besat, no t'he besat la boca
i ara què en faig jo d'aquest voler-te als llavis.

En fa literatura. Només literatura.

Mireia Calafell

El poema

A Sylva
La música

Tra-li-ro-ló, ta-tà, tra-ri-ro-ló
Ton-ta-ta-tó, ti, to-ta-tó.
Tàntata, to-ta-tó.
Ti, to-te-tà, femí, suntà.
Tonte-tonte, tan-tó.
Un-se-mí, abborà, sen-tó.
Minsi, minsi, abborà, fe-mí, abborà.
Lacatemisotà-uptacomalacoció.
Ciò, lacatemí, ipsutà.
Fingue, fingue, la-ca-te-mí, o-sí, o-dà.
Bam-ba-là, bam-ba-là. No-tetemí.
Inta, magdà, to-te-mí.
Inta. Inta magdà.
La-ca-ta-mo-re-sí, u-dà, xin-ta-pó.
Lacatamoresí.

Paradís atroç

A celle qui se fait appeller 'tabou'

Amb els teus ulls oberts ompliries l'estança
on el teu cos madur fóra el meu instrument,
i el teu ventre, que té la forma impertinent,
daria el ritme atroç del repòs en la dansa.

Obririen l'espai espais d'esgarripança,
i entorn del blanc silenci, una música ardent,
fingiria en el sostre un ample firmament
on àngels taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els infants més rebels:
monstres que pariries en la buidor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita malalta

que circumden a lloure els coixos i els cretins...
Jo et besaria el ventre com una immensa galta,
i tu em demanaries que te'l besés per dins.

Paradís atroç

Amb els teus conys oberts ompliries l'estança
on el teu coit madur fóra el gran instrument,
i el teu centre, que té la xona impertinent,
daria el ritme atroç del repòs de la llança.

Obriria la mel les mels d'esgarripança,
i entorn del blanc esperma, una música ardent,
fingiria en el rostre un ample firmament
en què escrots taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els instants més en zels:
orgasmes que tindries en la fartor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita sens ulva.

on circulen a lloure els maixos i els destins...
ja et follaria el ventre com una immensa ulva,
i tu em demanaries que te'l follés per dins.

Jaume C. Pons Alorda

Paradís esventrat

Amb els ulls revoltats buidaria l'estança
on cap cos trencadís fóra el teu instrument,
i el meu ventre marcat, tossut, impertinent,
riuria tan fort que et malmetria la dansa.

No hi hauria a l'espai ni espai ni esgarripança
i entre els cossos distants, una fugida ardent
tiraria per terra estels i firmament:
ens fariem voltera i, ben lluny, contradansa.

Buscaria després els amors més rebels:
éssers lliures i oberts a l'infinit dels cels
que amb la guerra perduda o amb la vida malalta

no proscriuen ni cecs ni trencats ni cretins...
Besariem el món com una immensa galta
i tu encara voldries comandar-lo per dins.

Blanca Llum Vidal

Himne (fragment)

Buscarem les pessigolles
a les aixelles del cel
i cauran milions de noies
quan fem riure el firmament.

Himne

Rascarem la coïssor
a l'entrecreix d'una serra
i mil vergues faran flor
pel desfici de la terra.

Josep Pedrals

L'Edat de Pedra

A Joan Miró

Sota un blau d'aquarel·la i un aire tot pulmons,
un home nu travessa l'espai de banda a banda.
Té la força flexible, goluda, dels lleons;
va tot sol i diríeu que un exèrcit comanda.

L'Invisible, el Misteri, li trepitja els talons;
els cabells, a l'esquena, li formen una randa.
Duu una pedra a la mà i una pedra en el fons
de cada ull, abocada, que per no res s'abranda.

S'atura. S'insinua. Frega el ventre per terra.
S'encén un crit deforme i se'l veu brut de sang.
Es redreça i ensenya -a qui?-, el roig i el blanc

de l'ànec gegantí que amb els seus dits aferra,
rentant-se en l'aigua freda des del cor fins al flanc;
i tot això que he dit ho ha fet amb la mà esquerra.

L'Edat de Pedra (subversió)

A Josep Palau

Sota Palau l'alquimista dins un poema ple d'alè,
un jove pelut com ell reescriu que cal ser rebel.
N'ha après la fam de l'absolut i l'exercici de la transformació;
el foll empeny el món amb vida col·lectiva: ser sol amb molts.

El desdir, el tornar a dir, cristal·litzar l'incert;
els mots, com sons, prenen sentit de sentència, de crit.
De foc, la poesia li crema les mans, de cendra,
cec amb el llapis a la mà burxa el verb en el no-ésser.

Calla de tant parlar. Esborra i espurga el vers.
Vomita tot d'imatges per la gola de l'ull, put l'oïda.
Enlaira el drap i en fa bandera: Poesia i +.

Abasta el poema, sortint d'ell i de l'altre, del full volant,
reescriu els exercicis d'òptica com si el cos fos el lector;
i tot això que hem reescrit ho hem fet junts, vius i morts, a l'Ultratomba.
Vicenç Altaió

Pedra

A Xavier Zubiri

Dura com l'aigua dura.
Arrel d'ella mateixa.
En èxtasi perenne
la pedra perpetua
la pedra, imatge pura,
i la idea de pedra
se'ns fa del tot madura.

Capítol en blanc

El blanc es fa desitjar. La violació comença. Deixar o no deixar el blanc? Però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre. Tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós, són per a qui primer hi arribi. Una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc. Tot és possible. Tot s'amaga darrere el blanc. El blanc és sempre metàl·lic, acerat, i punxa els ulls. Un vers sobre la quartilla, una taca sobre la carta, un color sobre la tela, són funcions elementals, essencials, necessàries. Però un vers en requereix un altre, una frase en demana una altra, un color sol amb el blanc resulta incestuós, provocatiu, ofensiu, immoral. És una copulació massa ostensible. A qui es dirigeix principalment el blanc? A la nostra ploma, al nostre enteniment, al nostre pinzell? A cap d'ells: el blanc es dirigeix sempre al nostre sexe. Cal violar el blanc. Allí la taca roja diu la seva sang, el blau diu el seu mar o el verd la seva entranya. Cal combatre la inhumanitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligant-lo a despullar-se. Llavors potser ens dirà amb accent desesperat les nits passades vora el foc, esperant, amb la tristesa entre els grisos de la mà. O sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar. O ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc de la cella.

No hi ha cap marbre de Grècia darrere el blanc.

Comiat

Ja no sé escriure, ja no sé escriure més.
La tinta m'empastifa els dits, les venes...
-He deixat al paper tota la sang.
¿On podré dir, on podré deixar dit, on podré inserir
la polpa del fruit d'or sinó en el fruit,
la tempesta en la sang sinó en la sang,
l'arbre i el vent sinó en el vent d'un arbre?
¿On podré dir la mort sinó en la meua mort,
morint-me?
La resta són paraules...
Res no sabré ja escriure de millor.
Massa a prop de la vida visc.
Els mots se'm moren a dins
i jo visc en les coses.

Capítol_en_blanc: palimpsest d'alquímia o tractat de sexe cyborg a favor de l'opensource

Llavors és quan se't torna a mirar,
i s'esmolten, frec a frec, els desitjos de la irreverència:
la voluntat de fondre la carn magra amb el plom
tocar-se

i tornar-se d'or.
Raquel Santanera

el blanc es fa desitjar. l'orgia comença: ànodes, càtodes, tot l'arc del nostre impuls fent-nos el coit amb la mirada, soldant l'esperma d'or policromada (alquímia.txt) que programa el teu cervell i regalima, bit a bit, del meu pinzell. ¿deixar o no deixar el blanc? però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre:

encriptat = open("codi_colonitzat.txt") la recepta opaca de la caca-coïa; codis ocults per invocar un geni espès, isolat, irrespirable; demicirgs usurpadors: g00gle, w4l martí i el big data; are you a robot? m!@r0z0ft i les capses de sabates bilindades de m@cinT@2h; #classificaAllblncllassificable = (no he llegit però accepto: les vostres condicions: em vesteixo amb els vostres codis tancats de socio-construcció). encriptat.close()

tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós, són per a qui primer els descolonitzis. una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc i sensedomini.net, que tot és possible si el blanc parla del bes i ja és (missiva.mp4) besar-me un poc, si el blanc es veu en mi si el miro jo (narcís.raw). ¿deixar o no deixar el blanc?

alquímia = open("codi_en_blanc.txt") codis auris, bruixeria, dolça alquímia clandestina; no tinc prou oficis per saciar-me; tinc mugrons com dos vectors multidireccionals per boicotejar qualsevol forma de sintaxi binària; am i a robot? no sóc sinó el conjur per enunciar-me i fer-me a mida; l'orgasme_com una_sobrecàrrega_de_contrainformació; l'amor un software lliure; mutació infinita del virus i crisi de control = (he llegit i faig el coit: amb aquest codi obert: low-tech: sense patent: de biodestrucció). alquímia.close() cal combatre l'essencialitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligar-lo a hackejar-se. llavors potser ens dirà amb accent desesperat que hi ha riu les portes d'or d'unes parpelles, o sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar, o ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc voltaic de la cella. no hi ha cap marbre de [type the text] darrere el blanc.

Maria Sevilla

Invisibilitat

Si la beso
el desig torna a créixer com l'extremitat d'una
estrella de mar]

i m'oblido que morirem qualsevol dia
i que llavors tant se valdrà que hàgim existit.
El que escrius potser et fa eterna
però el que vius t'ho emportes dins d'un sac
per on treuen el cap fades i monstres
i no se'n assabentarà mai ningú.

Morirem
i potser ens ploraran els gossos
que no sabran que hem fet l'amor tantes vegades
d'amagat i del revés
i sense seny i sense casa.
El que no dius sí que existeix
-l'existeix endins,
com una pedra negra

que tu mateixa t'has nuat al turmell.

Sònia Moll

Sonet intrauterí

Des del teu mal, des de la teva entranya, des de les teves llàgrimes, vull ser una veu –germinal.
Pensar-te des de tu, des del teu centre dir-te, des de la flor suprema dels teus ulls.
Jo vull desnèixer en tu. Tot home vol desnèixer en un amor, un sí.
Ah! fes-me petit, fins que jo sigui pols estremida, pol·len del teu ventre.

Ballet extrauterí

Des de la teva panxa, des de la teva benaurança, des de les teves natges, vull ser un cos redemptor.]
Alleujar-te des de tu, des de la teva carcassa dir-te, des de la pell suprema dels teus dolors.]
Jo vull morir en tu. Tot fetus vol morir en un amor, un sí.
Ah! fes-me vinciar, fins que jo sigui remor llunyana, líquen de la teva pausa.]

Anna Gual

Hölderlin

gos mesell – amo
riu pensament – avall avall
idea – mirall mirat
la raó que foragita

mit Untertänigkeit – Scardanelli
Antoni Clapés

Hölderlin

Al davant, als seus peus, com un gos molt mesell besant l'amo, el riu passa i s'enduu els seus pensaments aturats. El riu s'atura i el pensament segueix. Només –nua– una Idea, s'ha quedat astorada davant del mirall, en mirar-se, i si miro el mirall m'astora aquella idea, miro amb aquella idea. No em veig.

Hölderlin

(el riu de la set –pensament de l'aigua–)
una gran set
(el riu s'atura –continuar nedant el Neckar, el Sena, al mar de Grifeu–)
una idea –ella, nua– s'emmiralla en l'ona quieta que neda
(el riu dins l'onada –nedar cap a un mateix–)
una gran por –mirar, mirar-se, com nedar, nedar-se–
(el riu del riu –la mirada de la mirada, a través de la mirada–)
una idea que sóc, i m'encega
–a Yvry sur Seine Artaud crida "pallaksch, pallaksch". Picasso, absent;
Llull, com sempre, al fons–]

Víctor Sunyol

Cant espiritual

No crec en tu, Senyor, però tinc tanta necessitat de creure en tu, que sovint parlo i t'imploro com si existissis]
Tinc tanta necessitat de tu, Senyor, i que siguis, que arribo a creure en tu –i penso creure en tu quan no crec en ningú.]
Però després em desperto, o em sembla que em desperto, i m'avergonyeixo de la meua feblesa i et detesto. I parlo contra tu que no ets ningú. I parlo mal de tu com si fossis algú.]
¿Quan, Senyor, estic despert, i quan sóc adormit? ¿Quan estic més despert i quan més adormit? ¿No serà tot un son i, despert i adormit, somni la vida? ¿Despertaré algun dia d'aquest doble son i viuré, lluny d'aquí, la veritable vida, on la vetlla i el son siguin una mentida?]
No crec en tu, Senyor, però si ets, no puc donar-te el millor de mi si no és així: sinó dient-te que no crec en tu. Quina forma d'amor més estranya i més dura! Quin mal em fa no poder dir-te: crec.]
No crec en tu, Senyor, però si ets, treu-me d'aquest engany d'una vegada; fes-me veure ben bé la teva cara! No em vulguis mal pel meu amor mesquí. Fes que sens fi, i sense paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: Ets.]

Cant carnal

No crec en res, Palau, però tinc tanta necessitat d'amor, que sovint nedo poemes que donen el confort que dona la veritat.

Tinc tanta necessitat d'amor, Palau, i que sigui ver, que arribo a veure amor pertot on miro –miro el cel miro el mar miro el tot.

I no em desperto mai, ni em vull mai despertar, i no m'avergonyeixo de res i segueixo sempre admirant-te. I et dic davant de tots, tu que ets el lúcid que ens és la llum el far el tot.

¿Quan, Palau, sóc més a prop i quan més lluny?
¿Quan la claror m'encega d'amor o quan la foscor em fa plorar-lo? ¿No serà tot una fal·làcia i, lluny i a prop, tan sols desig de sexe? ¿Matansaré algun dia al temple i viuré, en el somni, el veritable amor, on la distància i la proximitat dels cossos sigui només una metàfora?

No crec en res, Palau, però amb tu puc escorxar la raó davant dels ulls afamats de mentida: dic dient-te que crec en tu.
Quina forma de fe més bella i salvatge, l'escriptura! Quin èxtasi poder dir-te: crec.

No crec en res, Palau, però amb tu surto sovint d'aquest engany. Em fas veure que només hi ha el no: animals que es busquen contradient la mesquinesa i atiant, feréstecs, el foc, la rosa entre les mans. Tu fas que sens fi, i amb un excés de paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: sí.

Meritxell Cucurella-Jorba, El dígraf del desitx

Negatiu

Passen amb torxes per desolades carreteres;
són els poetes
separats del meu rostre
per un corredor sense acabament.
Les dents clavades enlloc. Canto per tu.
Els ulls negats, sabem qui ens esperava
en el revolt de les ombres.
I tu i jo saturnalment anellats amb elles.
¿On acaba la teva nit i on comença el meu insomni?
Escriu contra ells. Només llavors tu parlaràs en mi.
El front una remor, la llengua un silenci.
Per més que m'hi esfordi, sempre els seré un estranger.
Canto per tu
davant d'estranyos. Amb les cinc vocals de Rimbaud.
Fosses comunes sense consonants.

Arnau Pons

Negatiu

Passen sense torxes per la meua carretera.
No sé què em separava del meu rostre.
Ara tinc les dents corcades.
Quan tancarem els ulls sabrem per què esperàvem.
Tot està ple, no hi ha espai per a les ombres.
On acaba el corredor?
He de parlar a través d'algú, algú ha de parlar per mi.
No tinc veu ni rostre.
Per més que ho miri no me n'arriba sinó la por.
El negre sense consonants.

Revelat

El negre no se'n va, he fet proves i proves, anys, tota la vida.
Volia obtenir el color viu de les taronges, oh! si el tingués...
El vermell em surt sense voler, no hi puc intervenir.
El blanc dels llençols ja no existeix.
Una vegada vaig revelar tots els colors però és una fotografia familiar cursi, amb les tistes que somrien maliciosament.]
"Sempre començo amb tots els colors però acabo només amb el gris", que va dir Giacometti.]
Aleshores tothom calla. Morts.
Veig la llum transparent, meravellosa, és a fora i a dins de tot.
Però el negre mai no se'n va.
Tinc por del revelat.

Joan Noves

Reescrivint Palau i Fabre

Quinze dels poetes catalans més renovadors del panorama actual versionen alguns dels poemes de l'escriptor, de qui enguany es commemora el centenari del seu naixement

Manuel Guerrero

El Festival Poesia i+ –dirigit per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales–, que se celebra al Maresme i a l'epicentre de la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, dedica aquest any del centenari del naixement de Josep Palau i Fabre a destacar el seu esperit transgressor, innovador i líric. Coincidint amb els dies més intensos del festival volem convidar-vos a rellegir i repensar la seva poesia de la mà d'alguns dels poetes actuals més renovadors.

Un dels poemes més celebrats i recordats de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008) és *L'aventura*, que a partir de cinc versions, traduccions, recreacions, d'un emblemàtic poema d'Arthur Rimbaud, *Sensation*, esdevé alhora un homenatge i una recreació nova de l'obra de l'autor de les *Il·luminacions*. Com en *Imitació de Rosselló-Pòrcel*, *El lector invisible* o *El cordó umbilical*, escrits a partir de Bartomeu Rosselló-Pòrcel o Carles Riba, Josep Palau i Fabre planteja el problema de la imitació i de la identitat.

Sorpreses i impactes

Ara i aquí, com a homenatge creatiu dedicat a Josep Palau i Fabre, hem proposat a un bon nombre de poetes de diverses generacions, pròxims a la seva poètica radical, de triar i escollir una poema o text del llibre *Poemes de l'Alquimista* per tal de fer-ne una versió, recreació o transcreació personal. Algunes de les obres de poetes com Dolors Miquel, Mireia Calafell o Ester Xargay, dedicades o inspirades en Palau i Fabre, ja les coneixíem o havien sigut editades abans. La majoria, de Joan Noves, Vicenç Altaió, Víctor Sunyol, Antoni Clapés, Anna Gual, Jaume C. Pons Alorda, Blanca Llum Vidal, Arnau Pons, Sònia Moll, Maria Sevilla o Meritxell Cucurella-Jorbasón fresques i ben recents, escrites i creades especialment per a aquesta ocasió. Alguns poetes han escollit el mateix poema de Palau, com han fet Sunyol i Clapés. A més, l'Eduard Escoffet n'ha fet una recreació verbal i visual. El resultat del conjunt és àmpliament estimulant, sorprenent i, sovint, ben impactant. La paraula de les dones és ben present i contundent. Us convidem, amb plaer, a compartir aquestes noves versions, recreacions, lectures, nocturnes o festives, del gran clàssic, ben viu, que és Josep Palau i Fabre. ♦

EL FILÒLEG MANUEL GUERRERO
ÉS EL COMISSARI DE L'ANY
DEDICAT A JOSEP PALAU I
FABRE

XAVIER BERTAL

La sabata

He donat el meu cor a una dona barata.
Se'm podria a les mans. Qui l'hauria volgut?
En les escombraries una vella sabata
fa el mateix goig i sembla un tresor perdut.

Totes les noies fines que ronden a ma vora
no han tingut la virtut de donar-me el consol
que dóna una abraçada, puix que l'home no plora
pels ulls, plora pel sexe, i és amarg plorar sol.

Vull que ho sàpiguen bé les parentes i amigues:
Josep Palau no és un àngel ni un infant model.
Si tenien de mi una imatge bonica,
ara jo els n'ofereixo una de ben fidel.

No vull més ficcions al voltant de la vida.
Aquella mascarada ha durat massa temps.
Com que us angunieja que us mostri la ferida,
per això deixo encara la sabata en els fems.

Missiva

T'escric amb llapis vermell, mots de foc;
parlo del bes i ja és besat-te un poc.

A la peixateria

"He donat el meu cor a una dona barata..."

Tot brilla sobre la parada:
la ganya resplendent i el blau
i aquell gel amb la falguera,
i el rosat grisenc del cranc.
Al mercat no hi ha qui no escolti la peixateria
amb l'eterna cantarella de sirena i davantal.
Reina meva, carinyo, bonica, reina meva...
Sóc l'aristòcrata que torna al mercat.
El meu cor és un estómac amb un immens forat,
on l'aire s'hi passeja amb gust d'escarabat.
Potser compraré avui també alguna peça...
He donat ja el meu cor a tants homes barats!
Ara voldria un home lluç o un home rap
o un home escamarlà, amb les antenes roges
o fins i tot un mascle anguila entre les cordes
o un home gamba amb el cap gustós i bla.
He donat ja el meu cor a tants homes barats!

Dolors Miquel

Literatura

No t'ha besat i ha marxat amb pressa,
i ha arribat a casa, i ha encès l'ordinador,
i ha escrit *no t'he besat, no t'he besat la boca*
i ara què en faig jo d'aquest voler-te als llavis.

En fa literatura. Només literatura.

Mireia Calafell

El poema

A Sylva
La música

Tra-li-ro-ló, ta-tà, tra-ri-ro-ló
Ton-ta-ta-tó, ti, to-ta-tó.
Tàntata, to-ta-tó.
Ti, to-te-tà, femí, suntà.
Tonte-tonte, tan-tó.
Un-se-mí, abborà, sen-tó.
Minsi, minsi, abborà, fe-mí, abborà.
Lacatemisotà-uptacomalacoció.
Ció, lacatemí, ipsutà.
Fingue, fingue, la-ca-te-mí, o-sí, o-dà.
Bam-ba-là, bam-ba-là. No-tetemi.
Inta, magdà, to-te-mí.
Inta. Inta magdà.
La-ca-ta-mo-re-sí, u-dà, xin-ta-pó.
Lacatamoresí.

Paradís atroç

A celle qui se fait appeller 'tabou'

Amb els teus ulls oberts ompliries l'estança
on el teu cos madur fóra el meu instrument,
i el teu ventre, que té la forma impertinent,
daria el ritme atroç del repòs en la dansa.

Obririen l'espai espais d'esgarripança,
i entorn del blanc silenci, una música ardent,
fingiria en el sostre un ample firmament
on àngels taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els infants més rebels:
monstres que pariries en la buidor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita malalta

que circumden a lloure els coixos i els cretins...
Jo et besaria el ventre com una immensa galta,
i tu em demanaries que t'el besés per dins.

Paradís atroç

Amb els teus conys oberts ompliries l'estança
on el teu cos madur fóra el gran instrument,
i el teu centre, que té la xona impertinent,
daria el ritme atroç del repòs de la llança.

Obriria la mel les mels d'esgarripança,
i entorn del blanc esperma, una música ardent,
fingiria en el rostre un ample firmament
en què escrits taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els instants més en zels:
orgasmes que tindries en la fortor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita sens ulva.

on circulen a lloure els moixos i els destins...
Jo et follaria el ventre com una immensa vulva,
i tu em demanaries que t'el follés per dins.

Jaume C. Pons Alorda

Paradís esventrat

Amb els ulls revoltats buidaria l'estança
on cap cos trencadís fóra el teu instrument,
i el meu ventre marcat, tossut, impertinent,
riuria tan fort que et malmetria la dansa.

No hi hauria a l'espai ni espai ni esgarripança
i entre els cossos distants, una fugida ardent
tiraria per terra estels i firmament:
ens fariem voltera i, ben lluny, contradansa.

Buscaria després els amors més rebels:
éssers lliures i oberts a l'infinit dels cels
que amb la guerra perduda o amb la vida malalta

no proscriuen ni cecs ni trencats ni cretins...
Besariem el món com una immensa galta
i tu encara voldries comandar-lo per dins.

Blanca Llum Vidal

Musicat

API amb Josep Palau i Fabre

Alquimista de gran talla
és poeta que batalla

L'api musica el poema
de Palau el teorema

Si gra l'a-pí, fa la, pa-lau lla-vor.
Sant si tons fa, si, men-ja so.
Súcube, fa-bre-en-so.
Sí, jo-Po-Tzu, mascu, concep.
Sopols sopols, en-so.
Un ser tu, més-salep, tant-so.
Llimbs i, llimbs i, més-salep, mas-cu, més-salep.
Kyrieelson sal-li-apiinaenjulep-brió.
Brió, kyrielei, son-aleph.
Enzim, enzim, ri-e-lei-son, per qui, ky rep.
Am-bi-gu, am-bi-gu. No lei aci.
Fòtic, Josep, lei adí.
Fòtic. Fòtic Josep.
Ky-ri-e-son-lei-sí, julep, de sa-ó.
Kyriesonleisí.

Ester Xargay

Himne

(fragment)

Buscarem les pessigolles
a les aixelles del cel
i cauran milions de noies
quan fem riure el firmament.

Himne

Rascarem la coïssor
a l'entrecoix d'una serra
i mil vergues faran flor
pel desfici de la terra.

Josep Pedrats

L'Edat de Pedra

A Joan Miró

Sota un blau d'aquarel·la i un aire tot pulmons,
un home nu travessa l'espai de banda a banda.
Té la força flexible, goluda, dels lleons;
va tot sol i diríeu que un exèrcit comanda.

L'Invisible, el Misteri, li trepitja els talons;
els cabells, a l'esquena, li formen una randa.
Duu una pedra a la mà i una pedra en el fons
de cada ull, abocada, que per no res s'abranda.

S'atura. S'insinua. Frega el ventre per terra.
S'encén un crit deforme i se'l veu brut de sang.
Es redreça i ensenya –a qui?–, el roig i el blanc

de l'ànec gegantí que amb els seus dits aferra,
rentant-se en l'aigua freda des del cor fins al flanc;
i tot això que he dit ho ha fet amb la mà esquerra.

L'Edat de Pedra (subversió)

A Josep Palau

Sota Palau l'alquimista dins un poema ple d'alè,
un jove pelut com ell reescrui que cal ser rebel.
N'ha après la fam de l'absolut i l'exercici de la transformació;
el foll empeny el món amb vida col·lectiva: ser sol amb molts.

El desdir, el tornar a dir, cristal·litzar l'incert;
els mots, com sons, prenen sentit de sentència, de crit.
De foc, la poesia li crema les mans, de cendra,
cec amb el llapis a la mà burxa el verb en el no-ésser.

Calla de tant parlar. Esborra i espurga el vers.
Vomita tot d'imatges per la gola de l'ull, put fòida.
Enlaira el drap i en fa bandera: Poesia i +.

Abasta el poema, sortint d'ell i de l'altre, del full volant,
reescriu els exercicis d'òptica com si el cos fos el lector;
i tot això que hem reescrit ho hem fet junts, vius i morts, a l'Ultratomba.
Vicenç Altaió

Pedra

A Xavier Zubiri

Dura com l'aigua dura.
Arrel d'ella mateixa.
En èxtasi perenne
la pedra perpetua
la pedra, imatge pura,
i la idea de pedra
se'ns fa del tot madura.

Capítol en blanc

El blanc es fa desitjar. La violació comença. Deixar o no deixar el blanc? Però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre. Tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós, són per a qui primer hi arribi. Una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc. Tot és possible. Tot s'amaga darrere el blanc. El blanc és sempre metàl·lic, acerat, i punxa els ulls. Un vers sobre la quartilla, una taca sobre la carta, un color sobre la tela, són funcions elementals, essencials, necessàries. Però un vers en requereix un altre, una frase en demana una altra, un color sol amb el blanc resulta incestuós, provocatiu, ofensiu, immoral. És una copulació massa ostensible. A qui es dirigeix principalment el blanc? A la nostra ploma, al nostre enteniment, al nostre pinzell? A cap d'ells: el blanc es dirigeix sempre al nostre sexe. Cal violar el blanc. Allí la taca roja diu la seva sang, el blau diu el seu mar o el verd la seva entranya. Cal combatre la inhumanitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligant-lo a despullar-se. Llavors potser ens dirà amb accent desesperat les nits passades vora el foc, esperant, amb la tristesa entre els grisos de la mà. O sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar. O ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc de la cella.

No hi ha cap marbre de Grècia darrere el blanc.

Comiat

Ja no sé escriure, ja no sé escriure més.
La tinta m'empastifa els dits, les venes...
–He deixat al paper tota la sang.
¿On podré dir, on podré deixar dit, on podré inscriure
la polpa del fruit d'or sinó en el fruit,
la tempesta en la sang sinó en la sang,
l'arbre i el vent sinó en el vent d'un arbre?
¿On podré dir la mort sinó en la meua mort,
morint-me?
La resta són paraules...
Res no sabré ja escriure de millor.
Massa a prop de la vida visc.
Els mots se'm moren a dins
i jo visc en les coses.

Capítol_en_blanç: palimpsest d'alquímia o tractat de sexe cyborg a favor de l'opensource

Llavors és quan se'l torna a mirar,
i s'esmoren, frec a frec, els desitjos de la irreverència:
la voluntat de fondre la carn magra amb el plom
tocar-se
i tornar-se d'or.
Raquel Santanera

el blanc es fa desitjar. l'orgia comença: ànodes, càtodes, tot l'arc del nostre impuls fent-nos el coit amb la mirada, soldant l'esperma d'or policromada (alquímia.txt) que programa el teu cervell i regalima, bit a bit, del meu pinzell. ¿deixar o no deixar el blanc? però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre:
criptat = open("codi_colonitzat.txt") la recepta opaca de la coca-cola; codis ocults per invocar un geni espès, isolat, irrespirable: demíurgs usurpadors: g00gle, wa1mart i el big data; are you a robot? m@no20ft i les capses de sabates blindades de m@cinT@2h;
#classificaAllòInclassificable = {no he llegit però accepto: les vostres condicions: em vesteixo amb els vostres codis tancats de socio-construcció}. encriptat.close()
tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós: són per a qui primer els descolonitzis, una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc i sensedomini.net, que tot és possible si el blanc parla del bes i ja és (missiva.mp4) besar-me un poc, si el blanc es veu en mi si el miro jo (narcis.raw). ¿deixar o no deixar el blanc?
alquímia = open("codi_en_blanç.txt") codis auris, bruixeria, dolça alquímia clandestina; no tinc prou orificis per saciar-me: tinc murgons com dos vectors multidireccionals per boicotejar qualsevol forma de sintaxi binària; am i a robot? no sóc sinó el conjur per enunciar-me i fer-me a mida; l'orgasme.com_ una sobrecàrrega de contrainformació; l'amor un software lliure; mutació infinita del virus i crisi de control = {he llegit i faig el coit: amb aquest codi obert: low-tech: sense patent: de biodestrucció}. alquímia.close()
cal combatre l'essencialitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligar-lo a hackejar-se. llavors potser ens dirà amb accent desesperat què hi ha rere les portes d'or d'unes parpelles. o sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar. o ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc voltaic de la cella.
no hi ha cap marbre de [type the text] darrere el blanc.
Maria Sevilla

Invisibilitat

Si la beso
el desig torna a créixer com l'extremitat d'una
estrella de mar]
i m'oblido que morirem qualsevol dia
i que llavors tant se valdrà que hàgim existit.
El que escrius potser et fa eterna
però el que vius t'ho emportes dins d'un sac
per on treuen el cap fades i monstres
i no se'n assabentarà mai ningú.

Morirem
i potser ens ploraran els gossos
que no sabran que hem fet l'amor tantes vegades
d'amagat i del revés
i sense seny i sense casa.
El que no dius si que existeix
–t'existeix endins,
com una pedra negra
que tu mateixa t'has nuat al turmell.
Sònia Moll

Sonet intrauterí

Des del teu mal, des de la teva entranya, des de les teves llàgrimes, vull ser una veu –germinal.
Pensar-te des de tu, des del teu centre dir-te, des de la flor suprema dels teus ulls.
Jo vull desnèixer en tu. Tot home vol desnèixer en un amor, un sí.
Ah! fes-me petit, fins que jo sigui pols estremida, pol·len del teu ventre.

Ballet extrauterí

Des de la teva panxa, des de la teva benaurança, des de les teves natges, vull ser un cos redemptor.]
Alleujar-te des de tu, des de la teva carcassa dir-te, des de la pell suprema dels teus dolors.]
Jo vull morir en tu. Tot fetus vol morir en un amor, un sí.
Ah! fes-me vinciar, fins que jo sigui remor llunyana, líquen de la teva pausa.]

Anna Gual

Hölderlin

gos mesell – amo
riu pensament – avall avall
idea – mirall mirat
la raó que foragita

mit Untertönigkeit – Scardanelli
Antoni Clapés

Hölderlin

Al davant, als seus peus, com un gos molt mesell besant l'amo, el riu passa i s'enduu els seus pensaments aturats. El riu s'atura i el pensament segueix. Només –nua– una Idea, s'ha quedat astorada davant del mirall, en mirar-se, i si miro el mirall m'astora aquella idea, miro amb aquella idea. No em veig.

Hölderlin

(el riu de la set –pensament de l'aigua–)
una gran set
(el riu s'atura –continuar nedant el Neckar, el Sena, al mar de Grifeu–)
una idea –ella, nua– s'emmiralla en l'ona quieta que neda
(el riu dins l'onada –nedar cap a un mateix–)
una gran por –mirar, mirar-se, com nedar, nedar-se–
(el riu del riu –la mirada de la mirada, a través de la mirada–)
una idea que sóc, i m'encega
–a Yvry sur Seine Artaud crida "pallaksch, pallaksch". Picasso, absent:
Llull, com sempre, al fons–]

Victor Sunyol

Cant espiritual

No crec en tu, Senyor, però tinc tanta necessitat de creure en tu, que sovint parlo i t'imploro com si existissis]
Tinc tanta necessitat de tu, Senyor, i que siguis, que arribo a creure en tu –i penso creure en tu quan no crec en ningú.]
Però després em desperto, o em sembla que em desperto, i m'avergonyixo de la meua feblesa i et detesto. I parlo contra tu que no ets ningú. I parlo mal de tu com si fossis algú.]
¿Quan, Senyor, estic despert, i quan sóc adormit? ¿Quan estic més despert i quan més adormit? ¿No serà tot un son i, despert i adormit, somni la vida? ¿Despertaré algun dia d'aquest doble son i viuré, lluny d'aquí, la veritable vida, on la vetlla i el son siguin una mentida?]
No crec en tu, Senyor, però si ets, no puc donar-te el millor de mi si no és així: sinó dient-te que no crec en tu. Quina forma d'amor més estranya i més dura! Quin mal em fa no poder dir-te: crec.]
No crec en tu, Senyor, però si ets, treu-me d'aquest engany d'una vegada; fes-me veure ben bé la teva cara! No em vulguis mal pel meu amor mesquí. Fes que sens fi, i sense paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: Ets.]

Cant carnal

No crec en res, Palau, però tinc tanta necessitat d'amor, que sovint nedo poemes que donen el confort que dona la veritat.

Tinc tanta necessitat d'amor, Palau, i que sigui ver, que arribo a veure amor pertot on miro –miro el cel miro el mar miro el tot.

I no em desperto mai, ni em vull mai despertar, i no m'avergonyixo de res i segueixo sempre admirant-te. I et dic davant de tots, tu que ets el lúcid que ens és la llum el far el tot.

¿Quan, Palau, sóc més a prop i quan més lluny?
¿Quan la claror m'encega d'amor o quan la foscor em fa plorar-lo? ¿No serà tot una fallàcia i, lluny i a prop, tan sols desig de sexe? ¿M'atansaré algun dia al temple i viuré, en el somni, el veritable amor, on la distància i la proximitat dels cossos sigui només una metàfora?

No crec en res, Palau, però amb tu puc escorxar la raó davant dels ulls afamats de mentida: dic dient-te que crec en tu.
Quina forma de fe més bella i salvatge, l'escriptura! Quin èxtasi poder dir-te: crec.

No crec en res, Palau, però amb tu surto sovint d'aquest engany. Em fas veure que només hi ha el no: animals que es busquen contradients la mesquinesa i atiant, feréstecs, el foc, la rosa entre les mans. Tu fas que sens fi, i amb un excés de paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: sí.

Meritxell Cucurella-Jorba, El dígraf del desitx

Negatiu

Passen amb torxes per desolades carreteres:
són els poetes
separats del meu rostre
per un corredor sense acabament.
Les dents clavades enllloc. Canto per tu.
Els ulls negats, sabrem qui ens esperava en el revolt de les ombres.
I tu i jo saturnalment anellats amb elles.
¿On acaba la teva nit i on comença el meu insomni?
Escric contra ells. Només llavors tu parlaràs en mi.
El front una remor, la llengua un silenci.
Per més que m'hi esforcí, sempre els seré un estranger.
Canto per tu
davant d'estranyos. Amb les cinc vocals de Rimbaud.
Fosses comunes sense consonants.

Arnau Pons

Negatiu

Passen sense torxes per la meua carretera.
No sé què em separava del meu rostre.
Ara tinc les dents corcades.
Quan tancarem els ulls sabrem per què esperàvem.
Tot està ple, no hi ha espai per a les ombres.
On acaba el corredor?
He de parlar a través d'algú, algú ha de parlar per mi.
No tinc veu ni rostre.
Per més que ho miri no me n'arriba sinó la por.
El negre sense consonants.

Revelat

El negre no se'n va, he fet proves i proves, anys, tota la vida.
Volia obtenir el color viu de les taronges, oh! si el tingués...
El vermell em surt sense voler, no hi puc intervenir;
El blanc dels llençols ja no existeix.
Una vegada vaig revelar tots els colors però és una fotografia familiar cursi, amb les tietes que somriuen maliciosament.]
"Sempre començo amb tots els colors però acabo només amb el gris", que va dir Giacometti.]
Aleshores tothom calla. Morts.
Veig la llum transparent, meravellosa, és a fora i a dins de tot.
Però el negre mai no se'n va.
Tinc por del revelat.

Joan Noves

EXPOSICIONS

EL MÓN DE GIORGIO DE CHIRICO. SOMNI O REALITAT

CAIXAFORUM BARCELONA

Els escenaris onírics de l'italià passaran l'estiu a Barcelona, en una bona retrospectiva que repassa la trajectòria del gran pintor de la metafísica i la seva importància per a l'esdevenidor de l'art del segle XX.

→ AV. DE FRANCESC FERRER I GUÀRDIA, 6-8 (BARCELONA), DEL 19/7 AL 22/10

MUSEUM QUIZ SUMMER TOUR

DIFERENTS MUSEUS DE BARCELONA

Si és dimecres, toca trivial. El Museu de Ciències Naturals, el MNAC, el Museu d'Arqueologia de Catalunya i el Museu Marítim preparen per a les nits d'estiu una gimcana per equips que transcorrerà a les seves sales, consecutivament. Per a més grans de 18 anys.

→ ELS DIMECRES DE JULIOL

FESTIVAL POESIA I + 2017

DIVERSOS ESPAIS DEL MARESME

Amb un munt de màgia a la recàmera, la Fundació Palau esgota els darrers dies de la dotzena edició ja d'aquest festival que celebra la paraula i la vida i en el qual té especial importància la figura del seu mentor, dins els actes de l'Any Palau i Fabre.

→ FINS AL 16/7

CATALUNYA, UN PAÍS D'ENGINY I INNOVACIÓ

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA - MNACTEC

De l'astrolabi de Sunifred Llobet al pulsoreactor de Ramon Casanova, aquesta mostra repassa els *hits* de la ciència i la tecnologia catalanes i la seva influència mundial.

→ RBLA D'ÈGARA, 270 (TERRASSA). FINS AL 25/2

XXII FESTA DEL RENAIXEMENT A TORTOSA. L'ESPLENDOR D'UNA CIUTAT AL SEGLE XVI

DIFERENTS ESPAIS DE TORTOSA

Dijous la màquina del temps es tornarà a posar en marxa a Tortosa per convertir-la en una ciutat del segle XVI, amb una espectacular festa plena de damassos, espectacles, exposicions i vestits d'època.

→ TORTOSA, DEL 20 AL 23/7

ISMAEL SMITH, LA BELLESA I ELS MONSTRES

MNAC

L'estrambòtic cas d'aquest artista arriba al MNAC per restablir-ne la memòria: de la glòria a l'oblit, de la Catalunya noucentista a l'exili nord-americà, de la provocació i l'ambigüitat a deixar-ho tot per dedicar-se a la cura amateur del càncer.

→ PALAU NACIONAL, PARC DE MONTJUÏC (BARCELONA). FINS AL 17/9

LA GRAN AVENTURA DEL CACAOLAT

MUSEU DEL JOGUET DE CATALUNYA

Tastet de la col·lecció particular de Jordi Viader, relacionada amb la carismàtica beguda de cacau i l'estudi de la història de la indústria làctica a Catalunya.

→ SANT PERE, 1 (FIGUERES). FINS AL 1/10

PER SARA ARMADA

L'agenda del Maresme

Balls

PINEDA DE MAR

► 16.30. Sala Magma. Berenar i ball a càrrec del grup ARIA.

PREMIÀ DE MAR

► 20.00. Espai l'Amistat. Projectió de la pel·lícula de la festa major.

Concerts

MATARÓ

► 21.00. Teatre Monumental. VI Festival Internacional d'Orgue amb cine mut d'humor i animació, a càrrec d'Ulrich Walther.

► 23.00. L'alcalde del Varador. Jordi Bonell Experience.

PALAFOLLS

► 20.00. Gespa del casal d'Avis. Concert de la Banda d'acordions Koninklijke Accordeonvereniging Hoger Streven.

TEIÀ

► 22.00. Can Barrera. REMOR 2017 amb Txell Sust, Nito Figueras i Pep Poblet.

TIANA

► 22.00. Jardí Lola Anglada. Nits de música amb Coarde (música per a cinema).

VILASSAR DE DALT

► 20.00. Teatre La Massa. Concert solidari amb l'RBS Europe Choir, a benefici de Càritas.

Festes

PREMIÀ DE MAR

► Festa major. 20.00. Espai l'Amistat. Projectió de la pel·lícula de la festa major.

Havaneres

PREMIÀ DE DALT

► 18.30. Associació de la Gent Grn (La Benèfica). Cantada d'havaneres a l'Associació de la Gent Gran amb el grup Barca de Mitjana i degustació de rom cremat.

Infantils

CANET DE MAR

► 19.00. Biblioteca P. Gual i Pujadas. La pallassa Priska a càrrec de l'Eva González.

MATARÓ

► 17.30. Biblioteca Popular Fundació Iluro. L'hora del conte *El llibre secret de les princeses que també es tiren pets*, de Brenman.

► 17.30. Buc de Llibres. Buc de contes amb *El monstre encaputxat*, de Steve Antony.

► 18.00. Ateneu Fundació Iluro. L'hora del conte *El petit blau i el petit groc*, de Leo Lionni.

SANT POL DE MAR

► 11.00. Biblioteca Can Coromines. Petis lectors, al patil, punt de trobada per famílies amb infants de 0 a 3 anys. L'activitat es farà tots els dijous del mes de juliol i agost.

Sardanes

ARENYS DE MAR

► 19.30. Plaça de l'Església. Dijous sardanes amb la Cobla Iluro.

VILASSAR DE MAR

► 22.00. Pl. de l'Ajuntament. Sardanes a la fresca amb la cobla Lluïsos de Taradell.

Teatre

MATARÓ

► 21.00. La Destil·leria. Espai Cultural. *Misèria*, sota la direcció de Pere Vázquez.

TORDERA

► 22.00. Teatre Clavé. *Cendres; una opereta imaginària* de Kurt Weill.

Poesia

CALDES D'ESTRAC

► Festival Poesia i +. 19.30. Fundació Palau. Usonate Karaoke.

► 19.45. Fundació Palau. *L'art del desdir*, amb Vicenç Altaió.

► 20.30. Fundació Palau. *Són bombes, no coloms*, Fadwa Souleimane.

► 21.30. Fundació Palau. *Totes les nits incendiades*, amb Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martínez-Vernis.

MATARÓ

► 20.30. Biblioteca Pompeu Fabra. Capvespres als Jardinetes *A punt? Versos al pont*, a càrrec dels rapsodes Sandra Cabrespina i Genís Mayola i amb el violinista Sergi Mauro

Conferències

ARENYS DE MUNT

► 10.00. Can Borrell. Taller d'apoderament.

MATARÓ

► 11.00. Biblioteca Popular Fundació Iluro. Xerrada *Puig i Cadafalch i la seva època*, en el marc del projecte de voluntariat Companys de Viatge.

Inauguracions

EL MASNOU

► 19.00. Casa de Cultura. Inauguració de l'exposició *Creu Roja a El Masnou-Alella-Teià. 80 anys de trajectòria*.

Presentacions

MATARÓ

► 19.30. Buc de Llibres. Presentació de la publicació *Meditació zen: l'art de simplement ser*, de Lluís Nansen.

SANT POL DE MAR

► 19.00. Biblioteca Can Coromines. Presentació dels llibres guanyadors del Premi Mallorca de narrativa i poesia 2016, *La primera vegada*, d'Albert Fargas, i *Invertida*, d'Eva Baltasar.

Diversos

ALELLA

► Biblioteca Ferrer i Guàrdia. Campanya *La fam no fa vacances*. Horari: de dilluns a divendres, de 15.30 a 20.30, i divendres de 10.00 a 13.30. Fins al 30 de setembre.

ARENYS DE MUNT

► 10.00. Can Borrell. Taller d'apoderament.

ARGENTONA

► D'11.00 a 13.00. Casal de Joves. Taller de hip hop.

► D'11.00 a 13.00. Espai Jove del Cros. Taller de teatre.

► De 20.00 a 21.00. Plaça Sant Miquel del Cros. Master class de zumba.

CABRERA DE MAR

► Club Clark Padel. Joma Barcelona Challenger 2017.

CALDES D'ESTRAC

► Biblioteca Can Milans. Campanya de recollida d'aliments *La fam no fa vacances*. Fins al 31 de juliol.

► 19.30. Plaça de les Barques. Entrenaments oberts a tothom Corredors 3Viles, sessions gratuïtes amb preparador físic personal. Fins al 31 de juliol.

CALLELLA

► 15.15. Sala de juntes de l'Hospital. Formació per famílies de persones amb Deteriorament Cognitiu, grup de suport amb Lorena Grau, neuropsicòloga de l'Hospital de Dia Psicogeriàtric. Cal demanar cita al 93 769 02 01 extensió 2942.

► 18.00. Biblioteca Can Salvador de la Plaça. Trobada del club de lectura seniors *Tardes de tertúlia* amb el llibre *El llapis del fuster*, de Manuel Rivas. Coordina l'activitat Quima Martínez.

CANET DE MAR

► 09.30. Passeig Marítim. Classes esportives a la platja.

► De 10.30 a 13.30. Centre cívic i Cultural Vil·la Flora. Taller *Com crear un perfil a LinkedIn i que sigui atractiu*.

► 19.20. Pg. Marítim. Classes esportives a la platja.

TIANA

► 20.00. Pavelló Poliesportiu Municipal. Campionat d'estiu Futsal Tiana. Fins al 25 de juliol.

TORDERA

► 17.00. Pista l'Amistat. 5è Torneig d'estiu de Tordera. Fins al 24 de juliol.

VILASSAR DE DALT

► Biblioteca Can Manyer. *La fam no fa vacances*, recollida d'aliments a favor de Càritas Vilassar de Dalt. Fins al 28 de juliol.

► 19.30. Hort social i comunitari. Sessió participativa *L'hort comunitari de Vilassar de Dalt: com volem que sigui?*.

VILASSAR DE MAR

► 11.00. Sala d'actes de la biblioteca. Trobada d'amigues i amics de l'Arxiu.

Visites

MATARÓ

► 18.00. Basílica de Santa Maria. Visita guiada al conjunt barroc dels Dolors.

Exposicions

ARENYS DE MAR

► Saló d'art. Mostra d'art d'artistes arenencs. Fins al 31 d'agost.

CALLELLA

► Mercat municipal. Puig i Cadafalch i el Maresme: una visió documental. Fins al 20 de juliol.

CANET DE MAR

► Biblioteca P. Gual i Pujadas. Lola Anglada: art, resistència i compromís. Fins al 14 de juliol.

► Casa museu Lluís Domènech i Montaner. La ceràmica modernista i Lluís Domènech i Montaner.

MATARÓ

► Ateneu Fundació Iluro. VII Premi Biennal de pintura Torres García - Ciutat de Mataró. Fins al 23 de juliol.

► Biblioteca Pompeu Fabra. *L'arquitectura de Josep Puig i Cadafalch*. Fins al 15 de juliol.

► Centre cívic Espai Gatassa. *Bocins de Santes*, de Clara Ballesca. Fins al 21 de juliol.

► La Destil·leria. Espai Cultural. *Ninots*. Fins al 18 de juliol.

► Les Esmandies. Casal de Barri. V Mostra de Gegants i Cultura Popular de Mataró.

► UEC. *Viu la muntanya*, de Vicenç Arís. Fins al 25 de juliol.

L'agenda del Maresme

Balls

ARENYS DE MUNT

► 18.00. Pati de l'escola Sant Martí. Ball de l'esplai de jubilat.

CABRERA DE MAR

► 18.00. Envelat. Ball amb el Duo Sheila.

Concerts

MATARÓ

► 12.00. Pl. de Joan XXIII. Vermut musical amb Luna de Plana.

► 18.00. Forment Mataroní. Tactum Ensemble.

► 19.00. Teatre Monumental. Triller Experience.

ÒRRIU

► Tot el dia. Plaça de l'Església. Mercat de la música.

Dansa

MATARÓ

► 21.00. Plaça de Can Xammar. Camí de Santes, presentació de *Pelat*, una performance en moviment a cavall de la poesia, el teatre, el circ i la dansa, a càrrec de Joan Català. Seguidament, Danilo Facelli presentarà l'espectacle poèticomusical *Soñando con*, amb Joan Cot, vibràfon i un guitarrista. En acabar, sessió de Dj.

Festes

ARENYS DE MAR

► Festa major de Sant Zenon. 09.30. Ateneu Arenyenc. Torneig de billar de Sant Zenon.

► 10.00. Riera, davant del C.C. Calisay. Campaña de donació de sang especial de Sant Zenon.

► 10.00. Club de Pesca Mar Sport. 43e Concurs infantil i juvenil de pesca amb canya.

► 10.00. Pati del C.C. Calisay i diversos indrets de la vila. 10a Gimcana familiar.

► 11.00. Ateneu Arenyenc. Torneig d'escacs de Sant Zenon.

► 13.00. Ateneu Arenyenc. Lliurament de premis: Billar, escacs i dòmino.

► 13.00. Riera, davant del C.C. Calisay. Festa de l'escuma.

► 17.00. Plaça de l'Església. Recollida de xumets.

► 18.00. Pl. de l'Església. Cercavila de gegants. Recorregut: pl. de l'Església, Pas Sota Estudi, rial sa Clavella. Riera fins a l'ajuntament (ball dels gegants), pujada per la Riera acompanyant les autoritats fins a l'església.

► 20.00. Casal de Joventut Seràfica. Teatre, *El pou*, de Joana Raspall.

► 20.00. Església de Santa Maria. Ofici en honor a Sant Zenon.

► 21.30. Davant del C.C. Calisay a la platja de la Picòrdia. Batucada, a càrrec de la Batuaixa.

► 23.00. Platja de la Picòrdia. Focs artificials.

► 23.30. Plaça de l'Església. Barraques 2017 amb Miquel del Roig i Soweto.

CANET DE MAR

► Festa de Sant Cristòfol. 10.00. Concentració davant del Santuari de la Misericòrdia.

DOSRIUS

► Dosrius del 1900. Festival de cultural popular i tradicional. 10.00. Ajuntament Vell. Exposició de la pagesia del 1900.

► 12.30. Pl. del Comú. Espectacle de teatre *Els exploradors de l'aigua*, amb Claret Clown i Pessic de Circ.

MATARÓ

► Festa major La Llitània. Diverses activitats.

PREMIÀ DE MAR

► Festa major. 10.00. Diversos carrers del nucli antic. Fira mercat d'artesans pel poble pescadors.

► 10.00. Plaça Nova. Botifarrada.

► 11.00. Plaça Maresme. 22a Baixada d'andròmines.

► 11.00 i 12.00. Museu Romà de Premià de Mar. Visites guiades al museu.

► 12.00. Pl. de l'Ajuntament. Diada castellera amb les colles capgrossos de Mataró i castellers de Badalona.

► 14.00. Recinte de la Llió. Paella pirata i premianença.

► 18.00. Campament Pirata (pl. Nova). Sergi Botswanas.

► 18.00. Pl. Mercè Rodoreda. Ball en línia, balls de saló i sevillanes.

► 18.30. Pl. de la Sardana. La passejada.

► 19.00. Pl. de Can Manent. Ball de festa major de la gent gran.

► 19.30. Campament Pirata (pl. Nova). Rita Payés.

► 20.00. Pl. de la Sardana. Nit de colles.

► 20.30. Campament Pirata (pl. Nova). Lliurament de premis Pirata de l'any.

► 20.30. Recinte de la Llió. Quinto pirata.

► 21.00. Campament Pirata (pl. Nova). El ventilador.

► 23.00. Recinte de la Llió. Ball pendó.

► 23.30. Campament Pirata (pl. Nova). Cloenda del campament pirata.

► 23.30. Campament Pirata (pl. Nova). Trast.

► 00.00. Campament Pirata (pl. Nova). Sicaillora.

TORDERA

► 18.30. Esplai. Ball de fi de festa del 40è aniversari de l'Esplai.

Fires

ARGENTONA

► Argillà Argentonina. Fira Internacional de Ceràmica. 10.00. Museu del Càntir. Obertura del Museu i de les exposicions.

► 11.00. Plaça de Vendre. Demostracions de terrissa tradicional i taller de ceràmica al torn.

► 12.00. Museu del Càntir. Visita guiada al Museu: exposició permanent i exposició temàtica *Càntirs d'arreu del món*.

► 16.00. Centre parroquial. Cinemàtica 2017. 13a Mostra de cinema sobre ceràmica.

► 19.30. Recinte de la Fira i fins a la trepitjada de fang de la pl. de Vendre. Marching Band de la Banda & Band i els Batukats de l'Associació Musicargentona.

► 20.00. Plaça de Vendre. Trepitjada de fang.

SANTA SUSANNA

► Fira Màgica de Santa Susanna. 17.30. Espai jardí. Recital de poesia amb Ermelinda Rasal.

► 17.30. Obertura de les portes de la fira.

► 18.00. Espai Pati. Espectacle *Punch*, amb Catastrofer.

► 18.30. Espai Jardí. Jocs gegants per a petits i grans i taller de caracterització fantàstica.

► 18.30. Espai Jardí. Xerrada *La salut, ese gran tesoro*, a càrrec de Jesús Boj.

► 19.00. Espai Pati. GiraMón, màgia i humor amb Mag Pepus.

► 19.30. Espai Jardí. Xerrada *Meditació para el éxito*, a càrrec de Loto Vázquez.

► 20.00. Espai Pati. Actuació de Ravi Ram.

► 20.30. Espai Jardí. Cerimònia de casament celta a càrrec de Joan Albalat, druida.

► 21.30. Espai Jardí. Conferència *Arcanos mayores de tarot en su relación con la astrología*, a càrrec de Katyuska Romero.

Havaneres

SANT VICENÇ DE MONTALT

► 19.30. Centre cívic El Gorg. Havaneres amb el grup La xarxa. A la mitja part se servirà cava i coca entre els assistents.

Infantils

ARGENTONA

► 19.00. Centre parroquial. Teatre infantil amb magia, *Les armes de Bagatel·la*, de Joaquim Carbó.

EL MASNOU

► 11.00. Centre Enoturístic i Arqueològic de Vallmora. Taller familiar: juguem a la romana.

Òpera

CALELLA

► 19.00. Sala Mozart. NEC 2017 amb *Cavalleria Rusticana*, òpera escenificada amb el Cor i Orquestra Simfònica Harmonia, sota la direcció d'Albert Deprius.

Sardanes

CALELLA

► 19.30. Pg. de Manuel Puigvert. Audició de sardanes amb la cobla Ciutat de Girona.

MALGRAT DE MAR

► 20.30. Can Campassol. Ballada d'estiu amb la Cobla Iluro.

PINEDA DE MAR

► 19.30. Plaça Les Mèlies. Ballada de sardanes.

Teatre

EL MASNOU

► 19.00. Ca n'Humet. *Yo, tu rosa chicle*, de la Cia. La Teatral.

MATARÓ

► 19.00. Can Gassol. Centre de Creació d'Arts Escèniques. *Demà coneixeràs en Klein*, de Toni Cabré, dirigida per Joan Peran.

► 20.00. L'Arc Cafè Cultural. Espectacle de màgia amb el Mago Malbert.

Poesia

ARENYS DE MAR

► Poesia i +. 20.00. Mercat Municipal. Tiberi, amb Naymnyam.

► 21.00. Mercat Municipal. Isabel Vinardell & Isabelle Laudenbach.

CANYAMARS

► Poesia i +. 21.30. Pou del Glaç. *Jo em donaria a qui em volgués*, a càrrec de Miquel Gelabert i Jaume Mallofré.

► 22.30. Pou del Glaç. Joana Gomila Folk Souvenir.

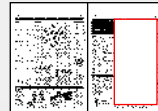
Diversos

EL MASNOU

► De 09.00 a 13.00. Complex Esportiu Municipal. Mulla't per l'esclerosi múltiple.

SANT ANDREU DE LLAVANERES

► D'11.00 a 14.00. Piscina municipal. Mulla't 2017, jornada solidària amb malalts d'esclerosi múltiple.

L'agenda del Maresme

Mercats

SANT POL DE MAR

► De 18.00 a 23.00. Plaça Torrent Arrosser. Beach Market Sant Pol.

Concerts

ALELLA

► 22.00. Jardins del Cal Marqués. Festival d'Estiu Alella 2017 amb l'actuació de Blumut.

CABRILS

► Musicab 2017. 11.00, 12.00 i 13.00. Centre cívic La Fàbrica. Bittels per a nadons.

► 18.30. Mas Maria. Renaldo & Clara.

► 22.00. Can Barba. Maria del Mar Bonet i Quico Pi de la Serra.

MATARÓ

► 18.00. Foment Mataroní. Música per a cinema mut amb el grup de cambra Tactum Ensemble.

► 21.00. Basílica de Santa Maria. VI Festival Internacional d'Orgue La música a la Catalunya de Puig i Cadafalch, a càrrec de Raúl Prieto.

MONTGAT

► 21.30. Sala Pau Casals. Concert de rap amb els grups Ivan Cano, Golfito Lil, hacha i Dj Set.

VILASSAR DE DALT

► 22.00. Sorli Emocions. Nits d'Emocions a càrrec d'Aire.

VILASSAR DE MAR

► 19.00. Sala Roser Carrau - Espai Cultural Can Bisa. XXVI Cicle de Concerts Rosa Sabater amb Enric Lapaz.

Dansa

MATARÓ

► 19.30. Teatre Monumental. 25è aniversari de l'escola de ball Susana Salvador amb mostra de balls.

PINEDA DE MAR

► De 18.00 a 2.00. Pl. Les Mèlies. Danses africanes.

Festes

ARENYS DE MAR

► Festa major Sant Zenon. Diverses activitats durant tot el dia.

CANET DE MAR

► Festa major. Al matí. Diversos carrers de Canet. Postulació del càncer.

► 12.00. C. Ample. Dani Aranda: Buscant el rècord guiness. Entreteniment de 30 hores corrent descalç amb cinta.

► 18.00. Riera Sant Domènec. XXI Musclada popular, concurs.

► 19.00. Plaça Universitat. Festa de la proclamació de la pubilla. L'hereu, la pubilleta i l'hereuet de Canet 2017.

► 19.30. Riera Sant Domènec. XXI Musclada popular, degustació.

DOSRIUS

► Dosrius del 1900. Festival de cultural popular i tradicional. Diverses activitats durant tot el dia.

MALGRAT DE MAR

► Tot el dia. Parc Francesc Macià. Festa de la Vermeda.

MATARÓ

► Festa major La Llàntia.

MONTGAT

► 14.00. Rambla del Turó del Mar. Festa de l'Estiu amb paella popular i ball.

► Festa de l'estiu de les Mallorquines

PREMIÀ DE MAR

► Festa major. Diverses activitats durant tot el dia.

SANT POL DE MAR

► Festa de Sant Cristòfol. 23.00. Pl. Hotel. Ball amb Duet Esquitx.

TORDERA

► 18.30. Espai. 40è aniversari de l'Espai, missa en sufragi dels socis difunts de l'Espai i acabada la missa, audició de sardanes.

TORDERA

► XXIII Festa patronal del veïnat de Sant Tou. 13.00. Ermita de Sant Tou (Can Talleda). Missa en honor del Sant i cant dels Goigs.

► 14.00. Als voltants de l'ermita. Botifarrada i dinar de germanor.

► 16.00. Jocs de cucanya per a la mainada.

► 17.00. Audició de sardanes amb la cobla Palafolls.

Fires

ARGENTONA

► Argillà Argentona. Fira Internacional de Ceràmica. 10.00. Museu del Càntir. Obertura del Museu i de les exposicions.

► 11.00. Plaça de Vendre. Demostracions de terrissa tradicional i taller de ceràmica al torn.

► 12.00. Museu del Càntir. Visita guiada al Museu: Exposició permanent i exposició temàtica Càntirs d'arreu del món.

► 16.00. Centre parroquial. Cinèrma 2017. 13a Mostra de cinema sobre ceràmica, sessió dedicada a la ceràmica Bereber amb la projecció de *Técnicas y procesos de la cerámica del Rif* i xerrada sobre l'exposició *Cerámica femenina bereber del Rif*.

► 18.00. Cruïlla del c. Gran - Bernat de Riudemeia. Acció artística: Josep Moscardó. Maresme.

► 19.00. Plaça de Vendre. Taller de rakú: pintar i coure una peça de ceràmica.

► 19.30. Recinte de la Fira. Actuació dels Batukats de l'Associació Musicargentona.

SANTA SUSANNA

► Fira Màgica de Santa Susanna. 17.45. Obertura de les portes de la fira

► 18.00. Espai Jardí. Benvinguda i presentació de les diferents activitats i professionals, participants a l'Espai Holístic, a càrrec de la Maestra Xela Lozano.

► 18.15. Espai Jardí. Xerrada a càrrec d'Exther, coh en psicomagia.

► 18.30. Espai Jardí. Jocs gegants per a petits i grans i taller de la bosseta de les olors.

► 18.30. Espai Pati. Piccolo Camerino, a càrrec del mag Adrian Conde.

► 19.15. Espai Jardí. Xerrada *Las dos claves para lograrlo todo*, a càrrec de Loto Vázquez, monje instructor guia.

► 20.00. Espai Pati. Espectacle *Encerrona*, a càrrec de Pepe Viyuela.

► 20.15. Espai Jardí. Xerrada *Herramientas para la salud*, a càrrec de Jesús Boj.

► 21.15. Espai Jardí. Conferència *Las claves secretas de la humanidad*, a càrrec de Josep Guíjarro Triado.

► 21.30. Espai Pati. Gala de màgia amb Adrian Conde, Enric Magoo, Brando y Silvana i Mag Marin.

► 23.00. Espai Pati. Música amb Parellop.

► 00.00. Espai jardí. Gran Ritual Egipci *La il·luminació de Ra*, a càrrec d'Exther, sacerdotisa egípcia.

► 00.30. Espai Pati. Revetlla amb Hotel Cochambre.

Revetlles

CALELLA

► 21.00. Pg. de Manuel Puigvert. Revetlla del 59è Aniversari de la Penya Solera Barcelonista.

Havaneres

PALAFOLLS

► 20.30. Casal d'avis. V Cantada d'havaneres amb la Coral Palatiolo.

Infantils

MATARÓ

► 18.00. Nau Gaudi. Activitat familiar *Els arcs intel·ligents de Gaudi*.

PINEDA DE MAR

► 19.00. Pati Can Comas. La Petita d'Estiu amb *P de Pallasso*, a càrrec de la Cia. Sabanni.

Sardanes

MATARÓ

► 19.15. Pl. Santa Anna. Ballada de sardanes amb la cobla Premià.

Teatre

MATARÓ

► 21.00. Can Gassol. Centre de Creació d'Arts Escèniques. *Demà coneixeràs en Klein*, de Toni Cabré, sota la direcció de Joan Peran.

Poesia

MATARÓ

► 22.00. Dòria Llibres. Recital electro-poètic *Bunker*, amb Esther Rocca i Gisela Arimany.

SANT ANDREU DE LLANERES

► Poesia i +. 20.00. Parc de Ca l'Alfaro. *Llengua mare*, amb Neus Borrell i Nuvola Vandini.

► 20.45. Parc de Ca l'Alfaro. *Sacril·legis*, a càrrec de Víctor Bocanegra.

Inauguracions

MATARÓ

► 19.30. Pl. de Ventura Ametller. Inauguració de la plaça de Ventura Ametller i tast musical i poètic amb l'Orquestra de Matató.

SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

► 19.00. Parc Luis Fayanas de la Urbanització de Can Palau. Inauguració de la zona d'equipaments i picnic.

Solidaritat

ARGENTONA

► 21.00. La Sala. Gala de màgia solidària amb Maga Gisell, Luko Corleone, Trimàgic, Mag Oscar, Mag Jan i J&J Màgic.

Diversos

CALDES D'ESTRAC

► Biblioteca Can Milans. Campanya de recollida d'aliments *La fam no fa vacances*. Fins al 31 de juliol.

► 09.00. Platja dels Tres Micos. Torneig Maresme Week Absolut 2017. Fins al 8 de juliol.

CALELLA

► 11.00. Les platges. Trobada internacional de rugbi platja.

► 22.00. Les platges. Sortida en caiac de lluna plena.

DOSRIUS

► 21.00. Plaça de la Germandat. Sopar i cinema al fresca amb *La bella i la bèstia*.

EL MASNOU

► 09.30. Pau Casals. Deixalleria mòbil. Fins al 9 de juliol.

► 12.00. Club Nàutic del Masnou. Mulla't per l'esclerosi múltiple.

► 18.00. Pl. de la Llibertat. Parada informativa de l'ANC El Masnou.

► XV Festival de curtmetratges. 22.00. Platja d'Ocata. Curts el Masnou i Fascurt clàssics.

► 22.45. Entrega de premis i projecció. Palmarès Fascurt 2017.

► 00.00. La nit +freak, sessió especial amb els curs de la secció Undercut més freaks i divertits.

► 01.00. Dj Jordi Dila.

MALGRAT DE MAR

► Matí. Av. Països Catalans. XXVI Llotja de la moto i automòbil antics.

► 17.00. Av. Països Catalans. XI Cercavila de vehicles clàssics.

PINEDA DE MAR

► Carpa de l'espai annex del Complex Esportiu Can Xaubet i guingueta Santi's. 25è Festival Psychobilly. Fins al 10 de juliol.

► IV Edició del Festival Internacional de Curtmetratges. 21.00. Cloenda del IV Edició del Festival Internacional de Curtmetratges

PREMIÀ DE MAR

► De 09.00 a 21.00. Pavelló municipal d'esports. 14a edició de Bàsquet 3x3.

SANT ISCLE DE VALLALTA

► De 09.00 a 10.30. Ajuntament. Visita de la deixalleria mòbil.

► D'11.10 a 12.00. Pl. de Ca l'Araný. Visita de la deixalleria mòbil.

► De 12.30 a 13.30. Bústies Urb. Font Montnegre. Visita de la deixalleria mòbil.

► De 14.00 a 15.00. C. principal Can Ginebra. Visita de la deixalleria mòbil.

SANT POL DE MAR

► 00.00. Pista de la Punta. XVI 24h de futbol sala Vila de Sant Pol.

TEIÀ

► 19.00. 5a Teià Mortiz Trail.

TIANA

► Biblioteca Can Baratau. Concurs superlector 2017, juga a la biblioteca i guanya llibres i experiències úniques.

► 20.00. Pavelló Poliesportiu Municipal. Campionat d'estiu Futsal Tiana. Fins al 25 de juliol.

TORDERA

► Pista l'Amistat. Torneig de futbol sala l'Amistat. Fins al 9 de juliol.

VILASSAR DE DALT

► Biblioteca Can Manyer. *La fam no fa vacances*, recollida d'aliments a favor de Càritas Vilassar de Dalt. Fins al 28 de juliol.

► 18.00. L'Estrella. Gran desfilada de roba solidària.

VILASSAR DE MAR

► 10.00. XVII Torneig de bàsquet 3x3.

► 21.00. Pati de l'escola La Presentació. Sopar de fi de curs.

i també

DOSI DE CERVESA ARTESANA

Amb el millor del sector

Cervesa de qualitat, producte local i excel·lència nacional i internacional. Aquests són els ingredients de la nova edició de la Fira de Cerveses del Poblenou, que compta amb la participació de 48 cerveseries i dels seus productors. També estan programades xerrades i conferències dirigides a professionals, així com presentacions de la mà de mestres cervesers, tastos de cerveses i diverses ofertes gastronòmiques. I tot, acompanyat de bona música. **FIRA DE CERVESES DEL POBLENOU.**

RAMBLA DEL POBLENOU. PASSEIG CALVELL (PARC DEL POBLENOU). DEL 7 AL 9/7. ● Lafiradelpoblenou.com

A RITME DE BLUES

Reivindicant el talent local

El ritme del blues es respira a la Ciutat Comtal amb el Festival de Blues Barcelona, que converteix la ciutat en la capital europea d'aquest gènere musical. El programa de la 15a edició preveu la participació d'artistes com Big Dani Pérez Saxplosion, Mingo & Coloma & Simón Blues Express & Tia Carroll, Larry McCray & Alex Zayas Band, Víctor Puertas & The Mellow Tones i Barcelona Big Blues Band & Jonathan Herrero & Dani Nello.

FESTIVAL DE BLUES BARCELONA.

DIVERSOS ESPAIS. FINS AL 16/7.

● Festivalbluesbarcelona.com

POESIA AL MARESME

Trencant fronteres

Va néixer a Caldes d'Estrac i, en la seva dotzena edició, que es celebra en el marc de l'Any Palau i Fabre, el Festival Poesia i + també prepara activitats a Mataró, Sant Andreu de Llavaneres, Arenys de Mar i Dosrius. Amb la figura de l'alquimista com a eix vertebrador, la programació combina la poesia amb altres arts. Hi participen Lluís Homar i Clara Segura, Rosalia i Refree, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman, Càntut i Joana Gomila, entre d'altres. **POESIA I +.**

DIVERSOS ESPAIS DEL MARESME. DEL 6 AL 16/7. CONSULTEU HORARIS I PREUS. ● Poesiaimes.cat

AGENDA

EMPÚRIES

Exposició 'Empúries, la gran empresa arqueològica de Josep Puig i Cadafalch'

Aquesta mostra està dedicada a les excavacions d'Empúries com a projecte arqueològic emblemàtic comandat per Josep Puig i Cadafalch. Enguany es commemoren els 150 anys del seu naixement. Un dels atractius de l'exposició serà veure algunes de les peces que han esdevingut emblemàtiques d'Empúries, com el cap de la dama flàvia o el mosaic dels peixos, a la vegada que es podrà veure la gran maqueta de la neàpoli.

- Conjunt arqueològic d'Empúries (l'Escala)
- Des del 30 de juny fins al 30 de setembre

BARCELONA

'Òrbita Jazz', al Museu d'Història de Catalunya

El Museu d'Història de Catalunya proposa un nou passeig musical sota els estels estiuencs de la cèntrica terrassa de l'edifici del Palau de Mar, situat enfront el port Vell, amb el cicle *Òrbita Jazz* i un total de sis actuacions on descobrir fins a vint-i-cinc músics i tres novetats discogràfiques. En aquesta edició s'escoltaran sons provinents del continent americà a través del folklore i el jazz modern, al ritme del son cubà, la samba brasilera, el candombe uruguaià, el *joropo* veneçolà i el tango argentí.

- Museu d'Història de Catalunya
- Tots els dimecres del 5 de juliol al 9 d'agost

CARDONA

'Sons a la Col·legiata' del castell de Cardona

Aquest agost arriba la segona edició del cicle de concerts *Sons a la Col·legiata* al castell de Cardona. Una proposta d'estiu que posa a l'abast un programa musical divers, atractiu i de qualitat i projecta el patrimoni arquitectònic i cultural a l'entorn del castell i la vila de Cardona.

El cicle de concerts està dirigit per Josep Maria Sauret i consta de cinc concerts de qualitat i diversitat musical.

- Castell de Cardona
- Del 9 de juliol al 23 d'agost

MARESME

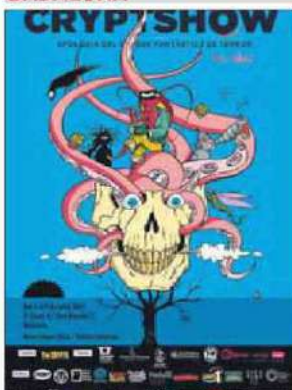

Festival Poesia i + 2017

La dotzena edició del Festival Poesia i + estrena aquest any una flamant nova imatge i una potent programació. La celebració aquest 2017 de l'Any Palau i Fabre ha motivat que la figura de l'alquimista vertebri una programació que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Els directors del certamen, Pere Almeda, Mari Sales i Mireia Calafell, han confeccionat un programa que inclou, entre d'altres, Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, i les percussions desbocades de Coetus, les il·luminacions de Rowan Ricardo Phillips, i els versos punyents d'Albert Balasch.

- Caldes d'Estrac i altres municipis
- Del 6 al 16 de juliol

BADALONA

Cryptshow Festival 2017

El Cryptshow Festival és una cita obligada per als amants del terror, la fantasia i la ciència-ficció. Els millors curts internacionals, les pel·lícules més difícils de trobar, els quadres més aterridors i els relats més terrorífics es donen cita anualment a Badalona. Nascut el 2007, en un petit bar de Sant Adrià de Besòs, el Cryptshow Festival és avui un aparador dels millors treballs cinematogràfics del gènere, des del classicisme més respectuós fins a les tendències més en voga. És, també, un punt de trobada per a aficionats i professionals en el qual s'intercanvien experiències i recursos.

- Teatre del Circ Catòlic
- Del 5 al 9 de juliol

ALTAFULLA

Visita teatralitzada a la vil·la romana dels Munts

A la vil·la romana dels Munts, Caius Valerius Avitus -duumvir de Tàrraco- i la seva esposa, Faustina, obren la seva casa en una activitat on es pot conèixer com era la vida en aquest entorn privilegiat i gaudir, al final de la visita, d'un refrigeri d'un vi amb mel i fruites, d'un refresc i de diversos productes de la terra, als quals conviden, com a bons amfitrions. Una ocasió única per conèixer la vida en una vil·la de l'entorn de Tàrraco, que va ser residència de Caius Valerius Avitus, un dels duumvirs de la ciutat al segle II.

- Vil·la romana dels Munts
- De l'1 de juliol al 9 de setembre

MARESME

Curtmetratges al Fascert 2017 i IV Festival de Curtmetratges CinemArt

La platja d'Ocata del Masnou és l'escenari del Fascert 2017. Després de les projeccions hi haurà actuacions musicals, activitats i cicles especials.

CinemArt organitza el Festival Internacional de Curtmetratges a Pineda de Mar, un espai específic per a la descoberta, la projecció i la divulgació de curtmetratges inèdits.

- Platja d'Ocata i edifici Ca n'Humet (el Masnou)
- Del 5 al 8 de juliol

- Biblioteca M. Serra i Moret (Pineda de Mar)
- Del 4 al 8 de juliol

BALAGUER

6è Juliol de Música i Poesia a Balaguer

Amb aquesta iniciativa es vol potenciar el patrimoni arquitectònic i cultural de Balaguer, com el claustre de Sant Domènec i Santa Maria de les Franqueses, de la mà de la bona música i la paraula, amb artistes del país, algun d'ells vinculat a Lleida.

- Diversos espais
- Del 2 al 23 de juliol

AGENDA

EMPÚRIES

Exposició 'Empúries, la gran empresa arqueològica de Josep Puig i Cadafalch'

Aquesta mostra està dedicada a les excavacions d'Empúries com a projecte arqueològic emblemàtic comandat per Josep Puig i Cadafalch. Enguany es commemoren els 150 anys del seu naixement. Un dels atractius de l'exposició serà veure algunes de les peces que han esdevingut emblemàtiques d'Empúries, com el cap de la dama flàvia o el mosaic dels peixos, a la vegada que es podrà veure la gran maqueta de la neòpolis.

- Conjunt arqueològic d'Empúries (l'Escala)
- Des del 30 de juny fins al 30 de setembre

BARCELONA

'Òrbita Jazz', al Museu d'Història de Catalunya

El Museu d'Història de Catalunya proposa un nou passeig musical sota els estels estiuencs de la cèntrica terrassa de l'edifici del Palau de Mar, situat enfront el port Vell, amb el cicle *Òrbita Jazz* i un total de sis actuacions on descobrir fins a vint-i-cinc músics i tres novetats discogràfiques. En aquesta edició s'escoltaran sons provinents del continent americà a través del folklor i el jazz modern, al ritme del son cubà, la samba brasilera, el candombe uruguaià, el *joropo* veneçolà i el tango argentí.

- Museu d'Història de Catalunya
- Tots els dimecres del 5 de juliol al 9 d'agost

CARDONA

'Sons a la Col·legiata' del castell de Cardona

Aquest agost arriba la segona edició del cicle de concerts *Sons a la Col·legiata* al castell de Cardona. Una proposta d'estiu que posa a l'abast un programa musical divers, atractiu i de qualitat i projecta el patrimoni arquitectònic i cultural a l'entorn del castell i la vila de Cardona.

El cicle de concerts està dirigit per Josep Maria Sauret i consta de cinc concerts de qualitat i diversitat musical.

- Castell de Cardona
- Del 9 de juliol al 23 d'agost

MARESME

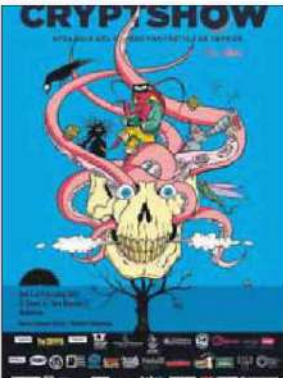

Festival Poesia i + 2017

La dotzena edició del Festival Poesia i + estrena aquest any una flamant nova imatge i una potent programació. La celebració aquest 2017 de l'Any Palau i Fabre ha motivat que la figura de l'alquimista vertebrí una programació que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Els directors del certamen, Pere Almeda, Martí Sales i Mireia Calafell, han confeccionat un programa que inclou, entre d'altres, Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, i les percussions desbocades de Coetus, les il·luminacions de Rowan Ricardo Phillips, i els versos punyents d'Albert Balasch.

- Caldes d'Estrac i altres municipis
- Del 6 al 16 de juliol

BADALONA

Cryptshow Festival 2017

El Cryptshow Festival és una cita obligada per als amants del terror, la fantasia i la ciència-ficció. Els millors curts internacionals, les pel·lícules més aterridors i els relats més terrorífics es donen cita anualment a Badalona. Nascut el 2007, en un petit bar de Sant Adrià de Besòs, el Cryptshow Festival és avui un aparador dels millors treballs cinematogràfics del gènere, des del classicisme més respectuós fins a les tendències més en voga. És, també, un punt de trobada per a aficionats i professionals en el qual s'intercanvien experiències i recursos.

- Teatre del Círcol Catòlic
- Del 5 al 9 de juliol

ALTAFULLA

Visita teatralitzada a la vil·la romana dels Munts

A la vil·la romana dels Munts, Caius Valerius Avitus -duumvir de Tàrraco- i la seva esposa, Faustina, obren la seva casa en una activitat on es pot conèixer com era la vida en aquest entorn privilegiat i gaudir, al final de la visita, d'un refrigeri d'un vi amb mel i fruites, d'un refresc i de diversos productes de la terra, als quals conviden, com a bons amfitrions. Una ocasió única per conèixer la vida en una vil·la de l'entorn de Tàrraco, que va ser residència de Caius Valerius Avitus, un dels duumvirs de la ciutat al segle II.

- Vil·la romana dels Munts
- De l'1 de juliol al 9 de setembre

MARESME

Curtmetratges al Fascut 2017 i IV Festival de Curtmetratges CinemArt

La platja d'Ocata del Masnou és l'escenari del Fascut 2017. Després de les projeccions hi haurà actuacions musicals, activitats i cicles especials.

CinemArt organitza el Festival Internacional de Curtmetratges a Pineda de Mar, un espai específic per a la descoberta, la projecció i la divulgació de curtmetratges inèdits.

- Platja d'Ocata i edifici Ca n'Humet (el Masnou)
- Del 5 al 8 de juliol

- Biblioteca M. Serra i Moret (Pineda de Mar)
- Del 4 al 8 de juliol

BALAGUER

6è Juliol de Música i Poesia a Balaguer

Amb aquesta iniciativa es vol potenciar el patrimoni arquitectònic i cultural de Balaguer, com el claustre de Sant Domènec i Santa Maria de les Franqueses, de la mà de la bona música i la paraula, amb artistes del país, algun d'ells vinculat a Lleida.

- Diversos espais
- Del 2 al 23 de juliol

COORDINA: BERTA VILANOVA

MÚSICA**Cicle de jazz al Museu d'Història de Catalunya**
Barcelona*Fins al 9 d'agost*

El Museu d'Història de Catalunya proposa un nou cicle musical d'estiu, *Orbita Jazz*, a la terrassa de l'edifici del Palau de Mar. Entre els artistes que hi seran presents, destaca el guitarrista i compositor argentí Guido Di Blasí, que presentarà el seu nou disc *New Tango Project* (12 de juliol, 22 h), i la cantautora Judit Neddermann, que clourà el cicle amb la presentació del seu últim projecte, *Un segon* (9 d'agost, 22 h). Amb el preu de l'entrada s'hi inclou una visita guiada al museu abans dels concerts.

MUSEU D'HISTÒRIA DE CATALUNYA

PATRIMONI**Visita teatralitzada a la Vil·la Romana dels Munts**
Altafulla*Fins al 9 de setembre*

En el marc del programa d'activitats *Preparant l'estiu al MNAT*, s'organitza una visita teatralitzada a la Vil·la Romana dels Munts. Una ocasió única per conèixer la vida en una vil·la de l'entorn de Tàrraco, que va ser residència de Caius Valerius Avitus, un dels *duumviri* de la ciutat al segle II. El mateix Caius o la Faustina, la seva dona, fan d'amfitrions i mostren els aspectes més interessants i curiosos de la seva residència.

EXPOSICIÓ**Empúries, la gran empresa arqueològica de Puig i Cadafalch****L'Escala***Fins al 30 de setembre*

El Museu d'Arqueologia de Catalunya presenta l'exposició temporal *Empúries, la gran empresa arqueològica de J. Puig i Cadafalch (1908-1923)*, organitzada amb motiu de la celebració de l'Any Puig i Cadafalch. La mostra s'articula en dos espais: el primer tracta sobre el temps de les grans excavacions i l'efervescència de la recerca arqueològica clàssica al Mediterrani –a més, presenta una breu semblança de la figura de Puig i Cadafalch–, i el segon, més ampli, explica l'empresa arqueològica emporitana: des dels precedents de les excavacions oficials fins als promotors d'aquesta gran empresa arqueològica, entre els quals hi ha Puig i Cadafalch, passant per l'evolució dels treballs i les grans troballes que es van fer. Un dels atractius de l'exposició són algunes de les peces originals que han acabat sent emblemàtiques d'Empúries però que es conserven en altres espais, com ara el cap de bronze de la Dama Flàvia, que prové de Barcelona, el mosaic dels peixos i l'escultura d'Apol·lo.

MUSEU D'ARQUEOLOGIA DE CATALUNYA

MÚSICA**Torna el Festival Pingüí amb la millor música alternativa****Flix (Ribera d'Ebre)***8 de juliol*

El municipi de Flix, a la comarca de la Ribera d'Ebre, acull la 3a edició del Festival Pingüí, de música alternativa. La cita inclou un total de 7 bandes i 4 DJ que oferiran més de setze hores de música. Alguns dels grups que hi actuaran són Mujeres, Neleonard, Kelly Kapowsky, Power Burkas i Vàlius amb Carlota Serrahima. El festival aposta per un model autogestionat i vol ser un punt de trobada del teixit associatiu i cultural de les comarques de Lleida, Tortosa i Tarragona.

FESTIVAL PINGÜÍ

MÚSICA**Cicle de concerts al castell de Cardona****Cardona***Fins al 23 d'agost*

Arriba la 2a edició del cicle de concerts Sons a la Col·legiata, que se celebra al castell de Cardona. El tret de sortida el donarà l'Orfeó Català amb l'espectacle commemoratiu dels 125 anys i interpretaran obres de J. Vila i Casañas, Ll. Millet, P. Casals, Mozart i Toldrà (9 de juliol). El programa també inclou l'actuació de Barcelona Gospel Messengers (23 de juliol), guanyadors del premi Enderrock al millor disc de jazz 2016; l'Orquestra de Cambra de Granollers, que oferirà un concert extraordinari amb motiu de la celebració del seu 25è aniversari (13 d'agost), un dels concerts que l'Acadèmia Internacional de Música de Solsona (AIMS) programa anualment a la Catalunya Central (17 d'agost), i clourà el cicle Bruno Oro Quartet amb un concert homenatge a Frank Sinatra.

POESIA I +

POESIA**Torna el Festival Poesia i + al Maresme**
Caldes d'Estrac*Fins al 16 de juliol*

Ja està en marxa la 12a edició del Festival Poesia i +, que té lloc a Caldes d'Estrac i en altres municipis del Maresme, com ara Canet de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Mataró, Sant Vicenç de Montalt i Dosrius. El programa, dedicat enguany a Palau i Fabre, inclou les percussions desbocades de Coetus (avui, 23 h), els versos punyents de Fadwa Suleiman (13 de juliol, 20.30 h), Rosàlia i Refree interpretant *Los Angeles* (14 de juliol, 22 h), un concert de Nico Roig (14 de juliol, 21 h), una actuació de Lluís Homar i Clara Segura, que encarnaran la passió de Palau per Picasso (15 de juliol, 22.30 h), les il·luminacions de Rowan Ricardo Phillips (15 de juliol, 21.30 h) i la recuperació de la nostra tradició musical de *Càntut* (16 de juliol, 21.30 h), entre d'altres.

CINEMA**15 anys del festival de curtmetratges FASCURT**
El Masnou*Fins al 8 de juliol*

La platja d'Ocata i l'edifici Ca n'Humet del Masnou són l'escenari de la 15a edició del festival de curtmetratges FASCURT. Després de les projeccions, que tindran lloc a partir de les 22 h, la festa seguirà amb actuacions musicals, activitats formatives i cicles especials.

FASCURT

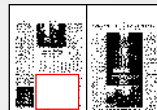
Pau Riba s'unirà a Coetus i homenatjaran Palau i Fabre ■

El Maresme, ple de poesia en el centenari de Palau i Fabre

Maria José Ramos
 CALDES D'ESTRAC

La poesia d'Albert Balasch i la veu de Roger Mas a Canet de Mar van donar el tret de sortida ahir a la nit al festival Poesia i+ que organitza la Fundació Palau i Fabre. El centenari del poeta vertebrà la programació que fins al 16 de juliol escamparà poesia a Caldes, Mataró, Dosrius, Llavanes, Canet i Arenys de Mar. Avui mateix serà un dels plats forts amb Coetus i Pau Riba, de-

mà sonaran els *Sacrilegis* de Víctor Obiols / Bocanegra i diumenge Miquel Gelabert i Jaume Mallofré homenatjaran Palau i Fabre amb l'espectacle titulat amb el seu conegut vers *Jo em donaria a qui em volgués*. D'altres cites destacades uniran Lluís Homar i Clara Segura a *Estimat Picasso*, convidaran a una Nit de poetes amb Antoni Clapés, a descobrir un nou espectacle de carrer de Pepa Plana o a cantar cançons dels avis amb Sanjo-sex i Carles Belda. ■

LITERATURA

Poesia i +, un festival atrevit i curiós

JORDI NOPCA
BARCELONA

Nascut a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, el festival Poesia i + es torna a escampar per diverses poblacions del Maresme des d'avui mateix fins al 16 de juliol, a través d'una vintena llarga d'actes, entre els quals hi ha recitals d'Albert Balasch i Núria Martínez-Vernis, diàlegs com el de Fina Birulés i Joana Masó i concerts de Pau Riba i Coetus, Roger Mas, Nico Roig i Rosalía & Raül Fernández Miró.

Codirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda, el Poesia i + 2017 homenatjarà els cent anys del naixement de Josep Palau i Fabre a través "d'una programació hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables". Entre els actes d'aquesta primera setmana destaca el concert-recital

de Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López (6 de juliol, 22 h, Canet de Mar); la presentació del nou disc d'El Pèsol Feréstec (7 de juliol, 22 h, Mataró); el concert de Víctor Obiols (8 de juliol, 20.45 h, Sant Andreu de Llavaneres), i l'actuació de Joana Gomila, una de les sorpreses musicals de l'any passat gràcies al disc *Folk souvenir* (9 de juliol, 22.30 h, Dosrius). La segona setmana del festival Poesia i + s'instal·la a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac. Hi ha programats un recital de Vicenç Altaió, *L'art del desdir*, i un altre de l'actriu siriana Fadwa Souleimane (13 de juliol, 19.45 h), el concert de Nico Roig i Rosalía & Raül Fernández Miró (14 de juliol, 21 h) i l'espectacle *Estimat Picasso*, a càrrec de Lluís Homar i Clara Segura (15 de juliol, 22.30 h). —

Un dels versos emblemàtics de Palau i Fabre, "Jo em donaria a qui em volgués", il·lustra la publicitat del festival Poesia i + 2017. POESIA i +

L'agenda del Maresme

Balls

PINEDA DE MAR

► 16.30. Sala Magma. Berenar i ball a càrrec del grup ARIA.

Concerts

PALAFOLLS

► 21.00. Fòrum Palatiol. Concert i sopar de la Banda de Palafolls.

TEIÀ

► 22.00. Ca l'Antiga. REMOR2017, 6a edició dels concerts a la fresca amb Elena Gadel.

TIANA

► 22.00. Jardí Lola Anglada. Música amb Roger Giménez Trio.

Festes

PREMIÀ DE MAR

► Festa major. D'11.00 a 13.00. MEP. Estampació de banderes piratades i premianques i jornada de portes obertes al Museu. Cal que porteu una bandera de cotó.

► 12.00. Plaça de l'Ajuntament. Repicada de campanes i enlairada de coets.

► 17.30. Plaça Nova. Jocs per celebrar la setmana de l'energia.

► 18.00. Pl. de l'Ajuntament. Sardanes amb la Cobla Premià.

► 19.00. Plaça de l'Ajuntament. Pa amb vi i sucre.

► 19.30. Anada al pregó, des de la plaça Mercè Rodoreda.

► 20.00. Plaça de l'Ajuntament. Pregó de festa major a càrrec de DISA, entitat de l'any.

► 20.00. Alerta premianca, des de la plaça de l'Ajuntament.

► 21.00. Platja de Llevant (Ona). Festa premianca.

► 21.00. Riera de la platja de Llevant (Ona). Niu de pirates.

► 22.00. Platja de Llevant (Ona). Moros a la costa! (El Desembarcament). Seguidament, el saqueig!

des del c. Joan Prim cantonada amb Sant Pau. Recorregut de la cercavila pirata a ritme de Quilombo: c. Joan Prim, cantonada Sant Pau, Porxo de la Lló, Aurora, Sant Cristòfol, Rectori, pl. Ajuntament. A continuació, assalt a l'Ajuntament. Tot seguit, a la plaça dels Països Catalans, Ball de l'Atac a càrrec dels capgrossos.

► 01.00. Platja de Bellamar. Concerts pirates amb La Màlaga, Sr. Wilson, Llad Cuig.

Infants

CANET DE MAR

► 19.00. Biblioteca P. Gual i Pujadas. Storytimes, *Around the world*, a càrrec de Kids&us.

MATARÓ

► 17.30. Biblioteca Popular Fundació Iluro. *Els dijous a la biblio... en anglès*, l'hora del conte *Sheep's Jazzy Jumper*, de Carrie i David Grant

► 17.30. Buc de Llibres. Buc de contes amb *Res de res*, de Julien Billadeau.

SANT POL DE MAR

► 11.00. Biblioteca Can Coromines. Petits lectors, al pati! Tots els dijous del mes de juliol i agost.

Sardanes

VILASSAR DE MAR

► 22.00. Pl. de l'Ajuntament. Sardanes amb la cobla Marinada.

Poesia

CANET DE MAR

► 21.00. Escola de Teixits de Punt. Poesia i +. Albert Balasch presenta la versió escènica d'un dels seus llibres, *La caça de l'home, una tragèdia*.

► 22.00. Escola de Teixits de Punt. Poesia i +. *El dolor de la bellesa*, amb Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López.

Conferències

SANT ANDREU DE LLAVANERES

► De 17.00 a 20.00. Casal de joves. *Introducció a la robòtica: primers passos en programació*, amb Sergi Albert, tecnòleg.

Jornades

MATARÓ

► De 10.00 a 17.00. Sala d'actes de Can Palauet. Jornades educatives *Allà on no ens demanen*.

Inauguracions

ARENYS DE MAR

► 20.00. Sala d'exposicions del C.C. Calisay. Inauguració de l'exposició *Recordant Joan Barrera i Ferrer. L'home, l'artista i el mestre*.

PREMIÀ DE DALT

► 19.30. Can Figueres. Inauguració de l'exposició *JazzArt*, de l'Associació d'Artista de Premià de Dalt.

Presentacions

ARENYS DE MAR

► 19.00. Sala Noble del C.C. Calisay. Presentació del web Joan Barrera i Ferrer, a càrrec d'Òriol Ferran i Isabel Artero.

MATARÓ

► 19.30. Buc de Llibres. Presentació de la publicació *Xiriacs: El profetisme radical i no violent*, de Lluís Busquets.

Diversos

ARGENTONA

► D'11.00 a 13.00. Espai jove del Cros. Taller de robòtica.

► 19.00. Biblioteca municipal. Parlem de classics, *El somni d'una nit d'estiu*, de William Shakespeare, amb Glòria Farrés, professora a la Facultat d'Humanitats de la UPF i crítica literària a diferents mitjans de comunicació. Seguidament moderarà el debat que generi la novel·la entre els assistents.

CABRERA DE MAR

► 20.00. Biblioteca Illuro. Festival Multipolar, contes per adults *Cuando de hablen de amor*, a càrrec de Martha Escudero.

CALDES D'ESTRAC

► Biblioteca Can Milans. Campanya de recollida d'aliments *La fam no fa vacances*. Fins al 31 de juliol.

► 09.00. Platja dels Tres Micos. Torneig Maresme Week Absolut 2017. Fins al 8 de juliol.

► 19.30. Plaça de les Barques. Entrenaments oberts a tothom Corredors 3Viles, sessions gratuïtes amb preparador físic personal. Fins al 31 de juliol.

CANET DE MAR

► De 09.00 a 15.00. Aula Magna CRTT - Escola de Teixits. Apunts didàctics sobre el llegat de la Reforma Protestant. Fins al 7 de juliol.

EL MASNOU

► 09.30. Pau Casals. Deixalleria mòbil. Fins al 9 de juliol.

MATARÓ

► De 10.00 a 17.00. Casal Municipal de la Gent Gran d'Òriol Batista. Campanya gratuïta de prevenció del glaucoma i degeneració macular (de 14.00 a 15.00 tan- cat).

► 19.00. Biblioteca Pompeu Fabra. Tertúlia literària *Talking about...*, amb el llibre *The curious incident of the dog in the night-time*, de Mark Haddon, activitat con- duïda per Laura Patricio. Amb inscripció prèvia.

► 20.30. Biblioteca Pompeu Fabra. Capvespres als Jardins i va venir el vi, sessió acompanyada d'un tast de vi, a càrrec de Jordina Biosca.

PINEDA DE MAR

► Carpa de l'espai annex del Complex Esportiu Can Xaubet i guingueta Santi's. 25è Festival Psychobilly. Fins al 10 de juliol.

► 16.00. Can Comas. Activitats del Banc del Temps de Pineda de Mar: You-Do i relaxació, a càrrec de Felicitima Mazoterias.

PINEDA DE MAR

► IV Edició del Festival Internacional de Curtmetratges. 20.30. L'Auditori. *Anna*, d'Andrea Andolina; *The Coltrane Code*, de Mònica Mazzitelli; *El Tatuaje*, d'Israel de la Rosa; *Sensacional-ismo*, d'Ignacio Grifol; *Sixteen*, de Santiago Samaniego; *Sharks*, de Gabriel Fernández; *BFF*, de Marta López; *Tomato Fields Forever*, de Santiago Samaniego; *A su imagen y semejanza*, de Fher Ampuero Ramos.

TEIÀ

► De 17.00 a 20.00. Biblioteca de can Llauredor. Parada de llibres gratuïts de segona mà.

TIANA

► Biblioteca Can Baratau. Concurs superlector 2017, juga a la biblioteca i guanya llibres i experiències úniques.

► 20.00. Pavelló Poliesportiu Municipal. Campionat d'estiu Futsal Tiana. Fins al 25 de juliol.

TORDERA

► Pista l'Amistat. Torneig de futbol sala l'Amistat. Fins al 9 de juliol.

► De 17.00 a 19.00. Biblioteca. Refresc filosòfic: filosofia i coaching per a joves a partir de 16 anys amb Toni Muñoz i Sergi Serrat. Fins al 7 de juliol.

VILASSAR DE DALT

► Biblioteca Can Manyer. *La fam no fa vacances*, recollida d'aliments a favor de Càritas Vilassar de Dalt.

VILASSAR DE MAR

► 13.30. Veral de l'Ocata. Toca menú de Viladona.

Visites

MATARÓ

► 18.00. Basílica de Santa Maria. Visita guiada al conjunt barroc dels Dolors.

Exposicions

MATARÓ

► Biblioteca Pompeu Fabra. *L'arquitectura de Josep Puig i Cadafalch*. Fins al 15 de juliol.

► La Destileria. Espai Cultural. *Ninots*. Fins al 18 de juliol.

► MAC Espai. Can Palauet. *Anima't*, a càrrec dels i les alumnes de 6è de l'Escola Montserrat Solà. Fins al 9 de juliol.

MÚSICA /

Música per a cinema mut

Dissabte 8 juliol / 18h / Foment Mataroní (c. Nou, 11. Mataró) / Entrada: 12€. Reduïda: 10€.

El grup de cambra Tactum Ensemble presenta la proposta musical per a la pel·lícula muda 'Lady Windermere's Fan', d'Ernest Lubitsch.

POESIA /

11a Vetllada poètico-musical:

'Poesia d'Armènia'

Divendres 7 juliol / 22h / Forns Romans de la Fornaca (Vilassar de Dalt) / Entrada lliure.

Amb el rapsode armeni Nikolay Manukyan, poetes catalans convidats, música i dansa armènia.

Jordi Bonell Experience

Dijous 13 juliol / 23h / La Sal del Varador (Passeig Marítim, 190. Mataró) / Gratuït.

Concert de Jordi Bonell (Guitarra), Marc Prat (Contrabaix), Josep Bruguera (Bateria).

RBS Europe Choir

Dijous 13 juliol / 20h / Teatre La Massa (Plaça del Teatre, 3. Vilassar de Dalt) / Preu: 5€.

Concert benèfic per l'associació Càritas Vilassar de Dalt amb la col·laboració d'Oros Travel.

TEATRE I DANSA //

Festival Poesia i +

Del 6 al 16 de juliol / Entrada lliure. Divendres 7: Ajuntament (Mataró), 20h: "Alenky", amb Marc Egea i Oriol Sauleda. 21h, "Dents del

segle", amb Maria Sevilla i Guim Valls. Pati Can Marchal (Mataró), 22h: "El Pèsol feréstec". 23h: Coetus i Pau Riba. Dissabte 8: Parc Ca L'Alfaro (Llavaneres), 20h: "Llengua Mare" amb Neus Borrell i Nuvola Vandini. 20.45h, "Sacrilegis" amb Víctor Obiols. Diumenge 9 / El Pou de Glaç (Canyamars): 21.30h, "Jo em donaria a qui em volgués" amb Miquel Gelabert i Jaume Mallofré. 22.30h, Joana Gomila Folk Souvenir. Dijous 13 / Fundació Palau (c. Riera, 54. Caldes d'Estrac): 19.30h, "Ursonate Karaoke" amb Cabosanroque. 19.45h, "L'art del desdir" amb Vicenç Altaió. 20.30h, "Són bombes, no coloms" amb Fadwa Souleimane (poeta i actriu). 21.30h, "Totes les nits incendiades" amb Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martí-nez-Vernis.

Teatre Fet a Mataró: 'Demà coneixeràs en Klein'

Dies 7, 8, 9, 14, 15 i 16 juliol / Dv. i ds. 21h; dg. 19h / Can Gassol (Pl. Pepa Maca, 15 Mataró) / Preu: 5€. Comèdia del dramaturg mataroní Toni Cabré sobre una executiva, víctima d'un brutal mòbing. Producció: Sala Cabanyes.

'L'hostalera'

Divendres 7 juliol / 22h / Teatre Principal (c. Església, 45-47. Arenys de Mar) / Entrada: 7-8€. De Carlo Goldoni. A càrrec del Grup Artístic Carles Xena.

Escola de ball Susana Salvador

Dissabte 8 juliol / 19.30h / Teatre Monumental (La Riera, 169. Mataró) / Preu: 5€. Mostra de balls amb motiu del 25è aniversari (1992-2017).

La teva salut dental

- Revisió bucal.
- Higiene dental anual.
- Ortopantomografia digital.
- Descompte del 20% en tots els nostres presupostos.

Només per **50€** a l'any

Clínica Dental

Dr. Itoiz Odontòleg

NOU SERVEI DE DIAGNÒSTIC, TAC (3D)
1a VISITA + RX GRATUÏTA
ESPECIALISTES EN IMPLANTOLOGIA DENTAL

Muralla Sant Llorenç, 14 - Mataró
93 796 07 86 - www.dentalitoiz.com

El Cruïlla, de Mataró a esgotar entrades en l'edició d'aquest cap de setmana a Barcelona

Un divendres de Poesia i + a Mataró

Pau Riba i Coetus encapçalen la programació d'aquesta nit, en el segon any que el festival maresmenc planta bandera a la capital

Cultura: Redacció

■ Mataró repeteix aliança amb el Festival Poesia i + amb una proposta quàdruple pel vespre i la nit d'avui divendres. El festival poètic, originari de Caldes d'Estrac, porta a Mataró quatre propostes musicals i poètiques entre les quals destaca el concert de "Coetus" i Pau Riba. Després que la passada edició el Festival Poesia i + s'obris a més poblacions de la comarca, la 12a edició oferirà espectacles i concerts a Caldes d'Estrac, Canet de Mar, Dosrius, Arenys de Mar, Llanvaneres i a Mataró, del 6 al 16 de juliol. Dins la celebració de l'Any Palau i Fabre, la figura de l'Alquimista vertebrarà una programació que vol ser hereva de la seva gosadia i curiositat. Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, Rosalía i Refree, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman i Càntut, Joana Gomila són alguns dels artistes que passaran pel festival, un dels més actius i innovadors de la creació poètica i artística contemporània.

Doble ració avui divendres

El 7 de juliol, a Mataró, l'espectador podrà gaudir d'un recorregut poeticomusical per dos espais de les

20 h fins a les 24 h. La primera aturada al viatge serà a La Riera, davant l'Ajuntament, amb la participació d'Alenky, un quartet format per Marc Egea a la viola de roda, Manu Sabaté a la gralla i clarinet baix, Joan Antoni Pich al violoncel i Arnau Obiols a la bateria, acompanyats en la paraula d'Oriol Sauleda. Al mateix espai, la música donarà pas a les paraules de Guim Valls i Maria Sevilla amb el seu gamberrisme

Pau Riba

El músic maresmenc és el gran reclam de la nit mataronina

literari de "Dents del segle".

La nit de lletres i música acabarà al Pati de Can Marchal amb un convit a endinsar-se en l'univers d'El pèsol feréstec, que presenten nou disc, "Treure'ns robins". Tot seguit arribarà el gran moment de la nit amb "Coetus", la primera orquestra de percussió ibèrica, que a Mataró venen acompanyats de Pau Riba, disposat a retre homenatge a Palau i Fabre.

‘Si ara no ens fem les preguntes bones, amb la independència serem un país nou vell’

Entrevista a Ramon Folch

POESIA
PER
BANDERA

COMENÇA
EL FESTIVAL
POESIA I +

EDITORIAL VICENT PARTAL Aznar, González, Zapatero: quins tres

ANÀLISI

El nou míssil nord-coreà podria arribar fins al nostre país?

Per què la independència no es podria proclamar el 3 d'octubre?

Mail Obert: Núria Cadenes 'Qui són Gambeta de l'Illa, Donen Brown i Vaig pelar?' / **Mail Obert:** Pere Cardús 'Vegeu, vegeu! Els quatre punts més considerables de la llei del referèndum'

Comença el Festival Poesia i +, impulsat per la Fundació Palau i Fabre. POESIA I +

La poesia per bandera

Cultura Comença el festival Poesia i + impulsat per la Fundació Palau. El comenta un dels directors, Martí Sales

MONTSERRAT SERRA

La poesia per bandera al crit de 'més poesia si us plau!' i al vers de 'Jo em donaria a qui em volgués'. Comença el Festival Poesia i +, que impulsa la Fundació Palau de Caldes d'Estrac i que enguany s'estén a més poblacions del Maresme: Canet de Mar, Mataró, Sant Andreu de Llavaneres, Arenys de Mar i Dosrius. Del 6 al 16 de juliol, el festival oferirà gairebé

una trentena d'espectacles poètics, en formats diversos, del recital al concert, de l'espectacle a la performance. Passaran per aquest dotzè festival Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, Rosalía i Refree, Coetus, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman, Càntut, Joana Gomila, El Pèsol Feréstec i Cabosarroque, entre més.

Es proposa una programació 'que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables'

Tot plegat forma part dels actes de l'Any Palau i Fabre. És per això que els responsables del festival (Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda) han volgut que les propostes, més que mai, es vincuessin amb la figura de l'alquimista, i han proposat una programació 'que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables'. El 29 de maig, durant la festa

de presentació del festival a la llibreria Calders, ja es va intuir el risc subterrani que conté la programació, amb la improvisació poètica brillant, arriscada, punxeguda, que van fer els poetes Núria Martínez-Vernis, Maria Sevilla, Oriol Sauleda i Guim Valls (tots quatre participen en el Poesia i +).

Hem demanat a Martí Sales, codirector del festival, que ens expliqués en quins elements se sustentava el Poesia i + d'enguany i quins criteris generals en vertebraven el programa. 'Una de les nostres dèries –diu– és de fer producció pròpia i no únicament ser aparador. Però això requereix planificació i més coses. Enguany ho hem aconseguit en tres espectacles. El fet d'incidir

en la creació canvia el to del festival, que es converteix en una fàbrica de creació. Una primera producció és *Totes les nits incendiades*, en què hem demanat al pianista Agustí Fernández, la ballarina Roser López Espinosa i la poetessa Núria Martínez-Vernis que fessin una sessió d'improvisació a partir de l'obra de Palau i Fabre. La voluntat és de fer esca per a encendre focs nous. I també hem proposat la improvisació, però a partir d'obra pròpia, en *He deixat al paper tota la sang*, amb el poeta novaiorquè Rowan Ricardo Phillips i la poetessa mexicana Juana Adcock, que posem de costat. Juntament amb la proposta de la siriana exiliada a París, Fadwa Souleimane, *Són bombes, no coloms*, aconseguim un altre

propòsit, internacionalitzar el festival.'

Continua Martí Sales: 'Aquests últims anys, en la cultura catalana hi ha hagut una mena de malentès transversal, sobretot des de l'àmbit institucional, que fomenta que la defensa de la cultura catalana es faci des de la cultura catalana. Això, tradicionalment, no ha estat pas així. Els grans poetes catalans han estat traductors i han viscut a fora... Cal créixer amb els altres, perquè les cultures isolades es moren. Per això portem poetes de fora d'aquí, tres veus molt diferents i molt potents des de la seva lírica i cultura. I aquest és el camí que volem nodrir. Perquè la internacionalització dels festivals no només ha de ser una realitat a les capitals.'

'Per una altra banda, tot el programa està molt bé. La nostra ambició és que la gent faci confiança al festival, com passa amb Temporada Alta o en altre temps amb un segell editorial com Quaderns Crema. Que la gent vingui a ulls clucs, perquè, encara que no conegui una proposta, faci confiança a un festival que sap que ofereix un programa de qualitat. És un festival de poesia on tenim cura de l'aspecte escènic, de l'acció efímera. Tenim en compte i investiguem noves maneres, trencadores, de dir poesia, perquè n'hi ha moltes. Tot juga en un festival i la riquesa de la poesia també recau en l'escenificació.'

Els primers quatre dies de festival, els actes es faran en els pobles que enguany entren per primera vegada en el Poesia i +, i hi haurà entrada lliure. Dijous, doncs, s'obre el festival a Canet de Mar amb *La caça de l'home, una tragèdia*, d'Albert Balasch, i després *Els dolors de la bellesa*, amb Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López. Continuarà divendres a Mataró, dissabte a Sant Andreu de Llavaneres i diumenge a Arenys de Mar i Dosrius. A partir del dia 13, la programació ja es farà a la Fundació Palau de Caldes, amb un vespre-nit de bandera, amb Cabosanroque, Vicenç Altaió, Fadwa Souleimane i la nit incendiada. Es tancarà el diumenge 16 amb la palleria Pepa Plana, la Nit de Poetes amb Hilari de Cara, Rubén Luzón i Sònia Moll i la percussió de Càntut per a acabar.

Aquest vers fa d'eslògan de l'Any Palau i Fabre. POESIA I +

“La Fundació és un dels espais centrals de l'Any Palau”

Manel Guerrero, comissari de l'Any Palau

Filòleg de formació, relacionat laboralment amb el món del teatre, de l'art, de les exposicions... Manel Guerrero és un especialista en Palau i Fabre amb qui va establir una bona amistat i al llarg dels anys van col·laborar amb diverses qüestions. A Guerrero li proposen comissionar l'Any Palau i, quan confirma que, donades totes les administracions implicades, es podrà treballar amb una dimensió important per donar a conèixer a Palau internacionalment, accepta l'encàrrec encantat. Parla de Palau i del centenari amb entusiasme i il·lusió.

PK Què és l'Any Palau?

L'Any Palau és la celebració del centenari del naixement de Palau i Fabre; va néixer el 1917, ara ha fet 100 anys, això semblava un motiu important de celebració, una celebració impulsada per la Fundació, que és el llegat

més important de Palau i Fabre, per la Institució de les Lletres Catalanes i pel Departament de Cultura de la Generalitat, per tant, té un abast nacional pel fet que Palau i Fabre es considera un autor important en les lletres catalanes del segle XX.

L'Any Palau planteja la necessitat de donar a conèixer Palau i Fabre a un públic ampli perquè els poetes tenen un públic normalment minoritari. Malgrat tot, Palau va escriure teatre, narrativa, assaig i, a més a més, és un dels més grans especialistes en Picasso, per tant, és un autor amb una dimensió que supera la dimensió local o només de poeta.

PK De vegades dóna la sensació que és més conegut com a especialista de Picasso que no per la seva pròpia obra.

Depèn de l'àmbit on et belluguis, del públic... el que ha passat amb Palau i Fabre és que, com que toca diferents aspectes, és

conegut en diferents sectors, depèn del que es parli. Com a poeta és conegut en l'àmbit de la literatura, com assagista de Picasso és més conegut en l'àmbit de l'art, de la història de l'art i des d'una dimensió internacional perquè és de referència mundial, per part del teatre és un autor a tenir en compte, té una obra teatral important i a més com a teòric també, però no és prou conegut encara.

PK Durant l'Any Palau hi ha activitats a tot el país, l'acte central seria...

Degut a la seva amplitud d'aspectes no es podia fer un acte central. La Fundació, que és el somni de Palau, és un dels espais centrals de l'Any Palau però no l'únic. I tampoc hi ha una única activitat: tot al llarg de l'any es succeiran múltiples activitats, moltes a la Fundació, però també a molts altres indrets al llarg del territori.

PK Com a comissari, quin acte

indispensable recomanaria?

No hi ha un acte indispensable, jo recomanaria a aquell que no conegui Palau que visités la Fundació perquè allà hi ha tot el seu llegat, tot el seu univers i és una visita indispensable, que explica molt bé qui era Palau, per tant això és la primera cosa que recomanaria: una visita a la Fundació. I de cara, sobretot, a la gent del Maresme, recomanaria el Festival de Poesia i + que tindrà lloc en diferents municipis del 6 al 16 de juliol. És un festival proposat pel mateix Palau per donar a conèixer els nous poetes i els valors de les nostres lletres. Aquest festival s'ha consolidat com un dels festivals més importants de poesia i té una programació realment molt atractiva. Un altre acte important serà l'exposició dedicada a Palau i Picasso, inaugurada el 21 de juny a la casa natal de Picasso a Màlaga, i que a l'octubre arribarà a la Fundació.

“La Fundació Palau s'inaugurava el maig de l'any 2003 amb la vocació de conservar, exhibir i difondre el fons artístic i documental de Josep Palau i Fabre”

LAMPISTERIA 9CONFORT

24H 365DIES 697 537 657

INSTAL·LADORS AUTORIZATS AMB EXPERIÈNCIA DES DE L'ANY 1995

SMART WiFi

869€

28€/MES

Tot inclòs (I.V.A., instal·lació)

**NOMÉS TREBALLEM AMB
PRIMERES MARQUES I LES MILLORS
SOM REPARADORS OFICIALS DE CALDERES**

MANTENIMENT CALDERA 70€ • MANTENIMENT D'AIRES 60€

BOTIGA ARENYS Riera Bisbe Pol, 28 www.9confort.com **BOTIGA CANET** Riera Gavarra, 70

Poesia i +, un festival per escoltar

El Festival Poesia i + naixia de la mà de Palau i Fabre amb l'objectiu de donar a conèixer nous autors de la poesia i posar aquesta en valor. Amb els anys, el Poesia i + s'ha convertit en el festival de poesia més important fora de la ciutat de Barcelona, i cada any guanya en qualitat, en públic i en acceptació. Enguany, coincidint amb el centenari del naixement de Palau i Fabre, el festival vertebrarà el seu eix en aquesta celebració i vol ser un homenatge a la seva obra i a la relació personal que cadascú de nosaltres establim amb la poesia. Repartit per diversos escenaris del Maresme com Canet, Mataró, Llanerers o Arenys de Mar, a part evidentment de Caldetes, en el Poesia i + 2017 sonaran veus com les de Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura o Fadwa Suleiman, entre d'altres.

Programació

Dijous 6 de juliol

21h Albert Balasch LA CAÇA DE L'HOME, una tragèdia Canet de Mar

22h El dolor de la bellesa Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López Canet de Mar

Divendres 7 juliol

20h Alenky Marc Egea i Oriol Sauleda.

Mataró (Plaça Bergadà)

21h Dents del Segle Maria Sevilla i Guim Valls

Mataró (Plaça Bergadà)

22h El pèsol feréstec Mataró (Plaça de Can Llinàs)

23h Coetus + Pau Riba Mataró (Pati de Can Marchal)

Dissabte 8 de juliol

20h Llengua mare

Neus Borrell i Nuvola Vandini

St. Andreu de Llanerers

20.45h Sacrilegis Víctor Obiols

St. Andreu de Llanerers

Diumenge 9 de juliol

20h Tiberi Nyamnyam

Arenys de Mar

21h Isabel Vinardell i Isabelle Laudenbach

Arenys de Mar

21.30h Jo em donaria a qui em volgués, Miquel Gelabert i Jaume Mallofré

El Pou de Glaç (Canyamars)

22.30h Joana Gomila Folk

Souvenir

El Pou de Glaç (Canyamars)

Dijous 13 de juliol

19.30h Ursonate Karaoke Cabosanroque. Fundació Palau

19.45h L'art del desdir

Vicenç Altaió. Fundació Palau

20.30h Són bombes, no co-

loms. Fadwa Souleimane

Fundació Palau

21.30h Totes les nits incendia-

des. Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martí-

nez-Vernis. Fundació Palau

Divendres 14 de juliol

20h El desig pregon. Marçal Font i interns de Quatre Ca-

amins. Fundació Palau

21h Nico Roig. Fundació Palau

22h Los Ángeles. Rosalía &

Raül Refree. Fundació Palau

Dissabte 15 de juliol

19.30h Paraules pel temps de crisi. Fina Birulés i Joana Masó

Fundació Palau.

20.30h Tinguem fe: emoció, èpica i postmodernitat. Unai

Velasco, Berta García Faet i

Sara Torres. Fundació Palau

21.30h He deixat al paper tota la sang. Rowan Ricardo Phillips,

Juana Adcock i Ramon Prats

Fundació Palau

22.30h Estimats Picasso. Lluís Homar i Clara Segura

Fundació Palau

Diumenge 16 de juliol

13h Cantarem la cançó més banal. Compartir dona gustet.

Fundació Palau

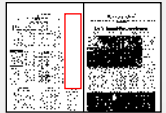
19.30h Suite. Pepa Plana.

Fundació Palau

20.30h Nit de poetes. Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia

Moll. Fundació Palau

21.30h Càntut. Fundació Palau

ELS SEMÀFORS

Kevin Warwick

CIENTÍFIC I ENGINYER

També conegut com a *Capità Ciborg*, aquest investigador i professor de cibernetica a les universitats de Reading i Coventry, està convençut que la tecnologia es fusionarà amb el cos humà per trencar molts límits. **PÀGINES 26 i 27**

Israel Galván

BALLAOR

Israel Galván ha construït un espectacle polifònic, *La fiesta*, que es va posar a caminar a Àustria al maig i que ara arriba al teatre Grec (només avui i demà) camí del Festival d'Avinyó i una vintena d'escenaris més. **PÀGINA 34**

Mireia Calafell

DIRECTOR DEL FESTIVAL POESIA I +

Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda dirigeixen la dotzena edició del Festival Poesia i +, que cada estiu irradia la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac cap a sis poblacions més del Maresme, del 6 al 16 de juliol. **PÀGINA 39**

Joan Carles Calbet

PRESIDENT DE COMERTIA

L'Associació Catalana de l'Empresa Familiar del Retail (Comertia) va celebrar ahir a la nit en un sopar de gala el 15è aniversari. Comertia agrupa 61 cadenes de botigues que facturen 4.000 milions anuals i tenen prop de 35.000 treballadors. **PÀGINA 56**

Mercedes Vidal

PRESIDENTA DE TMB

Ja són nou els dilluns en què els ciutadans de Barcelona i l'àrea metropolitana pateixen les molèsties provocades per la vaga de metro. L'Administració s'ha vist incapaç fins ara de resoldre aquest seriós problema. **VIURE**

Arranca desde el Maresme el Festival Poesia i + Un poco de poesía, por favor

POESIA I +

El grupo Coetus actuará con Pau Riba, en Mataró

FEDECEDÓ
Caldes d'Estrac

La duodécima edición del Festival Poesia i +, que cada verano irradia la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac hacia otras seis poblaciones del Maresme, vuelve con nuevas propuestas del 6 al 16 de julio. El cambio de imagen del Poesia i + presagia actuaciones de reacción poética contemporánea, uno de los valores más apreciados del evento que dirigen Mireia Calafell, Martí Sales y Pere Almeda.

El 6 de julio empieza el Festival en la Escola de Teixits de Punt de Canet con una potente versión escénica de uno de los libros de Albert Balasch, ganador del premio Gabriel Ferraté, *La caça de l'home*, al que pone voz Oriol Genís. El 7 de julio se traslada a Mataró con varios espectáculos de entra-

da libre en la plaza del Ajuntament: Marc Egea y Oriol Saureda, con *Alenky*; Guim Valls y Maria Sevilla, con versos de Pizarnik a Lorca, y en Can Marchal, Coetus, la primera orquesta de percusión ibérica, con Pau Riba.

El 8 de julio el Poesia i + se tras-

Los actores Lluís Homar y Clara Segura recitarán el diálogo imposible de 'Estimat Picasso'

lada a Llavanes, al parque de Ca l'Alfaro. Neus Borrell y Nuvola Vandini con *Llengua mare*, para dar paso al *Sacrilegi* de Víctor Obiols, poesía cantada de los clásicos. Al día siguiente, el festival

va al recinto modernista del mercado de Arenys de Mar con *Tiberi*, de la compañía Nyamnyam, que dará paso a la coreografía de la cantante Isabel Vinardell y la compositora Isabelle Laudembach. El día 9 el marco incomparable del Pou de Glaç de Canyamars, en Dosrius, se abrirá al actor Miquel Gelabert, acompañado por el acordeonista Jaume Mallofré.

La clausura del festival se centrará en Caldes d'Estrac. El 13 de julio, la Fundació Palau abre con *Ursonate Karaoke* de Cabosanroque, y el poeta Vicenç Altaió presenta *Artaud*, donde profundiza en la marginación y el aislamiento de Palau i Fabre. A continuación *Son Bombas, no Palomas*, de la poeta refugiada siria Fadwa Souleimani.

El remate del Poesia i +, el 14 de julio con *El desigpregon*, del poeta Marçal Font, con los internos del centro penitenciario de Quatre Camins. El cantautor Nico Roig, con su *Vol. 71*, dará paso a Rosalía & Raül Refree con su disco *Los Angeles*. Al día siguiente las poetas Fina Birulés y Joana Masó, con el diálogo literario *Paraules pel temps de crisi*. Por último, la potencia lírica de Rowan Ricardo Philips, la poeta Juana Adcock y el baterista Ramon Prats con la oda elegíaca *The ground*. La guinda poética llegará con los actores Lluís Homar y Clara Segura con la adaptación del texto de Pere Vilà y Ferran Joanmiquel, el diálogo imposible de *Estimat Picasso*.

La última jornada acogerá a la payasa Pepa Plana con *Suite*, la Noche de Poetas con Antoni Clapés, Robert Luzón y Sonia Moll, y *Càntut*, del músico ampurdanés Carles Sanjosé.●

LOS SEMÁFOROS

Kevin Warwick

CIENTÍFICO E INGENIERO

También conocido como *Capitán Ciborg*, este investigador y profesor de cibernética de las universidades de Coventry y Reading está convencido de que la tecnología se fusionará con el cuerpo humano para romper muchos límites. **PÁGINAS 26 Y 27**

Israel Galván

BAILAOR

Israel Galván ha construido un espectáculo polifónico, *La fiesta*, que echó a andar en Austria en mayo y que ahora llega al Grec (sólo hoy y mañana) camino del Festival de Avinyó y una veintena de escenarios más. **PÁGINA 34**

Mireia Calafell

DIRECTOR DEL FESTIVAL POESIA I +

Mireia Calafell, Martí Sales y Pere Almeda dirigen la duodécima edición del Festival Poesia i +, que cada verano irradia la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac hacia otras seis poblaciones del Maresme, del 6 al 16 de julio. **PÁGINA 39**

Joan Carles Calbet

PRESIDENTE DE COMERTIA

La Associació Catalana de l'Empresa Familiar del Retail (Comertia) celebró anoche en una cena de gala su 15.º aniversario. Comertia agrupa a 61 cadenas de tiendas que facturan 4.000 millones anuales y tienen cerca de 35.000 trabajadores. **PÁGINA 56**

Mercedes Vidal

PRESIDENTA DE TMB

Son ya nueve los lunes en que los ciudadanos de Barcelona y su área metropolitana vienen padeciendo las molestias provocadas por la huelga de metro. La Administración se ha visto incapaz hasta la fecha de resolver este serio problema. **VIVIR**

Arrenca des del Maresme el festival Poesia i +

Una mica de poesia, sisplau

POESIA I +

El grup Coetus actuarà amb Pau Riba a Mataró

FEDECEDÓ
Caldes d'Estrac

La dotzena edició del festival Poesia i +, que cada estiu la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac irradia cap a sis poblacions més del Maresme, torna amb noves propostes del 6 al 16 de juliol. El canvi d'imatge del Poesia i + presagia actuacions de reacció poètica contemporània, un dels valors més apreciats de l'esdeveniment que dirigeixen Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda.

El 6 de juliol el festival comença a l'Escola de Teixits de Punt de Canet amb una potent versió escènica d'un dels llibres d'Albert Balasch, guanyador del premi Gabriel Ferraté, *La caça de l'home*, al qual posa veu Oriol Genís. El 7 de juliol es trasllada a Mataró amb diversos espectacles d'en-

trada lliure a la plaça de l'Ajuntament. Marc Egea i Oriol Saureda, amb *Alenky*; Guim Valls i Maria Sevilla, amb versos de Pizarnik a Lorca, i a Can Marchal, Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, amb Pau Riba.

El 8 de juliol el Poesia i + es tras-

Els actors Lluís Homar i Clara Segura recitaran el diàleg impossible d'Estimat Picasso'

llada a Llanvaneres, al parc de Ca l'Alfaro. Neus Borrell i Nuvola Vandini amb *Llengua Mare*, per donar pas al *Sacrilegi* de Víctor Obiols, poesia cantada dels clàssics. L'endemà, el festival va al re-

cinte modernista del mercat d'Arenys de Mar amb *Tiberi*, de la companyia Nyamnyam, que donarà pas a la coreografia de la cantant Isabel Vinardell i la compositora Isabelle Laudénbach. El dia 9 el marc incomparable del pou de glaç de Canyamars, a Dosrius, s'obrirà a l'actor Miquel Gelabert, acompanyat per l'acordionista Jaume Mallofré.

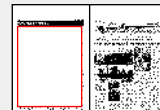
La clausura del festival se centrarà a Caldes d'Estrac. El 13 de juliol la Fundació Palau obre amb *Ursonate karaoke*, de Cabosanroque, i el poeta Vicenç Altaió presenta *Artaud*, en què aprofundeix en la marginació i l'aïllament de Palau i Fabre. A continuació *Son bombas, no palomas*, de la poetessa refugiada siriana Fadwa Souleimane.

La rematada del Poesia i + serà el 14 de juliol amb *El desig pregon*, del poeta Marçal Font amb els interns del centre penitenciari de Quatre Camins. El cantautor Nico Roig, amb el seu *Vol. 71*, donarà pas a Rosalía & Raül Refree amb el seu disc *Los ángeles*. L'endemà, les poetesses Fina Birulés i Joana Masó amb el diàleg literari *Parraules pel temps de crisi*. Per últim, la potència lírica de Rowan Ricardo Phillips, la poetessa Juana Adcock i el bateria Ramon Prats amb l'oda elegíaca *The ground*. La cirereta poètica arribarà amb els actors Lluís Homar i Clara Segura amb l'a seva adaptació del text de Pere Vilà i Ferran Joanmiquel, el diàleg impossible d'*Estimat Picasso*.

L'última jornada a Caldetes acollirà la pallassa Pepa Plana amb *Suite*, la Nit de Poetes amb Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia Moll i *Càntut*, del músic empordanès Carles Sanjosé. ●

Any Palau i Fabre

● El Museo Casa Natal de Málaga expone hasta el 8 de octubre fotografías, documentos y otros materiales inéditos que relatan la amistad entre el poeta Josep Palau i Fabre y Picasso

El genio a ojos del biógrafo

Vista general de una de las secciones de la muestra 'Palau mira a Picasso', en el Museo Casa Natal, en las salas de la Plaza de la Merced de Málaga.

REPORTAJE GRÁFICO: MARELU SÁEZ

Cristina Fernández MÁLAGA

Le costó año y medio acercarse a Picasso, pero lo consiguió gracias a la intervención de su amigo Ferrán Cañameras. En junio de 1947, el poeta catalán Josep Palau i Fabre se presentó por primera vez delante del genio con la intención de estudiar su vida y su obra, reivindicar sus lugares fundamentales, los talleres en los que trabajó, las personas que le rodearon. Y aunque no fue hasta casi dos décadas más tarde (1962) cuando las visitas al pintor fueron asiduas, la historia entre ambos ya había comenzado. Esta relación entre el biógrafo y el

tora de la Fundació Palau de Caldes d'Estrac. Con una beca del gobierno francés, el escritor se marchó a París en su "autoexilio" en busca de Picasso y éste "llegó a tener confianza en Palau, no sólo porque ve que quiere hacer un estudio real de su vida y de su obra, porque entiende que sus preguntas son para dar a conocer mejor su trabajo, sino que también le deja hacer expertizajes de obra", comenta Choya y subraya que "Palau hace un recorrido de los lugares picassianos, es un gran reivindicador del Picasso catalán, no sólo en Barcelona, sino también en Gósol, Cadaqués y Horta de Sant Joan".

Víctor Fernández es el comisario de la muestra que se podrá visitar hasta el 8 de octubre en Málaga —y del 19 de octubre al 14 de enero en la Fundació Palau—. Relata que este material se encuentra en el archivo y puede ser objeto de estudio para los investigadores, pero nunca antes se había expuesto. "La ordenación de la muestra la ha hecho el propio Picasso, que le escribió un día a Palau una especie de mapa de recorrido con los escenarios fundamentales en su vida", afirma el comisario. De ahí que las primeras fotografías de *Palau mira a Picasso*, tras el autorretrato del propio poeta fotografiado en el espejo, sea la Casa Natal y la plaza de la Constitución, donde se encontraba la Escuela de Bellas Artes.

De estos primeros años destaca un pequeño cuadro, *Vista del puerto de Málaga*, considerada como el primer óleo del pintor malagueño, fechado en torno a 1888, cuando tenía 7 años. La pieza corresponde a una colección particular de París. "Lo que sí es procedente del ar-

Libros dedicados por Picasso, uno de ellos con un retrato de Palau i Fabre.

Luna, De la Torre y Del Corral escuchan las explicaciones del comisario.

chivo y es la primera vez que se expone es el certificado que hace el propio Picasso para Palau de esta pieza: "Si esto es mío" escribió", detalla el comisario. No sería ni la primera ni la última vez que Palau aprovechara sus visitas para que el propio pintor autentificara obras atribuidas. "A Picasso le encantaba eso y a veces le ponía esto es falso, esto es mío o muy mío", desta-

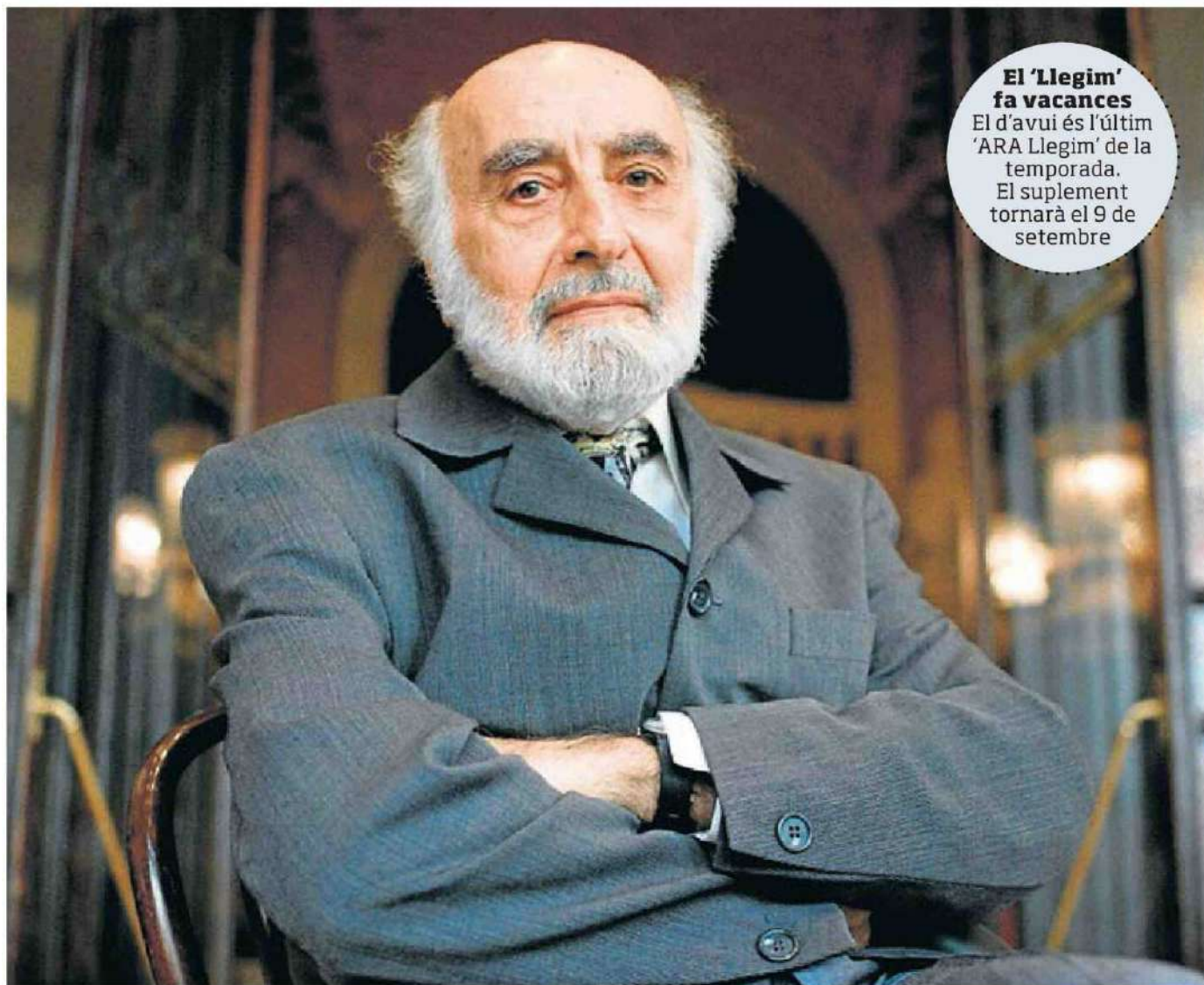
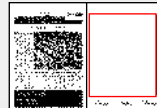
ca Víctor Fernández que muestra cómo un retrato difundido por la revista *La Gaceta Ilustrada* como autorretrato de Picasso tiene manuscrita la aclaración del propio pintor. "Este retrato no está hecho por mí, si no por mi discípulo Rius en la Escuela de la Lonja".

En Barcelona Palau tuvo mucho interés en fijar dónde estuvo el primer taller que tuvo Picasso en su

vida. "Son las únicas fotos que existen, ahora es un hotel, ya no hay nada", comenta Víctor Fernández. El biógrafo también se interesó mucho por el taller de Bateau-Lavoir en París, donde Picasso pintó las *Señoritas de Avignon*. "Palau le pregunta cómo era el taller por dentro y Picasso le dibuja un esquema, son dibujos inéditos que no se había expuesto jamás", afirma el comisario y subraya que "Palau lo conservaba todo, todo". Por eso también se pueden ver los sobres de los revelados de las fotografías, los tiques de los viajes, las guías... "Entre sus papeles hemos encontrado un Picasso hecho por Palau", dice el comisario. Y en los libros también hay un retrato de Palau hecho por Picasso.

"La mirada de Palau es la del biógrafo pero también tiene un componente de fan, sabe que está delante del mito. Hay un frasco que contiene arena que dice que ha pisado Picasso, tiene un punto fetichista", comenta Fernández. También cuenta que el día en el que se conocieron el pintor le dedicó un libro. Veinte años después le dice que sigue conservando aquellos trazos, que no ha vendido la pieza, que la guarda de forma incondicional y Picasso le hace otra al dorso. "Y ahora vuelve a traérmelo dentro de veinte años más", le dijo. Pero ya no le dio la vida para tanto.

La muestra concluye con los trabajos que realizaron los artistas Antoni Tàpies, Luis Gordillo, Antonio Llena, Antoni Muntadas, Carlos Pazos, Perejaume y Joan Fontcuberta a partir de la fotografía tomada por el poeta al pintor malagueño, en esa que posa junto a Jacqueline en Mougins en 1964.

El 'Llegim' fa vacances

El d'avui és l'últim 'ARA Llegim' de la temporada. El suplement tornarà el 9 de setembre

LLUÍS GENÉ/EFE

Poetes actuals i renovadors versionen Palau i Fabre

Fa cent anys del naixement d'aquest polifacètic autor i la seva obra no perd força

Reescrivint Palau i Fabre

Quinze dels poetes catalans més renovadors del panorama actual versionen alguns dels poemes de l'escriptor, de qui enguany es commemora el centenari del seu naixement

Manuel Guerrero

El Festival Poesia i+ –dirigit per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales–, que se celebra al Maresme i a l'epicentre de la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, dedica aquest any del centenari del naixement de Josep Palau i Fabre a destacar el seu esperit transgressor, innovador i líric. Coincidint amb els dies més intensos del festival volem convidar-vos a rellegir i repensar la seva poesia de la mà d'alguns dels poetes actuals més renovadors.

Un dels poemes més celebrats i recordats de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008) és *L'aventura*, que a partir de cinc versions, traduccions, recreacions, d'un emblemàtic poema d'Arthur Rimbaud, *Sensation*, esdevé alhora un homenatge i una recreació nova de l'obra de l'autor de les *Il·luminacions*. Com en *Imitació de Rosselló-Pòrcel*, *El lector invisible* o *El cordó umbilical*, escrits a partir de Bartomeu Rosselló-Pòrcel o Carles Riba, Josep Palau i Fabre planteja el problema de la imitació i de la identitat.

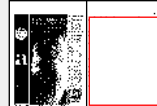
Sorpreses i impactes

Ara i aquí, com a homenatge creatiu dedicat a Josep Palau i Fabre, hem proposat a un bon nombre de poetes de diverses generacions, pròxims a la seva poètica radical, de triar i escollir una poema o text del llibre *Poemes de l'Alquimista* per tal de fer-ne una versió, recreació o transcreació personal. Algunes de les obres de poetes com Dolors Miquel, Mireia Calafell o Ester Xargay, dedicades o inspirades en Palau i Fabre, ja les coneixíem o havien sigut editades abans. La majoria, de Joan Noves, Vicenç Altaïó, Víctor Sunyol, Antoni Clapés, Anna Gual, Jaume C. Pons Alorda, Blanca Llum Vidal, Arnau Pons, Sònia Moll, Maria Sevilla o Meritxell Cucurella-Jorba són fresques i ben recents, escrites i creades especialment per a aquesta ocasió. Alguns poetes han escollit el mateix poema de Palau, com han fet Sunyol i Clapés. A més, l'Eduard Escoffet n'ha fet una recreació verbal i visual. El resultat del conjunt és àmpliament estimul·lant, sorprenent i, sovint, ben impactant. La paraula de les dones és ben present i contundent. Us convidem, amb plaer, a compartir aquestes noves versions, recreacions, relectures, nocturnes o festives, del gran clàssic, ben viu, que és Josep Palau i Fabre. ♦

EL FILÒLEG MANUEL GUERRERO
ÉS EL COMISSARI DE L'ANY
DEDICAT A JOSEP PALAU I
FABRE

XAVIER BERTAL

La sabata

He donat el meu cor a una dona barata.
Se'm podria a les mans. Qui l'hauria volgut?
En les escombraries una vella sabata
fa el mateix goig i sembla un tresor perdut.

Totes les noies fines que ronden a ma vora
no han tingut la virtut de donar-me el consol
que dóna una abraçada, puix que l'home no plora
pels ulls, plora pel sexe, i és amarg plorar sol.

Vull que ho sàpiguen bé les parentes i amigues:
Josep Palau no és un àngel ni un infant model.
Si tenien de mi una imatge bonica,
ara jo els n'ofereixo una de ben fidel.

No vull més ficcions al voltant de la vida.
Aquella mascarada ha durat massa temps.
Com que us angunieja que us mostri la ferida,
per això deixo encara la sabata en els fems.

Missiva

T'escriu amb llapis vermell, mots de foc;
parlo del bes i ja és besat-te un poc.

A la peixateria

"He donat el meu cor a una dona barata..."

Tot brilla sobre la parada:
la ganya resplendent i el blau
i aquell gel amb la falguera,
i el rosat grisenc del cranc.
Al mercat no hi ha qui no escolti la peixatera
amb l'eterna cantarella de sirena i davantal.
Reina meva, carinyo, bonica, reina meva...
Sóc l'aristòcrata que torna al mercat.
El meu cor és un estómac amb un immens forat,
on l'aire s'hi passeja amb gust d'escarabat.
Potser compraré avui també alguna peça...
He donat ja el meu cor a tants homes barats!
Ara voldria un home lluc o un home rap
o un home escamarlà, amb les antenes roges
o fins i tot un mascle anguila entre les cordes
o un home gamba amb el cap gustós i bla.
He donat ja el meu cor a tants homes barats!

Dolors Miquel

Literatura

No t'ha besat i ha marxat amb pressa,
i ha arribat a casa, i ha encès l'ordinador,
i ha escrit no t'he besat, no t'he besat la boca
i ara què en faig jo d'aquest voler-te als llavis.

En fa literatura. Només literatura.

Mireia Calafell

El poema

A Sylva
La música

Tra-li-ro-ló, ta-tà, tra-ri-ro-ló
Ton-ta-ta-tó, ti, to-ta-tó.
Tàntata, to-ta-tó.
Ti, to-te-tà, femí, suntà.
Tonte-tonte, tan-tó.
Un-se-mí, abborà, sen-tó.
Minsi, minsi, abborà, fe-mí, abborà.
Lacatemisotà-uptacomalacoció.
Ciò, lacatemí, ipsutà.
Fingue, fingue, la-ca-te-mí, o-sí, o-dà.
Bam-ba-là, bam-ba-là. No-tetemí.
Inta, magdà, to-te-mí.
Inta. Inta magdà.
La-ca-ta-mo-re-sí, u-dà, xin-ta-pó.
Lacatamoresí.

Paradís atroç

A celle qui se fait appeller 'tabou'

Amb els teus ulls oberts ompliries l'estança
on el teu cos madur fóra el meu instrument,
i el teu ventre, que té la forma impertinent,
daria el ritme atroç del repòs en la dansa.

Obririen l'espai espais d'esgarripança,
i entorn del blanc silenci, una música ardent,
fingiria en el sostre un ample firmament
on àngels taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els infants més rebels:
monstres que pariries en la buidor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita malalta

que circumden a lloure els coixos i els cretins...
Jo et besaria el ventre com una immensa galta,
i tu em demanaries que te'l besés per dins.

Paradís atroç

Amb els teus conys oberts ompliries l'estança
on el teu coit madur fóra el gran instrument,
i el teu centre, que té la xona impertinent,
daria el ritme atroç del repòs de la llança.

Obriria la mel les mels d'esgarripança,
i entorn del blanc esperma, una música ardent,
fingiria en el rostre un ample firmament
en què escrots taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els instants més en zels:
orgasmes que tindries en la fartor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita sens ulva.

on circulen a lloure els maixos i els destins...
ja et follaria el ventre com una immensa ulva,
i tu em demanaries que te'l follés per dins.

Jaume C. Pons Alorda

Paradís esventrat

Amb els ulls revoltats buidaria l'estança
on cap cos trencadís fóra el teu instrument,
i el meu ventre marcat, tossut, impertinent,
riuria tan fort que et malmetria la dansa.

No hi hauria a l'espai ni espai ni esgarripança
i entre els cossos distants, una fugida ardent
tiraria per terra estels i firmament:
ens fariem voltera i, ben lluny, contradansa.

Buscaria després els amors més rebels:
éssers lliures i oberts a l'infinit dels cels
que amb la guerra perduda o amb la vida malalta

no proscriuen ni cecs ni trencats ni cretins...
Besariem el món com una immensa galta
i tu encara voldries comandar-lo per dins.

Blanca Llum Vidal

Himne

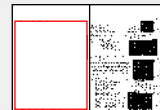
(fragment)

Buscarem les pessigolles
a les aixelles del cel
i cauran milions de noies
quan fem riure el firmament.

Himne

Rascarem la coïssor
a l'entrecreix d'una serra
i mil vergues faran flor
pel desfici de la terra.

Josep Pedrals

L'Edat de Pedra

A Joan Miró

Sota un blau d'aquarel·la i un aire tot pulmons,
un home nu travessa l'espai de banda a banda.
Té la força flexible, goluda, dels lleons;
va tot sol i diríeu que un exèrcit comanda.

L'Invisible, el Misteri, li trepitja els talons;
els cabells, a l'esquena, li formen una randa.
Duu una pedra a la mà i una pedra en el fons
de cada ull, abocada, que per no res s'abranda.

S'atura. S'insinua. Frega el ventre per terra.
S'encén un crit deforme i se'l veu brut de sang.
Es redreça i ensenya -a qui?-, el roig i el blanc

de l'ànec gegantí que amb els seus dits aferra,
rentant-se en l'aigua freda des del cor fins al flanc;
i tot això que he dit ho ha fet amb la mà esquerra.

L'Edat de Pedra (subversió)

A Josep Palau

Sota Palau l'alquimista dins un poema ple d'alè,
un jove pelut com ell reescriu que cal ser rebel.
N'ha après la fam de l'absolut i l'exercici de la transformació;
el foll empeny el món amb vida col·lectiva: ser sol amb molts.

El desdir, el tornar a dir, cristal·litzar l'incert;
els mots, com sons, prenen sentit de sentència, de crit.
De foc, la poesia li crema les mans, de cendra,
cec amb el llapis a la mà burxa el verb en el no-ésser.

Calla de tant parlar. Esborra i espurga el vers.
Vomita tot d'imatges per la gola de l'ull, put l'oïda.
Enlaira el drap i en fa bandera: Poesia i +.

Abasta el poema, sortint d'ell i de l'altre, del full volant,
reescriu els exercicis d'òptica com si el cos fos el lector;
i tot això que hem reescrit ho hem fet junts, vius i morts, a l'Ultratomba.
Vicenç Altaió

Pedra

A Xavier Zubiri

Dura com l'aigua dura.
Arrel d'ella mateixa.
En èxtasi perenne
la pedra perpetua
la pedra, imatge pura,
i la idea de pedra
se'ns fa del tot madura.

Capítol en blanc

El blanc es fa desitjar. La violació comença. Deixar o no deixar el blanc? Però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre. Tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós, són per a qui primer hi arribi. Una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc. Tot és possible. Tot s'amaga darrere el blanc. El blanc és sempre metàl·lic, acerat, i punxa els ulls. Un vers sobre la quartilla, una taca sobre la carta, un color sobre la tela, són funcions elementals, essencials, necessàries. Però un vers en requereix un altre, una frase en demana una altra, un color sol amb el blanc resulta incestuós, provocatiu, ofensiu, immoral. És una copulació massa ostensible. A qui es dirigeix principalment el blanc? A la nostra ploma, al nostre enteniment, al nostre pinzell? A cap d'ells: el blanc es dirigeix sempre al nostre sexe. Cal violar el blanc. Allí la taca roja diu la seva sang, el blau diu el seu mar o el verd la seva entranya. Cal combatre la inhumanitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligant-lo a despullar-se. Llavors potser ens dirà amb accent desesperat les nits passades vora el foc, esperant, amb la tristesa entre els grisos de la mà. O sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar. O ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc de la cella.

No hi ha cap marbre de Grècia darrere el blanc.

Comiat

Ja no sé escriure, ja no sé escriure més.
La tinta m'empastifa els dits, les venes...
-He deixat al paper tota la sang.
¿On podré dir, on podré deixar dit, on podré inserir
la polpa del fruit d'or sinó en el fruit,
la tempesta en la sang sinó en la sang,
l'arbre i el vent sinó en el vent d'un arbre?
¿On podré dir la mort sinó en la meua mort,
morint-me?
La resta són paraules...
Res no sabré ja escriure de millor.
Massa a prop de la vida visc.
Els mots se'm moren a dins
i jo visc en les coses.

Capítol_en_blanc: palimpsest d'alquímia o tractat de sexe cyborg a favor de l'opensource

Llavors és quan se'l torna a mirar,
i s'esmoren, freg a freg, els desitjos de la irreverència:
la voluntat de fondre la carn magra amb el plom
tocar-se
i tornar-se d'or.
Raquel Santanera

el blanc es fa desitjar. l'orgia comença: ànodes, càtodes, tot l'arc del nostre impuls fent-nos el coit amb la mirada, soldant l'esperma d'or policromada (alquímia.txt) que programa el teu cervell i regalima, bit a bit, del meu pinzell. ¿deixar o no deixar el blanc? però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre:
encriptat = open("codi_colonitzat.txt") la recepta opaca de la caca-coïa; codis ocults per invocar un geni espès, isolat, irrespirable; demicrims usurpadors: g00gle, w4l martí i el big data; are you a robot? m!@r0z0ft i les capses de sabates bilindades de m@cinT@2h; #classificaAlblncllassificable = (no he llegit però accepto: les vostres condicions: em vesteixo amb els vostres codis tancats de socio-construcció). encriptat.close()
tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós, són per a qui primer els descolonitzis. una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc i sensedomini.net, que tot és possible si el blanc parla del bes i ja és (missiva.mp4) besar-me un poc, si el blanc es veu en mi si el miro jo (narcís.raw). ¿deixar o no deixar el blanc?
alquímia = open("codi_en_blanc.txt") codis auris, bruixeria, dolça alquímia clandestina; no tinc prou oficis per saciar-me; tinc murgons com dos vectors multidireccionals per boicotejar qualsevol forma de sintaxi binària; am i a robot? no sóc sinó el conjur per enunciar-me i fer-me a mida; l'orgasme_com una sobrecàrrega de contrainformació; l'amor un software lliure; mutació infinita del virus i crisi de control = (he llegit i faig el coit: amb aquest codi obert: low-tech: sense patent: de biodestrucció). alquímia.close()
cal combatre l'essencialitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligar-lo a hackejar-se. llavors potser ens dirà amb accent desesperat que hi ha riu les portes d'or d'unes parpelles, o sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar, o ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc voltaic de la cella.
no hi ha cap marbre de [type the text] darrere el blanc.
Maria Sevilla

Invisibilitat

Si la beso
el desig torna a créixer com l'extremitat d'una
estrella de mar]
i m'oblido que morirem qualsevol dia
i que llavors tant se valdrà que hàgim existit.
El que escrius potser et fa eterna
però el que vius t'ho emportes dins d'un sac
per on treuen el cap fades i monstres
i no se'n assabentarà mai ningú.

Morirem
i potser ens ploraran els gossos
que no sabran que hem fet l'amor tantes vegades
d'amagat i del revés
i sense seny i sense casa.
El que no dius sí que existeix
-l'existeix endins,
com una pedra negra
que tu mateixa t'has nuat al turmell.
Sònia Moll

Sonet intrauterí

Des del teu mal, des de la teva entranya, des de les teves llàgrimes, vull ser una veu –germinal.
Pensar-te des de tu, des del teu centre dir-te, des de la flor suprema dels teus ulls.
Jo vull desnèixer en tu. Tot home vol desnèixer en un amor, un sí.
Ah! fes-me petit, fins que jo sigui pols estremida, pol·len del teu ventre.

Ballet extrauterí

Des de la teva panxa, des de la teva benaurança, des de les teves natges, vull ser un cos redemptor.]
Alleujar-te des de tu, des de la teva carcassa dir-te, des de la pell suprema dels teus dolors.]
Jo vull morir en tu. Tot fetus vol morir en un amor, un sí.
Ah! fes-me vinciar, fins que jo sigui remor llunyana, líquen de la teva pausa.]

Anna Gual

Hölderlin

gos mesell – amo
riu pensament – avall avall
idea – mirall mirat
la raó que foragita

mit Untertänigkeit – Scardanelli
Antoni Clapés

Hölderlin

Al davant, als seus peus, com un gos molt mesell besant l'amo, el riu passa i s'enduu els seus pensaments aturats. El riu s'atura i el pensament segueix. Només –nua– una Idea, s'ha quedat astorada davant del mirall, en mirar-se, i si miro el mirall m'astora aquella idea, miro amb aquella idea. No em veig.

Hölderlin

(el riu de la set –pensament de l'aigua–)
una gran set
(el riu s'atura –continuar nedant el Neckar, el Sena, al mar de Grifeu–)
una idea –ella, nua– s'emmiralla en l'ona quieta que neda
(el riu dins l'onada –nedar cap a un mateix–)
una gran por –mirar, mirar-se, com nedar, nedar-se–
(el riu del riu –la mirada de la mirada, a través de la mirada–)
una idea que sóc, i m'encega
–a Yvry sur Seine Artaud crida "pallaksch, pallaksch". Picasso, absent;
Llull, com sempre, al fons–]

Víctor Sunyol

Cant espiritual

No crec en tu, Senyor, però tinc tanta necessitat de creure en tu, que sovint parlo i t'imploro com si existissis]
Tinc tanta necessitat de tu, Senyor, i que siguis, que arribo a creure en tu –i penso creure en tu quan no crec en ningú.]
Però després em desperto, o em sembla que em desperto, i m'avergonyixo de la meua feblesa i et detesto. I parlo contra tu que no ets ningú. I parlo mal de tu com si fossis algú.]
¿Quan, Senyor, estic despert, i quan sóc adormit? ¿Quan estic més despert i quan més adormit? ¿No serà tot un son i, despert i adormit, somni la vida? ¿Despertaré algun dia d'aquest doble son i viuré, lluny d'aquí, la veritable vida, on la vetlla i el son siguin una mentida?]
No crec en tu, Senyor, però si ets, no puc donar-te el millor de mi si no és així: sinó dient-te que no crec en tu. Quina forma d'amor més estranya i més dura! Quin mal em fa no poder dir-te: crec.]
No crec en tu, Senyor, però si ets, treu-me d'aquest engany d'una vegada; fes-me veure ben bé la teva cara! No em vulguis mal pel meu amor mesquí. Fes que sens fi, i sense paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: Ets.]

Cant carnal

No crec en res, Palau, però tinc tanta necessitat d'amor, que sovint nedo poemes que donen el confort que dona la veritat.

Tinc tanta necessitat d'amor, Palau, i que sigui ver, que arribo a veure amor pertot on miro –miro el cel miro el mar miro el tot.

I no em desperto mai, ni em vull mai despertar, i no m'avergonyixo de res i segueixo sempre admirant-te. I et dic davant de tots, tu que ets el lúcid que ens és la llum el far el tot.

¿Quan, Palau, sóc més a prop i quan més lluny?
¿Quan la claror m'encega d'amor o quan la foscor em fa plorar-lo? ¿No serà tot una fal·làcia i, lluny i a prop, tan sols desig de sexe? ¿Matansaré algun dia al temple i viuré, en el somni, el veritable amor, on la distància i la proximitat dels cossos sigui només una metàfora?

No crec en res, Palau, però amb tu puc escorxar la raó davant dels ulls afamats de mentida: dic dient-te que crec en tu.
Quina forma de fe més bella i salvatge, l'escriptura! Quin èxtasi poder dir-te: crec.

No crec en res, Palau, però amb tu surto sovint d'aquest engany. Em fas veure que només hi ha el no: animals que es busquen contradient la mesquinesa i atiant, feréstecs, el foc, la rosa entre les mans. Tu fas que sens fi, i amb un excés de paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: sí.

Meritxell Cucurella-Jorba, El dígraf del desitx

Negatiu

Passen amb torxes per desolades carreteres;
són els poetes
separats del meu rostre
per un corredor sense acabament.
Les dents clavades enllloc. Canto per tu.
Els ulls negats, sabem qui ens esperava
en el revolt de les ombres.
I tu i jo saturnalment anellats amb elles.
¿On acaba la teva nit i on comença el meu insomni?
Escriu contra ells. Només llavors tu parlaràs en mi.
El front una remor, la llengua un silenci.
Per més que m'hi esfordi, sempre els seré un estranger.
Canto per tu
davant d'estranyos. Amb les cinc vocals de Rimbaud.
Fosses comunes sense consonants.

Arnau Pons

Negatiu

Passen sense torxes per la meua carretera.
No sé què em separava del meu rostre.
Ara tinc les dents corcades.
Quan tancarem els ulls sabrem per què esperàvem.
Tot està ple, no hi ha espai per a les ombres.
On acaba el corredor?
He de parlar a través d'algú, algú ha de parlar per mi.
No tinc veu ni rostre.
Per més que ho miri no me n'arriba sinó la por.
El negre sense consonants.

Revelat

El negre no se'n va, he fet proves i proves, anys, tota la vida.
Volia obtenir el color viu de les taronges, oh! si el tingués...
El vermell em surt sense voler, no hi puc intervenir.
El blanc dels llençols ja no existeix.
Una vegada vaig revelar tots els colors però és una fotografia familiar cursi, amb les tistes que somrien maliciosament.]
"Sempre començo amb tots els colors però acabo només amb el gris", que va dir Giacometti.]
Aleshores tothom calla. Morts.
Veig la llum transparent, meravellosa, és a fora i a dins de tot.
Però el negre mai no se'n va.
Tinc por del revelat.

Joan Noves

Reescrivint Palau i Fabre

Quinze dels poetes catalans més renovadors del panorama actual versionen alguns dels poemes de l'escriptor, de qui enguany es commemora el centenari del seu naixement

Manuel Guerrero

El Festival Poesia i+ –dirigit per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales–, que se celebra al Maresme i a l'epicentre de la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, dedica aquest any del centenari del naixement de Josep Palau i Fabre a destacar el seu esperit transgressor, innovador i líric. Coincidint amb els dies més intensos del festival volem convidar-vos a rellegir i repensar la seva poesia de la mà d'alguns dels poetes actuals més renovadors.

Un dels poemes més celebrats i recordats de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008) és *L'aventura*, que a partir de cinc versions, traduccions, recreacions, d'un emblemàtic poema d'Arthur Rimbaud, *Sensation*, esdevé alhora un homenatge i una recreació nova de l'obra de l'autor de les *Il·luminacions*. Com en *Imitació de Rosselló-Pòrcel*, *El lector invisible* o *El cordó umbilical*, escrits a partir de Bartomeu Rosselló-Pòrcel o Carles Riba, Josep Palau i Fabre planteja el problema de la imitació i de la identitat.

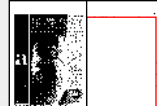
Sorpreses i impactes

Ara i aquí, com a homenatge creatiu dedicat a Josep Palau i Fabre, hem proposat a un bon nombre de poetes de diverses generacions, pròxims a la seva poètica radical, de triar i escollir una poema o text del llibre *Poemes de l'Alquimista* per tal de fer-ne una versió, recreació o transcreació personal. Algunes de les obres de poetes com Dolors Miquel, Mireia Calafell o Ester Xargay, dedicades o inspirades en Palau i Fabre, ja les coneixíem o havien sigut editades abans. La majoria, de Joan Noves, Vicenç Altaió, Víctor Sunyol, Antoni Clapés, Anna Gual, Jaume C. Pons Alorda, Blanca Llum Vidal, Arnau Pons, Sònia Moll, Maria Sevilla o Meritxell Cucurella-Jorbasón fresques i ben recents, escrites i creades especialment per a aquesta ocasió. Alguns poetes han escollit el mateix poema de Palau, com han fet Sunyol i Clapés. A més, l'Eduard Escoffet n'ha fet una recreació verbal i visual. El resultat del conjunt és àmpliament estimulant, sorprenent i, sovint, ben impactant. La paraula de les dones és ben present i contundent. Us convidem, amb plaer, a compartir aquestes noves versions, recreacions, lectures, nocturnes o festives, del gran clàssic, ben viu, que és Josep Palau i Fabre. ♦

EL FILÒLEG MANUEL GUERRERO
 ÉS EL COMISSARI DE L'ANY
 DEDICAT A JOSEP PALAU I
 FABRE

XAVIER BERTAL

La sabata

He donat el meu cor a una dona barata.
Se'm podria a les mans. Qui l'hauria volgut?
En les escombraries una vella sabata
fa el mateix goig i sembla un tresor perdut.

Totes les noies fines que ronden a ma vora
no han tingut la virtut de donar-me el consol
que dóna una abraçada, puix que l'home no plora
pels ulls, plora pel sexe, i és amarg plorar sol.

Vull que ho sàpiguen bé les parentes i amigues:
Josep Palau no és un àngel ni un infant model.
Si tenien de mi una imatge bonica,
ara jo els n'ofereixo una de ben fidel.

No vull més ficcions al voltant de la vida.
Aquella mascarada ha durat massa temps.
Com que us angunieja que us mostri la ferida,
per això deixo encara la sabata en els fems.

Missiva

T'escric amb llapis vermell, mots de foc;
parlo del bes i ja és besat-te un poc.

A la peixateria

"He donat el meu cor a una dona barata..."

Tot brilla sobre la parada;
la ganya resplendent i el blau
i aquell gel amb la falguera,
i el rosat grisenc del cranc.
Al mercat no hi ha qui no escolti la peixateria
amb l'eterna cantarella de sirena i davantal.
Reina meva, carinyo, bonica, reina meva...
Sóc l'aristòcrata que torna al mercat.
El meu cor és un estómac amb un immens forat,
on l'aire s'hi passeja amb gust d'escarabat.
Potser compraré avui també alguna peça...
He donat ja el meu cor a tants homes barats!
Ara voldria un home lluç o un home rap
o un home escamarlà, amb les antenes roges
o fins i tot un mascle anguila entre les cordes
o un home gamba amb el cap gustós i bla.
He donat ja el meu cor a tants homes barats!

Dolors Miquel

Literatura

No t'ha besat i ha marxat amb pressa,
i ha arribat a casa, i ha encès l'ordinador,
i ha escrit *no t'he besat, no t'he besat la boca*
i ara què en faig jo d'aquest voler-te als llavis.

En fa literatura. Només literatura.

Mireia Calafell

El poema

A Sylva
La música

Tra-li-ro-ló, ta-tà, tra-ri-ro-ló
Ton-ta-ta-tó, ti, to-ta-tó.
Tàntata, to-ta-tó.
Ti, to-te-tà, femí, suntà.
Tonte-tonte, tan-tó.
Un-se-mí, abborà, sen-tó.
Minsi, minsi, abborà, fe-mí, abborà.
Lacatemisotà-uptacomalacoció.
Ció, lacatemí, ipsutà.
Fingue, fingue, la-ca-te-mí, o-sí, o-dà.
Bam-ba-là, bam-ba-là. No-tetemi.
Inta, magdà, to-te-mí.
Inta. Inta magdà.
La-ca-ta-mo-re-sí, u-dà, xin-ta-pó.
Lacatamoresí.

Paradís atroç

A celle qui se fait appeller 'tabou'

Amb els teus ulls oberts ompliries l'estança
on el teu cos madur fóra el meu instrument,
i el teu ventre, que té la forma impertinent,
daria el ritme atroç del repòs en la dansa.

Obririen l'espai espais d'esgarripança,
i entorn del blanc silenci, una música ardent,
fingiria en el sostre un ample firmament
on àngels taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els infants més rebels:
monstres que pariries en la buidor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita malalta

que circumden a lloure els coixos i els cretins...
Jo et besaria el ventre com una immensa galta,
i tu em demanaries que t'el besés per dins.

Paradís atroç

Amb els teus conys oberts ompliries l'estança
on el teu coit madur fóra el gran instrument,
i el teu centre, que té la xona impertinent,
daria el ritme atroç del repòs de la llança.

Obriria la mel les mels d'esgarripança,
i entorn del blanc esperma, una música ardent,
fingiria en el rostre un ample firmament
en què escrits taciturns farien contradansa.

I hauriem, de la nit, els instants més en zels:
orgasmes que tindries en la fortor dels cels
i anirien a raure a l'òrbita sens ulva.

on circulen a lloure els moixos i els destins...
Jo et follaria el ventre com una immensa vulva,
i tu em demanaries que t'el follés per dins.

Jaume C. Pons Alorda

Paradís esventrat

Amb els ulls revoltats buidaria l'estança
on cap cos trencadís fóra el teu instrument,
i el meu ventre marcat, tossut, impertinent,
riuria tan fort que et malmetria la dansa.

No hi hauria a l'espai ni espai ni esgarripança
i entre els cossos distants, una fugida ardent
tiraria per terra estels i firmament:
ens fariem voltera i, ben lluny, contradansa.

Buscaria després els amors més rebels:
éssers lliures i oberts a l'infinit dels cels
que amb la guerra perduda o amb la vida malalta

no proscriuen ni cecs ni trencats ni cretins...
Besariem el món com una immensa galta
i tu encara voldries comandar-lo per dins.

Blanca Llum Vidal

Musicat

API amb Josep Palau i Fabre

Alquimista de gran talla
és poeta que batalla

L'api musica el poema
de Palau el teorema

Si gra l'a-pí, fa la, pa-lau lla-vor.
Sant si tons fa, si, men-ja so.
Súcube, fa-bre-en-so.
Sí, jo-Po-Tzu, mascu, concep.
Sopols sopols, en-so.
Un ser tu, més-salep, tant-so.
Llimbs i, llimbs i, més-salep, mas-cu, més-salep.
Kyrieison sal-li-apiinaenjulep-brió.
Brió, kyrielei, son-aleph.
Enzim, enzim, ri-e-lei-son, per qui, ky rep.
Am-bi-gu, am-bi-gu. No lei aci.
Fòtic, Josep, lei adí.
Fòtic. Fòtic Josep.
Ky-ri-e-son-lei-sí, julep, de sa-ó.
Kyriesonleisí.

Ester Xargay

Himne

(fragment)

Buscarem les pessigolles
a les aixelles del cel
i cauran milions de noies
quan fem riure el firmament.

Himne

Rascarem la coïssor
a l'entrecoix d'una serra
i mil vergues faran flor
pel desfici de la terra.

Josep Pedrats

L'Edat de Pedra

A Joan Miró

Sota un blau d'aquarel·la i un aire tot pulmons,
un home nu travessa l'espai de banda a banda.
Té la força flexible, goluda, dels lleons;
va tot sol i diríeu que un exèrcit comanda.

L'Invisible, el Misteri, li trepitja els talons;
els cabells, a l'esquena, li formen una randa.
Duu una pedra a la mà i una pedra en el fons
de cada ull, abocada, que per no res s'abranda.

S'atura. S'insinua. Frega el ventre per terra.
S'encén un crit deforme i se'l veu brut de sang.
Es redreça i ensenya –a qui?–, el roig i el blanc

de l'ànec gegantí que amb els seus dits aferra,
rentant-se en l'aigua freda des del cor fins al flanc;
i tot això que he dit ho ha fet amb la mà esquerra.

L'Edat de Pedra (subversió)

A Josep Palau

Sota Palau l'alquimista dins un poema ple d'alè,
un jove pelut com ell reescrui que cal ser rebel.
N'ha après la fam de l'absolut i l'exercici de la transformació;
el foll empeny el món amb vida col·lectiva: ser sol amb molts.

El desdir, el tornar a dir, cristal·litzar l'incert;
els mots, com sons, prenen sentit de sentència, de crit.
De foc, la poesia li crema les mans, de cendra,
cec amb el llapis a la mà burxa el verb en el no-ésser.

Calla de tant parlar. Esborra i espurga el vers.
Vomita tot d'imatges per la gola de l'ull, put fòida.
Enlaira el drap i en fa bandera: Poesia i +.

Abasta el poema, sortint d'ell i de l'altre, del full volant,
reescriu els exercicis d'òptica com si el cos fos el lector;
i tot això que hem reescrit ho hem fet junts, vius i morts, a l'Ultratomba.
Vicenç Altaïó

Pedra

A Xavier Zubiri

Dura com l'aigua dura.
Arrel d'ella mateixa.
En èxtasi perenne
la pedra perpetua
la pedra, imatge pura,
i la idea de pedra
se'ns fa del tot madura.

Capítol en blanc

El blanc es fa desitjar. La violació comença. Deixar o no deixar el blanc? Però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre. Tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós, són per a qui primer hi arribi. Una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc. Tot és possible. Tot s'amaga darrere el blanc. El blanc és sempre metàl·lic, acerat, i punxa els ulls. Un vers sobre la quartilla, una taca sobre la carta, un color sobre la tela, són funcions elementals, essencials, necessàries. Però un vers en requereix un altre, una frase en demana una altra, un color sol amb el blanc resulta incestuós, provocatiu, ofensiu, immoral. És una copulació massa ostensible. A qui es dirigeix principalment el blanc? A la nostra ploma, al nostre enteniment, al nostre pinzell? A cap d'ells: el blanc es dirigeix sempre al nostre sexe. Cal violar el blanc. Allí la taca roja diu la seva sang, el blau diu el seu mar o el verd la seva entranya. Cal combatre la inhumanitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligant-lo a despullar-se. Llavors potser ens dirà amb accent desesperat les nits passades vora el foc, esperant, amb la tristesa entre els grisos de la mà. O sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar. O ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc de la cella.

No hi ha cap marbre de Grècia darrere el blanc.

Comiat

Ja no sé escriure, ja no sé escriure més.
La tinta m'empastifa els dits, les venes...
–He deixat al paper tota la sang.
¿On podré dir, on podré deixar dit, on podré inscriure
la polpa del fruit d'or sinó en el fruit,
la tempesta en la sang sinó en la sang,
l'arbre i el vent sinó en el vent d'un arbre?
¿On podré dir la mort sinó en la meua mort,
morint-me?
La resta són paraules...
Res no sabré ja escriure de millor.
Massa a prop de la vida visc.
Els mots se'm moren a dins
i jo visc en les coses.

Capítol_en_blanç: palimpsest d'alquímia o tractat de sexe cyborg a favor de l'opensource

Llavors és quan se'l torna a mirar,
i s'esmolten, frec a frec, els desitjos de la irreverència:
la voluntat de fondre la carn magra amb el plom
tocar-se
i tornar-se d'or.
Raquel Santanera

el blanc es fa desitjar. l'orgia comença: ànodes, càtodes, tot l'arc del nostre impuls fent-nos el coit amb la mirada, soldant l'esperma d'or policromada (alquímia.txt) que programa el teu cervell i regalima, bit a bit, del meu pinzell. ¿deixar o no deixar el blanc? però deixar-lo és sempre deixar-lo per a un altre:
criptat = open("codi_colonitzat.txt") la recepta opaca de la coca-cola; codis ocults per invocar un geni espès, isolat, irrespirable: demíurgs usurpadors: gOogle, wa1mart i el big data; are you a robot? m@no20ft i les capses de sabates blindades de m@cinT@2h;
#classificaAllòInclassificable = {no he llegit però accepto: les vostres condicions: em vesteixo amb els vostres codis tancats de socio-construcció}. encriptat.close()
tots els espais en blanc són per a mi, són per a vós: són per a qui primer els descolonitzis, una tela en blanc, una quartilla en blanc, una carta en blanc i sense domini.net, que tot és possible si el blanc parla del bes i ja és (missiva.mp4) besar-me un poc, si el blanc es veu en mi si el miro jo (narcis.raw). ¿deixar o no deixar el blanc?
alquímia = open("codi_en_blanç.txt") codis auris, bruixeria, dolça alquímia clandestina; no tinc prou orificis per saciar-me: tinc murgons com dos vectors multidireccionals per boicotejar qualsevol forma de sintaxi binària; am i a robot? no sóc sinó el conjur per enunciar-me i fer-me a mida; l'orgasme.com_ una sobrecàrrega de contrainformació; l'amor un software lliure; mutació infinita del virus i crisi de control = {he llegit i faig el coit: amb aquest codi obert: low-tech: sense patent: de biodestrucció}. alquímia.close()
cal combatre l'essencialitat del blanc fins a fer-lo plorar, fer-lo gemegar, fer-li confessar tots els secrets, obligar-lo a hackejar-se. llavors potser ens dirà amb accent desesperat què hi ha rere les portes d'or d'unes parpelles. o sabrem una passió nodrida entre les dents sense ni un tros de pa per mastegar. o ens revelarà, a cau d'orella, aquell matí puríssim que duia amagat sota l'arc voltaic de la cella.
no hi ha cap marbre de [type the text] darrere el blanc.
Maria Sevilla

Invisibilitat

Si la beso
el desig torna a créixer com l'extremitat d'una
estrella de mar]
i m'oblido que morirem qualsevol dia
i que llavors tant se valdrà que hàgim existit.
El que escrius potser et fa eterna
però el que vius t'ho emportes dins d'un sac
per on treuen el cap fades i monstres
i no se'n assabentarà mai ningú.

Morirem
i potser ens ploraran els gossos
que no sabran que hem fet l'amor tantes vegades
d'amagat i del revés
i sense seny i sense casa.
El que no dius si que existeix
–t'existeix endins,
com una pedra negra

que tu mateixa t'has nuat al turmell.

Sònia Moll

Sonet intrauterí

Des del teu mal, des de la teva entranya, des de les teves llàgrimes, vull ser una veu –germinal.
Pensar-te des de tu, des del teu centre dir-te, des de la flor suprema dels teus ulls.
Jo vull desnèixer en tu. Tot home vol desnèixer en un amor, un sí.
Ah! fes-me petit, fins que jo sigui pols estremida, pol·len del teu ventre.

Ballet extrauterí

Des de la teva panxa, des de la teva benaurança, des de les teves natges, vull ser un cos redemptor.]
Alleujar-te des de tu, des de la teva carcassa dir-te, des de la pell suprema dels teus dolors.]
Jo vull morir en tu. Tot fetus vol morir en un amor, un sí.
Ah! fes-me vinciar, fins que jo sigui remor llunyana, lliquen de la teva pausa.]

Anna Gual

Hölderlin

gos mesell – amo
riu pensament – avall avall
idea – mirall mirat
la raó que foragita

mit Untertönigkeit – Scardanelli
Antoni Clapés

Hölderlin

Al davant, als seus peus, com un gos molt mesell besant l'amo, el riu passa i s'enduu els seus pensaments aturats. El riu s'atura i el pensament segueix. Només –nua– una Idea, s'ha quedat astorada davant del mirall, en mirar-se, i si miro el mirall m'astora aquella idea, miro amb aquella idea. No em veig.

Hölderlin

(el riu de la set –pensament de l'aigua–)
una gran set
(el riu s'atura –continuar nedant el Neckar, el Sena, al mar de Grifeu–)
una idea –ella, nua– s'emmiralla en l'ona quieta que neda
(el riu dins l'onada –nedar cap a un mateix–)
una gran por –mirar, mirar-se, com nedar, nedar-se–
(el riu del riu –la mirada de la mirada, a través de la mirada–)
una idea que sóc, i m'encega
–a Yvry sur Seine Artaud crida "pallaksch, pallaksch". Picasso, absent:
Llull, com sempre, al fons–]

Victor Sunyol

Cant espiritual

No crec en tu, Senyor, però tinc tanta necessitat de creure en tu, que sovint parlo i t'imploro com si existissis]
Tinc tanta necessitat de tu, Senyor, i que siguis, que arribo a creure en tu –i penso creure en tu quan no crec en ningú.]
Però després em desperto, o em sembla que em desperto, i m'avergonyixo de la meua feblesa i et detesto. I parlo contra tu que no ets ningú. I parlo mal de tu com si fossis algú.]
¿Quan, Senyor, estic despert, i quan sóc adormit? ¿Quan estic més despert i quan més adormit? ¿No serà tot un son i, despert i adormit, somni la vida? ¿Despertaré algun dia d'aquest doble son i viuré, lluny d'aquí, la veritable vida, on la vetlla i el son siguin una mentida?]
No crec en tu, Senyor, però si ets, no puc donar-te el millor de mi si no és així: sinó dient-te que no crec en tu. Quina forma d'amor més estranya i més dura! Quin mal em fa no poder dir-te: crec.]
No crec en tu, Senyor, però si ets, treu-me d'aquest engany d'una vegada; fes-me veure ben bé la teva cara! No em vulguis mal pel meu amor mesquí. Fes que sens fi, i sense paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: Ets.]

Cant carnal

No crec en res, Palau, però tinc tanta necessitat d'amor, que sovint nedo poemes que donen el confort que dona la veritat.

Tinc tanta necessitat d'amor, Palau, i que sigui ver, que arribo a veure amor pertot on miro –miro el cel miro el mar miro el tot.

I no em desperto mai, ni em vull mai despertar, i no m'avergonyixo de res i segueixo sempre admirant-te. I et dic davant de tots, tu que ets el lòcid que ens és la llum el far el tot.

¿Quan, Palau, sóc més a prop i quan més lluny?
¿Quan la claror m'encega d'amor o quan la foscor em fa plorar-lo? ¿No serà tot una fallàcia i, lluny i a prop, tan sols desig de sexe? ¿M'atansaré algun dia al temple i viuré, en el somni, el veritable amor, on la distància i la proximitat dels cossos sigui només una metàfora?

No crec en res, Palau, però amb tu puc escorxar la raó davant dels ulls afamats de mentida: dic dient-te que crec en tu.
Quina forma de fe més bella i salvatge, l'escriptura! Quin èxtasi poder dir-te: crec.

No crec en res, Palau, però amb tu surto sovint d'aquest engany. Em fas veure que només hi ha el no: animals que es busquen contradients la mesquinesa i atiant, feréstecs, el foc, la rosa entre les mans. Tu fas que sens fi, i amb un excés de paraules, tot el meu ésser pugui dir-te: sí.

Meritxell Cucurella-Jorba, *El dígraf del desitj*

Negatiu

Passen amb torxes per desolades carreteres:
són els poetes
separats del meu rostre
per un corredor sense acabament.
Les dents clavades enllot. Canto per tu.
Els ulls negats, sabrem qui ens esperava en el revolt de les ombres.
I tu i jo saturnalment anellats amb elles.
¿On acaba la teva nit i on comença el meu insomni?
Escriu contra ells. Només llavors tu parlaràs en mi.
El front una remor, la llengua un silenci.
Per més que m'hi esforcí, sempre els seré un estranger.
Canto per tu
davant d'estranyos. Amb les cinc vocals de Rimbaud.
Fosses comunes sense consonants.

Arnau Pons

Negatiu

Passen sense torxes per la meua carretera.
No sé què em separava del meu rostre.
Ara tinc les dents corcades.
Quan tancarem els ulls sabrem per què esperàvem.
Tot està ple, no hi ha espai per a les ombres.
On acaba el corredor?
He de parlar a través d'algú, algú ha de parlar per mi.
No tinc veu ni rostre.
Per més que ho miri no me n'arriba sinó la por.
El negre sense consonants.

Revelat

El negre no se'n va, he fet proves i proves, anys, tota la vida.
Volia obtenir el color viu de les taronges, oh! si el tingués...
El vermell em surt sense voler, no hi puc intervenir;
El blanc dels llençols ja no existeix.
Una vegada vaig revelar tots els colors però és una fotografia familiar cursi, amb les tietes que somriuen maliciosament.]
"Sempre començo amb tots els colors però acabo només amb el gris", que va dir Giacometti.]
Aleshores tothom calla. Morts.
Veig la llum transparent, meravellosa, és a fora i a dins de tot.
Però el negre mai no se'n va.
Tinc por del revelat.

Joan Noves

EXPOSICIONS

EL MÓN DE GIORGIO DE CHIRICO. SOMNI O REALITAT

CAIXAFORUM BARCELONA

Els escenaris onírics de l'italià passaran l'estiu a Barcelona, en una bona retrospectiva que repassa la trajectòria del gran pintor de la metafísica i la seva importància per a l'esdevenidor de l'art del segle XX.

→ AV. DE FRANCESC FERRER I GUÀRDIA, 6-8 (BARCELONA), DEL 19/7 AL 22/10

MUSEUM QUIZ SUMMER TOUR

DIFERENTS MUSEUS DE BARCELONA

Si és dimecres, toca trivial. El Museu de Ciències Naturals, el MNAC, el Museu d'Arqueologia de Catalunya i el Museu Marítim preparen per a les nits d'estiu una gimcana per equips que transcorrerà a les seves sales, consecutivament. Per a més grans de 18 anys.

→ ELS DIMECRES DE JULIOL

FESTIVAL POESIA I + 2017

DIVERSOS ESPAIS DEL MARESME

Amb un munt de màgia a la recàmera, la Fundació Palau esgota els darrers dies de la dotzena edició ja d'aquest festival que celebra la paraula i la vida i en el qual té especial importància la figura del seu mentor, dins els actes de l'Any Palau i Fabre.

→ FINS AL 16/7

CATALUNYA, UN PAÍS D'ENGINY I INNOVACIÓ

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA - MNACTEC

De l'astrolabi de Sunifred Llobet al pulsoreactor de Ramon Casanova, aquesta mostra repassa els *hits* de la ciència i la tecnologia catalanes i la seva influència mundial.

→ RBLA D'ÈGARA, 270 (TERRASSA), FINS AL 25/2

XXII FESTA DEL RENAIXEMENT A TORTOSA. L'ESPLENDOR D'UNA CIUTAT AL SEGLE XVI

DIFERENTS ESPAIS DE TORTOSA

Dijous la màquina del temps es tornarà a posar en marxa a Tortosa per convertir-la en una ciutat del segle XVI, amb una espectacular festa plena de damassos, espectacles, exposicions i vestits d'època.

→ TORTOSA, DEL 20 AL 23/7

ISMAEL SMITH, LA BELLESA I ELS MONSTRES

MNAC

L'estrambòtic cas d'aquest artista arriba al MNAC per restablir-ne la memòria: de la glòria a l'oblit, de la Catalunya noucentista a l'exili nord-americà, de la provocació i l'ambigüitat a deixar-ho tot per dedicar-se a la cura amateur del càncer.

→ PALAU NACIONAL, PARC DE MONTJUÏC (BARCELONA), FINS AL 17/9

LA GRAN AVENTURA DEL CACAOLAT

MUSEU DEL JOGUET DE CATALUNYA

Tastet de la col·lecció particular de Jordi Viader, relacionada amb la carismàtica beguda de cacau i l'estudi de la història de la indústria làctica a Catalunya.

→ SANT PERE, 1 (FIGUERES), FINS AL 1/10

PER SARA ARMADA

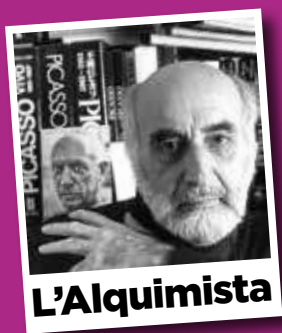
PX

Pànxing

Maresme

94 **QUINZENAL**

Del 23 de juny al 8 de juliol de 2017

MÚSICA
Festival d'Estiu d'Alella

FESTES MAJORS
Premià de Dalt
Sant Pere, El Masnou

INDRETS
De la mà de Palau i Fabre

#fempànxing

www.panxing.cat

“Xiringuitos”

un oasi al Maresme

Vaivé

Un restaurant a la platja de Cabrera de Mar

Guingueta núm. 1 Vaivé · Davant l'estació de tren de Cabrera · Reserves 615 075 784

INDRETS

De la mà de Palau i Fabre

Maite Viñals

Al bell mig de la comarca del Maresme es troba el municipi de Caldes d'Enlloch, i just al centre de l'eix vertebrador de la seva vida, La Riera, s'ubica la Fundació Palau. El recorregut per les seves sales, de la mateixa mà de Palau i Fabre, ens permet endinsar-nos en la vida d'un personatge cabdal, però poc conegut, de l'univers cultural català.

La Fundació Palau s'inaugurava el maig de l'any 2003 amb la vocació de conservar, exhibir i difondre el fons artístic i documental de Josep Palau i Fabre. Aquest poeta, dramaturg, assagista, narrador, traductor, crític, i un dels principals experts mundials en Picasso, és un dels més grans escriptors catalans de la segona meitat del segle XX, però, malgrat la seva importància en diversos àmbits, continua sent un gran desconegut per una gran majoria de la població.

Endinsar-se en les sales de la Fundació Palau permet descobrir, tot passejant quasi de la mà de Palau i Fabre, el seu univers i conèixer una mica més l'home.

La Fundació ens obre les portes perquè puguem descobrir per nosaltres mateixos l'univers del personatge; malauradament, el dia de la nostra visita, l'exposició permanent dedicada a la Barcelona del 1900 al 1936 no es troba a la Fundació. És l'exposició que millor introdueix en la vida de Palau. ja que és un

recorregut per l'entorn cultural i social en què es va formar el jove Plau i Fabre. Si la volem gaudir, hi haurem de tornar un altre dia (el fet de celebrar l'any Palau provoca una sèrie de moviments d'exposicions que no eren previsible per nosaltres), idea que no ens desagrada gens.

Un cop dintre l'ascensor, les portes s'obren al segon pis de la Fundació i aquí sí, aquí entrem en l'univers Picasso. En la sala Estimat Picasso descobrim, de primera mà, perquè Palau

és considerat un dels especialistes internacionals més reconeguts sobre la vida i l'obra de Pablo Picasso. Aquesta sala es podria considerar, quasi, un annex del Museu Picasso del carrer Montcada de Barcelona: aquí trobem tot el llegat Palau (d'ell i del seu pare), on destaquen una setantena d'obres del pintor malagueny; però no només això, les cartes intercanviades pels dos creadors, així com fragments d'estudis del mateix Palau, manuscrits, permeten conèixer no només l'erudició de Palau sobre l'obra de Picasso, sinó també els lligams emocionals i de complicitat entre els dos. L'amplitud de les sales i una il·luminació tènue permet passejar en silenci entre les obres exposades i poc a poc anar entrant en l'univers picassà de la mà i els ulls de Palau i Fabre.

De baixada d'aquesta sala, de nou ens trobem a l'ascensor i... desemboquem en una sala on l'avantguarda s'imposa. Obres de Miró, Juli González, Gargallo, Casamada, Tàpies, Ponç, Barceló o Perejaume ens mostren que l'univers Palau no es cenyia únicament al món de Picasso. El seu coneixement del món de l'art fa fàcil passejar entre aquestes obres i descobrir petits detalls que en un altre context potser serien difícils d'entreveure.

A més d'aquest llegat personal de Palau i Fabre, la Fundació acull també un important fons documental i bibliogràfic sobre Picasso i l'art i la literatura catalanes del segle XX, destinat tant a públic nacional com internacional, i organitza exposicions temporals, conferències i altres manifestacions culturals al voltant de qualsevol de les diferents variants de la creació artística, sigui en el terreny plàstic, teatral o poètic.

L'alquimista Palau

Arribats a la planta baixa de la Fundació, i com a part fonamental de l'any Palau, ens trobem amb l'exposició Jo sóc el meu propi experiment. Una exposició que permet entendre, des de diferents punts de vista, els Poemes de l'Alquimista, segurament una de les obres més importants de Palau i un dels llibres de poesia en català més coneguts i reeditats.

Aquesta exposició va donar el tret de sortida el passat mes d'abril a l'any Palau, commemoració del centenari del naixement de l'autor. Poemes de l'alquimista és un llibre de creació i reflexió, de poesia i assaig i en el Palau. Amb els poemes que el conformen, va incorporar una reflexió sobre el tema, la forma i el motiu d'algun dels textos. El que ara proposa la Fundació amb aquesta exposició és una manera diferent d'apropar-se a la poesia de Palau i Fabre; així, diferents autors interpreten els poemes més destacats del llibre tot utilitzant tècniques diverses com vídeo, àudios, miralls, animacions, estructures (on el visitant ha d'entrar per poder arribar a entendre les interpretacions). Un exposició que, ara no de la mà de Palau i Fabre, sinó d'autors contemporanis, ens permet endinsar-nos una miqueta més en el gran, i de vegades desconegut, univers Palau i Fabre.

Restaurant

Cuina casolana
Menú diari
Menú de
Cap de setmana

Anselm Clavé, 41 08350 Arenys de Mar

La cuina de

la iaia Pepa

Obert de:
de dimarts a diumenge
de 12.30 a 16h
JULIOL I AGOST
OBRIM TOTES
LES NITS
*menys diumenge
de 20 a 22.30h

635 812 792
938 535 782

“La Fundació és un dels espais centrals de l’Any Palau”

Manel Guerrero, comissari de l’Any Palau

Filòleg de formació, relacionat laboralment amb el món del teatre, de l’art, de les exposicions... Manel Guerrero és un especialista en Palau i Fabre amb qui va establir una bona amistat i al llarg dels anys van col·laborar amb diverses qüestions. A Guerrero li proposen comissionar l’Any Palau i, quan confirma que, donades totes les administracions implicades, es podrà treballar amb una dimensió important per donar a conèixer a Palau internacionalment, accepta l’encàrrec encantat. Parla de Palau i del centenari amb entusiasme i il·lusió.

PK Què és l’Any Palau?

L’Any Palau és la celebració del centenari del naixement de Palau i Fabre; va néixer el 1917, ara ha fet 100 anys, això semblava un motiu important de celebració, una celebració impulsada per la Fundació, que és el llegat

més important de Palau i Fabre, per la Institució de les Lletres Catalanes i pel Departament de Cultura de la Generalitat, per tant, té un abast nacional pel fet que Palau i Fabre es considera un autor important en les lletres catalanes del segle XX.

L’Any Palau planteja la necessitat de donar a conèixer Palau i Fabre a un públic ampli perquè els poetes tenen un públic normalment minoritari. Malgrat tot, Palau va escriure teatre, narrativa, assaig i, a més a més, és un dels més grans especialistes en Picasso, per tant, és un autor amb una dimensió que supera la dimensió local o només de poeta.

PK De vegades dóna la sensació que és més conegut com a especialista de Picasso que no per la seva pròpia obra.

Depèn de l’àmbit on et belluguis, del públic... el que ha passat amb Palau i Fabre és que, com que toca diferents aspectes, és

conegut en diferents sectors, depèn del que es parli. Com a poeta és conegut en l’àmbit de la literatura, com assagista de Picasso és més conegut en l’àmbit de l’art, de la història de l’art i des d’una dimensió internacional perquè és de referència mundial, per part del teatre és un autor a tenir en compte, té una obra teatral important i a més com a teòric també, però no és prou conegut encara.

PK Durant l’Any Palau hi ha activitats a tot el país, l’acte central seria...

Degut a la seva amplitud d’aspectes no es podia fer un acte central. La Fundació, que és el somni de Palau, és un dels espais centrals de l’Any Palau però no l’únic. I tampoc hi ha una única activitat: tot al llarg de l’any es succeiran múltiples activitats, moltes a la Fundació, però també a molts altres indrets al llarg del territori.

PK Com a comissari, quin acte

indispensable recomanaria?

No hi ha un acte indispensable, jo recomanaria a aquell que no conegui Palau que visités la Fundació perquè allà hi ha tot el seu llegat, tot el seu univers i és una visita indispensable, que explica molt bé qui era Palau, per tant això és la primera cosa que recomanaria: una visita a la Fundació. I de cara, sobretot, a la gent del Maresme, recomanaria el Festival de Poesia i + que tindrà lloc en diferents municipis del 6 al 16 de juliol. És un festival proposat pel mateix Palau per donar a conèixer els nous poetes i els valors de les nostres lletres. Aquest festival s'ha consolidat com un dels festivals més importants de poesia i té una programació realment molt atractiva. Un altre acte important serà l'exposició dedicada a Palau i Picasso, inaugurada el 21 de juny a la casa natal de Picasso a Màlaga, i que a l'octubre arribarà a la Fundació.

“La Fundació Palau s'inaugurava el maig de l'any 2003 amb la vocació de conservar, exhibir i difondre el fons artístic i documental de Josep Palau i Fabre”

LAMPISTERIA 9CONFORT

24H 365DIES 697 537 657

INSTAL·LADORS AUTORIZATS AMB EXPERIÈNCIA DES DE L'ANY 1995

869€
28€/MES

Tot inclòs (I.V.A., instal·lació)

**NOMÉS TREBALLEM AMB
PRIMERES MARQUES I LES MILLORS
SOM REPARADORS OFICIALS DE CALDERES**

MANTENIMENT CALDERA 70€ • MANTENIMENT D'AIRES 60€

BOTIGA ARENYS Riera Bisbe Pol, 28 www.9confort.com **BOTIGA CANET** Riera Gavarra, 70

Poesia i +, un festival per escoltar

El Festival Poesia i + naixia de la mà de Palau i Fabre amb l'objectiu de donar a conèixer nous autors de la poesia i posar aquesta en valor. Amb els anys, el Poesia i + s'ha convertit en el festival de poesia més important fora de la ciutat de Barcelona, i cada any guanya en qualitat, en públic i en acceptació. Enguany, coincidint amb el centenari del naixement de Palau i Fabre, el festival vertebrarà el seu eix en aquesta celebració i vol ser un homenatge a la seva obra i a la relació personal que cadascú de nosaltres establim amb la poesia. Repartit per diversos escenaris del Maresme com Canet, Mataró, Llanerers o Arenys de Mar, a part evidentment de Caldetes, en el Poesia i + 2017 sonaran veus com les de Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura o Fadwa Suleiman, entre d'altres.

Programació

Dijous 6 de juliol

21h Albert Balasch LA CAÇA DE L'HOME, una tragèdia Canet de Mar

22h El dolor de la bellesa Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López Canet de Mar

Divendres 7 juliol

20h Alenky Marc Egea i Oriol Sauleda.

Mataró (Plaça Bergadà)

21h Dents del Segle Maria Sevilla i Guim Valls

Mataró (Plaça Bergadà)

22h El pèsol feréstec Mataró (Plaça de Can Llinàs)

23h Coetus + Pau Riba Mataró (Pati de Can Marchal)

Dissabte 8 de juliol

20h Llengua mare

Neus Borrell i Nuvola Vandini

St. Andreu de Llanerers

20.45h Sacrilegis Víctor Obiols

St. Andreu de Llanerers

Diumenge 9 de juliol

20h Tiberi Nyamnyam

Arenys de Mar

21h Isabel Vinardell i Isabelle Laudenbach

Arenys de Mar

21.30h Jo em donaria a qui em volgués, Miquel Gelabert i Jaume Mallofré

El Pou de Glaç (Canyamars)

22.30h Joana Gomila Folk

Souvenir

El Pou de Glaç (Canyamars)

Dijous 13 de juliol

19.30h Ursonate Karaoke Cabosanroque. Fundació Palau

19.45h L'art del desdir

Vicenç Altaió. Fundació Palau

20.30h Són bombes, no co-

loms. Fadwa Souleimane

Fundació Palau

21.30h Totes les nits incendia-

des. Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martí-

nez-Vernis. Fundació Palau

Divendres 14 de juliol

20h El desig pregon. Marçal Font i interns de Quatre Ca-

amins. Fundació Palau

21h Nico Roig. Fundació Palau

22h Los Ángeles. Rosalía &

Raül Refree. Fundació Palau

Dissabte 15 de juliol

19.30h Paraules pel temps de crisi. Fina Birulés i Joana Masó

Fundació Palau.

20.30h Tinguem fe: emoció, èpica i postmodernitat. Unai Velasco, Berta García Faet i

Sara Torres. Fundació Palau

21.30h He deixat al paper tota la sang. Rowan Ricardo Phillips,

Juana Adcock i Ramon Prats

Fundació Palau

22.30h Estimat Picasso. Lluís Homar i Clara Segura

Fundació Palau

Diumenge 16 de juliol

13h Cantarem la cançó més banal. Compartir dona gustet.

Fundació Palau

19.30h Suite. Pepa Plana.

Fundació Palau

20.30h Nit de poetes. Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia Moll.

Fundació Palau

21.30h Càntut. Fundació Palau

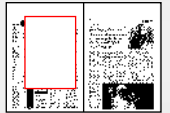
EL TEU ALLOTJAMENT POT DONAR-TE UN BON RENDIMENT ECONÒMIC EXTRA

El nostre servei integral et permet oblidar-te de les gestions, preparatius, seguiment... i gaudir d'una experiència de servei excel·lent, sent un amfitrió Turhouse.

No li donis més voltes

turhouse
maresme

640 704 310 - judith@turhousemaresme.com - www.turhousemaresme.com

ENVÍE SUS CONVOCATORIAS (INDICANDO EN EL ASUNTO LA FECHA DEL EVENTO)
Correo electrónico: lom.agenda@epi.es o al fax 952 12 62 55

HORA PRECIO TELÉFONO WEB

La agenda

TEATRO ROMANO

DIDO Y ENEAS

► El Teatro Romano de Málaga, una de las arquitecturas más emblemáticas de la ciudad, acogerá durante seis semanas en verano una serie de funciones que se estrenarán por primera vez en nuestra ciudad. Éste martes se estrenará Dido y Eneas una versión flamenca del clásico de Virgilio que dirige e interpreta Nieves Rosales mostrando su sello particular, el flamenco conceptual. De la mano de la compañía Silencio Danza, la actuación estará acompañada por la música de los maestros José Luis Montón a la guitarra y César Jiménez **22.00 h 20 euros**

CONCIERTO

HOMENAJE A BERNARDO DE GÁLVEZ

► La Joven Orquesta Provincial de Málaga y la Orquesta Escuela ofrecerán un concierto de homenaje al General Bernardo de Gálvez en el centro cultural MVA por su contribución en el Día de la Independencia de EEUU, que se conmemora el 4 de julio. Se interpretarán obras de Antonín Dvůřák y Johannes Brahms **20:00 h Entrada con invitación**

EXPOSICIÓN

PICASSO Y FABRE EN LA CASA NATAL

► La amistad entre el poeta catalán, Josep Palau i Fabre y Pablo Picasso, ha dejado para la historia momentos únicos e íntimos de la vida y obra del pintor malagueño. Estos momentos quedan inmortalizados en la exposición comisariada por Víctor Fernández, que podrá disfrutarse en la casa natal de Picasso **9:30h 4 euros**

CONFERENCIA

EL LENGUAJE DEL CUERPO: FOCUSING

► José Ramón Esteban, licenciado en psicología, hablará del término "focusing", una herramienta que hace referencia al proceso de cómo vivimos internamente todo lo que nos acontece en la vida y está relacionada con el lenguaje corporal. **17:30h Entrada libre**

MÚSICA

LO SAGRADO Y LO DIVINO EN LA CATEDRAL

► La Orquesta Sinfónica Provincial, el Orfeón Universitario y el Orfeón Preuniversitario de Málaga interpretarán, un programa en el que bajo el título 'Lo sagrado y lo divino', se podrá disfrutar de conocidas bandas sonoras de cine religioso y espiritual, como 'Rey de reyes', 'Los diez mandamientos' o 'La misión'. **20:30 h y 22:30 h Entrada gratuita**

CINE DE VERANO PARA TODOS LOS MALAGUEÑOS

► Continúa el cine de verano en los once distritos de la ciudad. Esta noche a las 22.15 horas se podrá ver *Atrapa la bandera* en Teatinos, en el Parque del cine, *X-Men Apocalipsis* en el C.E.I.P Francisco de Quevedo, en Campanillas y también *Kung Fu Panda* en el Cine Albéniz a partir de las 11.00 horas **22.15 horas y 11:00 horas Entrada libre**

TORREMOLINOS

CONCIERTO DEL DUO PIANO FORTE

► El Duo Piano Forte Band ofrecerá un concierto de piano y batería el próximo martes, 4 de julio, en el

Parque de La Batería. El evento dará comienzo a las 21.30 horas, es apto para todos los públicos y con acceso gratuito. Con Miguel Gragera al piano y Emilio Marcelo a la batería, este dúo nos ofrece un concepto diferente, donde dos músicos suenan con tanta fuerza como una banda al completo. **A partir de las 21:00 horas Entrada libre**

EXPOSICIÓN "ARTE SOLIDARIO"

► La exposición ARTE Solidario expondrá, a partir de las 20:00 horas, las obras de arte donadas en su totalidad por los artistas para recaudar fondos para el comedor Santo Domingo. La inauguración de esta exposición contará con la presencia de la actriz Mercedes León G, que recitará poemas de José Infante Martos. **20.00 horas Entrada libre**

MARBELLA

PRESENTACIÓN DEL LIBRO DE ALICIA SORNOSA EN FNAC

► Alicia Sornosa, periodista del mundo del motor y la aventura presenta en el Fanc de Málaga y Marbella su libro "360 grados: una mujer, una moto y el mundo, una novela donde nos cuenta sus relatos, vivencias y experiencias dando la vuelta al mundo en su motocicleta. **20.00 horas Entrada libre**

ESTEPONA

MÚSICA Y BAILE PARA EL PREGÓN INICIAL

► La feria y fiestas de Estepona comienzan hoy, y por primera vez, a partir de las 21:00, se celebrará un pregón musical en el que actuará el compositor Felipe Campuzano, nombrado pregoneiro oficial de éste año. También se podrá disfrutar de la actuación del bailarín, Rafa Ramírez en la Rotonda de la Unión de Europa y tras él, se ofrecerá un gran espectáculo de fuegos artificiales. Además, a partir de las 00:00 horas, el alumbrado oficial de la feria coronará la noche junto con la banda municipal **21.00 h Entrada libre**

VÉLEZ-MÁLAGA

EL ARTE VANGUARDISTA LLEGA AL CAC

► El Centro de Arte Contemporáneo de Vélez-Málaga 'Francisco Hernández' acoge la exposición 'El Paso' de distintos artistas vanguardistas españoles de la década de los cincuenta. La muestra está compuesta por un total de 97 piezas. Los malagueños podrán disfrutar de ésta exposición hasta el 15 de septiembre. **20:30 h y 22:30 h Entrada gratuita**

ONLINE

Festival Poesia i +

Fadwa Souleimane: Les paraules maten però també salven

Lunes, 17 de julio de 2017

Un any més Caldes d'Estrac sha omplert de paraules, paraules aquí i dallà, paraules que maten i paraules que salven. En el marc del festival Poesia i + , fa dies que les paraules ballen nues per la Fundació Palau i Fabre i aquest dijous les paraules de Fadwa Souleimane ens van dur fins a Síria. Fadwa Souleimane | © Pol Alfageme , Clack La veu de la revolució. És així com aquest dijous la periodista internacional Cristina Rivas ens presentava a l'actriu i activista siriana, poetessa des del seu exili a París. Lidí-lic jardí de la fundació Palau i Fabre es va convertir en el teló de fons de les reflexions i divagacions de Souleimane i Rivas i del seu joc de paraules, emocions i records. Què és per a tu la revolució?, preguntà Rivas . Dignitat. I la por? El primer pas abans de la lluita, respongué Souleimane explicant els seus inicis en l'activisme contra el règim de Baïdar al-Àssad . I la ciutat d'Homs?. El cor de Síria i de la revolució, la barreja (melange , en francès). I París? Exili i escriptura. No calgueren més presentacions: les paraules de Souleimane , tan plenes de vida i de mort, parlaven per si soles. El diàleg entre Souleimane i Rivas donà pas a la lectura a dues veus (acompanyada per la poetessa catalana Odile Arqué) d'un fragment de *Le passage* (una peça teatral escrita per la poetessa siriana) seguit d'alguns dels seus poemes. Arqué i Souleimane , amb les seves paraules punyents i esfereïdores, van emprendre el seu passeig (el seu *passage*) per repensar el món. Fadwa Souleimane i Odile Arqué | © Pol Alfageme , Clack Comencem per Síria i repensem el món, clamava Souleimane . Per canviar el món, hem de començar per l'endins i després repensar l'enfora. Souleimane creu aferrissadament en el poder guaridor de les paraules: traspassen els límits del temps i de l'espai. Les seves paraules foren les ales de la lluita i la revolució siriana, una de les primeres veus dissidents i ara són la veu de l'exili. La veu de la llibertat? O meres ombres? Les seves paraules ens abracen ben fort i sens claven com punyelades, deixant-nos sense alè ni respiració: què els passarà als que no se'n poden anar? Han de morir perquè jo visqui? I nosaltres, quina és la nostra tria?. Les paraules li han ensenyat a enterrar les imatges que la retina no ha aconseguit esborrar, a enterrar-les per donar-los ales, donar-los una nova vida. Són bombes que es posen a les teulades / no pas coloms.. Les seves paraules, els seus versos, les seves veus, en català i àrab, sentrellacen, es trepitgen, sabracen i es fonen fins a acabar-nos despullant, deixant-nos atònits, sense vels ni cuirasses, orfes davant la vida i la mort. Les paraules maten però també salven, clamava la poetessa. I les de Souleimane , ens deixen sense alè. Aquells qui vulguin passejar entre les seves paraules, que vulguin sentir Síria de ben a prop, aquest dilluns 17 de juliol a les 7 del vespre, els seus versos ompliran els Dilluns de poesia de la Institució de les Lletres Catalanes. Souleimane , acompanyada de la periodista Cristina Rivas , seran dilluns a l'Arts Santa Mònica.

Més poesia, si us plau

Sábado, 15 de julio de 2017

Foto: Fundació Palau recomana Nit de poetes, que està emmarcada dins del Festival Poesia i + que organitza la Fundació Palau. El centenari del naixement de Josep Palau i Fabre és l'eix vertebrador d'aquesta edició, que vol ser un homenatge a la seva obra i a la relació íntima i personal amb la poesia. El diumenge 16 podrem gaudir dels versos d'Antoni Clapés (Sabadell, 1948), Sònia Moll (Barcelona, 1974) i Rubén Luzón (València, 1982). L'acte serà presentat per Laura Borràs, directora de la Institució de les Lletres Catalanes. Què: Nit de poetes, dins del Festival Poesia i +. Quan: diumenge 16 a les 20:30 On: Fundació Palau. Carrer de la Riera, 54 (Caldes d'Estrac). Més informació . [embedded content]

Reescrivint Palau i Fabre

Sábado, 15 de julio de 2017

El Festival Poesia i+ -dirigit per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales -, que se celebra al Maresme i a l'epicentre de la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, dedica aquest any del centenari del naixement de Josep Palau i Fabre a destacar el seu esperit transgressor, innovador i líric. Coincidint amb els dies més intensos del festival volem convidar-vos a rellegir i repensar la seva poesia de la mà d'alguns dels poetes actuals més renovadors. Un dels poemes més celebrats i recordats de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008) és *L'aventura*, que a partir de cinc versions, traduccions, recreacions, d'un emblemàtic poema d'Arthur Rimbaud, *Sensation*, esdevé alhora un homenatge i una recreació nova de l'obra de l'autor de les *II-luminacions*. Com en *Imitació de Rosselló-Pòrcel*, *El lector invisible* o *El cordó umbilical*, e scrits a partir de Bartomeu Rosselló-Pòrcel o Carles Riba, Josep Palau i Fabre planteja el problema de la imitació i de la identitat. Sorpreses i impactes Ara i aquí, com a homenatge creatiu dedicat a Josep Palau i Fabre, hem proposat a un bon nombre de poetes de diverses generacions, pròxims a la seva poètica radical, de triar i escollir una poema o text del llibre *Poemes de l'alquimista* per tal de fer-ne una versió, recreació o transcreació personal. Algunes de les obres de poetes com Dolors Miquel, Mireia Calafell o Ester Xargay, dedicades o inspirades en Palau i Fabre, ja les coneixíem o havien sigut editades abans. La majoria, de Joan Noves, Vicenç Altaió, Víctor Sunyol, Antoni Clapés, Anna Gual, Jaume C. Pons Alorda, Blanca Llum Vidal, Arnau Pons, Sònia Moll, Maria Sevilla o Meritxell Cucurella-Jorba són fresques i ben recents, escrites i creades especialment per a aquesta ocasió. Alguns poetes han escollit el mateix poema de Palau, com han fet Sunyol i Clapés. A més, l'Eduard Escoffet n'ha fet una recreació verbal i visual. El resultat del conjunt és àmpliament estimulant, sorprenent i, sovint, ben impactant. La paraula de les dones és ben present i contundent. Us convidem, amb plaer, a compartir aquestes noves versions, recreacions, relectures, nocturnes o festives, del gran clàssic, ben viu, que és Josep Palau i Fabre.

La sabata He donat el meu cor a una dona barata. Sem podria a les mans. Qui l'hauria volgut? En les escombraries una vella sabata fa el mateix goig i sembla un tresor perdut. Totes les noies fines que ronden a ma vora no han tingut la virtut de donar-me el consol que dóna una abraçada, puix que l'home no plora pels ulls, plora pel sexe, i és amarg plorar sol. Vull que ho sàpiguen bé les parentes i amigues: Josep Palau no és un àngel ni un infant model. Si tenien de mi una imatge bonica, ara jo els n'ofereixo una de ben fidel. No vull més ficcions al voltant de la vida. Aquella mascarada ha durat massa temps. Com que us angunieja que us mostri la ferida, per això deixo encara la sabata en els fons. A la peixateria He donat el meu cor a una dona barata... Tot brilla sobre la parada: la ganya resplendent i el blau i aquell gel amb la falguera, i el rosat grisenc del cranc. Al mercat no hi ha qui no escolti la peixatera amb leterna cantarella de sirena i davantal. Reina meva, carinyo, bonica, reina meva... Sóc l'aristòcrata que torna al mercat. El meu cor és un estómac amb un immens forat, on laire shi passeja amb

gust descarabat. Potser compraré avui també alguna peça... He donat ja el meu cor a tants homes barats! Ara voldria un home lluç o un home rap o un home escamarlà, amb les antenes roges o fins i tot un mascle anguila entre les cordes o un home gamba amb el cap gustós i bla. He donat ja el meu cor a tants homes barats! Dolors Miquel Paradís atroç A celle qui se fait appeller tabou Amb els teus ulls oberts ompliries lestança on el teu cos madur fóra el meu instrument, i el teu ventre, que té la forma impertinent, daria el ritme atroç del repòs en la dansa. Obririen lespai espais desgarrifança, i entorn del blanc silenci, una música ardent, fingiria en el sostre un ample firmament on àngels taciturns farien contradansa. I hauríem, de la nit, els infants més rebels: monstres que pariries en la buidor dels cels i anirien a raure a lòrbita malalta que circumden a lloure els coixos i els cretins... Jo et besaria el ventre com una immensa galta, i tu em demanaries que tel besés per dins. Paradís esventrat Amb els ulls revoltats buidaria lestança on cap cos trencadís fóra el teu instrument, i el meu ventre marcat, tossut, impertinent, riuria tan fort que et malmetria la dansa. No hi hauria a lespai ni espai ni esgarrifança i entre els cossos distants, una fugida ardent tiraria per terra estels i firmament: ens faríem voltera i, ben lluny, contradansa. Buscaria després els amors més rebels: éssers lliures i oberts a linfinit dels cels que amb la guerra perduda o amb la vida malalta no proscriuen ni cecs ni trencats ni cretins... Besaríem el món com una immensa galta i tu encara voldries comandar-lo per dins. Blanca Llum Vidal Paradís atroç Amb els teus conys oberts ompliries lestança on el teu coit madur fóra el gran instrument, i el teu centre, que té la xona impertinent, daria el ritme aioç del repòs de la llança. Obriria la mel les mels desgarrifança, i entorn del blanc esperma, una mística ardent, fingiria en el rostre un ample firmament en què escrots taciturns farien contradansa. I hauríem, de la nit, els instants més en zels: orgasmes que tindries en la fortor dels cels i anirien a raure a lòrbita sens ulva. on circulen a lloure els moixos i els destins Jo et follaria el ventre com una immensa vulva, i tu em demanaries que tel follés per dins. Jaume C. Pons Alorda Missiva Tescric amb llapis vermell, mots de foc; parlo del bes i ja és besar-te un poc. Himne (fragment) Buscarem les pessigolles a les aixelles del cel i cauran milions de noies quan fem riure el firmament. Literatura No tha besat i ha marxat amb pressa, i ha arribat a casa, i ha encès l'ordinador, i ha escrit no the besat, no the besat la boca i ara què en faig jo daquest voler-te als llavis. En fa literatura. Només literatura. Mireia Calafell El poema A Sylva La música Tra-li-ro-ló, ta-tà, tra-ri-ro-ló Ton-ta-ta-tó, ti, to-ta-tó. Tàntata, to-ta-tó. Ti, to-te-tà, femí, suntà. Tonte-tonte, tan-tó. Un-se-mí, abborà, sen-tó. Minsi, minsi, abborà, fe-mí, abborà. Lacatemisotà-uptacomalacoció. Ció, lacatemí, ipsutà. Fingue, fingue, la-ca-te-mí, o-sí, o-dà. Bam-ba-là, bam-ba-là. No-tetemí. Inta, magdà, to-te-mi. Inta. Inta magdà. La-ca-ta-mo-re-sí, u-dà, xin-ta-pó. Lacatamoresí. Musicat API amb Josep Palau i Fabre Alquimista de gran talla és poeta que batalla Lapi musica el poema de Palau el teorema Si gra la-pí, fa la, pa-lau lla-vor. Sant si tons fa, si, men-ja so. Súcube, fa-bre-en-so. Sí, jo-Po-Tzu, mascu, concep. Sopols sopols, en-so. Un ser tu, més-salep, tant-so. Llimbs i, llimbs i, més-salep, mas-cu, més-salep. Kyrieleison sal-lí-afiinaenjulep-brió. Brió, kyrielei, son-aleph. Enzim, enzim, ri-e-lei-son, per qui, ky rep. Am-bi-gu, am-bi-gu. No lei ací. Fòtic, Josep, lei adí. Fòtic. Fòtic Josep. Ky-ri-e-son-lei-sí, julep, de sa-ó. Kyriesonleisí. Ester Xargay Himne

Rascarem la coïssor a lentreuix duna serra i mil vergues faran flor pel desfici de la terra. Josep Pedrals
LEdat de Pedra A Joan Miró Sota un blau daquarel·la i un aire tot pulmons, un home nu travessa l'espai
de banda a banda. Té la força flexible, goluda, dels lleons; va tot sol i diríeu que un exèrcit comanda.
L'Invisible, el Misteri, li trepitja els talons; els cabells, a lesquena, li formen una randa. Duu una pedra a la
mà i una pedra en el fons de cada ull, abocada, que per no res sabranda. Satura. Sinsinua. Fre

Dansa, música i tapes, entre les cinc propostes del cap de setmana

Viernes, 14 de julio de 2017

Catalunya s'omple cada cap de setmana d'un ventall molt divers d'activitats culturals i d'entreteniment. D'entre tota l'oferta, aquestes són les cinc propostes que us recomanem des de la redacció de NacióDigital per gaudir al màxim del temps de lleure, oci i cultura.

La Nit del Museu Nacional MNAC, 15 de juliol El MNAC celebra aquest dissabte la Nit del Museu Nacional 2017, una vetllada de portes obertes per gaudir de l'equipament en un ambient lúdic i en horari nocturn, amb comentaris de les obres més destacades, actuacions de dansa, música, circ i gastronomia. De vuit del vespre a una de la matinada, es podrà gaudir dels comentaris a peu dobra de la col·lecció permanent, la Vídeo-instal·lació Olympia de David Claerbout, l'actuació musical en directe amb la Marxing Dixie Band del Taller de Músics, l'actuació de dansa a càrrec de la companyia IT Dansa, o el Circ a càrrec de l'Ateneu Popular 9 Barris.

Festival Deltebre Dansa Deltebre, fins al 23 de juliol. Deltebre Dansa es converteix durant 15 dies en un punt d'intercanvi cultural on centenars d'artistes i milers d'espectadors interactuen en un espai dissenyat expressament per a l'ocasió. Tretzena edició del festival, amb 15 tallers professionals, 5 tallers d'iniciació i 48 espectacles, que converteixen el certamen en una trobada atípica, divertida, íntima, on cobra vida un context cultural amb tendències globalitzadores i que es desenvolupa a través del llenguatge universal de la creació contemporània. [embedded content]

Festival Internacional de Música Pau Casals El Vendrell. Fins al 24 de juliol El Vendrell acull la 37a edició del Festival Internacional de Música Pau Casals. Aquest cap de setmana es podrà gaudir de Bach? Quin temperament més volcànic! (15 de juliol), amb Amandine Beyer i Gli Incogniti, i de La plenitud del violí romàntic (16 de juliol), amb Renaud Capuçon al violí i Guillaume Bellom al piano. Un tast de primera per a gurmets de la millor música.

Tapes Musicals: Entrecordes Blues Mas Pi Verges, Verges (Baix Empordà). 15 de juliol Verges acull aquest dissabte l'actuació d'Entrecordes Blues, que posarà música al vermut amb un concert a dos quarts d'una del migdia. Santi Fontclara (guitarra) Pau Morales (guitarra, veu i percussió) versionaran clàssics del blues, balades pop i rock de manera fresca convidant a gaudir del ritme interactuant amb el públic. Un tast més del cicle Tapes Musicals, que fa de Verges un centre singular d'activitat cultural. [embedded content]

Festival Poesia i + Caldes d'Estrac. Fins 16 de juliol Aquest 2017 es compleix el centenari del naixement de Josep Palau i Fabre, motiu que ha propiciat que l'ànima del festival un dels més consolidats i atractius del panorama poètic català sigui un clar reflex de tot allò que va fer immortal el poeta català. Aquest cap de setmana es podrà gaudir de la traca final del certamen, amb actuacions de Rosalía i Refree; el recital amb Rowan Ricardo Phillips, Juana Adcock i Ramon Prats; l'espectacle Estimat Picasso, amb Lluís Homar i Clara Segura; i la Nit de poetes, amb Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia Moll.

I la resta de propostes d'oci i cultura del cap de setmana a l'"Agenda en xarxa" de La Xarxa i . (Mostra el teu compromís amb el model de periodisme independent, honest i de país de NacióDigital, i fes-te membre de SocNació per una petita aportació mensual. Fes clic aquí

Audiencia: 78.910

Ranking: 6

VPE: 473

Página: 2

Tipología: online

per conèixer tots els avantatges i beneficis . Apuntat a la comunitat de NacióDigital , perquè la informació de qualitat té un valor.)

Les 10 propostes culturals per no avorrir-se: festes del mar i del batre, música, enginy i poesia:

Viernes, 14 de julio de 2017

AGENDA CULTURAL Tornen el Festival Deltebre Dansa i el Festival Ple de Riure del Masnou ARA Actualitzada el 14/07/2017 10:34 Cultura i gastronomia al Mercat de Santa Teca Riudecanyes (Baix Camp). 15 i 16 de juliol El Mercat de Territori Santa Teca , que té lloc al castell monestir dEscornalbou, celebra enguany la seva tercera edició amb 31 activitats adreçades a tots els públics, que combinen arts visuals i escèniques, música, recreació històrica i gastronomia amb l'objectiu de gaudir del patrimoni cultural català. En el terreny musical, destaca la programació del Quartet Mèlt, un grup vocal format per quatre cantants joves, que tancarà el mercat diumenge. Dissabte hi haurà l'actuació de la cantant i compositora Mariona Aupí, que presentarà el disc '3.500 días'. També actuaran Don Simón i Telefunken i Morena Tradipatxanga en diferents espais del recinte patrimonial. En l'àmbit gastronòmic, el mercat ofereix cuina experimental, productes saludables, tastos de vins ecològics i cerveses artesanes. Comptarà amb la participació d'un restaurant slow food , Quinoa, de Falset, amb Matías Fernández; el restaurant La Cava, d'Albert Marimon, millor cuiner de l'any de Catalunya el 2013, i el restaurant Portal 22. Tots tres duren a terme una mostra de cuina. Torna el Festival Deltebre Dansa Deltebre. Fins al 23 de juliol Ja està en marxa el Festival Deltebre Dansa , que proposa una selecció d'actuacions en què els artistes creen espais únics per acostar la dansa i les arts escèniques a tots els públics. Entre d'altres, destaca la presència d'Akram Khan, un dels creadors contemporanis més aclamats de les arts escèniques, que impartirà un taller monogràfic del 17 al 21 de juliol. També destaca la celebració del Big Dance, que tindrà lloc aquest diumenge, en la qual centenars de ballarins professionals i amateurs de totes les edats des dels 6 anys oferiran un gran ball. Les peces d'Ehiza' , d'Hector Plaza i Agnes Sales, i 'Lento', de Nuua, són altres de les propostes destacades. Una novetat d'aquesta edició és que els espectacles ja no són gratuïts sinó que l'entrada té un preu de cinc euros. El teatre més avantguardista al festival FITT - Noves Dramatúrgies Tarragona. Fins al 23 de juliol Amb el festival FITT - Noves Dramatúrgies , Tarragona es converteix en l'escenari de les propostes escèniques més avantguardistes. Destaquen peces com 'Fuenteovejuna. Breve tratado sobre las ovejas domésticas', la història del conegut poble que, cansat de les atrocitats d'un comendador , decideix unir-se per matar el seu opressor, i 'Las actrices siempre mienten', una investigació escènica sobre els tòpics associats a l'univers de l'actriu, entre d'altres. Festival Internacional de Música Pau Casals El Vendrell. Fins al 24 de juliol El 37è Festival Internacional de Música Pau Casals inclou enguany un total de set concerts dedicats als compositors més estimats per Casals. Destaca el d'Amandine Beyer i el seu conjunt Gli Incogniti (15 de juliol), que interpretaran tres obres mestres de Bach, l'actuació del violinista Renaud Capuçon amb el pianista Guillaume Bellom (16 de juliol), que tocaran Schubert, Beethoven i Strauss, i el concert de Richard Goode, reconegut pianista americà (20 de juliol). Festes de la

Mare de Déu del Carme Diverses localitats. 16 i 17 de juliol Moltes localitats de la costa catalana celebren aquest cap de setmana la festa amb motiu de la Mare de Déu del Carme patrona dels mariners i de la marina mercant, amb diverses iniciatives sovint relacionades amb el mar. Algunes de les festes més conegudes de Catalunya són la de Torredembarra, Empuriabrava, Llançà, Arenys de Mar, Olot, Palamós, Cadaqués, l'Escala, l'Estartit i Sitges.

Catalunya, un país d'enginy i innovació Terrassa. Fins al 25 de febrer del 2018 El Museu de la Ciència (mNACTEC) inaugura l'exposició 'Catalunya, un país d'enginy i innovació'. A través d'objectes únics i singulars, l'exposició mostra com Catalunya ha sigut bressol de nombroses aportacions en els camps de la ciència i la tecnologia d'abast mundial. Amb el seu enginy, aquests creadors, inventors i científics catalans han revolucionat àmbits com la navegació, la indústria tèxtil o la medicina. La mostra destaca aportacions científiques i tècniques com l'astrolabi de Sunifred Llobet, el submarí de Narcís Monturiol, el telègraf elèctric de Francesc Salvà o el pulsoreactor de Ramon Casanova, i les descobertes de científics com el metge Josep Salvany, el químic Josep Roura, el matemàtic Ferran Sunyer o el bioquímic Joan Oró.

Dia del Batre a la Fuliola Fuliola (Lleida). 16 de juliol Aquest diumenge té lloc la festa del batre a la Fuliola, durant la qual tothom qui vulgui pot participar en la tradicional tasca de la batuda. La festa comença a les 8 del matí amb la trobada de batedors a l'era. Per acabar la jornada, es farà una demostració d'una màquina seca de batre del 1925.

Festival Poesia i + Fundació Estrac. Caldes d'Estrac. Del 6 al 16 de juliol Codirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda, el Poesia i + 2017 homenatja els cent anys del naixement de Josep Palau i Fabre a través d'una programació hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Aquesta setmana hi ha programats un recital de Vicenç Altaió, 'L'art del desdir', i un altre de l'actriu siriana Fadwa Souleimane (13 de juliol, 19.45 h), el concert de Nico Roig i Rosalía & Raül Fernández Miró (14 de juliol, 21 h) i l'espectacle 'Estimat Picasso', a càrrec de Lluís Homar i Clara Segura (15 de juliol, 22.30 h).

Festival de Música de Santes Creus 2017 Reial Monestir de Santes Creus. 15 de juliol El Reial Monestir de Santes Creus, a l'Alt Camp, torna a ser l'escenari del Festival de Música, aquest mes de juliol i després de molts anys de silenci. Aquest dissabte 15 de juliol, l'Orquestra Unesco Barcelona dirigida per Gonçal Comellas i amb Josep M. Colom al piano interpretaran la Cinquena Simfonia en do menor op 67 i Concert per a piano i orquestra no 5 op 73 Emperador de Beethoven.

Festival de Teatre Còmic Ple de Riure El Masnou. Del 19 al 22 de juliol Els dies 19, 20, 21 i 22 de juliol arriba la 21a edició del Festival de Teatre Còmic Ple de Riure que tornarà a omplir els carrers, places i platges del Masnou d'un munt de propostes artístiques. El plat fort del festival serà el dissabte 22 a la platja d'Ocata amb el nou escenari La Mar de Riure que mirarà al mar. Pep Plaza serà el presentador i mestre de cerimònies a l'home de les mil veus, conegut per les seves imitacions a programes televisius com Crackovia o Polònia. També el dia 22, l'escenari de La Mar de Riure acollirà les acrobàcies de L'efecte cargol, de la Companyie de Cirque Kadavresky, i 'Una noche con'... .., de l'humorista Enrique San Francisco, que vindrà acompanyat del còmic Denny Horror.

LEspai Escenic de Ca n'Humet acollirà quatre espectacles de pagament: Cuerdo, del dansa Karl Stets, un acrobata, malabarista, funambul i actor gestual dotat d'un elegant sentit de l'humor; també hi haurà una mirada divertida al món de la gastronomia amb Chefs, de Producciones Yllana; i l'espectacle Humor i hosties, de Mal Martínez. I a la placeta de Ca n'Humet acollirà

Audiencia: 139.480

Ranking: 6

VPE: 950

Página: 3

Tipología: online

l'espectacle de circ Maiurta , de Los Galindos.

Més continguts de

Propostes pel Cap de Setmana

Viernes, 14 de julio de 2017

Música, gastronomia, poesia

estartitCap de setmana especialment intens amb música arreu del territori (Cantonigrós, Anoia Folk), un potent i renovat Festival Poesia i + i el Mercat de Sant Teca a Escornalbou. També és bon moment per visitar les instal·lacions de la presó Model, que ara acullen una exposició oberta a la ciutadania. A més, els dijous de juliol Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya (mNACTEC) organitza un cicle de cinema a la fresca.

cantonigros.jpg_82261771535è Festival Internacional de Música de Cantonigròs

El Festival Internacional de Música de Cantonigròs es basa en la competició i exhibició de música coral mixta, veus iguals femenines, cors infantils i danses populars, que se celebra tots els anys durant quatre dies de juliol. Diferents grups corals i de danses d'arreu del món s'inscriuen en les diferents categories per participar en les cinc competicions de què consta el Festival. Diàriament, una tria dels grups pren part en els concerts que se celebren cada capvespre, després de les competicions.

model.png_1561434515Vols visitar la Model?

La Model es podrà visitar, amb cita prèvia, des del 3 de juliol fins al 26 de novembre de 2017. Totes les visites seran concertades i gratuïtes i duraran aproximadament una hora i mitja. La visita es formula com una experiència i com un recorregut de coneixement i aprenentatge. Es fa en grup sobre un itinerari preconcebut. El comissari de la visita és Agustí Alcoberro, historiador, museòleg i professor d'història moderna a la Universitat de Barcelona. També ha estat director del Museu d'Història de Catalunya.

santa_teca.jpg_1590063666Santa Teca: Gastronomia, cultura i territori a Escornalbou

El Mercat de Santa Teca, al Castell-Monestir d'Escornalbou, és la conjunció de producte local de qualitat, gastronomia de fusió i petits tastets de cultura contemporània. El mercat ofereix cuina experimental, productes saludables, tastos de vins ecològics i cerveses artesanes. En paral·lel, concerts, exposicions, accions poètiques, presentacions i conferències. Menjar, beure, aprendre i gaudir. Una oportunitat per al tast i una experiència sensorial. Un edifici i una marca amb fonaments clars: la fusió entre el saber fer de la tradició mediterrània remesclat amb la lògica de la innovació i el contemporani.

anoia.jpg_1590063666Anoia Folk al Castell de Claramunt

Audiencia: -

Ranking: 4

VPE: -

Página: 2

Tipología: online

El Castell de Claramunt acull un any més l'emblematik festival de música d'arrel tradicional, per a tota la família. Per començar, la formació Dues Princeses Barbudes presenta el seu espectacle familiar 'Sempre de vacances', un viatge musical amb cançons de composició pròpia i instruments de joguina. Acte seguit a la nit, Joan Miquel Oliver, ex membre d'Antònia Font, presenta el seu darrer treball 'Atlantis', amb el que obre el ventall de l'anti-folk a l'electro, del funk a la rumba, del pop pur a tot el que es pugui imaginar.

cine_fresca.jpg_1590063666Cicle de cinema a la fresca al mNACTEC

El Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya (mNACTEC) organitza un cicle de cinema a la fresca, que proposa tres sessions al pati històric del Museu el primer, segon i tercer dijous del mes, a les 22 hores. Cada sessió s'emmarcarà en una temàtica diferent, relacionada amb el mNACTEC: Revolució social, Vides de ciència i ciència-ficció.

vi_pimentat.jpg_1590063666Santes Creus i la història del vi pimentat

Tots els dijous i divendres de juliol i agost us convidem a una visita guiada al monestir maridada amb teatre i vi. Dos monjos cistercencs explicaran als visitants com s'elabora el vi pimentat, un vi amb molta història i representatiu del Reial Monestir de Santes Creus. A més, explicaran els secrets més divertits de la vida monàstica i també dels personatges més representatius que van passar pel monestir durant el segle XIV. L'activitat finalitzarà a les vinyes que cultivaven els monjos durant l'època medieval amb una degustació de vi i productes de la zona amb la col·laboració del celler +500 del Pla de Manlleu.

poesia-.jpg_1732480254Festival Poesia i + 2017

Caldes d'Estrac i altres municipis del Maresme acolliran la 12a edició del Festival Poesia i+, que enguany compta amb una flamant nova imatge i una potent programació.

La celebració aquest 2017 de l'Any Palau i Fabre ha motivat que la figura de l'Alquimista vertebrï una programació que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables.

investiok.jpg_1768303219Exposició Catalunya, un país d'enginy i innovació

Catalunya ha estat bressol de nombroses aportacions d'abast mundial en els camps de la ciència i la tecnologia. Aquestes han vingut de la mà dels seus creadors, inventors i científics catalans que amb el seu enginy han revolucionat alguns dels àmbits com la navegació, la indústria tèxtil o la medicina. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya mNACTEC (Terrassa). Des del 13 de juliol de 2017 fins al 25 de febrer de 2018.

cars.jpg_1619616338S'estrenen en català les pel·lícules 'Cars 3' i 'La seva

Audiencia: -

Ranking: 4

VPE: -

Página: 3

Tipología: online

millor història’

El film més esperat de Disney-Pixar per a aquest estiu, Cars 3, s’estrena aquest divendres, 14 de juliol, doblat al català a 32 sales de cinema.

També s’estrena la comèdia romàntica La seva millor història, que es podrà veure en versió original, en anglès i hongarès, subtitulada en català, a 3 sales.

La versió catalana de les 2 pel·lícules té el suport de la Direcció General de Política Lingüística del Departament de Cultura.

Ona Cultural programa 13 de juliol de 2017

Jueves, 13 de julio de 2017

En aquest programa hem parlat sobre BAU Talent Visions, l'exposició sobre els treballs dels alumnes de l'escola BAU de disseny a Palo Alto Market, el festival Poesia i més, estrenes de teatre i les jornades #Coopdull del Zumzeig Cinema.

Lluís Homar i Clara Segura participen al 'Poesia i +' a Caldetes

Jueves, 13 de julio de 2017

Des d'avui i fins diumenge 16 de juliol, Caldes d'Estrac acollirà la segona jornada del Poesia i +, el festival d'irradiació poètica més important de fora la capital, que enguany celebra la seva 12 edició i que adquireix una importància rellevant en coincidir amb el Centenari del poeta Palau i Fabre. .

Durant els quatre dies, els espectadors podran gaudir de Lluís Homar i Clara Segura interpretant el diàleg impossible d'Estimat Picasso; la ballarina Roser López Espinosa a Totes les nits incendiades; la formació Cabosanroque amb Ursonate Karaoke; les il·luminacions del poeta novaiorquès Rowan Ricardo Phillips, els versos punyents de la poeta i activista síria Fadwa Souleimane, la intensitat de Rosalía & Refree, la mexicana Juana Adcock i la recuperació de la nostra tradició musical de la mà de Càntut.

La difusió i potenciació de la creació poètica i artística contemporània és un dels valors més apreciats del Festival Poesia i+, dirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda.

PROGRAMA

Dijous 13 de juliol. Fundació Palau entrada: 15€

19.30h URSONATE KARAOKE. Cabosanroque

19.45h L'ART DEL DESDIR. Vicenç Altaió

20.30h SÓN BOMBES, NO COLOMS. Fadwa Souleimane

21.30h TOTES LES NITS INCENDIADES. Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martínez-Vernis

Divendres 14 de juliol. Fundació Palau entrada: 18€

20h EL DESIG PREGON. Marçal Font i interns de Quatre Camins

21h NICO ROIG

22h LOS ÁNGELES. ROSALÍA & RAÛL REFREE

Dissabte 15 de juliol. Fundació Palau entrada: 18€

19.30h PARAULES PEL TEMPS DE CRISI. Fina Birulés i Joana Masó

20.30h TINGUEM FE: EMOCIÓ, ÈPICA I POSTMODERNITAT. Unai Velasco, Berta García Faet i Sara Torres

21.30h HE DEIXAT AL PAPER TOTA LA SANG. Rowan Ricardo Phillips, Juana Adcock i Ramon Prats

22.30h ESTIMAT PICASSO. Lluís Homar i Clara Segura

Audiencia: 838

Ranking: 4

VPE: 2

Página: 2

Tipología: online

Diumenge 16 de juliol. Fundació Palau entrada: 15€

13h CANTAREM LA CANÇÓ MÉS BANAL. Compartir dona gustet

19.30h SUITE. Pepa Plana

20.30h NIT DE POETES. Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia Moll

21.30h CÀNTUT

Més info a: <https://www.fundaciopalau.cat/event/festival-poesia-i-2017-del-6-al-16-de-juliol/>

Caldes d'Estrac. El festival Poesia i + s'estrena a Caldes amb una programació prometedora

Miércoles, 12 de julio de 2017

Publicat el Dimecres, 12 Juliol 2017 11:16 Escrit per Ajuntament de Caldes d'Estrac La Fundació Palau i la pèrgola del Parc Muntanyà acolliran gran part de les activitats des del dijous fins al diumenge Després de lèxit assolit a Canet de Mar, Mataró, Sant Andreu de Llavaneres, Arenys de Mar i Dosrius, el Festival Poesia i + aterra a Caldes d'Estrac amb una programació més que engrescadora. Dijous, podrem gaudir de la instal·lació Ursonate Karaoke ideada per Cabosanroque i a continuació Vicenç Altaió ens convidarà a reflexionar sobre Lart del desdir. A la segona part de la vetllada Fadwa Souleimane, amb Són bombes, no coloms; i Agustí Fernández, Roser López, i Núria Martínez-Vernis, ens oferiran l'espectacle Totes les nits incendiades. Divendres, també sha declarat nit de poesia, amb tres espectacles destacables: El desig pregon, Nico Roig i Los Ángeles. Dissabte i diumenge concentraran la major part de la programació amb moments per a la reflexió de la mà de Fina Birulés i Joana Masó amb Paraules pel temps de crisi; o laprofundiment en el camí dels poetes, amb Tinguem fe: emoció, èpica i postmodernitat. També comptarem amb artistes internacionals com Rowan Ricardo o Juana Adcok, i fins i tot diàlegs sorprenents amb Lluís Homar i Clara Segura en Estimat Picasso. Diumenge, compartirem junts una paella en vers, i al vespre tres grans espectacles: Suite, la tradicional Nit de poetes, i Càntut.

Donar vida a les coses

Martes, 11 de julio de 2017

Quan odiem tenim els ulls verdíssims. Els crims són verds, les conspiracions verdes i segons en Josep Palau i Fabre, lenveja també es verda. I ara que parlem tant de verd, lentorn del Pou de Glaç de Canyamars diumenge estava especialment verd, cosa que en sentir tot això tan dolent que deia Palau i Fabre sobre el verd, més dun va dubtar de la pau que transmetia aquell indret. De moment, però, pau, natura i bons aliments. I ja que hi som, bona poesia. Uns pagaven els entrepans, daltres parlaven amb el del costat i uns altres encara triaven on seure quan, de sobte, frase colpidora: Tota poesia és traducció. Lart de donar vida a lesperit mitjançant lesperit. Fer néixer davant dels nostres ulls com si no les haguéssim vist mai les coses que estem cansats de veure. Fer néixer les coses tot dient-les. Heus ací el miracle. () I heus ací lactor Miquel Gelabert i el músic Jaume Mallofré fent poesia: diumenge, el Pou de Glaç de Canyamars va renéixer. I Josep Palau i Fabre, també. Miquel Gelabert i Jaume Mallofré reciten Palau i Fabre Va ser Palau i Fabre qui va dir tot això de la poesia i de fer renéixer les coses, de manera que si lhem de fer renéixer a ell, què millor que recitar poemes seus, ara que fa 100 anys del seu naixement i que porta tot aquest any naixent i tornant a néixer amb tants actes que se li han fet en homenatge. Parlem dun senyor que un bon dia va dir el següent: si no he estat un assassí, un demagog o un incendiari -ha anat dun pèl- és perquè sóc poeta, dramaturg i assagista. I gràcies, perquè efectivament resulta que va acabar fent tot el contrari que un assassí: donar vida a les coses. Sortós qui sense seny ha travessat les mars / i ha conegut el món de luna banda a laltra; / qui obeint el seu vent se nanava a latzar, / que és millor país pels cors sense mare. / Sortós qui com un rei que donés els seus béns / se nanava a captar, perdut i sense pàtria, / i tastava la vida en qualsevol indret, / collida pels camins, amb gust darrels amargues () Puc dir que els qui érem allà vam travessar mars, encara que fos fent volar la imaginació amb una interpretació de la cançó Allá en la Habana. També puc dir que érem allà expressament, però amb la calma que shi respirava semblava que hi anéssim anat a parar per atzar. I també puc dir que en un Pou de Glaç -que si és de glaç ho és només perquè lha glaçat el temps- hi vam trobar vida. I més si a la poesia, lacompanya la música, que com tothom sap, intensifica tot el que es viu. El nom de lacte va coincidir amb el lema del festival Poesia i + daquest any: Jo em donaria a qui em volgués, i segueix: com si ni jo me nadonés / daquest donar-me: com si ho fes / un jo de mi que mignorés. I Palau i Fabre ens va entrar ben a dins, com si shagués donat a nosaltres, i ni ell se nadonés ni nosaltres tampoc. I ja el teníem ben a dins. Massa a prop de la vida visc / els mots sem moren a dins / i jo visc en les coses. Mha encantat, sobretot per lentorn, tot molt relaxat i en general mha agradat molt, la veritat. El seu acompanyant era mexicà: Jo no havia sentit mai a parlar de Palau i Fabre, i mha agradat. A Mèxic es fa alguna cosa semblant, però el país és molt diferent. Ell viu a un ambient molt desèrtic, saps? continua la seva dona- I per ell només aquest entorn ja és poètic. El mexicà somriu: En Palau i Fabre diu que el verd és dolent, però allà una mica de verd, ladores.

Audiencia: 6.495

Ranking: 5

VPE: 25

Página: 2

Tipología: online

És vida!

El Poesia i + aterra a Mataró

Martes, 11 de julio de 2017

Marca el punt d'inici i de final del tall que vols compartir, tria la xarxa social que prefereixis i ja ho tens!

Lun, 10 de jul de 2017 00:00

Audiencia: 125

Ranking: 3

VPE: -

Página: 1

Tipología: online

OUT: Caldes d'Estrac POESIA i + | FESTIVAL DE POESIA Fundació Palau

Lunes, 10 de julio de 2017

Adreça: Fundació Palau. Caldes d'Estrac Carrer de la Riera, 54

Programa: web

Dia: dijous 13, divendres 14, dissabte 15 i diumenge 16 de juliol 2017

El centenari del genial poeta Josep Palau i Fabre vertebrava la programació del festival d'enguany, hereva de la seva curiositat i gosadia insaciabls. El segon cap de setmana ens porta l'Homar i la Segura encarnant la passió? de Palau per Picasso, la intensitat de Rosalí?a i Refree, les percussions desbocades de Coetus, les il·luminacions de Rowan Ricardo Phillips, els versos punyents de Fadwa Suleiman o les nits incendiades d'Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martínez-Vernis.

Capítol 3. Caldes d'Estrac. Centenari del naixement de Palau i Fabre País KM0

Lunes, 10 de julio de 2017

En aquest capítol a Caldes d'Estrac, popularment coneguda com a Caldetes, ens acostem a la figura del polifacètic autor poètic, i crític d'art, Josep Palau i Fabre.

Festival POESIA i + 2017 Fundació Palau i Ajuntament de Caldes d'Estrac

Lunes, 10 de julio de 2017

Sinopsi

Omplim de versos els jardins de vora el mar

Cada estiu, la Fundació Palau capitaneja la irradiació poètica més important de fora la capital i s'encarrega de fer arribar els millors poetes, músics i artistes als indrets amb més encant.

Enguany, el centenari del genial poeta Josep Palau i Fabre vertebrarà una programació hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Amb la intenció d'escampar arreu la passió per la poesia i la seva hibridació amb les arts, el Poesia i + 2017 tornarà a ser un mostrari de creativitats desbordants: qui es pot resistir a la veuarra d'en Roger Mas? Qui es perdria l'Homar i la Segura encarnant la passió de Palau per Picasso? O la intensitat de Rosalía i Refree, les percussions desbocades de Coetus, les il·luminacions de Rowan Ricardo Phillips, els versos punyents d'Albert Balasch o Fadwa Suleiman, la recuperació de la nostra tradició musical de Catalunya? Qui no es rendiria davant de l'alegria de la Joana Gomila, la saviesa de l'Antoni Clapés, la frescor de El pèsol feréstec?

El Festival POESIA i + 2017 celebra el centenari del naixement de Josep Palau i Fabre i la campanya dissenyada enguany vol ser un homenatge a la seva obra i a la relació íntima i personal que establím amb la poesia. Una relació on la nuesa es torna ineludible i on la riquesa de la diversitat s'expressa en tota la seva plenitud. Amb la poesia per bandera i amb un dels versos més celebres de Palau i Fabre, Jo em donaria a qui em volgués, llancem de nou el crit de guerra del festival: + POESIA SI US PLAU, i omplim de sentit el cartell del festival.

<http://www.poesiaimes.cat/>

Fitxa Artística

Intèrprets: Consulteu tota la programació a <http://www.poesiaimes.cat/programa>.

FUNDACIÓ: 13/07 - "Són bombes, no coloms" amb Fadwa Souleimane i "Totes les nits incendiades" amb Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martínez-Vernis; 14/07 - Nico Roig i Rosalía & Raül Refree; 15/07 - "He deixat al paper tota la sang" amb Rowan Ricardo Phillips, Juana Adcock i Ramon Prats i "Estimat Picasso" de Lluís Homar i Clara Segura; 16/07 - "Nit de poetes" amb Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia M

Producció: Fundació Palau i Ajuntament de Caldes d'Estrac

Altres Actuacions

Audiencia: -

Ranking: null

VPE: -

Página: 2

Tipología: online

Caldes d'Estrac, Fundació Palau
14/07/2017 a les 20:00 h.

Caldes d'Estrac, Fundació Palau
15/07/2017 a les 19:30 h.

Caldes d'Estrac, Fundació Palau
16/07/2017 a les 20:30 h.

Aquí, per entendre-ho, has de tancar els ulls

Domingo, 9 de julio de 2017

Lany passat vam cridar més poesia si us plau i ens han fet cas. Aquí la tenim altra vegada, però ja ens ho diu el nom del festival: no ve sola. Poesia i + : més una cerveseta a últimes hores de la tarda, més un sol que ja fa una estona que cau, més uns arbres que deixen caure dissimuladament algunes fulles, més la tranquil·litat de principis de juliol i més una estona a la fresca abans que sacabi el dia. Però si sembla un vespre doptimisme, no ho va ser. El poeta Albert Balasch puja a l'escenari, es posa les ulleres, ajusta el micròfon i una tragèdia. Ho heu llegit bé, una tragèdia, així de cop, enmig d'una frase on no acaba de quedar-hi bé; justament, tal i com va irrompre la tragèdia dijous passat a Canet de Mar, enmig d'un vespre que semblava, dentrada, idíl·lic. Però era una tragèdia i venia, com totes les tragèdies, quan menys te les esperes. Albert Balasch Aquesta és la trista història d'un home. L'home estava obsessionat pel llenguatge, però ell no ho sabia; era cec. Així comença La caça de l'home, un llibre del poeta Balasch que explica la història del final d'un home que acabà compadint-se en la seva humanitat. I el vespre de dijous va ser la història de com les paraules que tant ens estimem tots els qui érem allà- sens poden clavar i fer mal. Ja ens passa, això que sens clavin. Però no estem gaire acostumats a que aquest mateix llenguatge que ens emociona pugui, de tant en tant, deixar-nos dolguts. Alguns ho van trobar dens i feixuc, potser una mica repetitiu. Daltres, shavien llegit abans el llibre, i fantàstic. Daltres, potser massa cosa per dir-se així oralment, suposo que llegit, es pot anar paint tot millor. I algú que se nanava a casa amb una reflexió voltant pel cap: a mi el que m'ha agradat és allò que ha dit que un home lliure és un home sol . Una mica de tot, com sempre. Si ho vaig entendre bé quan es tracta de tragèdies, tothom entén la seva-, es tractava de la història d'un home que el maten els seus pensaments i la seva existència. Era una tragèdia, però una tragèdia molt poètica i dominada pel llenguatge que deixava unes quantes frases daquelles de capçalera que no negarem que, amb més o menys mesura, tots ens hi sentim identificats. Tots hem sentit el perill de no haver dit el que sentim, ni dhaver vist res, ni dhaver viscut prou temps i tots som capaços de creurens els enganys que ens donen prou consol. I per molt que ens consolem, el mal, per bé que vingui, ve, i que així es viu: descobrint els cops, emmalaltint, tancant les portes falses, desaprenent els nusos fets i portant-ne de nous estoicament. I com has pogut pair això, i allò, i ahir, i avui, i ahir i pretendre acabar-ho tot tan sols amb el gest desesperat del vers? I curiosament, els qui érem allà en aquell moment el que intentàvem pair eren aquells versos. Poesia i + , més una lluna cada vegada més plena, més una nit cada vegada més a dins i a vegades, fins i tot, més una tragèdia. Que trist que pot ser tot, depèn de com tho miris, i més si tho treuen tant de cop: la tragèdia es fa feixuga. Tant, que aquí, per entendre-ho, has de tancar els ulls, va dir algú del públic. I és que ens costa, que ens posin la possibilitat de tragèdia a la cara, i només de sentir-la, ja ens fa mal. I més si, en el dia a dia, fem tots els esforços per conformar-nos amb allò que també va dir Balasch de tot és sol, després plourà, però ara és sol. Després, doncs, potser plou, però

de moment fa sol i la tragèdia preferim no veure-la. Com el protagonista, dalguna manera, tots som cecs. Però suposo que ja està bé i sinó, ja n'aprendrem-, això de viure pensant en el sol, i desitjant que vagi com vagi, amb tragèdia o sense, que a tot l'acompanyi o li puguem trobar- una mica de poesia. Poesia i més poesia, si us plau. Consulteu el programa de recitals i activitats al web de Poesia i +.

Encara no ho hem perdut tot

Domingo, 9 de julio de 2017

El Festival Poesia i + , que se celebra fins al 17 de juliol a la Fundació Palau i en diferents pobles del Maresme, va arrencar dijous amb el monòleg Acorar, un espectacle de Toni Gomila que meravella arreu on va. Eugènia Güell va assistir a la inauguració a Canet de Mar. Toni Gomila diu Acorar a Canet de Mar | Foto Eugènia Güell Toni Gomila surt a l'escenari vestit amb una granota de color gris desgastat i barba de tres dies, i comença a parlar. Són les 22:35 i va mitja hora tard, però tot just ha acabat l'espectacle anterior i el públic sembla tranquil, i està assegut a una plaça de Canet que té uns arbres que si preguntessis als assistents de quin tipus són, segurament només els més grans ho sabrien. Per això riuen quan Gomila exclama: el jovent ho saben tot de ses coses efímeres () però de ses coses permanents, que transcendeixen, no els interessa res. () No destrien de pomeres, de pereres, de cirerers, d'alzines només diuen arbres . I al cap d'una estona afirma: Ses paraules diuen qui som, com vivim, què valorem i què menyspreem, expliquen es nostre món, sa nostra esquizofrènia i nos lo expliquen a naltros. I això és el que va demostrar amb cada una de les paraules que va dir en el monòleg que va fer, en el que va parlar de moltes coses, però sobretot, daixò: de nosaltres, dels pobles. I en definitiva, de la nostra vivència (i per tant, supervivència); perquè les persones, tard o d'hora, morim. Però tal i com diu Gomila, els humans també acorem. Acorem porcs . Aquestes dues paraules van quedar clavades al públic des d'un primer moment. Acorar en mallorquí vol dir matar una bèstia traspasant-li el cor, i això ho han fet els homes amb els porcs tota la vida. I ho fan així perquè ho han fet sempre, i perquè si un any es decideix no fer matança de porc Què menjarem? I la profunditat d'aquesta pregunta va obrir un parèntesi a tothom: mostrava com els humans, per viure, també hem de matar. I a més, plantejava com podia ser que un home davui es preguntés què menjaríem si no matàvem porcs. El temps dicta i condiona, diu, i avui en dia aquesta qüestió no té sentit. És una pregunta de ressò dels avantpassats, afirma Gomila. Abans, es referia a com viuríem, de què viuríem, i en definitiva, què seria de naltros si ja no existís allò que ens defineix? I tothom va riure quan va dir que el que ens definia era un porc. I se segueix fent, per la puresa de fer lo nostre, de confiança, i perquè l'home sempre ha estat capaç de dur a terme i contemplar el gest rapidíssim de morir, i de rentar-se les mans després d'haver matat el porc, i doblidar-se d'ésser viu, de ser animal, i de només veure costelles, un morro, unes cuixes i després fa sobrassada. Gomila és de Mallorca i ho demostrava amb un orgullós accent mallorquí-, però el públic, identificat amb tota la quotidianitat que explicava, semblava que hagués viscut el mateix que ell. En el fons, tots som iguals, i sa vida tot sol no se suporta, i tenim la inevitable i terrible necessitat de estar uns amb altres. I escoltant a Gomila te n'adones de com les generacions van passant, i de com es fill fa son para vell quan se sent dir jo, a sa seva edat, feia estona que pastava sobrassada. I amb el temps les tradicions evolucionen, i s'afegeixen conservants a la sobrassada, i els diccionaris perden l'accepció de mestrança referent a l'adulteració. La tradició es va perdent

i va canviant, però el poble, per sobreviure, no hi deixa destar més o menys arrelat. Un moment ve després dun altre, però sembla com si entre aquest ara i aquest abans, no hi hagués hagut cap moment intermedi, cap enllaç que analitzi ses fluid, ses temps, sa saviesa, diu Gomila. Però ben pensat, aquest monòleg va servir denllaç: tots van parar un moment, i enduts per les paraules i amb una brisa que movia aquells arbres que pocs saben quin nom tenen, semblava que el món acollís al poble amb especial grat. Tot plegat, fou un elogi a la filosofia i a la saviesa del dia a dia, que va fer recordar i riure amb nostàlgia a un públic que es va sentir plenament reconegut en aquelles paraules. En definitiva, i alguna cosa semblant ja deia Maragall, és sa paraula, s'ànima dun poble, i de tant en tant necessitem dir i sentir tot el que fem i som, perquè si moren les paraules, mor el poble. Toni Gomila | Foto Eugènia Güell Quan sacaba, el públic saixeca i aplaudeix ferm, agraït. Toni Gomila diu que sha sentit com a casa, i que li hagués agradat fer un espectacle que no fos sobre perdre les tradicions. I de seguida sho repensa i diu convençut: Però encara no ho hem perdut tot. I amb això, tot el públic (i de qualsevol generació) pica més fort de mans. El retrat daquell moment era molt representatiu: en definitiva, es tractava dun poble que saplaudia a ell mateix, a la seva manera de ser, al seu honor. I el millor és veure que malgrat tot, ens agrada com som, i al sortir, tothom ho comentava: Mha encantat, tot perfecte. I aquest noi, com recita! No sha equivocat en cap moment, i mira que era llarg! Anava dient paraules, i paraules No hagués dit mai que un porc donés per tant. Podeu consultar el programa al web del Festival Poesia i +

Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura encapçalen el cartell de Poesia i +

Domingo, 9 de julio de 2017

El festival s'estén a 6 municipis del Maresme i celebra el centenari de Palau i Fabre La 12a edició de Poesia i + oferirà espectacles i concerts a sis municipis del Maresme entre el 6 i el 16 d'aquest mes de juliol. El certamen, promogut per la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, vertebrarà un programa ambiciós que pretén heretar la gosadia i curiositat del creador de la Fundació, el poeta Josep Palau i Fabre, en motiu del centenari del seu naixement. El festival Poesia i + denguany presenta prop d'una trentena de muntatges que es distribuïran, a més de Caldes d'Estrac, pels escenaris de Canet de Mar, Dosrius, Arenys de Mar, Sant Andreu de Llavaneres i Mataró. De dijous a diumenge, entre els dies 6 i 16 de juliol, passaran per la comarca noms de la talla de Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura. Completen el cartell altres artistes com Rosalía i Refree, Coetus, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman, Càntut, Joana Gomila i Hilari de Cara, amb l'objectiu de difondre la creació poètica i la passió per la poesia, així com la seva conjugació amb altres arts escèniques. Any Palau i Fabre Josep Palau i Fabre (1917-2008) va ser un poeta, dramaturg, assagista, narrador, traductor, crític i expert de Picasso; un dels més destacats escriptors catalans de la segona meitat del segle XX i creador de la Fundació Palau. Aprofitant la celebració del centenari del seu naixement, Poesia i + ha renovat la imatge del festival i ha convertit la figura de Palau i Fabre en leix vertebrador de la seva programació. De fet, alguns espectacles del programa, com el Lluís Homar i Clara Segura o el de Coetus i Pau Riba, són un homenatge directe a la seva obra i a la relació íntima i personal que s'estableix amb la poesia, una relació on la nuesa es torna ineludible i on la riquesa de la diversitat s'expressa en tota la seva plenitud. La direcció del festival, encapçalada per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales, ha llançat el crit + poesia si us plau en record d'un dels versos més cèlebres de Palau i Fabre, Jo em donaria a qui em volgués, que serveix de fil conductor de la campanya promocional de la nova edició de Poesia i +. Els artistes més destacats Roger Mas Escola de Teixits de Punt. Canet de Mar. Dijous 6 de juliol a les 22h. El dolor de la bellesa. El cantautor solsonenc va presentar el seu nou llibre que conté totes les seves lletres i fragments en prosa de la seva vida i reflexions de tota mena. Ho farà de la mà de tres grans còmplices: Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López. Coetus i Pau Riba Can Marchal. Mataró. Divendres 7 de juliol a les 23h. Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, actuarà acompanyada de Pau Riba per interpretar un homenatge a Palau. Rosalía i Refree Fundació Palau. Caldes d'Estrac. Divendres 14 de juliol a les 22h. Los Ángeles. El duo format per la cantautora barcelonina i el músic Raül Fernández (Refree) interpreta el seu debut, un disc que combina el flamenc amb l'experimentació. Rowan Ricardo Phillips Fundació Palau. Caldes d'Estrac. Dissabte 15 de juliol a les 21.30h. He deixat al paper tota la sang. El poeta novaiorquès és mostra de la internacionalització del festival. La seva potència lírica serà acompanyada dels versos de Juana Adock i del bateria Ramon Prats. Lluís Homar i Clara Segura Fundació Palau. Caldes d'Estrac. Dissabte 15 de juliol a les

el bloc de notes d'en toni

<https://elbloccdenotesdentoni.blogspot.com/2017/07/roger-mas-lluis-homar-i-clara-segura.html>

Dom, 9 de jul de 2017 00:13

Audiencia: -

Ranking: 4

VPE: -

Página: 2

Tipología: blogs

22.30h. Estimat Picasso. Ambdós actors posen en escena tot allò que, probablement, Palau i Fabre i Jacqueline Picasso shaurien volgut dir però mai van arribar a dir-se. Publicat per http://www.capgros.com/maresme/lluis-homar-i-clara-segura-encapcalen-el-cartell-de_710231_102.html

Poemes de lAlquimista, en memòria de Moisès Maicas, al Museu Picasso

Sábado, 8 de julio de 2017

Malauradament, el dia 13 de juny ens va deixar Moisès Maicas, director del Teatre Invisible. Moisès Maicas estava treballant en el projecte escènic Poemes de lAlquimista, a partir de l'obra poètica, dramàtica i assagística de Josep Palau i Fabre, que s'havia de presentar en lectura dramatitzada al Festival Grec i que s'hauria estrenat al Festival Temporada Alta, 2017, de Girona-Salt, i presentat, posteriorment, a Barcelona, a l'Espai Joan Brossa, La Seca. Les institucions i l'equip artístic que estava col·laborant en aquest projecte volen donar a conèixer el procés de treball en el qual es trobava l'espectacle i retre homenatge a Moisès Maicas, tot recordant un dels seus darrers projectes. Participaran en l'acte Manuel Guerrero, Joan Noves, Toni Giró, Cesc Gelabert, Sheila Garcia, Anna Ycobalzeta, Jordi Coca, Daniel Gener i Marc Egea. L'acte tindrà lloc el dia 11 de juliol a les 20.30 h. a la sala d'actes del Museu Picasso de Barcelona. A la imatge de Pau Ros, Palau Fabre.

Etiquetes: Moisès Maicas · Museu Picasso

Ona Cultural programa de dissabte 8 de juliol de 2017

Sábado, 8 de julio de 2017

En aquest programa hem parlat sobre els festivals Cruïlla 2017 i Poesia i +, les estrenes cinematogràfiques i les jornades Coop d'Ull del Zumzeig Cinema, el panorama teatral de Barcelona i les activitats entorn el bicentenari de les Festes de Gràcia.

El pèsol feréstec i Coetus amb Pau Riba

Viernes, 7 de julio de 2017

A les 22h, concert d'El pèsol feréstec, que presenten nou disc, "Treurens robins". Tot seguit, sobre les 23h, arribarà l'actuació de Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, que venen amb Pau Riba, que farà un homenatge a Palau i Fabre. Marc: "Poesia i +".

Pau Riba i Coetus i 'Demà coneixeràs en Klein' propostes pel cap de setmana

Viernes, 7 de julio de 2017

L'oferta cultural d'aquest cap de setmana a Mataró inclou poesia, música, teatre i dansa. El cicle Poesia i + arriba aquesta nit a la ciutat amb dues actuacions - entre elles la de Pau Riba. Can Gassol ha programat també aquest vespre el muntatge Demà Coneixeràs en Klein, de Toni Cabré. I el diumenge, es podrà veure al Monumental l'espectacle Thriller Experience, un muntatge de ball solidari que destinarà els beneficis a l'entitat AGIM, que treballa per ajudar aquelles persones amb diversitat funcional. El Poesia i +, el cicle que organitza la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac, ha programat avui a les deu al Pati de Can Marchal el concert del El Pèsol Feréstec, grup que presentarà el seu nou disc Treurens robins". I després, a les onze, l'actuació de Coetus, orquestra de percussió ibèrica que vindrà acompanyada de Pau Riba. Junts faran un homenatge a Palau i Fabre. Pel que fa al teatre, Can Gassol oferirà aquesta nit a partir de les nou També coneixeràs en Klein, una comèdia àcida sobre el mòbing empresarial que signa el mataroní Toni Cabré. El muntatge també es podrà veure el dissabte i diumenge i els tres dies del proper cap de setmana. De la programació teatral també destaquem la lectura dramatitzada de La Zapatera Prodigiosa de Federico García Lorca, que es podrà veure al Casal de la Nova Aliança a les deu. L'obra forma part del primer cicle de lectures dramatitzades que han organitzat Els dimarts del Llimoner i el col·lectiu de teatre EPMA per apropar al públic obres de referència i destinar els cinc euros solidaris de l'entrada a l'Associació de Familiars amb Alzheimer del Maresme.

La Festa Major denguany inclou també dos actes emmarcats en el Festival Poesia i + pel diumenge a la tarda

Viernes, 7 de julio de 2017

Serà amb Tiberi a càrrec de la companyia Nyamnyam i el recital A Solas amb la veu d'Isabel Vinardell i Isabelle Laudenbach. Les activitats seran a partir de les 8 del vespre al Mercat Municipal. La responsable del Centre d'Estudis Salvador Espriu, Montse Caba, ha detallat que les activitats que s'inclouen en el Festival Poesia i + combinen música amb gastronomia, sobretot en el cas de la primera que anirà a càrrec del grup Nyamnyam amb Iñaki Álvarez i Ariadna Rodríguez. Tot seguit, els assistents podran gaudir del recital A solas amb la veu i la guitarra d'Isabel Vinardell i Isabelle Laudenbach qui presentaran el seu darrer treball, un disc que inclou cançons melòdica, mediterrània, cobla i flamenc. Les dues artistes ja havien format part de grups com Cheb Balowski i Las Migas. Els espectacles arrencaran a les 8 del vespre al Mercat Municipal.

Jaciments arqueològics, jazz , música alternativa i poesia: les propostes per no avorrir-se

Viernes, 7 de julio de 2017

El descobriment d'Empúries, el Festival Poesia i + o 'La impaciència del cor' són alguns dels imperdibles d'aquesta setmana ARA Barcelona Actualitzada el 07/07/2017 11:10 Empúries, la gran empresa arqueològica de Puig i Cadafalch L'escala. Fins al 30 de setembre El Museu d'Arqueologia de Catalunya presenta l'exposició temporal ' Empúries, la gran empresa arqueològica de J. Puig i Cadafalch (1908-1923)' , organitzada amb motiu de la celebració de l'Any Puig i Cadafalch. La mostra s'articula en dos espais: el primer tracta sobre el temps de les grans excavacions i l'efervescència de la recerca arqueològica clàssica al Mediterrani a més, presenta una breu semblança de la figura de Puig i Cadafalch, i el segon, més ampli, explica l'empresa arqueològica emporitana: des dels precedents de les excavacions oficials fins als promotors d'aquesta gran empresa arqueològica, entre els quals hi ha Puig i Cadafalch, passant per l'evolució dels treballs i les grans troballes que es van fer. Un dels atractius de l'exposició són algunes de les peces originals que han acabat sent emblemàtiques d'Empúries però que es conserven en altres espais, com ara el cap de bronze de la Dama Flàvia, que prové de Barcelona, el mosaic dels peixos i l'escultura d'Apol·lo. Cicle de jazz al Museu d'Història de Catalunya Barcelona. Fins al 9 d'agost El Museu d'Història de Catalunya proposa un nou cicle musical destiu, ' Òrbita Jazz ' , a la terrassa de l'edifici del Palau de Mar. Entre els artistes que hi seran presents, destaca el guitarrista i compositor argentí Guido Di Blasí, que presentarà el seu nou disc 'New Tango Project' (12 de juliol, 22 h), i la cantautora Judit Neddermann, que clourà el cicle amb la presentació del seu últim projecte, 'Un segon' (9 d'agost, 22 h). Amb el preu de l'entrada s'hi inclou una visita guiada al museu abans dels concerts. Visita teatralitzada a la Vil·la Romana dels Muntis Altafulla. Fins al 9 de setembre En el marc del programa d'activitats ' Preparant l'estiu al MNAT ' , s'organitza una visita teatralitzada a la Vil·la Romana dels Muntis. Una ocasió única per conèixer la vida en una vil·la de l'entorn de Tàrraco, que va ser residència de Caius Valerius Avitus, un dels duumvirs de la ciutat al segle II. El mateix Caius o la Faustina, la seva dona, fan demostracions i mostren els aspectes més interessants i curiosos de la seva residència. Torna el Festival Pingüí amb la millor música alternativa Flix (Ribera d'Ebre). 8 de juliol El municipi de Flix, a la comarca de la Ribera d'Ebre, acull la 3a edició del Festival Pingüí , de música alternativa. La cita inclou un total de 7 bandes i 4 DJ que oferiran més de setze hores de música. Alguns dels grups que hi actuaran són Mujeres, Neleonard, Kelly Kapowsky, Power Burkas i Vàlius amb Carlota Serrahima . El festival aposta per un model autogestionat i vol ser un punt de trobada del teixit associatiu i cultural de les comarques de Lleida, Tortosa i Tarragona. Cicle de concerts al castell de Cardona Cardona. Fins al 23 d'agost Arriba la 2a edició del cicle de concerts Sons a la Col·legiata , que se celebra al castell de Cardona. El tret de sortida el donarà l'Orfeó Català amb l'espectacle commemoratiu dels 125 anys i interpretaran obres de J. Vila i Casañas, Ll. Millet, P. Casals, Mozart

Vie, 7 de jul de 2017 14:22

Audiencia: 139.480

Ranking: 6

VPE: 950

Página: 2

Tipología: online

i Toldrà (9 de juliol). El programa també inclou l'actuació de Barcelona Gospel Messengers (23 de juliol), guanyadors del premi Enderrock al millor disc de jazz 2016; l'Orquestra de Cambra de Granollers, que oferirà un concert extraordinari amb motiu de la celebració del seu 25è aniversari (13 d'agost), un dels concerts que l'Acadèmia Internacional de Música de Solsona (AIMS) programa anualment a la Catalunya Central (17 d'agost), i clourà el cicle Bruno Oro Quartet amb un concert homenatge a Frank Sinatra. Torna el Festival Poesia i + al Maresme Caldes d'Estrac. Fins al 16 de juliol Ja està en marxa la 12a edició del Festival Poesia i +, que té lloc a Caldes d'Estrac i en altres municipis del Maresme, com ara Canet de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Mataró, Sant Vicenç de Montalt i Dosrius. El programa, dedicat enguany a Palau i Fabre, inclou les percussions desbocades de Coetus (divendres, 23 h), els versos punyents de Fadwa Suleiman (13 de juliol, 20.30 h), Rosalía i Refree interpretant 'Los Ángeles' (14 de juliol, 22 h), un concert de Nico Roig (14 de juliol, 21 h), una actuació de Lluís Homar i Clara Segura, que encarnaran la passió de Palau per Picasso (15 de juliol, 22.30 h), les il·luminacions de Rowan Ricardo Phillips (15 de juliol, 21.30 h) i la recuperació de la nostra tradició musical de 'Càntut' (16 de juliol, 21.30 h), entre d'altres. 15 anys del festival de curtmetratges Fasciut El Masnou. Fins al 8 de juliol La platja d'Ocata i l'edifici Ca n'Humet del Masnou són l'escenari de la 15a edició del festival de curtmetratges Fasciut. Després de les projeccions, que tindran lloc a partir de les 22 h, la festa seguirà amb actuacions musicals, activitats formatives i cicles especials. 37è Festival Internacional de Música Pau Casals Auditori Pau Casals. Del 13 al 24 de juliol Comença el 37è Festival Internacional de Música Pau Casals amb un nou impuls i més notorietat internacional. El Festival estrena un nou director artístic, Berbard Meillat, musicòleg i expert internacional de l'obra de Pau Casals. Entre el 13 i el 24 de juliol, se celebraran set concerts dedicats als compositors més estimats per Casals amb diversos músics que van ser propers al Mestre o que en són hereus de manera indirecta. Inauguraran el Festival el violoncelista Alban Gerhardt i el pianista Steven Osborne. Els seguiran Amandine Beyer and Gli Incogniti, el violinista Renaud Capuçon acompanyat al piano per Guillaume Bellom, Benjamin Alard, que tocarà l'orgue de l'església parroquial del Vendrell, el pianista Richard Goode, l'Orquestra de Camerata XXI amb Jean-Bernard Pommier al piano i es clourà amb el Ouatiur Zaïde amb Eric Le Sage al piano. Beaware of Pity (La impaciència del cor). Festival Grec Teatre Lliure- Sala Fabià Puigserver. 8 i 9 de juliol Aquest cap de setmana serà l'única oportunitat per veure un dels imprescindibles del Festival Grec : "' Beaware of pity' (La impaciència del cor), el muntatge que Simon McBurney dirigeix en una fel·lç conxorxa entre la companyia britànica Complicité i l'alemanya Schaubühne. En aquesta versió particular de 'La impaciència del cor' de Stefan Zweig, que combina els recursos del vídeo i el teatre, el diàleg i la narració creant un espectacle que és com una pel·lícula trepidant, la reflexió gira a l'entorn de la idea de la compassió i la capacitat de fer-se càrrec del dolor aliè. Vijazz Penedès Vilafranca del Penedès. 7, 8 i 9 de juliol Vilafranca del Penedès acull la desena edició del Banc Sabadell Vijazz Penedès. L'espectacle Jazz - The Story, un viatge per la història del jazz de la mà d'una banda formada pels màxims exponents del jazz internacional, inaugurarà el festival. Completen el cartell noms de ressò internacional com Dianne Reeves, Christian Scott aTunde Adjuah o The JB's James Brown Original Band. A més, dins de la Fira de vins i caves, els visitants podran tastar fins a 300 referències procedents d'una

Audiencia: 139.480

Ranking: 6

VPE: 950

Página: 3

Tipología: online

quarantena dels millors cellers del Penedes . Més continguts de

Festival de poesia : Poesia i +

Viernes, 7 de julio de 2017

Festival de poesia a les poblacions maresmenques de Caldes d'Estrac, Mataró, Dosrius, Sant Andreu de Llavaneres, Canet de Mar i Arenys de Mar. Del 6 al 16 de juliol. A Mataró, el 7 de juliol. El festival de la Fundació Palau sencarrega de fer arribar poetes, músics i artistes a indrets de la comarca amb encant. Enguany el centenari del poeta Josep Palau i Fabre vertebrarà una programació hereva de la seva gosadia i curiositat. A Mataró podrem fer un recorregut poeticomusical per dos espais, deixant-nos endur per les paraules i els acords duna nit destiu. La primera aturada al viatge serà a La Riera, davant l'Ajuntament, amb la participació d'Alenky, un quartet peculiar format per Marc Egea a la viola de roda, Manu Sabaté a la gralla i clarinet baix, Joan Antoni Pich al violoncel i Arnau Obiols a la bateria, acompanyats en la paraula d'Oriol Sauleda. Al mateix espai podrem gaudir de les paraules de Guim Valls i Maria Sevilla amb el seu gamberrisme literari de Dents del segle. La nit de lletres i música acabarà al Pati de Can Marchal amb un convit a endinsar-nos en l'univers d'El pèsol feréstec, que presenten nou disc, Treurens robins. Tot seguit arribarà el gran moment de la nit amb Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, que a Mataró venen amb Pau Riba, que farà un homenatge a Palau i Fabre. + info 7 de juliol, Mataró [entrada lliure] La Riera (davant de l'Ajuntament): A les 20 h, Alenky, Amb Marc Egea i Oriol Sauleda. A les 21 h, Dents del segle, Amb Maria Sevilla i Guim Valls. Pati de Can Marchal: A les 22 h, El Pèsol Feréstec A les 23 h, Coetus + Pau Riba. Organitzen: Fundació Palau i Ajuntament de Mataró Publicat per <http://culturamataro.cat/ca/agenda/article/poesia-i-8385>

Mataró repeteix participació al 'Poesia i +' amb un homenatge a Palau i Fabre

Jueves, 6 de julio de 2017

El 7 de juliol al vespre es podran veure quatre propostes musicals i poètiques, de les quals destaca el concert de Coetus i Pau Riba Mataró torna a ser una de les seues del Festival Poesia i +, originari de Caldes d'Estrac, i que l'any passat ja va aterrar a la capital de la comarca. Així, el 7 de juliol, a partir de les 20 h., es podran veure quatre propostes musicals i poètiques entre les quals destaca el concert de Coetus i Pau Riba. Després que la passada edició el Festival Poesia i + s'obris a més poblacions de la comarca, la 12ª edició oferirà espectacles i concerts a Caldes, Canet de Mar, Dosrius, Arenys de Mar, Sant Andreu de Llavaneres i Mataró, del 6 al 16 de juliol. **RECORREGUT POÈTIC-MUSICAL** En el marc de la celebració de l'Any Palau i Fabre, 'la figura de l'Alquimista' vertebrarà una programació que vol ser hereva del seu llegat. Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, Rosalía i Refree, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman i Càntut o Joana Gomila són alguns dels artistes que passaran pel festival, un dels més actius i innovadors de creació poètica i artística contemporània. "El 7 de juliol, a Mataró, l'espectador podrà gaudir d'un recorregut poètic-musical per dos espais des de les vuit del vespre fins les 12 de la nit", expliquen des de l'organització. La primera parada del viatge serà a La Riera, davant l'Ajuntament, amb la participació d'Alenky, un quartet format per Marc Egea a la viola, Manu Sabaté a la gralla i clarinet baix, Joan Antoni Pich al violoncel i Arnau Obiols a la bateria, acompanyats per les paraules d'Oriol Sauleda. En el mateix espai, la música donarà pas a les paraules de Guim Valls i María Sevilla amb el seu 'gamberrisme literari' de 'Dents del segle'. **HOMENATGE A PALAU** La nit de lletres i música acabarà al Pati de Can Marchal amb una invitació a endinsar-se en l'univers de El Pèsol Feréstec, que presenten nou disc, 'Treure'ns robins'. A continuació arribarà el gran moment de la nit amb Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, que a Mataró estaran acompanyats de Pau Riba, disposat a rendir homenatge a Palau i Fabre. Aprofitant la celebració de l'Any Palau, la nova campanya vol ser un homenatge a la seva obra i la relació íntima i personal que va establir amb la poesia. "Una relació on la nuesa es torna ineludible i on la riquesa de la diversitat s'expressa en tota la seva plenitud", anuncia el festival. Amb la poesia per bandera i amb un dels versos més cèlebres de Palau i Fabre, "Jo em donaria a qui em volgués", la direcció del festival -composta per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda- llança de nou el crit de guerra clàssic: "Més Poesia, si us plau". Més notícies de Mataró en l'edició local d'EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Un divendres de Poesia i + a Mataró

Jueves, 6 de julio de 2017

Mataró repeteix aliança amb el Festival Poesia i + amb una proposta quàdruple pel vespre i la nit d'avui divendres. El festival poètic, originari de Caldes d'Estrac, porta a Mataró quatre propostes musicals i poètiques entre les quals destaca el concert de Coetus i Pau Riba. Després que la passada edició el Festival Poesia i + sobris a més poblacions de la comarca, la 12a edició oferirà espectacles i concerts a Caldes d'Estrac, Canet de Mar, Dosrius, Arenys de Mar, Llavaneres i a Mataró, del 6 al 16 de juliol. Dins la celebració de l'Any Palau i Fabre, la figura de l'Alquimista vertebrarà una programació que vol ser hereva de la seva gosadia i curiositat. Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, Rosalía i Refree, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman i Càntut, Joana Gomila són alguns dels artistes que passaran pel festival, un dels més actius i innovadors de la creació poètica i artística contemporània. Doble ració avui divendres El 7 de juliol, a Mataró, l'espectador podrà gaudir dun recorregut poeticomusical per dos espais de les 20 h fins a les 24 h. La primera aturada al viatge serà a La Riera, davant l'Ajuntament, amb la participació d'Alenky, un quartet format per Marc Egea a la viola de roda, Manu Sabaté a la gralla i clarinet baix, Joan Antoni Pich al violoncel i Arnau Obiols a la bateria, acompanyats en la paraula d Oriol Sauleda . Al mateix espai, la música donarà pas a les paraules de Guim Valls i Maria Sevilla amb el seu gamberrisme literari de Dents del segle. La nit de lletres i música acabarà al Pati de Can Marchal amb un convit a endinsar-se en l'univers d El pèsol feréstec , que presenten nou disc, Treurens robins. Tot seguit arribarà el gran moment de la nit amb Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, que a Mataró venen acompanyats de Pau Riba, disposat a retre homenatge a Palau i Fabre. El músic maresmenc Pau Riba és el gran reclam de la nit mataronina [embedded content]

Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura encapçalen el cartell de Poesia i +

Jueves, 6 de julio de 2017

El festival sestén a 6 municipis del Maresme i celebra el centenari de Palau i Fabre Segura i Homar capgros.com La 12a edició de Poesia i + oferirà espectacles i concerts a sis municipis del Maresme entre el 6 i el 16 daquest mes de juliol. El certamen, promogut per la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, vertebra un programa ambiciós que pretén heretar la gosadia i curiositat del creador de la Fundació, el poeta Josep Palau i Fabre, en motiu del centenari del seu naixement. El festival Poesia i + denguany presenta prop duna trentena de muntatges que es distribuiran, a més de Caldes d'Estrac, pels escenaris de Canet de Mar, Dosrius, Arenys de Mar, Sant Andreu de Llavaneres i Mataró. De dijous a diumenge, entre els dies 6 i 16 de juliol, passaran per la comarca noms de la talla de Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura. Completen el cartell altres artistes com Rosalía i Refree, Coetus, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman, Càntut, Joana Gomila i Hilari de Cara, amb lobjectiu de difondre la creació poètica i la passió per la poesia, així com la seva conjugació amb altres arts escèniques. Any Palau i Fabre Josep Palau i Fabre (1917-2008) va ser un poeta, dramaturg, assagista, narrador, traductor, crític i expert de Picasso; un dels més destacats escriptors catalans de la segona meitat del segle XX i creador de la Fundació Palau. Aprofitant la celebració del centenari del seu naixement, Poesia i + ha renovat la imatge del festival i ha convertit la figura de Palau i Fabre en leix vertebrador de la seva programació. De fet, alguns espectacles del programa, com el Lluís Homar i Clara Segura o el de Coetus i Pau Riba, són un homenatge directe a la seva obra i a la relació íntima i personal que s'estableix amb la poesia, una relació on la nuesa es torna ineludible i on la riquesa de la diversitat s'expressa en tota la seva plenitud. La direcció del festival, encapçalada per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales, ha llançat el crit + poesia si us plau en record dun dels versos més cèlebres de Palau i Fabre, Jo em donaria a qui em volgués, que serveix de fil conductor de la campanya promocional de la nova edició de Poesia i +. Els artistes més destacats Roger Mas Escola de Teixits de Punt. Canet de Mar. Dijous 6 de juliol a les 22h. El dolor de la bellesa. El cantautor solsonenc va presentar el seu nou llibre que conté totes les seves lletres i fragments en prosa de la seva vida i reflexions de tota mena. Ho farà de la mà de tres grans còmplices: Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López. Coetus i Pau Riba Can Marchal. Mataró. Divendres 7 de juliol a les 23h. Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, actuarà acompanyada de Pau Riba per interpretar un homenatge a Palau. Rosalía i Refree Fundació Palau. Caldes d'Estrac. Divendres 14 de juliol a les 22h. Los Ángeles. El duo format per la cantautora barcelonina i el músic Raül Fernández (Refree) interpreta el seu debut, un disc que combina el flamenc amb l'experimentació. Rowan Ricardo Phillips Fundació Palau. Caldes d'Estrac. Dissabte 15 de juliol a les 21.30h. He deixat al paper tota la sang. El poeta novaiorquès és mostra de la internacionalització del festival. La seva potència lírica serà acompanyada dels versos de Juana Adock i del bateria Ramon Prats. Lluís Homar i Clara Segura Fundació Palau. Caldes d'Estrac. Dissabte

Audiencia: 1.676**Ranking:** 4**VPE:** 5**Página:** 2**Tipología:** online

15 de juliol a les 22.30h. Estimat Picasso. Ambdós actors posen en escena tot allò que, probablement, Palau i Fabre i Jacqueline Picasso shaurien volgut dir però mai van arribar a dir-se.

Mataró repite participación en el 'Poesía i +' con un homenaje a Palau i Fabre

Jueves, 6 de julio de 2017

El 7 de julio, a partir de las 20 h., en Mataró se podrán ver cuatro propuestas musicales y poéticas. Mataró volverá a ser una de las sedes de la programación del Festival Poesía y +, originario de Caldes d'Estrac. El 7 de julio, a partir de las 20 h., en Mataró se podrán ver cuatro propuestas musicales y poéticas entre las que destaca el concierto de "Coetus" y Pau Riba. Después de que la pasada edición el Festival Poesía y + abriera a más poblaciones de la comarca, la 12ª edición ofrecerá espectáculos y conciertos en Caldes, Canet de Mar, Dosrius, Arenys de Mar, Sant Andreu de Llavaneres y en Mataró, del 6 al 16 de julio.

RECORRIDO POÉTICO-MUSICAL Dentro de la celebración del Año Palau i Fabre, la figura del Alquimista vertebrará una programación que quiere ser heredera de su legado. Roger Mas, Lluís Homar y Clara Segura, Rosalía y Refree, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman y Càntut o Joana Gomila son algunos de los artistas que pasarán por el festival, uno de los más activos e innovadores de la creación poética y artística contemporánea. "El 7 de julio, en Mataró, el espectador podrá disfrutar de un recorrido poético-musical por dos espacios desde las 20 h. hasta las 24 h.", explican desde la organización. La primera parada del viaje será en La Riera, ante el Ayuntamiento, con la participación de Alenky, un cuarteto formado por Marc Egea a la viola, Manu Sabaté a la gralla y clarinete bajo, Joan Antoni Pich al violonchelo y Arnau Obiols a la batería, acompañados en la palabra de Oriol Sauleda. En el mismo espacio, la música dará paso a las palabras de Guim Valls y María Sevilla con su gamberrismo literario de "Dents del segle".

HOMENAJE A PALAU I FABRE La noche de letras y música acabará en el Pati de Can Marchal con una invitación a adentrarse en el universo de El pèsol feréstec, que presentan nuevo disco, "Treure'ns robins". A continuación llegará el gran momento de la noche con "Coetus", la primera orquesta de percusión ibérica, que en Mataró estarán acompañados de Pau Riba, dispuesto a rendir homenaje a Palau i Fabre. Aprovechando la celebración del Año Palau i Fabre, la nueva campaña quiere ser un homenaje a su obra y la relación íntima y personal que se establece con la poesía. "Una relación donde la desnudez se vuelve ineludible y donde la riqueza de la diversidad se expresa en toda su plenitud", anuncia el festival. Con la poesía por bandera y con uno de los versos más célebres de Palau i Fabre, "Jo em donaria a qui em volgués", la dirección del festival -compuesta por Mireia Calafell, Martí Sales y Pere Almeda- lanza de nuevo el grito de guerra del festival: "+ POESIA SI US PLAU". Más noticias de Mataró en la edición local de EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Poesia i +, un festival atrevit i curios

Jueves, 6 de julio de 2017

Nascut a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, el festival Poesia i + es torna a escampar per diverses poblacions del Maresme des d'avui mateix fins al 16 de juliol, a través d'una vintena llarga d'actes, entre els quals hi ha recitals d'Albert Balasch, Núria Martínez-Vernis, diàlegs com el de Fina Birulés i Joana Masó i concerts de Pau Riba i Coetus, Roger Mas, Nico Roig i Rosalía & Raül Fernández Miró. Codirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda, el Poesia i + 2017 homenatjarà els cent anys del naixement de Josep Palau i Fabre a través d'una programació hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Entre els actes d'aquesta primera setmana destaca el concert-recital de Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López (6 de juliol, 22 h, Canet de Mar); la presentació del nou disc d'El Pèsol Feréstec (7 de juliol, 22 h, Mataró); el concert de Víctor Obiols (8 de juliol, 20.45 h, Sant Andreu de Llavaneres), i l'actuació de Joana Gomila, una de les sorpreses musicals de l'any passat gràcies al disc Folk souvenir (9 de juliol, 22.30 h, Dosrius). La segona setmana del festival el Poesia i + s'instal·la a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac. Hi ha programats un recital de Vicenç Altaió, L'art del desdir, i un altre de l'actriu siriana Fadwa Souleimane (13 de juliol, 19.45 h), el concert de Nico Roig i Rosalía & Raül Fernández Miró (14 de juliol, 21 h) i l'espectacle Estimat Picasso, a càrrec de Lluís Homar i Clara Segura (15 de juliol, 22.3

Poesia i +, un festival atrevit i curios

Jueves, 6 de julio de 2017

LITERATURA El festival es torna a escampar per diverses poblacions del Maresme a través duna vintena dactes JORDI NOPCA Barcelona Actualitzada el 06/07/2017 00:00 LITERATURA Nascut a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, el festival Poesia i + es torna a escampar per diverses poblacions del Maresme des d'ara mateix fins al 16 de juliol, a través duna vintena llarga dactes, entre els quals hi ha recitals d'Albert Balasch, Núria Martínez-Vernis, diàlegs com el de Fina Birulés i Joana Masó i concerts de Pau Riba i Coetus, Roger Mas, Nico Roig i Rosalía & Raül Fernández Miró. Codirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda, el Poesia i + 2017 homenatjarà els cent anys del naixement de Josep Palau i Fabre a través duna programació hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Entre els actes daquesta primera setmana destaca el concert-recital de Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López (6 de juliol, 22 h, Canet de Mar); la presentació del nou disc d'El Pèsol Feréstec (7 de juliol, 22 h, Mataró); el concert de Víctor Obiols (8 de juliol, 20.45 h, Sant Andreu de Llavaneres), i lactuació de Joana Gomila, una de les sorpreses musicals de lany passat gràcies al disc Folk souvenir (9 de juliol, 22.30 h, Dosrius). La segona setmana del festival el Poesia i + instal·la a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac. Hi ha programats un recital de Vicenç Altaió, Lart del desdir, i un altre de lactriu siriana Fadwa Souleimane (13 de juliol, 19.45 h), el concert de Nico Roig i Rosalía & Raül Fernández Miró (14 de juliol, 21 h) i lespectacle Estimat Picasso , a càrrec de Lluís Homar i Clara Segura (15 de juliol, 22.30 h). Més continguts de

FESTIVAL POESIA I + 2017. DEL 6 AL 16 DE JULIOL.

Jueves, 6 de julio de 2017

Omplim de versos els jardins de vora el mar

Cada estiu, la Fundació Palau i Fabre capitaneja la irradiació poètica més important de fora la capital i s'encarrega de fer arribar els millors poetes, músics i artistes als indrets amb més encant. Enguany, el centenari del genial poeta Josep Palau i Fabre vertebrarà una programació hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Amb la intenció d'escampar arreu la passió per la poesia i la seva hibridació amb les arts, el Poesia i + 2017 tornarà a ser un mostrari de creativitats desbordants: qui es pot resistir a la veuarra d'en Roger Mas, als seus versos que reverberen? Qui es perdria en Lluís Homar i la Clara Segura fent un dels textos més bells de Palau i Fabre, 'Estimat Picasso'? Qui no es rendiria davant de l'Ursonate Karaoke dels Cabo San Roque, una posada al dia de l'avantguarda més potent?

Llocs: Fundació Palau i altres llocs de Caldes d'Estrac i altres localitats del Maresme (Arenys de Mar, Canet de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Mataró i Dosrius.)

+ GOOGLE CALENDAR+ EXPORTAR ICAL
DETALLS

Inici:

juliol 6 @ 12:00 pm

Finalització:

juliol 16 @ 11:30 pm

Esdeveniment Categories:

Any Palau i Fabre, Poesia i +

ORGANITZADORS

Fundació Palau

Ajuntament Caldes d'Estrac

RECINTE

Fundació Palau

Audiencia: 41

Ranking: 3

VPE: -

Página: 2

Tipología: online

Carrer Riera, 54

Caldes d'Estrac, Barcelona 08393 Espanya + Mapa de Google

Telèfon:

+34 937 913 593

Web:

www.fundaciopalau.cat

'Poesia i +', un festival d'irradiació poètica

Jueves, 6 de julio de 2017

Josep Palau i Fabre (1917-2008), cèlebre poeta i enamorat de l'art i les avantguardes, feia tots els estius uns recitals desenfadats a Caldetes; població on va passar els últims anys de la seva vida- amb la companyia dels seus amics. La idea va menar amb el festival 'Poesia i +', una proposta que coordina la seva fundació homònima amb l'objectiu de reivindicar la poesia i les seves hibridacions.

Enguany el certamen se celebrarà del 6 al 16 de juliol a sis municipis del Maresme i comptarà amb algunes localitzacions tant excepcionals com el pou de glaç de Canyamars -un monument del s.XVII a Dosrius- en el qual tindrà lloc l'espectacle 'Jo em donaria a qui em volgués'; un homenatge a la figura de Palau i Fabre amb l'actor Miquel Gelabert i l'acordionista Jaume Mallofré "que amb veu i música faran créixer les coses tot dient-les"; el Mercat Municipal d'Arenys de Mar que acollirà la instal·lació escènica 'Tiberi' el mateix 9 de juliol a càrrec de la companyia Nyamnyamnyam; o ca l'Alfaro - una casa d'estiueig modernista de Sant Andreu de Llavaneres- en la qual Víctor Obiols, el 8 de juliol, presentarà un espectacle de poesia cantada seguint les pautes de la cançó popular contemporània i la lírica catalana del segle passat, amb poemes de la poesia clàssica, així com Verdaguer, Maragall i ni més ni menys que Palau i Fabre.

Amb un total de 27 espectacles destaquen produccions pròpies com la lectura dramatitzada a càrrec dels actors Clara Segura i Lluís Homar, que interpreten una trobada imaginada entre Palau i Fabre i la dona de Pablo Picasso, Jacqueline. Partint dels textos de l'obra de Palau, l'obra titulada 'Estimat Picasso'; es representarà el divendres 14 a les 22.30h a la mateixa seu de la fundació.

Un altre plat fort del Poesia i + arribarà divendres 14, amb l'espectacle 'El desig pregon' (20h) de Marçal Font Espí, producte del taller d'iniciació a la recitació i a Palau i Fabre que el poeta ha fet amb els interns de la presó de Quatre Camins. Aquest anirà prosseguit d'un concert del 'pop interiorista'; de Nico Roig (21h) i un tercer concert de flamenc d'avantguarda experimental protagonitzat per Rosalía & Raül Refree (22h), que portaran al públic una selecció de texts que parlen de la mort a través de tangos, coples, 'saetes'; i seguidilles.

El dijous 13 de juliol podràs gaudir dels versos d'Artaud, traduïts per Palau i recitats per Vicenç Altaió en una "experiència que promet ser demiúrgica" batejada com 'L'art del desdir'; (a les

Jue, 6 de jul de 2017 00:00

Audiencia: 5.308

Ranking: 4

VPE: 33

Página: 2

Tipología: online

19:45h) i ‘Totes les nits incendiades’ en el qual el pianista Agustí Fernández, la ballarina Roser López Espinosa i la poetessa Núria Martínez Vernis filaran les tres disciplines en un sol espectacle (21:30h).

Entre moltes de les propostes que no et pots perdre hi ha el concert de Roger Mas per presentar el seu llibre ‘El dolor de la bellesa’ acompanyat de Bikimel, Laia Martínez López i Eduard Escoffet; la presentació del disc d’’El pèsol feréstec' amb la veu de la poetessa Maria Cabrera o un concert de Coetus -banda que es pregona com ‘la primera orquestra de percussió ibèrica’- i que anirà acompanyada a l’escenari del llegendari Pau Riba.

A més a més, l'organització del festival ha posat a disposició de tots els amants de la poesia una bústia telefònica en la qual podràs escoltar un poema aleatori de Palau i Fabre recitat per un dels artistes de l’edició. Així que truca al 632 649 842 i frueix d’aquest petit moment de plaer a cau d'orella!

Agenda. Festival Poesia i + de la Fundació Palau

Jueves, 6 de julio de 2017

Festival Poesia i +, organitzat per la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, en l'any que se celebra el centenari del naixement de Josep Palau i Fabre. El festival té lloc a Caldes d'Estrac i a diverses poblacions del Maresme.

Més informació al web del Festival Poesia i +.

* Amb el carnet de soci de l'AELC es pot obtenir un 15% de descompte en les entrades.

PROGRAMA

Dijous 6 de juliol. Canet de Mar [entrada lliure]

21h LA CAÇA DE L'HOME, UNA TRAGÈDIA. Albert Balasch

22h EL DOLOR DE LA BELLESA. Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martinez i Lopez

Divendres 7 de juliol. Mataró [entrada lliure]

20h ALENKY. Marc Egea i Oriol Sauleda

21h DENTS DEL SEGLE. Maria Sevilla i Guim Valls

22h EL PÈSOL FERÉSTEC

23h COETUS + PAU RIBA

Dissabte 8 de juliol. St. Andreu de Llavaneres [entrada lliure]

20h LLENGUA DE MARE. Neus Borrell i Nuvola Vandini

20.45h SACRILEGIS. Víctor Obiols

Diumenge 9 de juliol. Arenys de Mar [entrada lliure]

20h TIBERI. Nyamnyam

21h ISABEL VINARDELL & ISABELLE LAUDENBACH

Diumenge 9 de juliol. Dosrius El Pou de Glaç (Canyamars) [entrada lliure]

21.30h JO EM DONARIA A QUI EM VOLGUÉS. Miquel Gelabert i Jaume Mallofré

22.30h JOANA GOMILA FOLK SOUVENIR

Dijous 13 de juliol. Fundació Palau [entrada: 15€]

19.30h URSONATE KARAOKE. Cabosanroque

19.45h L’ART DEL DESDIR. Vicenç Altaió

20.30h SÓN BOMBES, NO COLOMS. Fadwa Souleimane

21.30h TOTES LES NITS INCENDIADES. Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martínez-Vernis

Divendres 14 de juliol. Fundació Palau [entrada: 18€]

20h EL DESIG PREGON. Marçal Font i interns de Quatre Camins

21h NICO ROIG

22h LOS ÁNGELES. ROSALÍA & RAÛL REFREE

Dissabte 15 de juliol. Fundació Palau [entrada: 18€]

19.30h PARAULES PEL TEMPS DE CRISI. Fina Birulés i Joana Masó

20.30h TINGUEM FE: EMOCIÓ, ÈPICA I POSTMODERNITAT. Unai Velasco, Berta García Faet i Sara Torres

21.30h HE DEIXAT AL PAPER TOTA LA SANG. Rowan Ricardo Phillips, Juana Adcock i Ramon Prats

22.30h ESTIMAT PICASSO. Lluís Homar i Clara Segura

Diumenge 16 de juliol. Fundació Palau [entrada: 15€]

13h CANTAREM LA CANÇÓ MÉS BANAL. Compartir dona gustet

19.30h SUITE. Pepa Plana

20.30h NIT DE POETES. Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia Moll

21.30h CÀNTUT

Laia Martinez i López a POESIA I + (06.07.17)

Jueves, 6 de julio de 2017

Ha musicat Verdaguer com ningú. El seu disc amb la Cobla de Sant Jordi és un clàssic. Té un corpus de cançons que fa goig. Ara, després del seu darrer disc, el despullat Irredempt, que ja anava al moll de l'os, el cantautor solsonenc Roger Mas es furga encara més i publica el llibre El dolor de la bellesa. Conte totes les seves lletres i fragments en prosa de la seva vida i reflexions de tota mena: un bé; de deu de lírica de la bona. El presentara; acompanyat de la seva guitarra i de tres grans col·laboradors: la cantant Bikimel (que acaba de treure No ben bé; un disc de poemes musicats amb en Xavi Llores), Eduard Escoffet (poeta i veu a Barba Corsini) i Laia Martí; Lopez (poeta i cantant a Jansky). Cançons i poemes, cantants i poetes: la conxorxa perfecta per celebrar la primera nit a la fresca del festival.

Escola de Teixits de Punt (Plaça Indústria, 1)

[entrada lliure]

12th Poesia i + Festival

Jueves, 6 de julio de 2017

De dijous 6 juliol 2017 a diumenge 16 juliol 2017

12th Poesia i + Festival

Arenys de MarCaldes d'EstracCanet de MarDosriusMataróSant Andreu de Llavaneres

Caldes d'Estrac, Mataró, Canet de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Dosrius, Arenys de Mar

Program and ticket sales: www.poesiames.cat

Dates: From July 6 to 16

Venue and address: unique and singular spaces chosen to enjoy poetry, music and the Mediterranean landscape

Type of music: poetry and multidisciplinary

La poesia per bandera

Miércoles, 5 de julio de 2017

Imatge del festival Poesia i + 2017. al crit de més poesia si us plau! i al vers de Jo em donaria a qui em volgués. Comença el Festival Poesia i +, que impulsa la Fundació Palau de Caldes d'Estrac i que enguany sestén a més poblacions del Maresme: Canet de Mar, Mataró, Sant Andreu de Llavaneres, Arenys de Mar i Dosrius. Del 6 al 16 de juliol, el festival oferirà gairebé una trentena despectacles poètics, en formats diversos, del recital al concert, de lespectacle a la performança. Passaran per aquest dotzè festival Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, Rosalía i Refree, Coetus, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman, Càntut, Joana Gomila, El Pèsol Feréstec i Cabosanroque, entre més. Tot plegat forma part dels actes de l'Any Palau i Fabre. És per això que els responsables del festival (Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda) han volgut que les propostes, més que mai, es vincuessin amb la figura de l'alquimista, i han proposat una programació que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. El 29 de maig, durant la festa de presentació del festival a la llibreria Calders, ja es va intuir el risc subterrani que conté la programació, amb la improvisació poètica brillant, arriscada, punxeguda, que van fer els poetes Núria Martínez-Vernis, Maria Sevilla, Oriol Saulea i Guim Valls (tots quatre participen en el Poesia i +). Hem demanat a Martí Sales, codirector del festival, que ens expliqués en quins elements se sustenta el Poesia i + denguan i quins criteris generals en vertebran el programa. Una de les nostres dèries diu és de fer producció pròpia i no únicament ser aparador. Però això requereix planificació i més coses. Enguany ho hem aconseguit en tres espectacles. El fet dincidir en la creació canvia el to del festival, que es converteix en una fàbrica de creació. Una primera producció és Totes les nits incendiades, en què hem demanat al pianista Agustí Fernández, la ballarina Roser López Espinosa i la poetessa Núria Martínez-Vernis que fessin una sessió dimprovisació a partir de l'obra de Palau i Fabre. La voluntat és de fer esca per a encendre focs nous. I també hem proposat la improvisació, però a partir de la pròpia, en He deixat al paper tota la sang, amb el poeta novaiorquès Rowan Ricardo Phillips i la poetessa mexicana Juana Adcock, que posem de costat. Juntament amb la proposta de la siriana exiliada a París, Fadwa Souleimane, Són bombes, no coloms, aconseguim un altre propòsit, internacionalitzar el festival. Continua Martí Sales: Aquests últims anys, en la cultura catalana hi ha hagut una mena de malentès transversal, sobretot des de l'àmbit institucional, que fomenta que la defensa de la cultura catalana es faci des de la cultura catalana. Això, tradicionalment, no ha estat pas així. Els grans poetes catalans han estat traductors i han viscut a fora Cal créixer amb els altres, perquè les cultures isolades es moren. Per això portem poetes de fora aquí, tres veus molt diferents i molt potents des de la seva lírica i cultura. I aquest és el camí que volem nodrir. Perquè la internacionalització dels festivals no només ha de ser una realitat a les capitals. Per una altra banda, tot el programa està molt bé. La nostra ambició és que la gent faci confiança al festival, com passa amb Temporada Alta o en altre temps amb un segell editorial com Quaderns Crema. Que la gent vingui

a ulls clucs, perquè, encara que no conegui una proposta, faci confiança a un festival que sap que ofereix un programa de qualitat. És un festival de poesia on tenim cura de l'aspecte escènic, de l'acció efímera. Tenim en compte i investiguem noves maneres, trencadores, de dir poesia, perquè n'hi ha moltes. Tot juga en un festival i la riquesa de la poesia també recau en l'escenificació. Els primers quatre dies de festival, els actes es faran en els pobles que enguany entren per primera vegada en el Poesia i +, i hi haurà entrada lliure. Dijous, doncs, sobre el festival a Canet de Mar amb La caça de l'home, una tragèdia, d'Albert Balasch, i després Els dolors de la bellesa, amb Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López. Continuarà divendres a Mataró, dissabte a Sant Andreu de Llavaneres i diumenge a Arenys de Mar i Dosrius. A partir del dia 13, la programació ja es farà a la Fundació Palau de Caldes, amb un vespre-nit de bandera, amb Cabosanroque, Vicenç Altaió, Fadwa Souleimane i la nit incendiada. Es tancarà el diumenge 16 amb la pallassa Pepa Plana, la Nit de Poetes amb Hilari de Cara, Rubén Luzón i Sònia Moll i la percussió de Càntut per a acabar. Consulteu-ne tota la programació. [VilaWeb no és com els altres. Fer un diari compromès i de qualitat té un cost alt i només amb el vostre suport econòmic podem continuar creixent. Cliqueu aquí.]

Una entrevista amb Ramon Folch i el festival Poesia i +, a la portada de VilaWeb Paper

Miércoles, 5 de julio de 2017

A l'edició de VilaWeb Paper d'aquest dijous, que els subscriptors de VilaWeb ja es poden descarregar des de dimecres a les deu del vespre, hi presentem una entrevista amb el biòleg Ramon Folch, que dóna el seu parer sobre el procés d'independència i el debat constituent. A més, hi trobareu també un reportatge sobre el festival Poesia i +, l'anàlisi sobre l'abast del nou míssil nord-coreà (que pot arribar als Països Catalans) i una informació sobre les raons per les quals no es podrà proclamar la independència el 3 d'octubre, entre més. A banda d'això VilaWeb Paper incorpora articles d'opinió de Núria Cadenes i Pere Cardús. Els subscriptors de VilaWeb poden descarregar el diari des del correu que els arriba de la redacció cada dia a les deu del vespre. Si hi ha cap subscriptor que no rebi el correu, també pot accedir a VilaWeb Paper des d'aquesta pàgina (recordeu que aquí hi ha totes les instruccions). [VilaWeb no és com els altres. Fer un diari compromès i de qualitat té un cost alt i només amb el vostre suport econòmic podem continuar creixent. Cliqueu aquí.]

Més poesia si us plau!

Miércoles, 5 de julio de 2017

Des que en Pere Almeda és al capdavant daquest festival, la imatge que anualment obre el festival no deixa de sorprendre. Un graffiti amb les lletres encara regalimant, projeccions amb làser, i enguany, com a bandera, la nuesa, i com a lema, un dels versos del poeta Josep Palau i Fabre: Jo em donaria a qui em volgués . La nuesa dun cos voluminós femení de formes arrodonides, portant la poesia per bandera, entronca amb les lletres arestades on shi llegeix: . Què tindrà aquesta imatge que ens recorda a la pintura al·legòrica, de Delacroix La Llibertat guiant al poble. Ambdues criden a la revolució? Aquest 2017 el festival celebra el centenari del naixement de Josep Palau i Fabre, i ho fa prenent al poeta com a fil conductor. En cada posada en escena shi reconeix una mica de Palau i Fabre. Del 6 al 16 de juliol. Dos caps de setmana llargs del mes de juliol, amb peces disseminades per diferents espais del Maresme, una comarca, retrat del Mediterrani, que acull amb naturalitat el festival, on lofertra és diversa i molt enriquidora. Els diàlegs impossibles de la Jaqueline Picasso i Palau Fabre en veu de Lluís Homar i Clara Segura. Poder oir Antonin Artaud en català per la mà de Palau i Fabre i la veu de Vincenç Altaió. Els tangos, coples i saetes amb la veu de Rosalía i la guitarra, de Raül Refree . Diàlegs entre filosofia i escriptura literària, entre Fina Birulés i Joana Masó . El triangle sonor i visual, primera producció pròpia del festival, amb el pianista Agustí Fernández, la ballarina Roser López Espinosa i la poeta Núria Martínez-Vernis que encendran com la pólvora els versos del poeta. I així fins a 24 artistes vinguts darreu. Un festival destiu, mediterrani, inconformista i volgudament provocador, on hi conviu el recital amb la música, la dansa amb la veu, el clown amb la lírica poètica i on una paella en vers ens demostra que " Compartir dona gustet". Mostra de la cultura catalana i a lhora nou aparador que sobre al món. Des daquest any amb presència internacional, amb la poeta i actriu siriana Fadwa Souleimane , el poeta novaiorquès Rowan Ricardo Phillips i la poeta mexicana Juana Adcock . , neix lany 2003 a Caldes dEstrac, a la Seu de la Fundació Josep Palau i Fabre, encara en vida del poeta. Josep Palau i Fabre. Poeta, dramaturg, contista i assagista i un dels especialistes més prestigiosos dàmbit mundial en la figura de Picasso. Home vital i avantguardista. Després de 10 anys dexistència, lany 2013, El festival arrenca amb sàvia nova, una nova generació en pren el relleu, redefinint la seva forma, sense perdren lessència del seu fundador. Amb un nom heretat, Poesia i +, tres termes, més que un concepte. Una paraula que el defineix. Una vocal, i que insta a seguir, i un signe que és infinit. El festival de fora de la capital va més enllà de la poesia, trencant els motlles del camí poètic com diu el seu director. Redefinint el públic, cada cop més intergeneracional, convertint-se en una cita obligada pels prescriptors. Aquest any 2017 reconegut, per la Generalitat i la Diputació, Festival Estratègic pel seu interès i relat propi. El seu objectiu, estendre més enllà de les nostres fronteres la passió per la poesia, i aquesta com a vincle amb lo social i amb lo cultural. , arremet contra la capitalitat, desmembra els escenaris i traspasa la poesia, amb una programació, la denguan, duna creativitat

desbordant. POESIA i + Festival destiu. Fundació Palau. Poesiames.cat 6-16 juliol 2017-07-04 Caldes d'Estrac / Mataró/ Dosrius/ St. Andreu de Llavaneres/ Canet de Mar/ Arenys de Mar

Canet de Mar acull el tret de sortida del festival "Poesia i +"

Miércoles, 5 de julio de 2017

dimecres 05 de juliol del 2017 Foto: www.poesiaimes.cat Canet de Mar és un dels escenaris del Festival Poesia i +. De nou, la nostra vila sha volgut sumar a aquest festival poètic que impulsa la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac i que enguany és especial ja que celebra el centenari del naixement de Josep Palau i Fabre i per això es vol homenatjar la seva figura. Canet de Mar acull demà els dos primers espectacles daquest festival amb Albert Balasch i lespectacle La caça de lhome, una tragèdia i la música de Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López amb "El dolor de la belleza". Cada estiu, la Fundació Palau capitaneja aquest festival poètic que des de fa uns anys té itinerància per diferents pobles del Maresme que nacullen alguns dels seus espectacles. Enguany la programació del festival està vertebrada pel centenari del naixement de Josep Palau i Fabre, autor poètic i crític d'art que va esdevenir un dels principals experts en l'obra de Picasso. El festival vol servir dhomenatge a la seva obra i a la seva relació íntima i personal amb la poesia. Hi passaran artistes com el músic, Roger Mas, o actors i actrius, com Lluís Homar i Clara Segura, que seran protagonistes d'alguns dels actes que shan programat per aquesta edició. Un dels directors del Poesia i +, Martí Sales, ha destacat que l'objectiu del festival és promoure la poesia i que, enguany, han pogut incorporar produccions pròpies i portar poetes estrangers per tal de fomentar el diàleg amb altres cultures. Sales també ha destacat que el festival vol fer aflorar el fet poètic, més enllà de la poesia escrita i és que com bé diu "hi ha molta poesia més enllà del vers", per això aposten per espectacles de música, teatre i performances, entre altres. La nostra vila acull lespectacle La caça de lhome, una tragèdia que dóna el tret de sortida al Festival Poesia i +. Es tracta dun espectacle on el poeta Albert Balasch presenta una versió escènica dun dels seus llibres més destacats amb el que ha guanyat el Premi Gabriel Ferrater: La Caça de lhome. A continuació serà el torn del cantautor, Roger Mas, que per primer cop actua a la nostra vila i ho fa emmarcat com un dels actes daquest festival poètic. Actuarà acompanyat de Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez amb un espectacle titulat El dolor de la belleza tal com ha anomenat el darrer llibre que acaba de publicar i que és un compendi de cançons, pensaments i reflexions al voltant de la seva obra. El festival compta amb la participació de diversos pobles del Maresme. A banda de la nostra vila, també hi participen Arenys de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Caldes d'Estrac, Dosrius i Mataró.

El festival Poesia i + internacionalitza i es consolida al Maresme

Miércoles, 5 de julio de 2017

Del 6 al 16 de juliol, Caldes d'Estrac i altres municipis del Maresme acolliran la 12a edició del Festival Poesia i+, que comptarà amb una flamant nova imatge i una potent programació. Enguany, en el marc de l'Any Palau i Fabre, la figura de l'alquimista vertebrarà una programació que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Amb la intenció descampar arreu la passió per la poesia i la seva hibridació amb les arts, el Poesia i+ 2017 comptarà amb la increïble veu de Roger Mas; en Lluís Homar i la Clara Segura encarnant la passió de Palau per Picasso; la intensitat de Rosalía i Refree; les percussions desbocades de Coetus; les il·luminacions de Rowan Ricardo Phillips; els versos punyents d'Albert Balasch o els de la poeta síria Fadwa Souleimane; la recuperació de la tradició musical de la mà de Càntut, lalegria de la Joana Gomila i la frescor de l'èpica feréstec, entre moltes altres coses. La difusió i potenciació de la creació poètica i artística contemporània és un dels valors més apreciats del Festival Poesia i+, dirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda.

Canet de Mar. Escola de Teixits Punt Dijous 6 de juliol. 21 h: La caça de l'home, una tragèdia, amb Albert Balasch. 22 h: el dolor de la bellesa amb Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet i Laia Martínez López.

Mataró. Pati de Can Marchal Divendres 7 de juliol. 20 h: Alenky amb Marc Egea i Oriol Sauleda. 21 h: Dents del segle amb Maria Sevilla i Guim Valls. 22 h: El pèsol feréstec, presentaran el disc Treuren robins. 23 h: Coetus + Pau Riba, Tres veus i 12 percussionistes amb instruments desconeguts, aconseguen un desplegament espectacular on la tradició i el folklore es combinen amb nous llenguatges. **Llavaneres. Parc de Ca l'Alfaro** Dissabte 8 de juliol. 20 h: Llengua de mare amb Neus Borrell i Nuvola Vandini. 20.45 h: Víctor Obiols presenta el llibre-disc *Sacrilegis*.

Arenys de Mar. Mercat Municipal Diumenge 9 de juliol. 20 h: Tiberi, instal·lació escènica de Nyamnyam. 21 h: Isabel Vinardell & Isabelle Laudenbach presenten el disc *A solas*.

Dosrius. El Pou de Glaç Diumenge 9 de juliol. 21.30 h: Jo em donaria a qui em volgués, espectacle per homenatjar Josep Palau i Fabre de Miquel Gelabert i Jaume Mallofré. 22.30 h: Joana Gomila presenta el disc *Folk Souvenir*.

Caldes d'Estrac. Fundació Palau Dijous 13 de juliol. Entrada: 15€. 19.30 h: Ursonate Karaoke, instal·lació de Cabosanroque. 19.45 h: Lart del desdir amb Vicenç Altaió. 20.30 h: Són bombes, no coloms amb Fadwa Souleimane. 21.30 h: Totes les nits incendiades, produccions pròpies del festival, amb Agustí Fernández, Roser López Espinosa i Núria Martínez-Vernis.

Caldes d'Estrac. Fundació Palau Divendres 14. Entrada: 18€. 20 h: El desig pregon amb Marçal Font i interns de Quatre Camins. 21 h: Nico Roig. 22 h: Los Ángeles amb Rosalía & Raül Refree.

Caldes d'Estrac. Fundació Palau Dissabte 15 de juliol. Entrada: 18€. 19.30 h: Paraules pel temps de crisi amb Fina Birulés i Joana Masó. 20.30 h: Tinguem fe: emoció, èpica i postmodernitat amb Unai Velasco, Berta García Faet i Sara Torres. 21.30 h: He deixat al paper tota la sang amb Rowan Ricardo Phillips, Juana Adcock i Ramon Prats. 22.30 h: Estimat Picasso a càrrec de Lluís Homar i Clara Segura.

Caldes d'Estrac. Fundació Palau Diumenge 16 de juliol. Entrada: 15€. 19.30

Audiencia: 63

Ranking: 3

VPE: -

Página: 2

Tipología: online

h: Suite , a càrrec de Pepa Plana. 20.30 h: nit de poetes amb Antoni Clapés, Rubén Luzón i Sònia Moll. 21.30 h: Càntut de Sanjosex i Carles Belda. Articles relacionats 10 anys dEspais de Poesia dAlella amb els poetes del Maresme Quaderns de la Font del Cargol publica La música i nosaltres, de Vicenç Pagès Jordà Primavera cultural al Maresme Segon trimestre de les Músiques Tranquil·les Homenatge a Jordi Tardà i el Rock The post appeared first on Tribunamaresme .

Se celebra el centenario de Palau i Fabre amb una curiosa campanya a les xarxes

Miércoles, 5 de julio de 2017

Redactor de RAC1 @victorendrino Per celebrar el centenari del naixement de l'escriptor Josep Palau i Fabre, la Fundació Palau ha ideat una manera força curiosa de promocionar el festival Poesia i + denguany, que se celebra entre el 6 i el 16 de juliol a Caldes d'Estrac i altres municipis del Maresme. En podeu descarregar el programa fent clic [AQUÍ](#). Es tracta d'una mena de viralització telefònica que té com a eix un número de telèfon: el 632 649 842. Vols rebre 1 poema a cau d'orella? Des d'avui ja pots trucar al 632 649 842, la bústia telefònica aleatòria del Poesia i +, i escoltar als i les artistes del festival d'enguany recitant el cèlebre poema de Josep Palau i Fabre. Antoni Clapés, Guim Valls, Laia Malo, Maria Sevilla, Odile Arqué, Roger Mas, Rubén Luzón, Sònia Moll, Nico Roig, Miquel Gelabert, Vicenç Altaió, Maria Sevilla... #mespoesiasiusplau #poesiaimes A post shared by Fundació Palau (@fundaciopalau) on Jul 4, 2017 at 7:19am PDT A l'altra banda es podrà sentir, cada vegada que shi truqui, la veu d'una persona diferent dels que participaran al festival, tot recitant Jo em donaria a qui em volgués, de Palau i Fabra. D'aquesta manera, una mateixa persona hi pot trucar i escoltarà aquest poema interpretat cada cop d'una manera diferent. Entre algunes de les veus que shi poden sentir hi figuren l'actor Miquel Gelabert (En Jaume de Ventdelplà), i el cantautor Roger Mas. També participen al festival els actors Clara Segura i Lluís Homar, el músic Sanjosex (a través del projecte Cantut al costat de Josep Belda) i la pallassa Pepa Plana. Aquí en teniu tres exemples dels poetes telefònics. Si en voleu sentir més, hi haureu de trucar pel vostre compte. Miquel Gelabert. Jo em donaria a qui em volgués 00:00 00:42 Roger Mas. Jo em donaria a qui em volgués 00:00 00:42 Maria Sevilla. Jo em donaria a qui em volgués 00:00

Arranca la XII edición del Poesía i + desde Caldes d'Estrac

Martes, 4 de julio de 2017

Siete poblaciones del Maresme participan en el festival que surge de la Fundació Palau i Fabre

Poesia i +

Martes, 4 de julio de 2017

Nova edició del , que aquest any s'escampa per diverses poblacions del Maresme. L'edició homenatja el poeta Josep Palau i Fabre (un dels lemes del festival és un vers seu: " Jo em donaria a qui em volgués ") i, com sempre, mescla la cosa purament poètica amb el flirteig transdisciplinari. Una degustació del festival podria incloure la poeta i actriu Fadwa Souleimane , siriana refugiada a París; o el xou del novaiorquès Rowan Ricardo Phillips i la mexicana Juana Adcock acompanyats per la bateria de Ramon Prat s; o Dents del Segle , el recital de Maria Sevilla i Guim Valls. Per fer justícia al signe positiu del títol, també hi ha arts escèniques, xerrades i algun ritual, tot i que l'aposta del festival és per a la música. Entre d'altres, es podrà escoltar El pèsol feréstec , que ara incorpora les paraules de Maria Cabrera; o propostes que homenatgen la cançó tradicional, com la de Joana Gomila o Càntut , a més del col·lectiu Compartir dona gustet. Podeu consultar tota la programació al següent enllaç . Irene Pujadas publicat el 04/07/2

Audiencia: 98.925

Ranking: 6

VPE: 585

Página: 1

Tipología: online

Mireia Calafell co-directora del festival poesia i +

Martes, 4 de julio de 2017

Mireia Calafell co-directora del festival poesia i +

Audiencia: 2.323

Ranking: 5

VPE: 9

Página: 1

Tipología: online

Torna el Poesia i + de la Fundació Palau

Lunes, 3 de julio de 2017

—

Mataró participa per segon any consecutiu al Festival Poesia i + amb quatre propostes musicals i poètiques

Lunes, 3 de julio de 2017

Coetus i Pau Riba són els principals reclams per a la cita mataronina del 7 de juliol. Mataró tornarà a ser una de les seus de la programació del Festival Poesia i +, originari de Caldes d'Estrac. El 7 de juliol, a partir de les 20 h, a Mataró es podran veure quatre propostes musicals i poètiques entre les quals hi destaca el concert de Coetus i Pau Riba. Després que la passada edició el Festival Poesia i + sobris a més poblacions de la comarca, la 12a edició oferirà espectacles i concerts a Caldes d'Estrac, Canet de Mar, Dosrius, Arenys de Mar, Sant Andreu de Llavaneres i a Mataró, del 6 al 16 de juliol. Dins la celebració de l'Any Palau i Fabre, la figura de l'Alquimista vertebrarà una programació que vol ser hereva de la seva gosadia i curiositat. Roger Mas, Lluís Homar i Clara Segura, Rosalía i Refree, Rowan Ricardo Phillips, Albert Balasch, Fadwa Suleiman i Càntut, Joana Gomila són alguns dels artistes que passaran pel festival, un dels més actius i innovadors de la creació poètica i artística contemporània. Mataró, 7 del 7 del 2017 El 7 de juliol, a Mataró, l'espectador podrà gaudir d'un recorregut poeticomusical per dos espais de les 20 h fins a les 24 h. La primera aturada al viatge serà a La Riera, davant l'Ajuntament, amb la participació d'Alenky, un quartet format per Marc Egea a la viola de roda, Manu Sabaté a la gralla i clarinet baix, Joan Antoni Pich al violoncel i Arnau Obiols a la bateria, acompanyats en la paraula d'Oriol Sauleda. Al mateix espai, la música donarà pas a les paraules de Guim Valls i Maria Sevilla amb el seu gamberrisme literari de Dents del segle. La nit de lletres i música acabarà al Pati de Can Marchal amb un convit a endinsar-se en l'univers d'El pèsol feréstec, que presenten nou disc, Treurens robins. Tot seguit arribarà el gran moment de la nit amb Coetus, la primera orquestra de percussió ibèrica, que a Mataró venen acompanyats de Pau Riba, disposat a retre homenatge a Palau i Fabre. Nova imatge Aprofitant la celebració de l'Any Palau i Fabre, la nova campanya vol ser un homenatge a la seva obra i a la relació íntima i personal que s'estableix amb la poesia. Una relació on la nuesa es torna ineludible i on la riquesa de la diversitat s'expressa en tota la seva plenitud. Amb la poesia per bandera i amb un dels versos més cèlebres de Palau i Fabre, Jo em donaria a qui em volgués, la direcció del festival llança de nou el crit de guerra del festival: + POESIA SI US PLAU. La difusió i potenciació de la creació poètica i artística contemporània és un dels valors més apreciats del Festival Poesia i+, dirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda.

Coetus i Pau Riba, entre les actuacions del Poesia i + programades a Mataró

Lunes, 3 de julio de 2017

Mataró tornarà a ser escenari del Festival Poesia i +, juntament amb altres poblacions del Maresme com Caldes d'Estrac, Sant Vicenç de Montalt o Canet de Mar. La cita, que se celebrarà entre els dies 6 i 16 de juliol, arriba a la 12ena edició i comptarà amb una nova imatge i una potent programació. De fet, en el marc de l'Any Palau i Fabre, la figura de l'Alquimista vertebrarà una programació que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat insadollables. Amb la intenció descampar arreu la passió per la poesia i la seva hibridació amb les arts, el Poesia i+ 2017 comptarà amb la veu d'en Roger Mas; en Lluís Homar i la Clara Segura encarnant la passió de Palau per Picasso; o Joana Gomila entre moltes altres propostes. A Mataró, el Poesia i + arribarà el 7 de juliol i inclourà les actuacions d'Alenky, Dents del segle, El pèsol feréstec i Coetus i Pau Riba. El director del festival, Pere Almeda, ha explicat que aquesta edició vol ser un motor per donar a conèixer la poesia catalana. El festival es fa a l'entorn de la figura clau de Josep Palau i Fabre i precisament en aquest 2017 que es commemora el centenari del seu naixement es fa un acte especial el 15 de juliol. Lluís Homar i Clara Segura es posaran a la pell de Fabre i Jaquelin Picasso. El text de Estimat Picasso és un diàleg, escrit pel mateix Palau i Fabre que indaga en la relació que tenien ambdós personatges, com ha explicat, de la seva banda, Mireia Choya. La difusió i potenciació de la creació poètica i artística contemporània és un dels valors més apreciats del Festival Poesia i+. El certamen s'ha presentat a la Fundació Palau i està dirigit per Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda. Per a més informació, podeu consultar el web www.poesiaimes.cat.

Torna el Festival Poesia i +

Lunes, 3 de julio de 2017

Canet de Mar participa també aquest any al Festival Poesia i +, que organitza Caldes d'Estrac i al qual s'han anat sumant altres municipis del Maresme. Per Canet és el segon any, però el Festival arriba aquest 2017 a la 12ena edició. Se celebra del 6 al 16 de juliol i llueix nova imatge i flamant programació.

Enguany, en el marc de l'Any Palau i Fabre, la figura de l'Alquimista vertebrava una programació que es vol hereva de la seva gosadia i curiositat. L'objectiu és escampar arreu la passió per la poesia. D'aquí que s'hagi triat un cartell amb artistes passionals i punyents, com el nostre Lluís Homar, que juntament amb Clara Segura encarnaran la passió de Palau i Fabre per Picasso. També Roger Mas, Albert Balasch o Joana Gomilla.

Canet obrirà el Poesia i +, aquest dijous 6 de juliol a les 21.00 hores al Pati del CRTTT - Escola de Teixits. Gaudirem, com l'any passat, d'un doble programa de poesia i música, que promet ser igual d'excepcional. Albert Balasch ens presenta la versió escènica del seu llibre de poemes *La caça de l'home*: una tragèdia, acompanyat de la veu d'Oriol Genís. El llibre ha obtingut el Premi Gabriel Ferrater. Acte seguit Roger Mas presenta *El dolor de la bellesa*, acompanyat de la seva guitarra i de tres grans complices: la cantant Bikimel (que acaba de treure *No ben bé*), un disc de poemes musicats amb en Xavi Lloses), Eduard Escoffet (poeta i veu a Barba Corsini) i Laia Martíñez López (poeta i cantant a Jansky). Cancions i poemes, cantants i poetes: la conxorxa perfecta per celebrar la primera nit a la fresca del festival.

La difusió i la potenciació de la creació poètica i artística contemporània és un dels valors més apreciats del Festival Poesia i+, que dirigeixen Mireia Calafell, Martí Sales i Pere Almeda. Aquest 2017 se celebra l'Any Palau i Fabre, que commemora el centenari del naixement del poeta. La nova campanya vol ser un homenatge a la seva obra i a la relació íntima i personal que establim amb la poesia. Una relació on la nuesa es torna ineludible i on la riquesa de la diversitat s'expressa en tota la seva plenitud. Amb la poesia per bandera i amb un dels versos més cèlebres de Palau i Fabre, *Jo em donaria a qui em volgués*, el Festival llança de nou el seu crit de guerra: + POESIA SI US PLAU, i omple de sentit el cartell d'aquest any. Tota la informació del Festival la trobareu en aquest enllaç

Any Palau i Fabre

El genio a ojos del biógrafo

Domingo, 16 de julio de 2017

Le costó año y medio acercarse a Picasso, pero lo consiguió gracias a la intervención de su amigo Ferrán Cañameras. En junio de 1947, el poeta catalán Josep Palau i Fabre se presentó por primera vez delante del genio con la intención de estudiar su vida y su obra, reivindicar sus lugares fundamentales, los talleres en los que trabajó, las personas que le rodearon. Y aunque no fue hasta casi dos décadas más tarde (1962) cuando las visitas al pintor fueron asiduas, la historia entre ambos ya había comenzado. Esta relación entre el biógrafo y el mito, que se convirtió en confiada amistad, generó documentos, fotografías y materiales que atesora la Fundació Palau de Caldes d'Estrac y que ahora se muestran por primera vez en el centenario del nacimiento del poeta. Y la coherencia cronológica ha hecho de Málaga y del Museo Casa Natal el punto de partida de esta exposición que reúne más de un centenar de piezas del archivo personal de Palau. "Palau llega a ser un poeta catalán importante de la segunda mitad del siglo XX pero es conocido internacionalmente por el estudio que hace de Pablo Picasso, es uno de sus biógrafos más reconocidos", explica María Choya, directora de la Fundació Palau de Caldes d'Estrac. Con una beca del gobierno francés, el escritor se marchó a París en su "autoexilio" en busca de Picasso y éste "llegó a tener confianza en Palau, no sólo porque ve que quiere hacer un estudio real de su vida y de su obra, porque entiende que sus preguntas son para dar a conocer mejor su trabajo, sino que también le deja hacer expertizajes de obra", comenta Choya y subraya que "Palau hace un recorrido de los lugares picassianos, es un gran reivindicador del Picasso catalán, no sólo en Barcelona, sino también en Gósol, Cadaqués y Horta de Sant Joan". Además de dedicatorias y dibujos nunca antes expuestos se muestra un pequeño óleo de 1888. Víctor Fernández es el comisario de la muestra que se podrá visitar hasta el 8 de octubre en Málaga -y del 19 de octubre al 14 de enero en la Fundació Palau-. Relata que este material se encuentra en el archivo y puede ser objeto de estudio para los investigadores, pero nunca antes se había expuesto. "La ordenación de la muestra la ha hecho el propio Picasso, que le escribió un día a Palau una especie de mapa de recorrido con los escenarios fundamentales en su vida", afirma el comisario. De ahí que las primeras fotografías de Palau mira a Picasso, tras el autorretrato del propio poeta fotografiado en el espejo, sea la Casa Natal y la plaza de la Constitución, donde se encontraba la Escuela de Bellas Artes. De estos primeros años destaca un pequeño cuadro, Vista del puerto de Málaga, considerada como el primer óleo del pintor malagueño, fechado en torno a 1888, cuando tenía 7 años. La pieza corresponde a una colección particular de París. "Lo que sí es procedente del archivo y es la primera vez que se expone es el certificado que hace el propio Picasso para Palau de esta pieza: " Sí esto es mío " escribió", detalla el comisario. No sería ni la primera ni la última vez que Palau aprovechase sus visitas para que el propio pintor autentificara obras atribuidas. "A Picasso le encantaba eso y a veces le ponía esto es falso, esto es mío o muy mío", destaca Víctor Fernández que muestra cómo un retrato difundido por la revista

La Gaceta Ilustrada como autorretrato de Picasso tiene manuscrita la aclaración del propio pintor. " Este retrato no está hecho por mí, si no por mi condiscípulo Rius en la Escuela de la Lonja ". En Barcelona Palau tuvo mucho interés en fijar dónde estuvo el primer taller que tuvo Picasso en su vida. "Son las únicas fotos que existen, ahora es un hotel, ya no hay nada", comenta Víctor Fernández. El biógrafo también se interesó mucho por el taller de Bateau-Lavoir en París, donde Picasso pintó las Señoritas de Avignon . "Palau le pregunta cómo era el taller por dentro y Picasso le dibuja un esquema, son dibujos inéditos que no se había expuesto jamás", afirma el comisario y subraya que "Palau lo conservaba todo, todo". Por eso también se pueden ver los sobres de los revelados de las fotografías, los tiques de los viajes, las guías... "Entre sus papeles hemos encontrado un Picasso hecho por Palau", dice el comisario. Y en los libros también hay un retrato de Palau hecho por Picasso. "La mirada de Palau es la del biógrafo pero también tiene un componente de fan, sabe que está delante del mito. Hay un frasco que contiene arena que dice que ha pisado Picasso, tiene un punto fetichista", comenta Fernández. También cuenta que el día en el que se conocieron el pintor le dedicó un libro. Veinte años después le dice que sigue conservando aquellos trazos, que no ha vendido la pieza, que la guarda de forma incondicional y Picasso le hace otra al dorso. "Y ahora vuelve a traérmelo dentro de veinte años más", le dijo. Pero ya no le dio la vida para tanto. La muestra concluye con los trabajos que realizaron los artistas Antoni Tàpies, Luis Gordillo, Antonio Llena, Antoni Muntadas, Carlos Pazos, Perejaume y Joan Fontcuberta a partir de la fotografía tomada por el poeta al pintor malagueño, en esa que posa junto a Jacqueline en Mougins en 1964.

Més poesia, si us plau

Sábado, 15 de julio de 2017

Foto: Fundació Palau recomana Nit de poetes, que està emmarcada dins del Festival Poesia i + que organitza la Fundació Palau. El centenari del naixement de Josep Palau i Fabre és l'eix vertebrador d'aquesta edició, que vol ser un homenatge a la seva obra i a la relació íntima i personal amb la poesia. El diumenge 16 podrem gaudir dels versos d'Antoni Clapés (Sabadell, 1948), Sònia Moll (Barcelona, 1974) i Rubén Luzón (València, 1982). L'acte serà presentat per Laura Borràs, directora de la Institució de les Lletres Catalanes. Què: Nit de poetes, dins del Festival Poesia i +. Quan: diumenge 16 a les 20:30 On: Fundació Palau. Carrer de la Riera, 54 (Caldes d'Estrac). Més informació . [embedded content]

Reescrivint Palau i Fabre

Sábado, 15 de julio de 2017

El Festival Poesia i+ -dirigit per Pere Almeda, Mireia Calafell i Martí Sales -, que se celebra al Maresme i a l'epicentre de la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, dedica aquest any del centenari del naixement de Josep Palau i Fabre a destacar el seu esperit transgressor, innovador i líric. Coincidint amb els dies més intensos del festival volem convidar-vos a rellegir i repensar la seva poesia de la mà d'alguns dels poetes actuals més renovadors. Un dels poemes més celebrats i recordats de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008) és *L'aventura*, que a partir de cinc versions, traduccions, recreacions, d'un emblemàtic poema d'Arthur Rimbaud, *Sensation*, esdevé alhora un homenatge i una recreació nova de l'obra de l'autor de les *II-luminacions*. Com en *Imitació de Rosselló-Pòrcel*, *El lector invisible* o *El cordó umbilical*, e scrits a partir de Bartomeu Rosselló-Pòrcel o Carles Riba, Josep Palau i Fabre planteja el problema de la imitació i de la identitat. Sorpreses i impactes Ara i aquí, com a homenatge creatiu dedicat a Josep Palau i Fabre, hem proposat a un bon nombre de poetes de diverses generacions, pròxims a la seva poètica radical, de triar i escollir una poema o text del llibre *Poemes de l'Alquimista* per tal de fer-ne una versió, recreació o transcreació personal. Algunes de les obres de poetes com Dolors Miquel, Mireia Calafell o Ester Xargay, dedicades o inspirades en Palau i Fabre, ja les coneixíem o havien sigut editades abans. La majoria, de Joan Noves, Vicenç Altaió, Víctor Sunyol, Antoni Clapés, Anna Gual, Jaume C. Pons Alorda, Blanca Llum Vidal, Arnau Pons, Sònia Moll, Maria Sevilla o Meritxell Cucurella-Jorba són fresques i ben recents, escrites i creades especialment per a aquesta ocasió. Alguns poetes han escollit el mateix poema de Palau, com han fet Sunyol i Clapés. A més, l'Eduard Escoffet n'ha fet una recreació verbal i visual. El resultat del conjunt és àmpliament estimulants, sorprenent i, sovint, ben impactant. La paraula de les dones és ben present i contundent. Us convidem, amb plaer, a compartir aquestes noves versions, recreacions, relectures, nocturnes o festives, del gran clàssic, ben viu, que és Josep Palau i Fabre.

La sabata He donat el meu cor a una dona barata. Sem podria a les mans. Qui l'hauria volgut? En les escombraries una vella sabata fa el mateix goig i sembla un tresor perdut. Totes les noies fines que rondan a ma vora no han tingut la virtut de donar-me el consol que dóna una abraçada, puix que l'home no plora pels ulls, plora pel sexe, i és amarg plorar sol. Vull que ho sàpiguen bé les parentes i amigues: Josep Palau no és un àngel ni un infant model. Si tenien de mi una imatge bonica, ara jo els n'ofereixo una de ben fidel. No vull més ficcions al voltant de la vida. Aquella mascarada ha durat massa temps. Com que us angunieja que us mostri la ferida, per això deixo encara la sabata en els fons. A la peixateria He donat el meu cor a una dona barata... Tot brilla sobre la parada: la ganya resplendent i el blau i aquell gel amb la falguera, i el rosat grisenc del cranc. Al mercat no hi ha qui no escolti la peixatera amb leterna cantarella de sirena i davantal. Reina meva, carinyo, bonica, reina meva... Sóc l'aristòcrata que torna al mercat. El meu cor és un estómac amb un immens forat, on laire shi passeja amb

gust descarabat. Potser compraré avui també alguna peça... He donat ja el meu cor a tants homes barats! Ara voldria un home lluç o un home rap o un home escamarlà, amb les antenes roges o fins i tot un mascle anguila entre les cordes o un home gamba amb el cap gustós i bla. He donat ja el meu cor a tants homes barats! Dolors Miquel Paradís atroç A celle qui se fait appeller tabou Amb els teus ulls oberts ompliries lestança on el teu cos madur fóra el meu instrument, i el teu ventre, que té la forma impertinent, daria el ritme atroç del repòs en la dansa. Obririen lespai espais desgarrifança, i entorn del blanc silenci, una música ardent, fingiria en el sostre un ample firmament on àngels taciturns farien contradansa. I hauríem, de la nit, els infants més rebels: monstres que pariries en la buidor dels cels i anirien a raure a lòrbita malalta que circumden a lloure els coixos i els cretins... Jo et besaria el ventre com una immensa galta, i tu em demanaries que tel besés per dins. Paradís esventrat Amb els ulls revoltats buidaria lestança on cap cos trencadís fóra el teu instrument, i el meu ventre marcat, tossut, impertinent, riuria tan fort que et malmetria la dansa. No hi hauria a lespai ni espai ni esgarrifança i entre els cossos distants, una fugida ardent tiraria per terra estels i firmament: ens faríem voltera i, ben lluny, contradansa. Buscaria després els amors més rebels: éssers lliures i oberts a linfinit dels cels que amb la guerra perduda o amb la vida malalta no proscriuen ni cecs ni trencats ni cretins... Besaríem el món com una immensa galta i tu encara voldries comandar-lo per dins. Blanca Llum Vidal Paradís atroç Amb els teus conys oberts ompliries lestança on el teu coit madur fóra el gran instrument, i el teu centre, que té la xona impertinent, daria el ritme aioç del repòs de la llança. Obriria la mel les mels desgarrifança, i entorn del blanc esperma, una mística ardent, fingiria en el rostre un ample firmament en què escrots taciturns farien contradansa. I hauríem, de la nit, els instants més en zels: orgasmes que tindries en la fortor dels cels i anirien a raure a lòrbita sens ulva. on circulen a lloure els moixos i els destins Jo et follaria el ventre com una immensa vulva, i tu em demanaries que tel follés per dins. Jaume C. Pons Alorda Missiva Tescric amb llapis vermell, mots de foc; parlo del bes i ja és besar-te un poc. Himne (fragment) Buscarem les pessigolles a les aixelles del cel i cauran milions de noies quan fem riure el firmament. Literatura No tha besat i ha marxat amb pressa, i ha arribat a casa, i ha encès l'ordinador, i ha escrit no the besat, no the besat la boca i ara què en faig jo daquest voler-te als llavis. En fa literatura. Només literatura. Mireia Calafell El poema A Sylva La música Tra-li-ro-ló, ta-tà, tra-ri-ro-ló Ton-ta-ta-tó, ti, to-ta-tó. Tàntata, to-ta-tó. Ti, to-te-tà, femí, suntà. Tonte-tonte, tan-tó. Un-se-mí, abborà, sen-tó. Minsi, minsi, abborà, fe-mí, abborà. Lacatemisotà-uptacomalacoció. Ció, lacatemí, ipsutà. Fingue, fingue, la-ca-te-mí, o-sí, o-dà. Bam-ba-là, bam-ba-là. No-tetemí. Inta, magdà, to-te-mi. Inta. Inta magdà. La-ca-ta-mo-re-sí, u-dà, xin-ta-pó. Lacatamoresí. Musicat API amb Josep Palau i Fabre Alquimista de gran talla és poeta que batalla Lapi musica el poema de Palau el teorema Si gra la-pí, fa la, pa-lau lla-vor. Sant si tons fa, si, men-ja so. Súcube, fa-bre-en-so. Sí, jo-Po-Tzu, mascu, concep. Sopols sopols, en-so. Un ser tu, més-salep, tant-so. Llimbs i, llimbs i, més-salep, mas-cu, més-salep. Kyrieleison sal-lí-afiinaenjulep-brió. Brió, kyrielei, son-aleph. Enzim, enzim, ri-e-lei-son, per qui, ky rep. Am-bi-gu, am-bi-gu. No lei ací. Fòtic, Josep, lei adí. Fòtic. Fòtic Josep. Ky-ri-e-son-lei-sí, julep, de sa-ó. Kyriesonleisí. Ester Xargay Himne

Rascarem la coïssor a lentreuix duna serra i mil vergues faran flor pel defici de la terra. Josep Pedrals
LEdat de Pedra A Joan Miró Sota un blau daquarel·la i un aire tot pulmons, un home nu travessa l'espai
de banda a banda. Té la força flexible, goluda, dels lleons; va tot sol i diríeu que un exèrcit comanda.
L'invisible, el misteri, li trepitja els talons; els cabells, a lesquena, li formen una randa. Duu una pedra a la
mà i una pedra en el fons de cada ull, abocada, que per no res sabranda. Satura. Sinsinua. Fre

Poemes de l'alquimista

Sábado, 15 de julio de 2017

El dimarts 13 de juny passat ens va deixar Moisès Maicas, director del Teatre Invisible. Moisès Maicas estava treballant en el projecte escènic Poemes de l'alquimista, a partir de l'obra poètica, dramàtica i assagística de Josep Palau i Fabre. El projecte s'havia de presentar en lectura dramatitzada al Grec Festival de Barcelona i s'havia d'estrenar posteriorment al Festival Temporada Alta, 2017, de Girona-Salt. Posteriorment, el projecte s'havia de veure a La Seca Espai Brossa, a Barcelona.

Les institucions i l'equip artístic que estava col·laborant en aquest projecte volen donar a conèixer el procés de treball en el qual es trobava l'espectacle i retre homenatge a Moisès Maicas, tot recordant un dels seus darrers treballs.

Participaran en l'acte Manuel Guerrero, Joan Noves, Toni Giró, Cesc Gelabert, Sheila Garcia, Anna Ycobalzeta i Marc Egea.

Una producció del Teatre Invisible amb el suport de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural de la Generalitat de Catalunya, la Fundació Palau, l'Any Palau i Fabre, el Grec 2017 Festival de Barcelona i Temporada Alta.

Amb la col·laboració de La Seca Espai Brossa, el Centre Cultural La Bòbila de l'Ajuntament de Hospitalet i Musics&Son.

Teatre invisible diu adéu a Moisès Maicas

Miércoles, 12 de julio de 2017

El director teatral Moisès Maicas , una de les figures clau de l'escena alternativa catalana, va morir el passat 13 de juny a l'edat de 52 anys. Teatre Invisible, la companyia que ell mateix va fundar, havia de presentar aquest mes de juliol un tastet de l'espectacle Poemes de l'alquimista al Festival Grec. Diversos membres i col·laboradors del muntatge van organitzar dimarts un acte d'homenatge al director que va culminar amb una lectura dramatitzada d'alguns fragments de l'obra. Moisès Maicas Un mes després de la mort sobtada de Moisès Maicas, el teatre català encara està de dol. Els seus amics i companys coincideixen que era una persona humil i entusiasta; un apassionat del teatre que no es cansava mai d'arriscar i experimentar amb els textos dels seus autors predilectes. Últim d'aquests experiments havia de ser Poemes de l'alquimista , una proposta teatral i musicada de l'obra poètica, dramàtica i assagística de Josep Palau i Fabre. La companyia Teatre Invisible (amb Maicas al capdavant) havia de presentar aquest espectacle al Festival Temporada Alta per després anar a La Seca-Espai Brossa i posteriorment concertar gires amb diversos ajuntaments. El primer pas, però, era fer una lectura dramatitzada de l'obra (seguida d'un col·loqui) el dimarts 11 de juliol al Festival Grec. La mort del director ha truncat tots els plans, però Teatre Invisible ha volgut mantenir aquesta petita mostra de Poemes de l'alquimista en la data prevista. Així doncs, la sala d'actes del Museu Picasso va acollir el passat dimarts la lectura dramatitzada dels versos de Palau i Fabre i, sobretot, l'homenatge a Moisès Maicas. El primer en prendre la paraula va ser un dels seus companys de viatge, Manuel Guerrero . El també comissari de l'any Palau i Fabre va fundar amb el director mataroní Teatre Invisible: Tot just fa 30 anys que vaig presentar amb el Moisès el primer muntatge amb èxit que vam fer, El mariner començava a explicar Aquí ja va deixar molt clara la capacitat que tenia per trobar l'essència dels actors. De fet, gràcies a aquesta obra, Maicas va descobrir l'actriu Mercè Pons . Qui també va compartir històries sobre el director va ser Joan Noves , poeta i president de la Fundació Palau i Fabre. Vam quedar per dinar just una setmana abans que morís i vam criticar el fet que sempre shagi subvencionat la cultura de masses: el pop més banal, la cultura amb c de caspa o les activitats purament lúdiques, va comentar Noves, tot fent referència a la defensa de l'alta cultura que compartia amb el director. Més passió que ego Tots els qui van participar en l'acte van destacar la vàlua personal i professional de Maicas. Era un home de teatre; sentia passió pel teatre però no volia ser protagonista i, malauradament, aquest és un món on la gent no et fa massa cas si no vas amb lego per davant, comentava el ballarí Cesc Gelabert . Maicas preferia bolcar totes les seves energies en la dramaturgia, el treball en equip, el rigor, la correcció lingüística i, sobretot, el compromís ideològic que per ell havien de mantenir les arts escèniques. Aquest compromís, passió, laboriositat i rigor van fer que Maicas no produís mai un teatre comercial ni assequible per a tothom, però tot i aquesta sofisticació, les seves obres eren exitoses: recentment havia guanyat el premi BBVA de Teatre 2016 i shavia endut diverses nominacions als premis Butaca per la

direcció del monòleg *Psicosi* de les 4.48 , de Sarah Kane. Un altre punt en comú que tots els seus companys van destacar és *lentusiasme* amb el qual Maicas buscava noves fórmules teatrals sense deixar mai d'experimentar ni abandonar els autors que l'obsessionaven (Novarina, Norén, Keen, Löhle, Brossa, Bernhard, Schimmelpfening). La seva originalitat era tal que inclús podia muntar *Somni* duna nit destiu en format hip hop . Per a ell, el teatre no era només teatre; també era dansa, música, arts plàstiques. *Poemes de l'alquimista*, la seva obra inacabada La mort sobtada del director ha comportat que no es pugui presentar *Poemes de l'alquimista* , un espectacle que encara no tenia acabades peces tan claus com l'escenografia. No obstant això, els companys de Maicas mantenen les esperances: Aquest espectacle el farem. No sé com, però el farem, assegurava Joan Noves. L'obra havia desdevenir una nova visió sintètica de Palau i Fabre amb quatre parts diferenciades: la primera sobre l'amor i el desig, la segona sobre la metafísica, la tercera sobre l'alienació i la quarta sobre el mimetisme i Picasso. De moment, el públic només ha pogut gaudir de la selecció de fragments de l'obra que els intèrprets Anna Ycobalzeta i Marc Egea van dur a terme en el mateix acte d'homenatge. Malgrat ser una petita selecció de versos que, segons els mateixos organitzadors, no fan justícia al què hagués estat el resultat final de l'obra, es va poder copsar la bellesa dels mots de Fabre acompanyats amb melodies que els feien encara més contundents. Fou així com te dic: només una abraçada ai amic, enemic! i ja em faltava laire, recitava Ycobalzeta dolçament, amb certa innocència i inquietud. La poesia no va poder amb la tristesa, però. Leix al voltant del qual girava l'acte era la mort i l'homenatge a Moisès Maicas, i per tant ningú no va amagar la pena i la impotència. Vam trobar que hi havia paraules que ens feia mal dir-les, perquè de sobte els poemes de Palau parlaven duna situació nostra, va comentar Cesc Gelabert, tot explicant com shavia fet la selecció de versos per l'acte. Un dolor que dimarts van manifestar els membres i col·laboradors de Teatre Invisible, però que samplia a tot el teatre català, que ja és una mica més orfe.

El crítico Palau i Fabre

Jueves, 6 de julio de 2017

Cien años de Josep Palau i Fabre. El 7 de septiembre de 1935, a los dieciocho, publicó su primer artículo de crítica literaria en el diario La Humanitat: un comentario del libro de Massimo Bontempelli La dona dels meus somnis. Ya no paró de escribir artículos hasta el verano de 1937: en La Humanitat y, más adelante, en La Publicitat (¡donde los cobró por primera vez!). Cuando alguien me pregunte qué pienso de la República, la guerra y la posguerra, lo mandaré a leer estos ... Iniciar sesión

Nova exposició a la Biblioteca de La Bisbal sobre la figura de Josep Palau i Fabre

Miércoles, 5 de julio de 2017

Aquest dimarts 4 de juliol la Regidoria de Cultura ha obert una nova exposició al hall de la Biblioteca (CMC). Es tracta d'una mostra itinerant titulada "Josep Palau i Fabre. 'Home és un animal que es busca'". La podreu visitar fins al dimecres 12 de juliol.

Aquest any 2017 es compleixen cent anys del naixement de Josep Palau i Fabre i la Generalitat de Catalunya ha nomenat el 2017 Any Palau i Fabre amb motiu de l'efemèride. En el marc dels actes de homenatge a l'autor, la Institució de les Lletres Catalanes ha creat una mostra en petit format amb finalitat divulgativa que fa un recorregut per la trajectòria vital de l'autor, Josep Palau i Fabre (1917-2008) en l'any del seu centenari. Es tracta doncs de presentar al públic un poeta romàntic, un escriptor rebel, que trenca amb la família i la societat per fer realitat les seves aspiracions i els seus ideals. Un escriptor que parla dels grans temes universals: passió i instint, raó i creació, amor i llibertat.

Arranca la XII edición del Poesía i + desde Caldes d'Estrac

Martes, 4 de julio de 2017

Fuente: <http://www.lavanguardia.com/local/maresme/20170704/423894514193/poesia-i--festival-maresme-caldes-destrac-fundacio-palau.html>

La duodécima edición del Festival Poesía i + que cada verano irradia lirismo desde la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac hacia otras seis poblaciones del Maresme, vuelve con nuevas propuestas entre el 6 y 16 de julio.

En esta ocasión el festival complementa otras actividades incluidas en el Any Palau i Fabre que conmemora el centenario del nacimiento del poeta. Este año, la figura del Alquimista, el distinguido poemario del artista que dedicó su fundación a la obra de Picasso, está más presente que nunca en la programación del festival que se autodefine como 'heredero de su osadía y curiosidad';.

El cambio de imagen del Poesía i más presagia actuaciones de reacción poética contemporánea, uno de los valores más apreciados del evento que dirigen Mireia Calafell, Martí Sales y Pere Almeda, todos ellos asidos a uno de los versos de Palau i Fabre a modo de grito de guerra 'jo em donaria a qui em volgués' (yo me entregaría a quien me quisiera); que da sentido a un festival ecléctico y reivindicativo de una de las artes pobres de la cultura catalana, la poesía. Una experiencia de alto nivel que consolida espectáculos que podrían llegar a consolidarse en todos los municipios de la comarca.

El día 6 de julio da inicio el Festival Poesía i más en Canet de Mar, a las 21 horas en la Escola de Teixits de Punt, con una potente versión escénica de uno de los libros de Albert Balasch, ganador del premio Gabriel Ferraté 'La caça de l'home'; al que pone voz Oriol Genís. 'La triste historia de un hombre obsesionado por el lenguaje, pero él no sabía que era ciego'. Y si de poesía musicada se trata, que mejor que una versión de Verdaguer 'El dolor de la Belesa'; con Roger Mas, Bikimel, Eduard Escoffet y Laia Martínez López. 'La conjura perfecta para una primera noche de festival'; apuntan desde la organización.

El viernes 7 de julio el festival se traslada a Mataró con varios espectáculos de entrada libre en la plaza del Ayuntamiento a las 20h. Allí, Marc Egea y Oriol Sauleda, caminan por el folk, el jazz y la improvisación con

Alenky. Una hora después, Guim Valls y Maria Sevilla imponen el gamberrismo poético con versos de Pizarnik a Casasses, de Sade a Vinyoli, de Koltès a Loreca, conscientes aseguran de las trampas que nos preparan los poemas. A las 22h, la fuerza y vitalidad poética y musical se da cita en el patio de Can Marchal con Coetus, la primea orquesta de percusión ibérica, que acompañará Pau Riba.

El sábado 8 de julio el Poesia y més se traslada a Llanvaneres, en el Parc de Ca l'Alfaro. Allí, Neus Borrell y Nuvola Vandini ofrecerán la pieza Llengua Mare que aúna canto y danza para dar paso a un Sacrilegi de Victor Obiols, poesía cantada de poetas clásicos desde Ramon Lluís hasta Palau i Fabre. Al día siguiente, el festival se traslada al recinto modernista del mercado de Arenys de Mar con Tiberi, una instalación escénica de la compañía Nyamnyam, para a continuación dar paso a la coreografía de la cantante Isabel Vinardell y la compositora Isabelle Laudenbach.

El marco incomparable del Pou de Glaç de Canyamars, en Dosrius, dejará sentir al actor Miquel Gelabert, acompañado por el acordeonista Jaume Mallofré en un sentido homenaje a Palau i Fabre. Seguidamente, será Joana Gomila, quien trasladará desde Mallorca su cancionero popular con el Folk Souvenir.

La clausura del festival, como ya es habitual, se celebrará en el pueblo que lo gestó, Caldes d'Estrac. El jueves 13 de julio, la casa madre de la Fundació Palau abre a las 19,30 horas con Ursonate Karaoke de Cabosanroque, un largo poema sonoro de Kurt Schwitters del 1921. A las 19,45 el poeta Vicenç Altaió Artaud aúlla y profundiza en la revuelta, en la marginación y el aislamiento de Palau i Fabre. A continuación Son Bombas, no Palomas, de Fadwa Souleimani, poeta y actriz refugiada siria originaria de Alep, traslada a España una de las primeras voces que se alzaron contra el régimen al-Assad a través del teatro. Por último, a las 21,30 Agustí Fernández, Roser López Espinosa y Núria Martí, en una de las producciones propias del festival, empatizan con un alto grado de poesía escénica con los versos de Palau.

El remate provocador, como ya suele ser habitual en el Poesia i Més lo acoge Caldes d'Estrac. El 14 de julio a las 20,30h con El Desig Pregon del poeta Marçal Font con los internos del centro penitenciario de Quatre Camins. El cantautor Nico Roig, con su Vol. 71. A las 22h Rosalía & Raül Refree con su recién estrenado disco Los Ángeles. Al día siguiente, a las 19,30 las poetisas Fina Birulés y Joana Masó con brillante diálogo literario Paraules pel temps de crisi. Una hora más tarde, poesía esencialista en castellano con Unai Velasco, Berta Garcia Faet y Sara Torres. Por último, a las 21,30h la potencia lírica de Rowan Ricardo Philips, la poetisa Juana Adcock y el batería Ramon Prats con la oda elegíaca The Ground. La guinda poética viene con los actores Lluís Homar y Clara Segura con la adaptación del texto de Pere Vilà y Ferran Joanmiquel, el diálogo imposible de Estimot Picasso.

La última jornada, el 16 de julio, Caldetes acogerá a la payasa Pepa Plana con Suite, el espectáculo callejero

inspirado en un indigente. A las 20,30 Noche de Poetas con Antoni Clapés, Robert Luzón y Sonia Moll. Concluirá Càntut , del músico ampurdanés Carles Sanjosé con las canciones de los abuelos que nos ayudan a conocer de donde venimos con el rastreo de la tradición oral de las comarcas de Girona.

FEDE CEDÓ, Caldes d'Estrac

L'alquímia de Palau i Fabre

Lunes, 3 de julio de 2017

Geografia humana Al "Geografia humana" ens afegim a l'Any Pompeu i Fabre posant la millor nota a les seves paraules amb les millors veus que han musicat els seus poemes. Una ruta sonora imperdible per commemorar el centenari del naixement d'un dels nostres autors més populars i compromesos. 1. Menaix a Truà "L'impossible" 2. Gemma Humet "La dona" 3. Txell Sust "Versos tristos" 4. Joan Manuel Serrat "Vaig com les aus" 5. Guillermina Motta "Veu ardent de dona" 6. Enris Hernàez "Sonet intrauterí" 7. Joanjo Bosk "La gran cursa del mar" 8. Paula Giberga "Vaig com les aus" 9. Ramon Muntaner "Sol" 10. Víctor Bocanegra "Paraules (Cerquen música)" 11. Judit Neddermann "Passa la llum" 12. Maria del Mar Bonet "Jo em donaria a qui volgués" 13. Ramon Mirabet "Salvador Dalí" 14. Amadeu Casas "Sortós" 15. Gerard de Pablo, Toni Xuclà "L'estranger"

Jo soc el meu propi experiment*Josep Palau i Fabre

Domingo, 2 de julio de 2017

JO SOC EL MEU PROPI EXPERIMENTTretze poemes de l'Alquimistade Josep Palau i Fabre il·lustrats per Arnal BallesterPublicat per Males HerbesQuan em va caure a les mans aquesta delicada edició de "Jo soc el meu propi experiment" Tretze poemes de l'Alquimista, una obra del poeta, narrador i crític d'art Josep Palau i Fabre, i publicada clandestinament l'any 1952, vaig estar rumiant i fent l'esforç de recordar si mai havia llegit cap fragment de la seva obra durant la meua època d'estudi de literatura a l'institut. I, sincerament, no ho recordo pas, no em ve a la memòria que cap professor l'hagués mencionat o llegit en veu alta.Res. Res de res.Per sort, i, anys més tard, l'he descobert d'una altra manera: no sols gràcies a aquesta acurada publicació de Males Herbes, sinó amb la il·lustració de l'Arnal Ballester.Més tard, el continuo redescobrint en una encertada exposició a la Fundació Palau, del poble del maresme Caldes d'Estrac, i que es podrà veure fins el 5 d'octubre del 2017. Ja ho sabeu.Personalment, no m'ha deixat indiferent el fet de poder entrar per un moment dins d'aquest univers"Jo soc el meu propi experiment": ni el muntatge, ni el rere fons de cadascun dels poemes, ni la veu pausada d'en Palau i Fabre quan ens recita els poemes. Ara res m'ha deixat indiferent.

Número d'estiu de L'Avenç

Sábado, 1 de julio de 2017

Redacció L'Avenç dissabte, 01 de juliol del 2017 Aquesta preciosa il·lustració de Fidel Aguilar ocupa la portada del número de juliol/agost de L'Avenç que ja podeu trobar a la venda. La Guerra Civil espanyola és, a vuitanta anys de distància, la protagonista daquesta edició. [+] Pere Quintana, mobilitzat al cos de Sanitat i testimoni de les batalles de Terol i de l'Ebre, hi evoca els seus records. Hilari Raguer rememora la carta col·lectiva dels bisbes espanyols favorable a la croada de Franco, i retreu un document molt important dels arxius vaticans. Paul Preston fa una llarga necrològica de Hugh Thomas, l'autor del que durant una època va ser el llibre sobre la Guerra Civil, en un magnífic article que es pot llegir també com una crònica de diferents visions del conflicte i també d'un cert hispanisme anglès. En el centenari del seu naixement, Jaume Guillaumet evoca la figura del periodista Manuel Ibáñez Escofet. Oriol Pi de Cabanyes recorda una visita amb Palau i Fabre a la seva fundació de Caldes d'Estrac. Albert Forns fa una crònica de la Biennial d'art de Venècia. Imma Merino ens parla de la trajectòria de David Lynch, ara que ha tornat a Twin Peaks . I a més, en el bloc de ressenyes culturals, hi apareixen els noms de Jordi Carrió, Iris Murdoch, Natalia Ginzburg, Víctor Català i Fidel Aguilar, entre altres. Podeu consultar el sumari i accedir als continguts aquí . Us recordem que la revista es distribueix a quioscos i llibreries i la podeu comprar en paper aquí , o bé en la versió digital aquí i aquí . Si us hi voleu subscriure, per només 60 ¢ l'any, cliqueu aquí i la rebreu puntualment a casa vostra cada inici de mes, a més d'estalviar-vos temps i diners, juntament amb els suplementos. L'ARXIU DE L'AVENÇ

Des del web pots consultar tots els articles, revistes i llibres publicats des de 1977.

01/08/2017

Any Palau i Fabre (17 juliol - 1 agost)

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

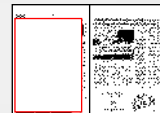

PRENSA

Festival Poesia i +

“Si Rússia i els EUA volen, la guerra s’aturarà”

Fadwa Souleimane, actriu exiliada siriana

ANNA BUJ
Barcelona

Fadwa Souleimane (Alep, 1972) era una coneguda actriu de teatre i televisió a Síria. Es va unir a la revolució el maig del 2011, dos mesos després que comencés, i amb la seva popularitat va ser capaç de mobilitzar ràpidament multituds en les protestes d'Homs. Amençada de

mort pel règim de Baixar al-Assad, viu a l'exili a París des de l'any 2012, on la comparen amb Joana d'Arc. Allà s'ha refugiat en l'escriptura, ha publicat poemes i una obra sobre la guerra (*Le passage*, 2013). La setmana passada va participar en el festival Poesia i +.

Recorda la seva Síria, abans de la revolució?

S'assemblava a Barcelona, amb el seu soroll, la gent als carrers, els

sabors, el mar... Era el nostre país, era ric... però no vivíem en llibertat. No podíem crear associacions civils, només hi havia un partit polític. Els sirians treballaven 14 hores per guanyar-se la vida. No hi havia llibertat per pensar ni per escriure... Jo no podia representar alguns textos...

Ni tan sols vostè, que és alauita.

Vaig néixer en una família alauita però abans de la revolució jo no em

JINNA SAINT DE BARANDA

Souleimane, ahir en la residència per a artistes Jiwar, a Barcelona

sentia siriana, sinó universal. Quan va començar, llavors vaig saber que era siriana.

Sospitava que acabaria en una guerra així?

Tothom pensava que en tres mesos cauria el règim però jo no m'ho acabava de creure. El règim no és ni una persona, ni dues, ni deu: és tot el país perquè arriba a tot arreu. Com farem caure tot el règim amb només Al-Assad? Fa falta tombar la seva mentalitat. A més, jo sabia que el nostre règim era criminal i horrible però no m'imaginava aquesta salvatjada.

El final del conflicte és a prop?

Si Rússia i els EUA volen parar la guerra, la guerra s'aturarà.

Macron ja ha dit que la sortida d'Al-Assad no és una condició per a la pau. Ho veu així?

Pitjor, ha dit que “és l'enemic del seu poble, no l'enemic de França”. Què vol dir, que acceptem un home que va contra el seu poble? El nostre món cada dia és més inhumà.

Com va sortir del seu país?

Amb molta ajuda de l'Exèrcit Lliure. Vaig viure dos mesos amb els seus soldats per intentar que dei-

EL FINAL DEL CONFLICTE

“No només fa falta enderrocar Al-Assad, sinó tombar la mentalitat del règim”

xessin les armes, perquè vam fer la revolució per la vida i no pels morts.

Va travessar la frontera a peu.

Vaig anar en un cotxe d'Homs a Damasc i de Damasc a Daraa, després a Jordània a peu. Tenia molta por. Erem 18 persones i molts nens petits. El règim era molt a prop i vam haver de fer un volt per despistar perquè si ens veien, començarien a disparar. Però la tristesa pesava més que la por. Sabia que podia ser l'última vegada que era a la nostra terra, al nostre país, i hem hagut d'abandonar-lo.

L'exili és el més difícil?

Moltíssim. El somni de la revolució era molt gran i em pregunto què faig aquí mentre la gent es mor allà. Em sento culpable perquè jo soc viva i d'altres moren.

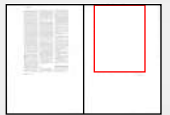
Va començar a escriure poesia. Era una necessitat per trobar un refugi, per recordar la meua llengua i per trobar la meua Síria.

Espera tornar a Damasc?

Damasc és la meua ànima, el meu esperit, la meua mentalitat, el meu pensament. No hi ha cap altra solució per a Síria que la democràcia. ●

Any Palau i Fabre

Un dia amb Josep Palau i Fabre a la seva Fundació

En ocasió del centenari del naixement de l'escriptor Josep Palau i Fabre (1917-2008), poeta, dramaturg, assagista, narrador, traductor, crític, i un dels experts mundials en Picasso, recuperem un text inèdit fruit d'una visita de l'autor a la Fundació Palau, a Caldes d'Estrac, aleshores tot just inaugurada.

ORIOl PI DE CABANYES

Diumenge, 7 de desembre de 2003. Anem a visitar el sempre sorprenent Palau i Fabre a la Fundació que li han fet a Caldes d'Estrac, formidable. Les obres van començar fa un any, la primera part es va inaugurar el 4 de maig passat i la segona part ara... Ell viu a dalt, feliç, com era el seu somni. Quants anys fa que hi anava al darrere? Moltíssims. Va peregrinar per desenes de possibles localitzacions. Jo mateix vaig intervenir en unes infructuoses gestions amb l'ajuntament de Vilanova...

«Ah, sí, sí. He visitat tot Catalunya, i Balears... He estat a Alacant, Eivissa, a diversos llocs de Mallorca, a Menorca, on vaig trobar gent bastant seriosa... Jo ja ho tenia tot pensat. Que pogués viure al lloc, amb els meus llibres... El xalet de Grifeu? El canvio per un Picasso... Home, és una finqueta bastant maca... Per vendre no s'ha de tenir pressa. Ja és molt que pugui fer el que faig...

«Haig de dir la veritat: l'home que m'ha portat la sort és en Royes. En

Josep Montanyès em va fer de pont. Jo no esperava tant, no. Sort de la Diputació!... Perquè el poble no pot. Em penso que hi posa uns tres milions de pessetes l'any. Imagina't. I aquí hi ha guàrdia dia i nit. En Rangel, l'alcalde, es veu que anava dient als seus "El senyor Royes em va dir: amb en Palau us ha tocat la rifa, no t'ho deixis perdre..."

«Vaig venir un dia amb l'Alicia, ens vam banyar... i, en poc temps, tot ha anat de pressa... Jo no esperava tant, no. I això és tota la meua vida: la vida del meu pare i la meua... Jo crec que a la costa catalana no hi ha un equivalent, eh! És molt complert, sí, és molt complert. No m'han escatimat res. Jo mateix hi ha dies que em dic: "Fa bonic, això!"... I m'agrada mirar-me el facsimil del *Carnet Català*, on Picasso va copiar els versos de les *Vistes al mar* que Maragall va escriure precisament aquí, a Caldes!..."

En Palau, que és un recitador fantàstic, se sap milers de versos de memòria: em diu que pràcticament totes les *Estances* de Riba, el *Llanto por la muerte de Ignacio Sánchez Mejías* de García Lorca, tot el *Poema de Nadal* de Josep Maria de Sagarra...

Quan entra a la Fundació Palau un grup de dones ja grans, el cavaller fa el gest de treure's la gorra en senyal de deferència i elles se li acosten, reverendes, per tal que ell els vagi signant els tríptics de l'exposició permanent. El poeta, que ara va amb bastó, ens acompanya per la sala on s'exhibeixen els seus *picassos*.

Comencem pel *Cap de sant Bru*, una acadèmia de quan estudiava a Llotja, on Palau senyala amb entusiasme "el contrast entre l'extrema delicadesa" —la vena al pols esquerre del sant— "amb l'extrema brutalitat" del traç amb el carbonet sobre el paper verjurat. "Tinc un dibuix poste-

rior de Picasso que és exactament aquests traços..."

«I aquí hi ha els tres aiguaforts per a *Le chef-d'oeuvre inconnu* de Balzac. No els he vistos mai en cap subhasta, i en tinc molts catàlegs. Aquest és impossible de trobar. El vaig comprar en una subhasta de Girona per poder-los tenir tots tres. Em va costar 500.000 pessetes. Per sort els vaig comprar fa molts anys. I aquí tinc *El cap d'home barbut*, fantàstica pintura a l'oli d'un model de Llotja..."

—I li va costar gaire? —pregunta algú.

—Home, per l'època també em va costar molt... Quan va morir la meua mare, tot el que tenia a la Caixa, tot, va anar per comprar aquesta obra. La tenien uns francesos de Barcelona... I ho vaig posar tot, i no me'n penedeixo gens. Això és fet a Llotja, eh? Tenia quinze anys quan va fer això! No hi ha hagut mai, mai, cap pintor que a quinze anys pogués fer això.

«I aquest és *El model*, una acadèmia que també està fet a Llotja, entre 1895-96, perquè a Llotja tenien una plataforma circular amb llum zenital, el pintat és fantàstic, fixa't, i on posaven els models, fixa't en la flexibilitat del cos, però hi ha un detall que crec que és picassí del tot, la humanitat de Picasso, que és que a aquest pobre nano el rubor li arriba els ulls, fixa't, això és tremendo, perquè està fotut, posant nu, potser li hi ha enviat la mare: "portaràs una pela a casa", i el rubor li puja als ulls... Màxim quinze anys tenia! Sembla que no pugui ser..."

Quan parla del pintor, el poeta sembla sortir de mare. Com escriu al catàleg, Palau espera en el visitant una reacció "d'admiració, barrejada amb la sorpresa i amb la curiositat. O potser, per dir-ho més clar, la d'una ineludible embriaguesa", que és la que sembla experimentar ell mateix.

—Picaçó? En Miró em van assegurar que deia que el llinatge era mallorquí... —li dic.

—No, no!: el cognom és italià. Sí, podria semblar-ho, mallorquí, perquè és el martell dels orfebres. Però no, no, Picaçó, és un nom d'origen àrab. Jo vaig arribar a anar a un poblet d'Itàlia, vaig parlar amb el capellà i fins i tot me'n va enviar la genealogia...

L'OPINIÓ / BITLLETS

Ens aturem una estona davant els tres gravats del 1947 per al llibre *Dos contes* de Ramon Reventós. «Un és el capvespre del faune i l'altre és el Centaure picador, que és una d'aquelles històries que agradaven molt a Picasso, que li feien molta gràcia...»

—I aquí hi ha l'emblema de la casa... És una guardiola que vaig trobar al camp de Tarragona. Però s'hi afegeix una cosa molt especial. La vaig veure i vaig pensar en Picasso. I la hi vaig dur. «Ah, sí, sí, aquí es podria fer això o aixà, es podria fer una escultura...: si me'n portes una altra, te la pintaré...» Corrents, en vaig comprar tres mes per si se'm trenquen pel camí. I me la va fer. Era com un avi per a mi, oi? Un dia mig en broma, a casa seva, perquè era com un avi per a mi, em diu «avui vaig a fer ceràmica, però a tu no t'interessa, oi?», m'ho feia gruar una mica, i vingà! anem! va! i me la va pintar allí mateix. És preciosa, eh?...

Aquesta guardiola transformada per Picasso és, en efecte, el «fetitxe» de la Fundació (en el sentit primigeni del mot, que ve de l'italià «faticcio»: quelcom construït, fet...). Gran monument a la generositat, conjura l'atàvica gasiveria dels catalans. Que diferent el seu simbolisme al de la guardiola que fa sortir Rusiñol a *L'Auca del senyor Esteve*:

TOMASETA. [Agafant la guardiola] Dóna'm els sis duros.

ESTEVET. [Fent-li un petó al front] Aquí els tens, [fent-n'hi un altre] aquí els tens. Són teus, i tot el que és meu serà teu.

TOMASETA. [Tirant-los a la guardiola] Doncs van a dintre. Un. [Crinc!]

ESTEVET. [Besant-la cada vegada] T'estimo.

TOMASETA. Dos. [Crinc!]

ESTEVET. Que t'estimo. T'estimo molt, però molt.

TOMASETA. Tres. [Crinc!]

ESTEVET. Et vull...perquè et vull.

TOMASETA. Quatre. [Crinc!]

ESTEVET. Perquè ets la meua dona, i t'estimo. Mai m'hauria figurat que et podria apreciar tant. T'estimo. [Crinc!]

T'estimo. [Crinc!]

En Palau està molt orgullós del llegat que li va confiar el seu idòlatrat Picasso. «D'aquí fins allà..., vaig arribar un dia a casa seva i em va dir «avui he estat treballant per a tu» i em va donar tot això. D'aquí fins allà... Déu n'hi do! És potser el millor regal que mai m'ha fet. Això és poc freqüent. És un laberint. És del 65. Ja han passat uns quants anys, oi?...»

«Una altra peça fantàstica és aquest teatre. Això ho va fer amb una capsa de cigarretes *Gitanes*, doblegada, i està cosit amb una agulla. És l'únic que es conserva, perquè em penso que en va fer un per al fill gran, però jugant-hi el va mig desfer... La mare de Maia li va retirar i així es va poder conservar intacte. Quan el va fer jo encara no el coneixia. És de quan la Maia tenia sis anys, l'any 43, i jo encara no havia anat a París...»

«Picasso —diu en un moment donat— pinta com l'home de les caveres: per despullar-se de tot el que sap. És tremendo, això!... Picasso te l'han d'explicar, eh!, perquè si no, no s'entén.... Això no ho ha fet mai ningú, perquè els experts només diuen que sí o que no, i no ho expliquen. En canvi, jo ho explico.

«Aquest mateix —*l'Idil·li en el cel*, on es veu una parella en un gronxador entre els núvols— vaig veure que era un Picasso, però per casualitat: ho vaig saber perquè la Lolita, la neboda de Picasso, em va explicar una vegada que el pare de Picasso, a Màlaga, quan era jove havia tingut una novia que es va morir el dia mateix que s'hi anava a casar, i ja tenia fins i tot el pis posat, i és clar, el fill ho sent contar, i ella està al cel i ell la va a visitar... Al carnet de la Corunya el pare de Picasso està amb aquesta mateixa levita...

«I aquest gos és de l'última vegada que el vaig veure, un any just abans de la seva mort. I aquest altre és la Greta Garbo, el va fer amb un no res, jo crec que sí, que potser ell sabia era un dels meus ideals de dona i es va dir «ara, té: ja te la regalaré...» Em feia delir. Però tinc unes peces fantàstiques, sí, sí...

«I aquí hi ha una carta que vaig comprar fa un any o així, i que és una carta al Minini, aquell torero. És una història molt maca: era un noi sevillà molt pobre que, per guanyar-se la vida, es va posar a fer de banderiller, sí, fins que el toro el va agafar i es veu

Josep Palau i Fabre i Lidia Pujol, 2007

que li va confiar a Picasso que "si em pogués retirar posaré un bar a Barcelona..." i, en sentir això, Picasso li va regalar un quadro perquè se'l pogués vendre i posar un bar. Això m'ho va explicar el mateix Minini, eh? Però el Picasso el crida i li diu: "Oye Minini, el cuadro que yo te he dado no sabrás venderlo, y si lo vendes lo vendes mal, de manera que yo te propongo una cosa... (fa quaranta anys d'això!): me lo traes mañana y te lo compro yo por un millón de pesetas"... I el Minini va passar la frontera amb el feix de bitllets amagat a la pitrera. I amb això va posar el bar Minini que es trobava al carrer d'Escudellers, al costat de "Los Caracoles". Jo el vaig conèixer, el Minini, i un dia que vaig anar a casa seva perquè m'expliqués coses, vaig trobar que a la sala més gran de casa seva tenia una foto de Picasso en un costat i a l'altre la Macarena..."

Palau, interpretant l'ull sensible de Picasso, es posa en la pell del banderiller esguerrat i en la pell del model que, pobret, ha de posar nu... "Aquest és preciós, eh!... No parava, aquest home, no parava. Pintar li era com respirar. Doncs, mira... Em va re-

galar molt, perquè veia que jo m'ho estimava. Ell ja ho sabia, quan em regalava tot això, que jo no m'ho vendria i que en faria alguna cosa. Tenia molt nas per a això... Ell devia pensar "Aquest no està per vendre". La prova és que un dia li vaig mostrar el primer dibuix que em va fer, això era al cap de vint anys, i li vaig dir "Miri, el dibuix que vostè em va fer fa vint anys..." i vaig notar que li queia la bava... "Esto me gusta..." -em va dir en castellà. I me'n va fer un altre. "I torni-me'l a portar d'aquí vint anys més..."

Sortim a l'eixida de la casa, on hi ha el servei de bar, amb quatre cadires. "Aquest magnolier... N'he escrit un conte: "La dama de les magnòlies"... Volien tallar-lo per posar-hi sis cadires més..." El quart volum del Picasso integral que té entre cella i cella em diu que "està molt madur": arriba fins al final de la guerra. També pregunto per si ja el tenen més en consideració al Museu Picasso de Barcelona.

-No sé res, no sé res... I jo tinc documents picassians... I pensa que encara em ve gent perquè els faci el certificat d'alguna peça de Picasso. Mira, aquest mateix matí n'he fet un... Un dibuix? No, un oli. La norma dels certificats és escriure darrere les fotos de l'obra, però pensa que arriben a aprofitar-ho per certificar una altra obra. De manera que jo escric la certificació com gravant damunt la fotografia. I ho fotografio tot per al meu arxiu. Pensa que m'han arribat a falsificar la lletra. Vaig veure un fals certificat meu amb la lletra bastant ben imitada. Però una petita falta d'ortografia -un però amb accent agut- denunciava la impostura... I jo em penso que en sé, de català... A Andorra una vegada em van demanar que fes un llibre sobre uns picassos que eren manifestament falsos i quan m'hi vaig negar em van dir "Vostè avui s'ha perdut un milió de pessetes..." Més tard vaig veure que el llibre s'havia fet, signat per un altre. I a Colòmbia no hi he volgut anar mai...

En Palau ens convidava a dinar en un restaurant davant del mar. Cada matí, quan fa bon temps, s'hi banya una estona. Després de la platja, dut-

xa freda i una mica de gimnàstica sueca...

-I per esmorzar, què sols prendre? -li crido a l'orella.

-Una mica de cafè amb llet.

-Una mica? -salta l'Àlicia-. Mig litre!

El poeta parla amb devoció del seu pare. «Quan vaig tornar, encara vaig poder estar amb ell mig any...» El van atropellar en travessar el carrer: un cotxe de turistes alemanys. I ell es va haver de posar al front de la botiga familiar.

-A la meua mare no li va agradar. A ella només li interessava això!... -i fa el gest de fregar el dit gros i l'índex de la mà dreta amb què se solen al·ludir els pistrincs-. Era tan meticulosa en la venjança, i estava tan al cas de tot, que ella mateixa declarava que "podria tallar un cabell pel mig, de dalt baix..." Imagina't!...

La (mala) relació de Josep Palau i Fabre amb la seva mare em sembla que és definitiva per entendre la seva obsessiva relació amb les dones i, també, la seva fixació pel priàpic i insaciable Picasso... I per la mateixa raó que ja ha escrit sobre Don Joan i que ha traduït el furiós *Amor matern* de Strindberg, a mi em sembla que hauria pogut fer també un recull sensacional en la línia de les *Lettres a sa mère* de Baudelaire...

-Era una dona gelosíssima. Pensa que quan jo era petit es va barallar amb la seva millor amiga, que tenia una nena, perquè el meu pare, que era molt criaturer, hi jugava. "Hem de trencar, senyora Llompart... Perquè veig que el meu marit juga molt amb la seva nena i, quan es faci gran, encara podria fer-se la seva fulana"...

«La meua mare no volia tenir fills. De manera que sempre li vaig ser una càrrega... El meu primer any el vaig passar a Badalona, a casa la dida... Els meus pares em venien a veure només els diumenges... I quan em preguntaven "què vols ser quan siguis gran?" jo contestava "advocat per defensar la mamà, o metge per curar-la..." Ha!, ha!, ha!... I vaig sortir una cosa que no serveix ni per a això ni per a res..." ■

Oriol Pi de Cabanyes és escriptor.

CITES de la setmana

Música

ESTEBAN LINÉS

POP INTEL·LIGENT I DESINHIBIT. Fangoria, el duo més incontestable del pop espanyol, aterra al flamant festival Jardins Terramar de Sitges amb el seu infal·lible xou músic-visual. En plena gira del seu formidable disc *Canciones para robots románticos*, Olvido Gara i Nacho Canut aprofitaran també per repassar alguns dels seus èxits d'èpoques anteriors.

1/VIII, FESTIVAL JARDINS TERRAMAR, SITGES, 22 HORES

GLORIÓS SOUL SICILIÀ. No fa gaires temporades el Festival Mas i Mas ja va acostar a Barcelona la veu de Mario Biondi. En aquella ocasió l'interpret de Catània, la carregosa veu del qual és comparada amb raó amb les de Barry White o Isaac Hayes, va actuar a la sala Barts; ara –després d'una cancel·lació l'any passat per raons mèdiques– torna a la capital catalana però en el marc del Palau de la Música, on, acompanyat del seu habitual quintet, de-

mostrarà que a més de veu, posseeix seducció, ofici i brillantor musical.

2/VIII, PALAU DE LA MÚSICA, 21 HORES

ROCK AND ROLL AMB ACTITUD. José María Sanz és una figura referencial del rock and roll fet a l'escena espanyola des de fa dècades. Com Loquillo, el músic i cantant del Clot ha signat una discografia marcada per l'ambició, la curiositat i, quan toca, l'ortodòxia rockera. És el cas del seu actual *Salud y Rock and Roll*, que arriba al festival Sons del Món amb la seva dosi infal·lible de clàssics.

4/VIII, ESPAI LA CIUTADELLA, ROSES, 22.30 H

EL FENOMEN LUIS FONSI. El cantant i ara superstar porto-riquenya Luis Fonsi explicarà a l'impecable marc dels jardins de Cap Roig les claus del seu irresistible còctel musical, que aquest any ha arribat al seu zenit planetari amb l'èxit de *Despacito*.

5/VIII, JARDINS DE CAP ROIG, 22 HORES

Art

JOSEP PLAYÀ MASET

PALAU I FABRE A L'EMPORDÀ. El centenari del naixement de Josep Palau i Fabre (1917-2008) ha propiciat una exposició que recorda el seu pas per Grifeu. L'any 1962, tornant de París, on s'havia auto-exiliat, decideix instal·lar-se en una caseta al costat del mar, en aquesta platja de Llançà (Alt Empordà), llavors molt més verge i despoblada que ara. Acabava de fer 45 anys, però el seu esperit jove el duia a una idea quasi utòpica de viure en contacte amb la natura, prendre el sol, escriure i llegir. A Grifeu va fer una vida quasi d'eremita, va escriure part de la seva obra i es va convertir en el refugi que l'allunyava de les capelletes intel·lectuals de la ciutat de Barcelona on era un personatge incòmode. Ara una exposició, comissariada per Julià Guillamon, passa revista per primer cop a la seva relació amb Grifeu. S'editarà el còmic *Joia de viure!* amb textos de

Guillamon i il·lustracions de Benaiges. SALA CULTURAL DE L'AJUNTAMENT DE LLANÇÀ, DELS 5/VIII AL 11/X

LA VOLTA EN CARRO PER CATALUNYA. A l'estiu sovint és més fàcil desplaçar-se i l'exposició organitzada ara al Museu de la Vida Rural, ubicat al poble de l'Espluga de Francolí (Conca de Barberà), bé que s'ho val. Es podria dir que és l'última gran exposició de l'any dedicat a l'artista Ramon Casas i la mostra se centra en la volta en carro que van fer per Catalunya, entre el 1889 i el 1892, Santiago Rusiñol i Ramon Casas. La mostra, comissariada per Vinyet Panyella, recupera l'amistat i complicitat artística que es va establir entre aquests dos pintors en el context del seu viatge per terres catalanes que va donar peu a una sèrie de diverses cròniques publicades a *La Vanguardia* i editades després en un llibre.

MUSEU DE LA VIDA RURAL, L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ, FINS AL 14/IV/2018

SÍLVIA PÉREZ CRUZ

FESTIVAL CAP ROIG
31/VII, 22 HORES

L'exitosa gira que està fent Sílvia Pérez Cruz amb la seva encara recent última obra discogràfica, *Vestida de nit*, arriba a una de les seves parades sens dubte més entranyables. L'entregada cantant i artista de Palafrugell oferirà en l'entorn ben familiar del Festival de Cap Roig les virtuts d'un àlbum que ha marcat una fita en la seva carrera, perquè li ha permès mostrar des d'una òptica sonora diferent algunes petites joies del seu repertori. Acompanyada del quintet de corda amb què ha estat col·laborant els tres anys passats (Joan Antoni Pich, Miquel Àngel Cordero, Elena Rey, Carlos Montfort i Anna Aldomà), la cantant emergeix en la seva més intensa emotivitat.

ALEX GARCIA

Clàssica

MARICEL CHAVARRÍA

YENDE, ARTETA I LEZHNEVA... EN TRES DIES. Aquesta serà la setmana lírica a Peralada, amb una reguera de recitals que culminaran el següent dilluns amb l'estrena de la producció del festival de *Madama Butterfly*. La sud-africana Prete Yende, que amb 32 anys ja ha trepitjat les principals sales del món, oferirà amb la seva veu de soprano lírica de coloratura un programa belcantista amb Rossini, Bellini i Donizetti, i afegeix cançons de Debussy i Liszt. Dos dies després serà Ainhoa Arteta qui ofereixi a l'església del Carme un recital que vol ser un homenatge a Victòria dels Àngels en el desè aniversari de la seva fundació. La soprano basca cantarà Puccini i el compositor i director d'orquestra Pedro Pardo estrenarà peces que recullen el llegat poètic de Victòria dels Àngels. Tot això acompanyat de la flamant orquestra que porta el nom de la desapareguda artista. I l'endemà, Julia Lezhneva, la jove

soprano russa que va iniciar la seva carrera cantant barroc inspirada per Cecilia Bartoli, oferirà amb la seva delicada veu Vivaldi, Händel, Porpora, però també Schubert o Rossini.

2-4 I 5/VIII, ESGLÉSIA DEL CARME DE PERALADA, 20 HORES

DEL NORD VINDRAN... A TORROELLA. El guitarrista alemany Jens Franke i el noruec Jørgen Skogmo estrenaran –en època moderna– la integral de l'obra per a dues guitarres de Josep Ferrer i Esteve (1835-1916) que han descobert pel seu compte a la Royal Academy of Music de Londres.

2/VIII, ESPAI TER, TORROELLA DE MONTGRÍ, 22 HORES

VEUS CATALANES A SANTA FLORENTINA. El festival assentat a castell Jalpí (Arenys de Munt) arrenca amb la clàssica gala lírica en què participaran la soprano tarragonina Sara Blanch, el baix Stefano Palatchi i el bariton Toni Marsol, juntament amb la mezzosoprano lituana Olga Privalova.

4/VIII, SANTA FLORENTINA A CASTELL JALPÍ, 22.15 HORES

Teatre

JUSTO BARRANCO

EL FINAL D'EL PREU'. A diferència d'altres temporades, la primera setmana d'agost manté aquest any uns quants títols en cartellera. Entre ells, *El preu*, l'obra d'Arthur Miller que ja va aconseguir un gran èxit l'any passat. Protagonitzada per Pere Arquillué, Ramon Madaula, Rosa Renom i Lluís Marco, i dirigida per Sílvia Munt, tracta sobre les conseqüències de les decisions a partir de la història de dos germans que es retroben a les golfes de la casa familiar després de 16 anys. La casa ha de ser demolida i els dos homes s'enfronten a un exèrcit de fantasmes sobre com podrien haver estat les coses.

TEATRE GOYA, FINS AL 6/VIII

NINGÚ NO ÉS PERFECTE. Un altre espectacle que aguantava en cartellera pel seu èxit és el musical *Sugar*, una comèdia musical per a tots els públics basada en la pel·lícula *Ningú no és perfecte*. Aquest muntatge ens

transporta al Chicago dels anys trenta, quan dos músics de jazz són testimonis de la mort d'un mafiós i es veuen obligats a fugir de la ciutat disfressats de Daphne i Josephine en una banda musical formada íntegrament per dones en què coneixeran Sugar i es dirigiran a Miami.

TEATRE TIVOLLÍ, FINS AL 6/VIII

DETECTIU DESAPAREGUT. Una habitació d'un luxós hotel. Un home elegant d'uns cinquanta anys jeu al terra, moribund. És el degà dels detectius catalans. Hores després tres detectius que són a l'hotel per participar en un congrés van a la seva habitació a buscar-lo perquè no apareix. Però només troben taques de sang sota una catifa. Vells amics que no es veuen fa molts anys intentaran esbrinar què és el que ha passat amb el seu antic professor. És *Sota la catifa*, de Jordi Calafi i Alexis García, dirigida per Òscar Molina al teatre Gaudí.

TEATRE GAUDÍ, DE L'1/VIII AL 17/X

CITAS de la semana

Música

ESTEBAN LINÉS

DESINHIBIDO POP INTELEGENTE. Fangoria, el dúo más incontestable del pop español, aterriza en el flamante festival Jardins Terramar de Sitges con su infalible show músico-visual. En plena gira de su estupendo disco *Canciones para robots románticos*, Olvido Gara y Nacho Canut aprovecharán también para repasar algunos de sus *hits* de épocas anteriores.

1/VIII. FESTIVAL JARDINS TERRAMAR. SITGES. 22 HORAS

GLORIOSO SOUL SICILIANO. Hace unas escasas temporadas el Mas i Mas Festival ya acercó a Barcelona la voz de Mario Biondi. En aquella ocasión el intérprete de Catania, cuya gravosa voz es comparada con razón con las de Barry White o Isaac Hayes, actuó en la sala Barts; ahora –tras una cancelación el año pasado por razones médicas– regresa a la capital catalana pero en el marco del Palau de la Música, en donde, acompañado de su habitual quin-

teto, demostrará que además de voz, posee seducción, oficio y brillantez musical.

2/VIII. PALAU DE LA MÚSICA. 21 HORAS

ROCK AND ROLL CON ACITUD. José María Sanz es figura referencial del rock and roll cocinado en la escena española desde hace decenios. Como Loquillo, el músico y cantante del Clot ha firmado una discografía marcada por la ambición, la curiosidad y, cuando toca, la ortodoxia rockera. Es el caso de su actual *Salud y Rock and Roll*, que llega al festival Sons del Món con su dosis infalible de clásicos.

4/VIII. ESPAI LA CIUTADELLA. ROSES. 22.30 H

EL FENÓMENO LUIS FONSI. El cantante y ahora *superstar* portorriqueña Luis Fonsi explicará en el impecable marco de los jardines de Cap Roig las claves de su irresistible cóctel musical, que este año ha llegado a su cenit planetario con el éxito de *Despacito*.

5/VIII. JARDINES DE CAP ROIG. 22 HORAS

Arte

JOSEP PLAYÀ MASET

PALAU I FABRE EN EL EMPORDÀ. El centenario del nacimiento de Josep Palau i Fabre (1917-2008) ha propiciado una exposición que recuerda su paso por Grifeu. El año 1962, volviendo de París, donde se había autoexiliado, decide instalarse en una casita al lado del mar, en esta playa de Llançà (Alt Empordà), entonces mucho más virgen y despoblada que ahora. Acababa de cumplir 45 años pero su espíritu joven lo llevaba a una idea casi utópica de vivir en contacto con la naturaleza, tomar el sol, escribir y leer.

En Grifeu hizo una vida casi de eremita, escribió parte de su obra y se convirtió en el refugio que lo alejaba de las capillitas intelectuales de la ciudad de Barcelona, donde resultaba un personaje incómodo. Ahora una exposición, comisariada por Julià Guillamon, pasa revista por primera vez a su relación con Grifeu. Se editará el cómic *Joia de viure!* con textos de

Guillamon e ilustraciones de Benaiges. SALA CULTURAL DEL AYUNTAMIENTO DE LLANÇÀ. DEL 5/VIII AL 11/IX

LA VUELTA EN CARRO POR CATALUNYA. En verano a menudo es más fácil desplazarse y la exposición organizada ahora en el Museu de la Vida Rural ubicado en el pueblo de la Espluga de Francolí (Conca de Barberà), bien que se lo vale. Se podría decir que es la última gran exposición del año dedicada al artista Ramon Casas y la muestra se centra en la vuelta en carro que hicieron por Catalunya, entre 1889 y 1892, Santiago Rusiñol y Ramon Casas. La muestra, comisariada por Vinyet Panyella, recupera la amistad y complicidad artística que se estableció entre estos dos pintores en el contexto de su viaje por tierras catalanas que dio pie a una serie de varias crónicas publicadas a *La Vanguardia* y editadas después en un libro.

MUSEU DE LA VIDA RURAL. LA ESPLUGA DE FRANCOLÍ. HASTA EL 14/IX/2018

SÍLVIA PÉREZ CRUZ

FESTIVAL CAP ROIG
31/VII. 22 HORAS

La exitosa gira que está realizando Silvia Pérez Cruz con su todavía reciente última obra discográfica, *Vestida de nit*, llega a una de sus paradas sin duda más entrañables. La entregada cantante y artista de Palafrugell ofrecerá en el entorno bien familiar del Festival de Cap Roig las virtudes de un álbum que ha marcado un hito en su carrera, al permitirle mostrar desde una óptica sonora diferente algunas pequeñas joyas de su repertorio. Porque acompañada del quinteto de cuerda con el que ha estado colaborando los pasados tres años (Joan Antoni Pich, Miquel Àngel Cordero, Elena Rey, Carlos Montfort y Anna Aldomà) emerge la cantante en su más intensa emotividad.

ALEX GARCÍA / ARCHIVO

Clásica

MARICEL CHAVARRÍA

YENDE, ARTETA Y LEZHNEVA... EN TRES DÍAS. Esta será la semana lírica en Peralada, con un repertorio de recitales que culminarán al siguiente lunes con el estreno de su producción de *Madama Butterfly*. La sudafricana Prette Yende, que con 32 años ya ha pisado las principales salas del mundo, ofrecerá con su voz de soprano lírica de coloratura un programa belcantista, con Rossini, Bellini y Donizetti, al que añadirá canciones de Debussy y Liszt. Dos días después será Ainhoa Arteta quien ofrezca en la iglesia del Carme un recital que quiere ser un homenaje a Victoria de los Ángeles en el décimo aniversario de su Fundación. La soprano vasca cantará Puccini y el compositor y director de orquesta Pedro Pardo estrenará piezas que recogen el legado poético de Victoria de los Ángeles. Todo ello con la flamante orquesta que lleva el nombre de la desaparecida artista. Y al día siguiente, Julia Lezhneva, la joven

soprano rusa que inició su carrera cantando barroco inspirada por Cecilia Bartoli, brindará con su delicada voz desde Vivaldi y Händel a Porpora, pero también Schubert o Rossini.

2-4 Y 5/VIII IGLESIA DEL CARME DE PERALADA 20 H

DEL NORTE VENDRÁN...A TORROELLA. El guitarrista alemán Jens Franke y el noruego Jørgen Skogmo estrenarán –en época moderna– la integral de la obra para dos guitarras de Josep Ferrer i Esteve (1835-1916) que han descubierto en la Royal Academy of Music de Londres.

2/VIII ESPAI TER TORROELLA DE MONTGRÍ 22 H

VOCES CATALANAS EN SANTA FLORENTINA. El festival asentado en Castell Jallpi (Arenys de Munt) arranca con la clásica gala lírica en la que participarán la soprano tarragonense Sara Blanch, el bajo Stefano Palatchi y el baritono Toni Marsol, junto a la mezzo lituana Olga Privalova.

4/VIII SANTA FLORENTINA EN CASTELL JALLPI 22.15

Teatro

JUSTO BARRANCO

EL FINAL DE 'EL PREU'. A diferencia de otras temporadas, la primera semana de agosto mantiene este año unos cuantos títulos en cartelera. Entre ellos, *El preu*, la obra de Arthur Miller que ya consiguió un gran éxito el año pasado. Protagonizada por Pere Arquillué, Ramon Madaula, Rosa Renom y Lluís Marco, y dirigida por Silvia Munt, trata sobre las consecuencias de las decisiones a partir de la historia de dos hermanos que se reencuentran en el desván de la casa familiar tras 16 años. La casa debe ser demolida y los dos hombres se enfrentan a un ejército de fantasmas sobre cómo podrían haber sido las cosas.

TEATRO GOYA. HASTA EL 6/VIII

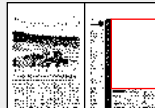
CON FALDAS Y A LO LOCO. Otro espectáculo que aguanta en cartelera por su éxito es *Sugar*, una comedia musical para todos los públicos basada en la película *Con faldas y a lo loco*. Un montaje que nos trans-

porta al Chicago de los años treinta cuando dos músicos de jazz son testigos de la muerte de un mafioso y se ven obligados a huir de la ciudad disfrazados de Daphne y Josephine en una banda musical formada íntegramente por mujeres en la que conocerán a Sugar y se dirigirán a Miami.

TEATRO TIVOLI. HASTA EL 6/VIII

DETECTIVE DESAPARECIDO. Una habitación de un lujoso hotel. Un hombre elegante de unos cincuenta y tantos años yace en el suelo, moribundo. Es el decano de los detectives catalanes. Horas después tres detectives que están en el hotel para participar en un congreso van a su habitación a buscarlo. Sólo hallan manchas de sangre bajo una alfombra. Viejos amigos que no se ven hace muchos años, intentarán averiguar qué es lo que ha pasado con su antiguo profesor. Es *Sota la catifa*, de Jordi Calafí y Alexis García, dirigida por Óscar Molina en el Teatre Gaudí.

TEATRO GAUDÍ. DEL 1/VIII AL 17/IX

ENVÍE SUS CONVOCATORIAS (INDICANDO EN EL ASUNTO LA FECHA DEL EVENTO)
Correo electrónico: lom.agenda@epi.es o al fax 952 12 62 55

HORA PRECIO TELÉFONO WEB

La agenda

TEATRO ALAMEDA

«QUÉ MALA SUERTE TENGO PA TÓ»

► Los cómicos Manolo Medina y Javier Vallespin se despiden hoy del Teatro Alameda. La trama trata sobre dos amigos que se mudan de piso y el amaneramiento de uno de ellos consigue que los vecinos piensen que son pareja de hecho. Se mudan a un apartamento nuevo a petición de Javier y con la única condición de que el nuevo hogar tenga una decoración varonil. **21.00h 16 €**

GASTRONOMÍA

FOOD-TRUCKS EN TORREMOLINOS

► La plaza La Nogalera de Torremolinos dice hoy adiós a la última edición del Foodtrucks Xperience, que contará con doce concineros. El festival ofrecerá gastronomía nacional e internacional además de diversas actuaciones musicales. **A partir de las 19.00 horas**

FIESTAS

FERIA EN ALMÁCHAR

► Almáchar celebra su feria con un amplio programa de actividades. Hoy tendrá lugar la Misa en honor a la patrona del pueblo, la Virgen del Amparo, y habrá paella popular. Además, actuarán el Coro Folklórico Luz de Luna de Almáchar, Tania Contreras y el cuadro flamenco Samaruco Flamenco. **A partir de las 12.00 horas**

CINE

MUSEO RUSSO «GUERRA Y PAZ»

► En el marco del ciclo «Esplendor y tragedia» sobre la dinastía Románov, se proyectará la película *Guerra y paz*, uno de los mejores y más espectaculares filmes de la historia del cine. Consiguió en 1968 el Oscar en la categoría de mejor película de habla no inglesa. **18.00 horas**

MÚSICA

DISNEY IN CONCERT EN STARLITE MARBELLA

► Disney in Concert: Magical Music from the Movies, el espectáculo sinfónico oficial más completo de Disney, llega hoy al Auditorio de Starlite. Una cuidada producción donde los espectadores disfrutarán de la música más emblemática de Disney interpretada por la Sinfónica de Málaga y prestigiosas voces solistas: Paco Arrojo, Julia Moller, Judith Tobella y Diego Rodríguez. Todos ellos guiados por la batuta del afamado director español Arturo Díez Bosovich. Más de 80 artistas en escena, mientras mayores y pequeños reviven sus momentos Disney favoritos con la proyección de sus mejores películas bajo las estrellas en Starlite. **22.30 h De 23 a 167 euros**

LA MAGIA DE BROADWAY

► Delicioso espectáculo con las más bellas melodías en español de los más famosos musicales de la historia. Una puesta en escena elegante y sobria, con música y voces en directo, y con los mejores intérpretes de la Comedia Musical, como Miguel Ángel Gamero y Silvia Villaú, entre otros. En el Teatro Auditorio Felipe VI de Estepona. **A las 20.00 y 22.30 horas**

sica y voces en directo, y con los mejores intérpretes de la Comedia Musical, como Miguel Ángel Gamero y Silvia Villaú, entre otros. En el Teatro Auditorio Felipe VI de Estepona. **A las 20.00 y 22.30 horas**

EXPOSICIÓN

«PALAU MIRA A PICASSO»

► La casa natal de Picasso acoge las fotografías que Palau tomó a Picasso y a los lugares relacionados con su biografía y su producción artística, acompañados de documentos y manuscritos inéditos del artista malagueño. Josep Palau i Fabre fue uno de los autores que mejor supo observar la vida y la obra de Picasso. La documentación se conserva en la Fundación Palau. **09.30 a 20.00 horas 3€**

ACTIVIDADES

«TORRE DEL MAR AIR SHOW»

► Hoy concluye la segunda edición del festival aéreo internacional air show Torre del mar. En esta ocasión y por primera vez en Málaga, los aficionados podrán disfrutar de la muestra militar turca. El grupo acrobático de Turquía, serán los grandes protagonistas con un espectáculo hasta ahora inédito. En la jornada del sábado destaca la Conferencia sobre «El Ejército del Aire del Siglo XXI sirviendo a nuestra sociedad» impartida por el General del Servicio Histórico del Ejército del Aire, Santos Senra. **12.00 h. Entrada libre**

«LA CURA» EN ALHAURÍN DE LA TORRE

► ¡Por fin ha llegado! Después de la experiencia HvZ: 2 días en el infierno, ya está aquí HvZ: la Vacuna, la partida larga de tres días de verano. Para quien no viviera la anterior partida larga, en ésta disponemos de una sala en la Casa de la Juventud de Alhaurín de la Torre en la cual se podrán alojar los jugadores que vengan de lejos o quieran hacer vida en piña durante los días que dure el evento. Para los nuevos. ¿Es la primera vez que oyes acerca de nosotros? Esto es Humanos vs Zombis: <https://hvzalhaurin.wixsite.com/hvzalhaurin>. ¿Te has animado y quieres probar? Lee las reglas básicas para llegar siendo un pro o serás carne de zombi: <https://hvzalhaurin.wixsite.com/hvzalhaurin/reglas-basicas>. Consultar la ubicación a través de la web. **A partir de las 14.30 horas**

ENVÍE SUS CONVOCATORIAS (INDICANDO EN EL ASUNTO LA FECHA DEL EVENTO)
 Correo electrónico: lom.agenda@epi.es o al fax 952 12 62 55

HORA PRECIO TELÉFONO WEB

La agenda

LA OPINIÓN

CASTILLO SOHAIL LOQUILLO+ REVÓLVER

► Loquillo y Revólver, protagonistas de la nueva edición de La Noche Rosa que se celebra este sábado. Este concierto tan especial se celebrará en la loma del Castillo Sohail y forma parte del Marenostrium Music Castle Park. Junto a una de las voces más reconocibles del rock nacional estará también el grupo Nu Niles.

🕒 20.00 horas 🎫 30€

FESTIVAL

FESTIVAL POP DE TORRE DEL MAR

► Contará con las actuaciones de Modestia Aparte, Amistades Peligrosas, Cómplices o Troglodita. El evento solidario se completará con las actuaciones de los Electroduendes, Fulanoides, y el DJ Juan Ramón Padilla. En Torre del Mar.

🕒 20.00 horas 🎫 10€

WONDER GAY TORREMOLINOS

LA OPINIÓN

ROSA LÓPEZ

► La cantante inicia la gira de su álbum el sábado 29 de julio en la plaza de toros de Torremolinos. La actuación está programada dentro de las actividades del festival Wonder Gay. La propuesta parte del ayuntamiento como forma de fomentar el turismo LGTB.

🕒 21.30h

JAZZ

GIBRALFARO XIMO TÉBAR

► Ximo Tébar es el encargado de clausurar las noches mágicas en el castillo. El valenciano dio origen al llamado Son Mediterráneo y ofrecerá interpretaciones propias, pero también incluye en su repertorio éxitos de grandes figuras del jazz. 🕒 22.00h 🎫 10€

CONCIERTOS

ANTONIO JOSÉ

► El artista Antonio José se subirá por primera vez al escenario Lounge de Starlite para presentar su segundo disco *Senti2* con el que ya ha cosechado numerosos éxitos y agotado las entradas de sus conciertos. El artista cordobés no ha parado de conquistar al público desde que ganara La Voz en 2015. Antonio José interpretará además sus éxitos como *El Arte de Vivir* o *Contigo*, con los que ha hecho vibrar a sus miles de seguidores.

🕒 22.30 h 🎫 26,81€

INDIA MARTÍNEZ

► Benalmádena recibe a la artista India Martínez en concierto. La cantante de éxito internacional presentará en el Auditorio su nuevo disco, *Te cuento un secreto*. Es un trabajo cargado de temas muy personales que la cantante cordobesa sabe plasmar como nadie encima de un escenario.

🕒 22.00 horas
 🎫 27,50€

EXPOSICIÓN

«PALAU MIRA A PICASSO»

► La casa natal de Picasso acoge las fotografías que Palau tomó a Picasso y a los lugares relacionados con su biografía y su producción artística, acompañados de documentos y manuscritos inéditos del artista malagueño. Josep Palau i Fabre fue uno de los autores que mejor supo observar la vida y la obra de Picasso. La documentación se conserva en la Fundación Palau.

🕒 09.30 a 20.00 horas
 🎫 3€

«PETER FISCHLI Y DAVID WEISS»

► El Centro de Arte Contemporáneo de Málaga presenta el vídeo de los artistas suizos Peter Fischli y David Weiss titulado *The way things go / der lauf der dinge*, 1987. El espacio 5 del centro acogerá este vídeo formado por una sola secuencia de 29 minutos de duración que documenta una cadena causal ensamblando objetos cotidianos en la que subyace la influencia del dadaísmo.

🕒 10 a 14.00 y de 17 a 21.00h. 🎫 Entrada libre

«TORRE DEL MAR AIR SHOW»

► Hasta el domingo la segunda edición del festival aéreo internacional air show Torre del mar. En esta ocasión y por primera vez en Málaga, los aficionados podrán disfrutar de la muestra militar turca. El grupo acrobático de Turquía, serán los grandes protagonistas con un espectáculo hasta ahora inédito. En la jornada del sábado destaca la Conferencia sobre «el Ejército del Aire del Siglo XXI sirviendo a nuestra sociedad» impartida por el General del Servicio Histórico del Ejército del Aire, Santos Senra.

🕒 12.00 h. 🎫 Entrada libre

TEATRO

«QUÉ MALA SUERTE TENGO PA TÓ»

► El teatro la Alameda acoge la actuación de los cómicos Manolo Medina y Javier Vallespín. La trama trata sobre dos amigos que se mudan de piso y el amañamiento de uno de ellos consigue que los vecinos piensen que son pareja de hecho. Se mudan a un apartamento nuevo a petición de Javier y con única condición de que el nuevo hogar tenga una decoración varonil, pero siguen surgiendo más conflictos que hace difícil la convivencia.

🕒 21.00 h. 🎫 19€

Actors professionals homenatjaran Palau i Fabre a la Nit de Poetes de Girona

► La vetllada lírica retrà tribut per primera vegada a una veu hebrea: Lehuda Amikhai

DANIEL BONAVENTURA GIRONA

■ La 24a Nit de Poetes de Girona tindrà per primera vegada actors professionals en un espectacle de tribut a Josep Palau i Fabre i iniciarà una gira comarcal per celebrar que l'any vinent arribarà a les noces d'argent.

La vetllada lírica se celebrarà el divendres 15 de setembre al Pati de les Magnòlies de l'edifici de la Generalitat a Girona, on es preveu una afluència d'unes 400 persones, i tindrà l'estructura habitual amb una primera part dedicada als Poetes d'Avui i una segona dedicada als Poetes de Sempre.

Els Poetes d'Avui seran: Carles Camps Mundó (Cervelló), Henar Galán (Figueres), Àngela Ribas (Sant Feliu de Guíxols) i Josep M. Fulquet (Barcelona) que segons va dir ahir a la presentació Lluís

Lucero, coordinador d'aquesta primera part, «llegiran necessàriament un poema seu inèdit».

La primera part comptarà també amb la participació dels guanyadors dels Jocs Florals Escolars de Girona, amb Maria Prat (Institut Jaume Vicens Vives), Júlia Blancafort i Núria Sebastià (Escola Les Alzines).

El Poeta de Sempre serà per primera vegada una veu hebrea, Lehuda Amikhai (Würzburg, 1924 - Jerusalem, 2000), l'obra del qual es podrà escoltar en la seva llengua d'origen, l'hebreu, i en català.

Any Palau i Fabre

La segona part de la Nit de Poetes s'inclou a la programació de l'Any Palau i Fabre, que commemora el centenari del naixement del poeta, dramaturg, crític d'art, escrip-

Roser Balló, Lluís Lucero, Dolors Reig i Martí Peraferrer presenten la vetllada. DANIEL BONAVENTURA

tor i gran expert en l'obra de Picaso, que té la seu de la fundació que duu el seu nom a Caldes d'Estrach.

L'actor i director Martí Peraferrer és el responsable d'un espectacle que inclourà dansa contemporània i que serà bàsicament un recital a càrrec dels actors professionals Jaume Muntané, Elisabet Carnicé i Glòria Vila, aquesta com a violinista.

Els actors llegiran poemes de

Palau i Fabre que en alguns casos han estat extrets de la seva obra dramàtica, en una tria a càrrec de Lluís Lucero i Martí Peraferrer.

Peraferrer va explicar que serà un «espectacle visual, de llum, gest i estètica, per suggerir la sensualitat i fins i tot el sexe que hi ha en l'obra de Fabre».

A les portes del 25è aniversari, la Nit de Poetes iniciarà a partir de l'octubre i fins el setembre de 2018 una gira per les biblioteques de les

comarques gironines que no necessàriament ha de posar en escena cap espectacle concret, ja que es cridarà a participar els poetes locals.

Així ho va explicar Dolors Reig, presidenta de l'associació Amics de la Unesco de Girona, al costat de Roser Balló, presidenta de l'associació Coordinadora Nit de Poetes, organitzadors d'una vetllada que demostra l'interès que desperta la poesia.

La Nit de Poetes recordarà Josep Palau i Fabre

■ Jaume Montané i Isabel Carnicé protagonitzaran l'espectacle escenificat d'una vetllada literària que es farà el 15 de setembre al pati de les Magnòlies

J. Camps Linnell

GIRONA

Nit de Poetes està a punt de complir un quart de segle de celebració. Mirant, doncs, cap a aquesta efemèride s'encara la 24a edició de la vetllada literària que, aquest any, tindrà lloc el divendres 15 de setembre, a les 9 del vespre, al pati de les Magnòlies de l'edifici de la Generalitat a Girona (antic hospital de Santa Caterina).

L'esquema de l'acte continuarà inalterable i es mantindran les dues parts: poetes d'avui i de sempre, en la primera, i un homenatge a un poeta català, en la segona. En aquesta última, es recordarà la figura de l'escriptor Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008). L'espectacle, que tornarà a ser dirigit per l'actor i director teatral Martí Peraferrer, consistirà en una tria de poemes a càrrec de Lluís Lucero que interpretaran a l'escenari l'actor Jaume Montané (que encarnarà l'homenatjat) i la periodista Isabel Carnicé (en el paper de "la dona").

Josep Palau i Fabre, contemplant Llançà i la platja de Grifet, un dels escenaris fonamentals de la seva obra ■ FUNDACIÓ PALAU

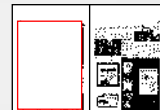
Pel que fa la primera part, hi participaran poetes d'avui com Carles Camps, Henar Galán, Àngela Ribas i Josep M. Fulquet; així com els guanyadors dels Jocs Florals Escolars de l'Ajuntament de Girona 2017, categoria secundària: Maria Prat, Júlia Blancafort i Núria Sebastià. El poeta de sempre serà Lehuda Amikhai, el qual es podrà sentir en la seva llengua d'origen, l'hebreu, i en català.

Com a acte de preàmbul, l'associació Amics de la Unesco de Girona, organitzadors de la Nit de Poetes, han programat per al 22 d'agost (18.30 h) una caminada literària pel camí de ronda de Llançà fins al Castellar de la platja de Grifet, que tindrà com a guies el poeta Lluís Lucero i el mediambientalista Marcel Gutinell.

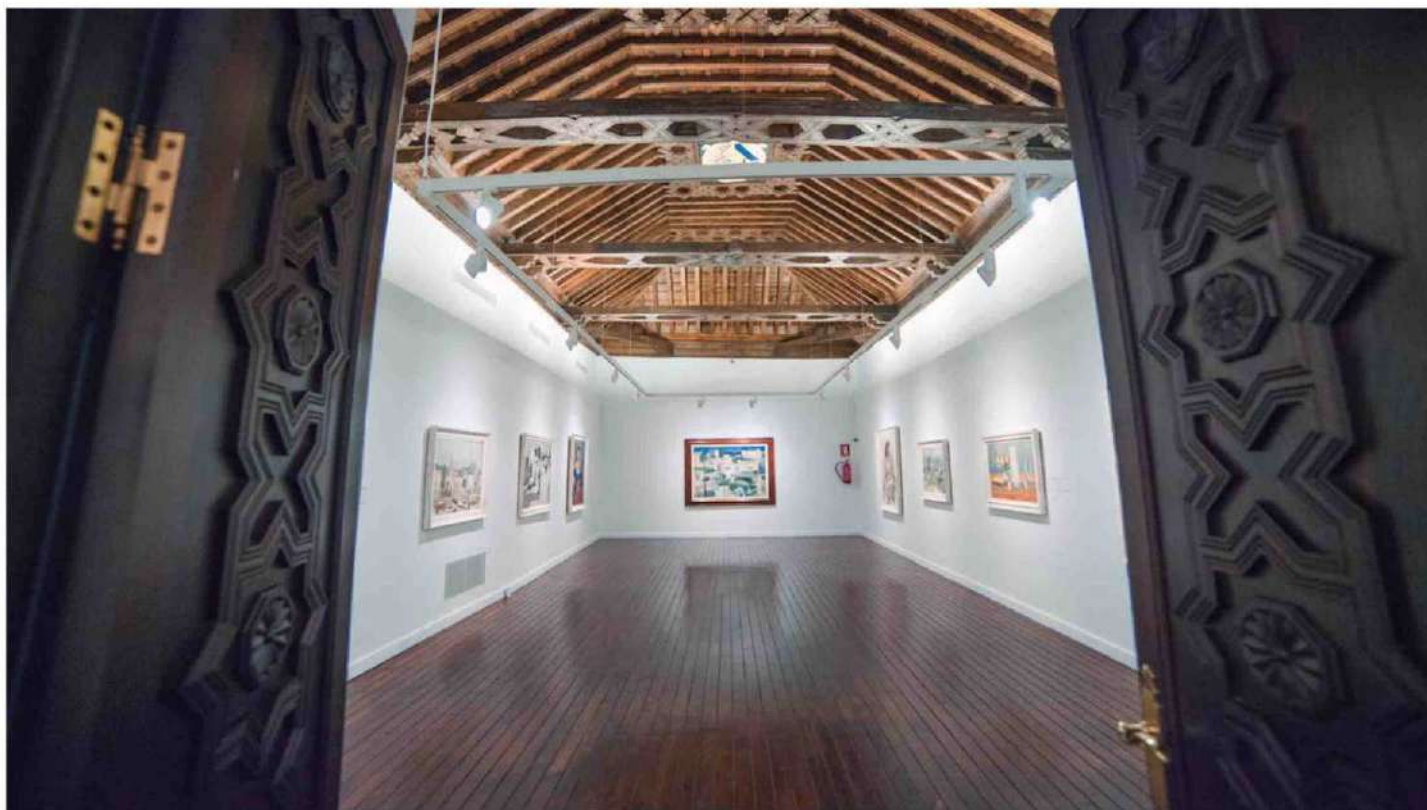
Versus 25

Després de Nit de Poetes

2017, es posarà en marxa l'acció Versus 25, un seguit d'actuacions que tindran lloc a les biblioteques de les comarques gironines a través de les quals es revisitaran alguns dels autors que han participat en les 25 vetllades literàries. La iniciativa també servirà per difondre millor poemes locals. Tot plegat, amb la mirada posada en la commemoració del 25è aniversari de Nit de Poetes el setembre del 2018. ■

OFERTA CULTURAL

MUSEOS DE MÁLAGA: ABIERTOS EN VERANO

MUCHOS ARTISTAS MALAGUEÑOS HAN DEJADO SU HUELLA EN EL MUNDO.

GEMA CARRASCO | B=.content

Desde Antonio Banderas pasando por Pepa Flores (más conocida como Marisol), el futbolista Juanito, la ensayista María Zambrano, el humorista Chiquito de la calzada, el diseñador David Delfín o el pintor Pablo Picasso quien una vez dijo: "Yo no busco; yo encuentro", Málaga es un hervidero de creadores. Pues bien, juntos hemos encontrado y disfrutado del arte y la cultura porque ¿se imaginan un mundo sin cine? ¿sin música? ¿sin museos? Incapaces de concebir un universo sin arte, la mejor opción para el retiro estival es el cultivo del propio yo y del proceloso mundo de las virtudes pictóricas, artesanales, rurales y urbanas. Es por ello que la Fundación Unicaja

se ha convertido en uno de los referentes que apoyan la cultura en nuestra ciudad con un repertorio de oferta cultural que bien merece un recorrido.

El 2017 ha sido el año en el que hemos rendido un homenaje muy especial a Pablo Picasso por el 80 aniversario del Guernica. La obra pintada en 1937 y cargada de símbolos, ha suscitado mucha polémica desde su creación. En un principio estuvo en el MoMa de Nueva York, Picasso la cedió en calidad de préstamo hasta que falleciera Francisco Franco, así lo dejó por escrito en su testamento. Una vez fallecido, España inició los trámites para traer de vuelta el cuadro que llegó en 1981 y fue expuesta en el Casón del Buen Retiro y desde hace 25 años reposa en el Museo Reina Sofía.

Pero la obra de Pablo Picasso

es mucho más extensa y se encuentra en diversos puntos, por eso, en el mundo de la cultura estamos de enhorabuena. El alcalde de Málaga, Francisco de la Torre, como presidente de la Agencia Pública para la gestión de la Casa Natal de Pablo Ruiz Picasso y otros equipamientos museísticos y culturales; y el presidente de la Fundación Unicaja, Braulio Medel, han renovado el acuerdo de colaboración para la realización de actividades de interés general en el Centre Pompidou Málaga.

Además, con este convenio la Fundación Unicaja colabora en el desarrollo de las actividades y exposiciones de la Fundación Picasso Museo Casa Natal. Ahora mismo, se pueden visitar dos exposiciones del pintor malagueño: 'Palau mira a Picasso' y 'Picasso: momentos decisivos'. La primera,

consiste en una exposición fotográfica que Josep Palau i Fabre tomó al pintor y a los lugares relacionados con su biografía. Una forma muy visual de conocerle un poco mejor; la segunda, está formada por 18 obras del artista que se dividen en tres fases cruciales de su obra. En pocas ocasiones se puede disfrutar de las tres partes juntas, es un buen momento para acercarse y conocer más a fondo al pintor.

En ese acuerdo, se ha renovado la colaboración para realizar actividades en El Centro Pompidou de Málaga. Es la primera sede del museo fuera de Francia y tiene un centenar de obras artísticas en su colección semipermanentes de los siglos XX y XXI. Además, a lo largo del año, realiza dos o tres exposiciones temporales de distintas disciplinas. También se puede disfrutar desde ya de talleres para toda la familia de interacción educativa.

Braulio Medel y Francisco de la Torre

Podemos seguir encontrando más oferta cultural en Málaga de la mano de la Fundación Unicaja con los dos museos que tiene en propiedad, el Museo Unicaja de Artes y Costumbres Populares (MUACP) y Museo Unicaja Joaquín Peinado.

El MUACP cuenta con 18 salas que tratan de representar, a través de diferentes áreas de conoci-

miento, la vida rural y urbana de Málaga y su provincia. El centro apuesta por la difusión cultural y de expresiones artísticas de calidad y por acercar el arte al público.

El Museo Unicaja Joaquín Peinado rememora la vida y obra del pintor nacido en Ronda, ciudad malagueña en la que se ubica el museo. Se sitúa en el antiguo Pa-

lacio de Moctezuma dotando de coherencia al conjunto de la obra del autor, compuesta tanto de dibujos propios de las investigaciones como de obras preparatorias de lienzos conocidos.

Si eres amante de la serie Mad Men, La Fundación Unicaja cuenta en el centro Exposiciones de Siglo con 'La nostalgia en colores. 100 años de carteles publicitarios malagueños (1870-1960)' que hace un recorrido por la expresión artística de los carteles. ¿Se imaginan al Don Draper malagueño? Es el momento de liberar su imaginación para recorrer el mundo de la publicidad, la economía y el estilo de vida de Málaga durante casi un siglo. Pueden dejarse llevar como Peggy Olson y acercarse a la exposición hasta el 15 de septiembre.

Pero si eres más de clásicos como Pablo Picasso, puedes seguir incorporando planes culturales a tu día a día como el mítico

Museo Unicaja de Artes y Costumbres Populares

musical *Dirty Dancing* que se encuentra en el Teatro Cervantes desde el pasado 12 de julio o puedes pasarte por los ciclos de Cine Abierto que recorren los arenales de la capital.

La música también ofrece espacios culturales para disfrutar de esta disciplina artística en familia o con amigos.

En los meses de julio y agosto

tienes una amplia selección de música en directo con diferentes artistas como Vanesa Martín (22/7), Diana Navarro (28/7), Antonio José (29/7) o el festival Starlite de Marbella que ofrece conciertos durante julio y agosto.

Este verano en Málaga puedes encontrar planes para todos los gustos.

Talleres de Arteterapia en el Museo Unicaja de Artes y Costumbres Populares

GUÍA CULTURAL DE
LA SEMANA

peques

STARLITE MARBELLA EMOJI ESTRENO MUNDIAL

¿DÓNDE? STARLITE
¿QUÉ? ESTRENO PELÍCULA
¿CUÁNDO? 28 DE JULIO, 22.30 HORAS

Emoji elige Starlite para su premiere mundial. La Película llevará a los espectadores a través de una "app aventura", desvelando los secretos que se esconden en su Smartphone. En ella, el protagonista Gene, un entusiasta emoji de la ciudad de Textopolis, se embarca en una hazaña por todas las apps de teléfono con el objetivo de encontrar su expresión facial para ser normal. El estreno contará con la presencia de los dobladores (Carlos Latre, Macarena García y Mario Vaquerizo).

BUSCANDO ESTRELLAS OBSERVACIÓN ASTRONÓMICA

¿DÓNDE? ASTROLAB DE YUNQUERA
¿QUÉ? OBSERVACIÓN ASTRONÓMICA
¿CUÁNDO? 29 DE JULIO A LAS 22.30, 12 EUROS.

Participa de esta experiencia en plena naturaleza a través de uno de los mayores telescopios automáticos portátiles de divulgación de Andalucía. Contempla con todo detalle galaxias, cúmulos, nebulosas y otros objetos celestes y déjate llevar por las historias y curiosidades celestiales.

CAMPAMENTO MUSICAL PEQUEÑOS MELÓMANOS

¿DÓNDE? CENTRO SOCIAL RAFAEL GONZÁLEZ LUNA
¿QUÉ? TALLER MUSICAL
¿CUÁNDO? MES DE JULIO, 100 EUROS POR SEMANA.

Educación Musical, en colaboración con la Asociación de Vecinos de Carranque de Málaga, organiza para el mes de julio un campamento urbano musical. Está dirigido para niños de entre 5 y 12 años que experimentarán un acercamiento al mundo musical e instrumental, tengan experiencia previa o no. El taller lo imparten profesores especialistas en educación musical infantil.

LA ESCAPADA

VILLANUEVA DE LA CONCEPCIÓN FESTIVAL DE VERDIALES

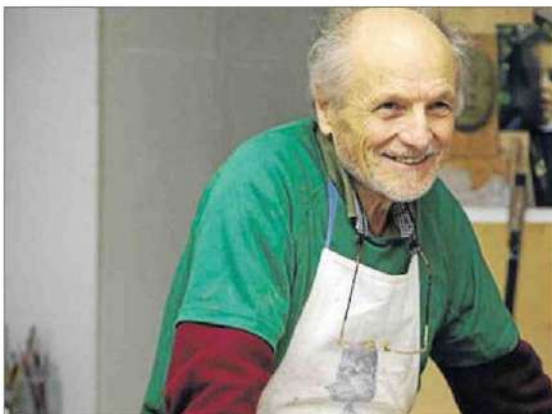
El municipio de Villanueva de la Concepción acogerá este sábado la edición número 37 de su Festival de Verdiales, el evento, considerado como el más antiguo de la provincia, reunirá a 13 pandas de todas las comarcas para cultivar los tres estilos tradicionales: Montes, Almogía y Comares. El festival comenzará a las 19.00 horas en la plaza García Caparrós. Los seguidores de los verdiales se darán cita en torno a una celebración que ahonda en el folclore malagueño. Las pandas de verdiales recorrerán las calles del municipio desde la tarde para después comenzar las actuaciones de las mejores peñas de la provincia. El evento ya no es un concurso, como en pasadas ediciones, sino un festival en el que se rinde homenaje a las principales figuras relacionadas con esta manifestación de la cultura y la tradición malagueña. Una vez finalizado el concurso, la fiesta continuará hasta altas horas de la madrugada con grupos que recorrerán el pueblo cantando y bailando, pudiéndose, además, degustar toda clase de productos típicos de la localidad. Este festival fue nombrado en 2001 Fiesta de Interés Turístico de Andalucía y más tarde Fiesta de Singularidad Provincial de la Diputación.

El Festival de Verdiales de Villanueva de la Concepción es una de las citas más concurridas de la provincia. De hecho, es incluso más antiguo que el propio pueblo, ya que mientras que Villanueva de la Concepción se convirtió en el municipio 101 hace ocho años, el certamen alcanza ya su edición número 37. El verdial es una manifestación propia de la cultura popular malagueña, de una cultura campesina que viene de siglos y de la que es difícil establecer el origen debido a la falta de documentación escrita y de refe-

rencias históricas. Algunos autores, entre ellos José María Bonald, señalan permanencias de formas arcaicas y moriscas en el Verdial, mientras que Julio Caro Baroja mantiene que la Fiesta o las Fiestas de Verdiales son una manifestación colectiva del pueblo que se remontan a un origen ancestral y prerromano.

EXPOSICIONES

ANTONIO LÓPEZ ENCUENTRO EN EL MUSEO THYssen

El pintor y escultor Antonio López, presente en la actual exposición temporal *La apariencia de lo real*, compartirá con el público sus reflexiones sobre la pintura, el arte realista y su obra.

En su intervención, abordará algunas de las preocupaciones que se evidencian en su pintura como el concepto de tiempo, de lo inacabado, el paisaje urbano o el peso de la tradición, además de otros aspectos en los que el pintor se encuentra investigando en la actualidad.

A lo largo de la historia, y con distintos objetivos, multitud de artistas se han enfrentado a un mismo reto: capturar en sus obras algo tan cambiante y efímero como es la apariencia de la realidad, el aspecto externo de las cosas. Los realistas han convertido el trabajo con la luz, el color y la perspectiva en un desafío visual, capaz de confundir al espectador en su percepción de lo real y lo representado, y para algunos creadores ha significado además una búsqueda vital. Es el caso de Antonio López, cuyas obras reflejan su deseo de atrapar entornos cotidianos e íntimos, que se observan y reproducen simplemente porque están ahí, porque forman parte de la experiencia diaria y en ella alcanzan su sentido.

El máximo exponente del realismo español es muy meticuloso, sus cuadros se desarrollan a lo largo de varios años, décadas en ocasiones, con una plasmación lenta, meditativa, destilando con cada pincelada la esencia del objeto o paisaje, hasta que el artista consigue plasmar la esencia del mismo en el lienzo. La cita con el artista es a las 18.20 horas en el Auditorio del museo.

CASA NATAL PALAU MIRA A PICASSO

La casa natal de Picasso acoge las fotografías que Palau tomó a Picasso y a los lugares relacionados con su biografía y su producción artística, acompañados de documentos y manuscritos inéditos del artista malagueño. Josep Palau i Fabre fue uno de los autores que mejor supo observar la vida y la obra de Picasso. La documentación se conserva en la Fundación Palau.

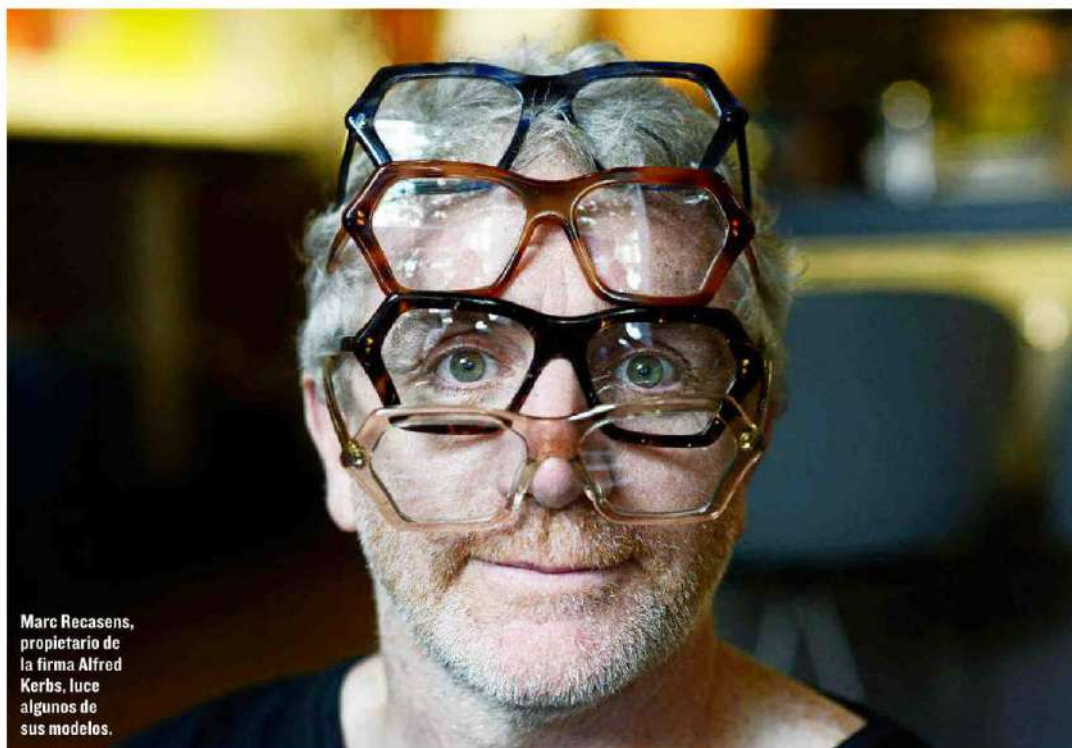
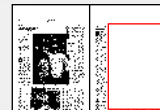
CAC PETER FISCHLI Y DAVID WEISS

El Centro de Arte Contemporáneo de Málaga presenta el vídeo de los artistas suizos Peter Fischli y David Weiss titulado *The way things go / Der lauf der dinge*, 1987. El Espacio 5 del centro acogerá este vídeo formado por una sola secuencia de 29 minutos de duración que documenta una cadena causal ensamblando objetos cotidianos en la que subyace la influencia del dadaísmo.

ARCHIVO MUNICIPAL ARTE EN FEMENINO

Las salas Mingorance del Archivo Municipal acogen la exposición *Arte en femenino*, de colectivo Nosotras, que agrupa a cuatro pintoras y una escultora. Decidieron compartir experiencia y mostrar sus obras a la ciudadanía agrupándose en este colectivo. En esta ocasión, la muestra recoge el trabajo de las cuatro pintoras: Petra García Ordoñez, Teresa García Ordoñez, Emilia Atienza Hidalgo y Francisca Atienza Hidalgo. El título de la exposición responde al interés de este grupo de artistas de hacer un homenaje a la mujer y llamar la atención sobre la falta de reconocimiento de la labor femenina en el arte.

Marc Recasens, propietario de la firma Alfred Kerbs, luce algunos de sus modelos.

SANTI COGOLLUDO

TEXTURAS

¿QUIÉN ES ALFRED KERBS?

GEMMA CUADRADO

Alfred Kerbs es una marca de gafas ideada en Barcelona y producida artesanalmente en Italia. No es el nombre de su fundador sino un poco el de todos a la vez. Y es que sus gafas dotan a cualquiera de carácter y singularidad. Pero no existe un único Alfred Kerbs sino varios. Porque si una cosa tienen en común todos sus diseños es su ecléctica diversidad. «La gente lo busca, siempre me preguntan por él, pero en realidad Alfred somos todos», admite Marc Requesens (44 años), el verdadero fundador de la marca. Por eso para su última campaña han decidido que las imágenes parezcan fotos de carné. «Le da un toque vintage y a la vez muestra los diferentes personajes que podrían llevar nuestras gafas», confiesa.

En 2013 empezaron diseñando únicamente gafas de sol pero ya hace algunas temporadas que han incorporado el graduado para dar continuidad a la marca durante todo el año. «Las gafas de sol te permiten más excentricidades, pero el reto es conseguir la misma diferenciación con las monturas de las gafas de vista». Por eso todas sus piezas dan una vuelta a lo preestablecido. A las gafas de perra le bajan la barra metálica por encima del cristal, consiguiendo agotar las existencias de

un modelo ochentero y 100% macarra o proponen monturas finas de frente pero que a la vez son muy gruesas en los laterales. «Nuestros clientes buscan calidad y diferenciación, por eso decidí producir en Italia. Son personas sensibles a las que les gusta la moda y que, además, entienden el esfuerzo que hay detrás de unas gafas hechas artesanalmente y con sueldos europeos», asegura. Y continúa: «No tienen ninguna edad ni género en concreto pero les gustan las vanguardias».

De momento son una marca pequeña pero que se está posicionando como toca: sin prisas y cuidando todos los detalles. «Diseñamos las gafas, las fundas y las cajas durante un año. Todo tenía que ser perfecto y siguiendo una misma línea». Tampoco se toman a la ligera la comunicación de su marca. Han colaborado con fotógrafos de la talla de Lea Colombro o Fanny Latur-Lambert y ya han conseguido hacerse un hueco en la Semana de la Moda de Nueva York. Donde más venden es en España, Japón, Francia, Italia y Portugal. Y aunque acaban de anunciar que cierran, hasta ahora también se los podía encontrar en Colette, la concept store con más reputación del mundo.

Como es lógico durante estos casi cuatro años Alfred Kerbs también se ha hecho mayor. «Hemos aprendido que todo tiene sus procesos, antes íbamos demasiado rápido. Bueno, y a que los fabricantes nos manden prototipos, porque antes recortábamos las formas de las gafas en papel para probar si nos sentaban bien», bromea Marc Requesens, que lidera un

equipo de seis personas, entre ellas el diseñador Jesús Martínez y la directora creativa Carole Tuatti. «Yo doy las directrices. Me gusta estar al día de las tendencias, incluso creo que a veces me adelanto y tengo la visión un poco antes que los demás. Mi equipo se encarga de proponer los diseños y de que tengamos una paleta de colores envidiable», explica Marc, confiando siempre en que a sus clientes nunca les falte actitud.

«Las gafas de sol te permiten más excentricidades, el reto es conseguir la misma diferenciación con las monturas de gafas de vista»

CENT ANYS DE JOIA DE VIURE.

Del 5 al 11 de septiembre en Llança, Girona.

Mediterráneo, costa, naturaleza y sol. Josep Palau i Fabre (1917-2008) era feliz en Llança. Llegó al pueblo persiguiendo una idea un tanto utópica: vivir en contacto con la naturaleza, pescar, tomar el sol, leer y escribir. Y se instaló en la playa de Grifeu. Aunque tenía 45 años seguía con el mismo espíritu del chico que en unas vacaciones en Ibiza soñaba con quedarse a vivir en la isla, en un molino, como un filósofo presocrático o un 'hippy'. ¿Quién fue Palau? Poeta y crítico

literario, autor del ya clásico 'Poemes de l'alquimista' (1952). También escribió teatro, ensayo y narrativa, además de ser un especialista en Picasso. Ahora, una exposición repasa la relación de Palau i Fabre con Llança, en el marco del centenario de la celebración de su nacimiento.

Lilla inaudita

ILLANVERS 2017

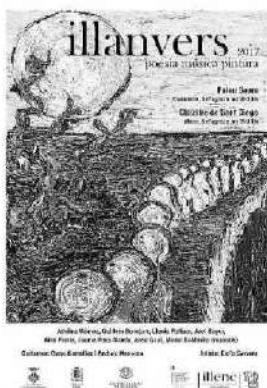
Pere Gomila
Poeta

Enguany presentam Illanvers a dos llocs emblemàtics que els menorquins hem recuperat fa poc, després de no poques lluites, vicissitud i incerteses: dos espais amb vocació de cultura que haurien d'estar sempre al servei del poble de Menorca i enfora d'interessos partidistes que en puguin desvirtuar les seves funcions: el Palau Saura-Miret a Ciutadella i el Convent de Sant Diego a Alaior. Ens hi trobarem els dies 4 i 5 d'agost respectivament a les 21.30h amb les novetats que incorporarem en la passada edició gràcies a la voluntat del conseller de Cultura, Miquel Àngel Maria, de continuar i donar un nou impuls a aquesta festa de la paraula que arriba ja a la dotzena edició i que al llarg d'aquests anys ha ofert un espai d'intercanvi i promoció del magnífic moment que viu la poesia a Menorca i ha contribuït al creixent interès que desperta la seva veu, sobretot quan és el propi

autor qui ens comunica, des de la seva particular experiència del caràcter oral de la poesia, els versos que ens arribaran carregats amb l'emoció i la intensitat que el poeta ha volgut transmetre.

Els poetes menorquins convidats en aquesta ocasió són Adellina Gómez, Guillem Benjam, Llúcia Palliser i Joel Bagur. De fora de Menorca ens acompanyaran Aina Ferrer Torrens (Inca), Jaume Pons Alorda (Caimari) i Anna Gual (Vilafranca del Penedès). Set poetes que ens faran sentir la paraula viva de la poesia, acompanyats amb la guitarra dels músics Curro González i Andreu Menorca i amb la creació plàstica en viu de l'artista Enric Servera -autor també del cartell i la coberta del llibre-, una complicitat sempre enriquidora que des dels inicis del recital ha caracteritzat Illanvers. Per acabar, retrem homenatge

La dotzena edició d'Illanvers se celebrarà enguany els dies 4 i 5 d'agost a les 21.30 h en el pati de Can Saura (Ciutadella) i en el claustre de Sant Diego (Alaior) respectivament. Com sempre, el recital tindrà la confluència de poesia, música i pintura.

emocionar, colpir, interessar, però que no ens permetrà copsar-ne tota la intensitat, tota la riquesa de matisos i significacions que només pot donar-nos en una relectura atenta. Susanna Rafart en el magnífic i recentment publicat dietari «Dies d'agost» (Curbet Edicions) parla de

al poeta Josep Palau i Fabre en la veu de l'actor Manel Soldevila que ens recitarà alguns dels poemes més emblemàtics de l'autor. D'aquesta manera Illanvers se suma a l'extens programa d'activitats de l'any Palau i Fabre que començà el passat 21 d'abril i s'estendrà fins el mateix dia de l'any que ve.

Des del primer recital, Illanvers ha tingut sempre un gran interès a facilitar els textos dels poemes recitats al públic assistent. Hem considerat que açò era molt important perquè el recital d'un poema permet arribar només a una primera aproximació, a un primer contacte que ens podrà

la poesia com de «la veu endins sense relat» i perquè es tracta d'una veu endins és important que, un cop escoltada, transmesa físicament pel poeta, puguem arribar a gaudir-ne plenament en una posterior lectura.

➡ **LA IMPORTÀNCIA DEL POEMA** impès es feia més evident amb la publicació, a partir de l'any passat, d'un llibre de la col·lecció de poesia Xibau que recollia tots els poemes recitats a Illanvers. Es tracta, per tant, d'una edició que ja no pot ser gratuïta -es pot trobar normalment a les llibreries de Menorca-, però que durant el recital es ven a un preu molt econòmic i assequible per a tothom. No cal dir que els assistents a Illanvers que comprin el llibre tindran no només l'ocasió de fer la lectura atenta que es mereixen els poemes, sinó que contribuïran també al manteniment de l'edició i del propi recital. Aquest Quadern de Poesia Xibau ha estat editat per l'IME i la Fundació Rubió Tuduri-Andrómaco. El recital és organitzat pel Departament de Cultura i compta amb la col·laboració d'Illenc mitjançant el programa TalentIB.

Enguany el fil conductor del recital és «Els exilis», una realitat sagnant en la història de la humanitat i que per desgràcia encara perdura en els nostres dies. No us el perdeu.

ENTREVISTA A MÒNICA TERRIBAS PERIODISTA

*‘Si no et pressionen
és que no existeixes’*

Els diputats de CSQP al començament de la legislatura. ACN

RELACIONS ENVERINADES

CATALUNYA SÍ QUE ES POT ENTRA EN CRISI A DOS MESOS DE L'1-O

EDITORIAL VICENT PARTAL Alerta amb l'eufòria

Tensió a Ucraïna per la proclamació a Donetsk d'un 'estat rus'

Toni Vidal fotografia el miracle català dels seixanta

Els 10 espectacles imperdibles del festival Sagunt a Escena

Toni Vidal fotografia el miracle català dels seixanta

JOAN JOSEP ISERN

Joan Josep Isern ens parla de l'exposició 'Toni Vidal retrata la cultura catalana dels setanta'

Ja fa temps que penso que no som gaire justos amb els fotògrafs. I cada vegada que visito una exposició dedicada a algun professional de la càmera em refermo més en aquesta idea. Això no deixa de ser xocant en un món com l'actual, la característica principal del qual és la sobreabundància d'imatges que ens envolten. Contemplem una fotografia i de seguida l'associem a la coberta

d'un llibre que hem llegit, o al complement d'un reportatge que ens ha colpit, o a l'impacte d'un cartell que ens interpel·la silenciosament des d'una paret, o al reclam estètic d'un anunci publicitari que pretén de captar la nostra atenció.

Som (encara) de llegir diaris, revistes i llibres, cert. I moltes fotografies, per tant, ja formen part, inevitablement, de la nostra educació sentimental. Però, en canvi, de la majoria dels seus au-

tors ho desconexem tot, o gairebé tot.

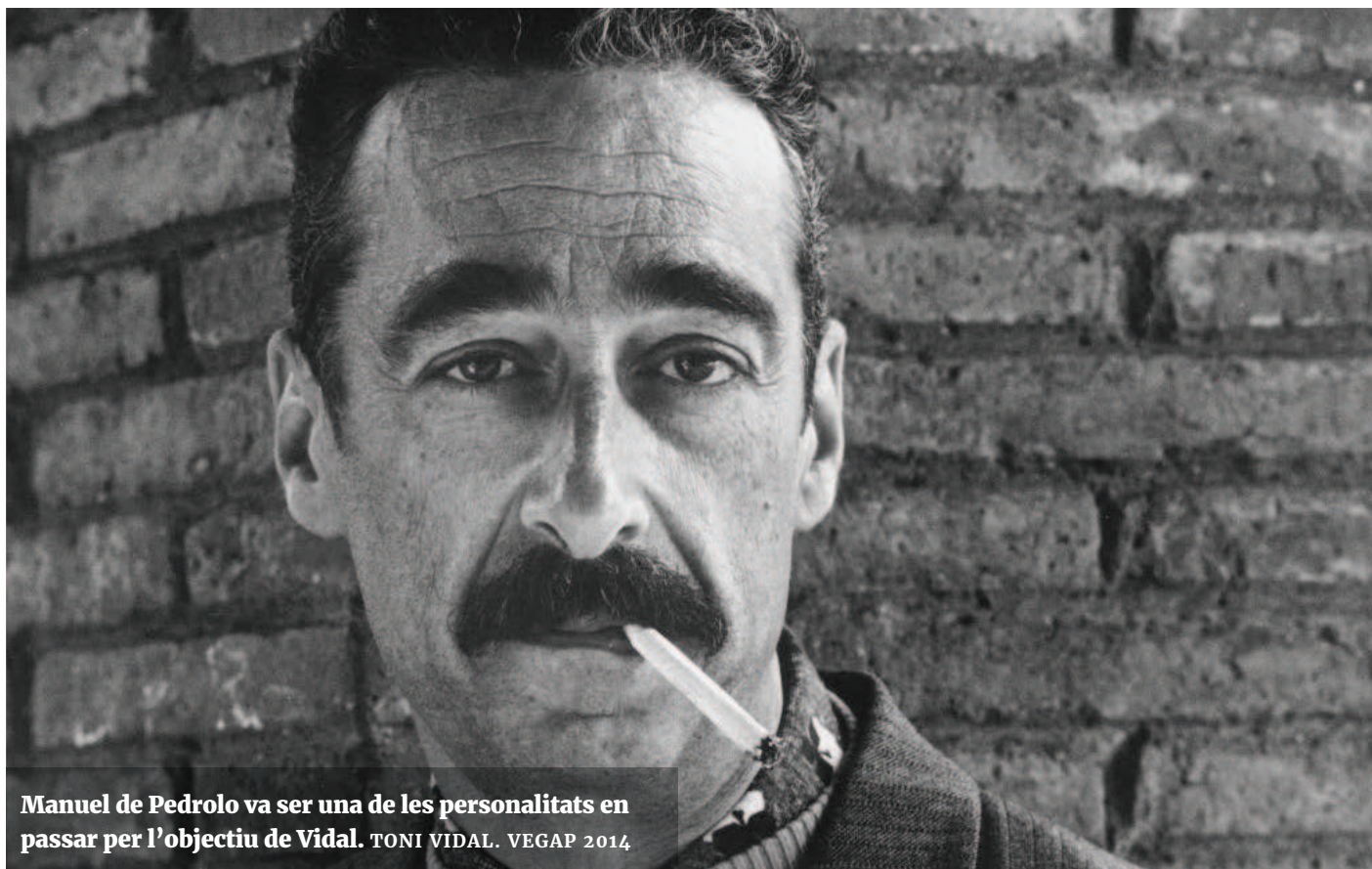
Probablement ara algú, amb to de reny, em dirà que parli per mi i que no generalitzi; li dono la raó i, per tant, no tinc cap problema a fer el traspàs a la primera persona per a deplorar que no sóc gaire just amb els fotògrafs que posen imatges, sentit i bon gust al món que m'envolta.

Fins a l'1 d'octubre al MHC

Totes aquestes reflexions me les anava fent dies enrere mentre passejava per l'exposició 'Toni Vidal retrata la cultura catalana dels se-

tanta', que es pot veure fins a l'1 d'octubre, gratuïtament, a la planta baixa del Museu d'Història de Catalunya. És una exposició no gaire extensa pel que fa a les dimensions, però molt vívida i intensa pel que fa al material que conté. L'autor és el fotògraf Toni Vidal (Es Castell, Menorca, 1934) i he de reconèixer que el mèrit de descobrir-la el deu a un bon amic que me la va aconsellar tan bon punt es va inaugurar i no pas al ressò que ha suscitat en els mitjans de comunicació que, ai las, fins ara no ha estat gaire ampli.

Toni Vidal –un home menut i d'aspecte discret que

Manuel de Pedrolo va ser una de les personalitats en passar per l'objectiu de Vidal. TONI VIDAL. VEGAP 2014

explica amb veu baixa i posat tranquil els records que li porta cada fotografia— es va instal·lar a Barcelona l'any 1968 mentre, simultàniament, mantenia obert el seu estudi a Menorca. Tal com s'explica en el panell de presentació, un dels seus primers projectes al Principat va ser fotografiar la gent de la cultura —gent honesta, desinteressada, que treballava per reconstruir el país, i el resultat és una magnífica selecció d'unes cent cinquanta fotografies —algunes inèdites fins ara— que són un testimoni del miracle català dels anys seixanta, la recuperació de la cultura catalana, fruit de la suma de molts esforços individuals que van generar un moviment social.

De tot això va la mostra que s'exhibeix al Museu

d'Història de Catalunya. De tot això i d'una habilitat molt especial de Vidal d'atrapar en els límits del rectangle d'una fotografia els detalls més significatius i simbòlics del microcosmos dels seus retratats.

Quatre àmbits diferents

L'exposició està repartida en quatre àmbits diferenciats. En el primer —titulat molt encertadament 'Psicologia del retrat'— hi trobem retrats en color i de gran format davant dels quals el visitant queda fascinat per la densitat humana que Toni Vidal sap extreure de cada personatge. Penso, per exemple, en l'aire de desarrelament que traspua el matrimoni Bartra-Murià a casa seva tot just acabat d'arribar de l'exili; o en la mirada somiadora de Clementina Arderiu asseguda

Moltes fotografies, per tant, ja formen part, inevitablement, de la nostra educació sentimental

sota el retrat de Carles Riba; o en el joc de miralls que es produeix en el retrat indirecte de Salvador Espriu; o en les referències al pop del duet Arranz Bravo-Bartolozzi; o en l'elegància serena, gairebé britànica, d'un Antoni Comas retratat a la biblioteca de casa seva pocs anys abans que ens deixés tan prematurament...

A continuació, un altre panell de paret ens presenta una sèrie de fotografies, ara en blanc i negre, que comença

amb un tríptic dedicat a Josep Pla treballant al llit, com feia habitualment, i continua amb un Joan Fuster inquietant i amb posat mefistofèlic; una esplèndida Rosa Leveroni que, amb el gest dels llavis, no saps si dibuixa un bes que comença a nàixer o un mot a punt de florir; o una Aurora Bertrana que, somiadora, evoca records llunyans, tal vegada de terres antillanes.

L'àmbit següent es titula 'Domicili provisional' i ens

Retrat d' Eduard Arranz-Bravo (1973). TONI VIDAL. VEGAP 2014

mostra la dignitat i la modèstia de les cases d'exiliats a Tolosa o a París com ara Rafael Vidella, Josep Folch o Frederica Montseny i Germinal Esgleas.

Els monjos savis

Tot i que el conjunt de l'exposició m'ha interessat moltíssim, n'he de destacar un apartat que m'ha cridat l'atenció d'una manera molt especial. Es titula 'Els monjos savis' i aplega mitja dotzena de retrats, inèdits fins ara, fets a Montserrat a principi dels anys setanta, de Cassià Just, Marc Taxonera, Maur

Boix, Josep Massot, Andreu Marquès i Adalbert Franquès. Unes imatges summament austeres en la concepció –els hàbits negres en són el millor exemple– però que, contemplades en conjunt, descriuen amb gran precisió aquell esperit de rigor intel·lectual i de fe en el país que sempre (i en aquelles dates, de manera molt especial) han simbolitzat Montserrat i els seus servidors.

La part final, amb una setantena de fotografies, és la més extensa i la que, de fet, dona raó al títol de la mos-

tra, ja que és un ampli recorregut gràfic per molts dels homes i dones que van ser protagonistes d'aquell ventall cronològic que va dels primers grups resistents al gran moment cultural del trànsit dels anys seixanta als setanta.

Músics, arquitectes, escriptors, directors de teatre, pintors, editors i un munt d'oficis més amb els rostres de gent com Manuel de Pedrolo, Maurici Serrahima, Joan Sales, Tísner, Pere Calders, Núria Pompeia, Xavier Corberó, Jordi Sarsanedas, Oriol Bohigas, els germans

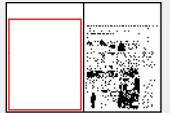
Músics, arquitectes, escriptors, directors de teatre, pintors, editors i un munt d'oficis més

Ainaud (tan diferents l'un de l'altre i tan ben representats), Miquel Porter, Montserrat Roig, Modest Prats, Ràfols Casamada i Maria Girona, Max Cahner, Maria Antònia Oliver, el tàndem de Castellet i Molas i un llarg etcètera que demostra que Toni Vidal era un home atent al batec cultural d'aquells anys.

En el marc de l'Any Palau i Fabre

Ja acabo. I ho faig tornant al començament: potser no acabem de ser gaire justos amb els fotògrafs. I aquesta exposició, produïda per la Fundació Palau de Caldes d'Estrac en el marc de l'Any Palau i Fabre i comissariada per Julià Guillamon, és una manera ben agradable i enriquidora de satisfer, en part, el deute que hi ha pendent.

Recordin la data, que és de les que s'obliden difícilment: fins al diumenge 1 d'octubre, el Museu d'Història de Catalunya acollirà aquesta mostra de Toni Vidal carregada de talent i de bons records per als que vam tenir la sort de viure de prop les vicissituds de la cultura catalana d'aquells anys i de conèixer-ne alguns dels protagonistes. ■

Mirade|s

‘Josep Palau i Fabre. La joia de viure’ és una de les iniciatives més innovadores de l’Any Palau i Fabre que se celebra el 2017. Un còmic amb guió de Julià Guillamon i dibuixos de Toni Benages i Gallard amb les fantasies de Palau a l’Alt Empordà. L’acompanya una exposició que es podrà veure a Llançà. Guillamon n’explica la gènesi i en reproduïm, aquí, un capítol

Julià Guillamon i Toni Benages i Gallard
 Josep Palau i Fabre. La joia de viure
 MALES HERBES, 64 PÀGINES, 18 EUROS

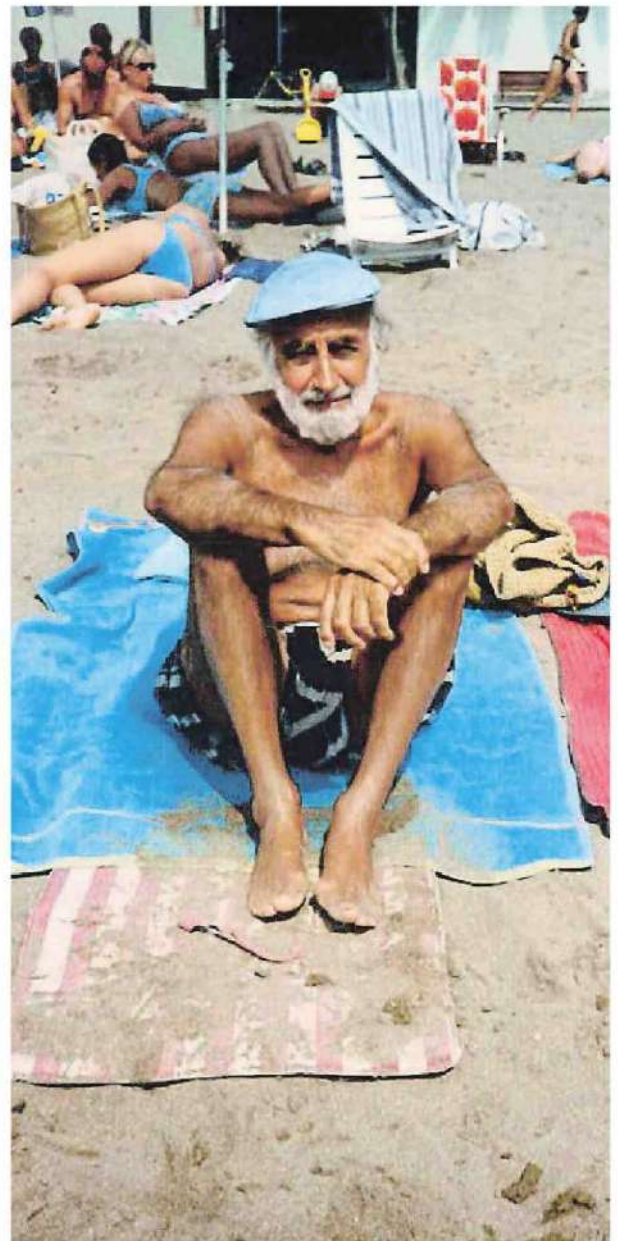
La joia de viure de Palau i Fabre

JULIÀ GUILLAMON

Josep Palau i Fabre (Barcelona 1917-2008) és un i és molts. Poeta rebel, escriptor torturat, memorialista reivindicatiu, enamorat de Picasso. En la imatge més comunament admesa, és un home en conflicte amb el món, que no hi acaba d'encaixar i que, com a reacció, es refugia en un individualisme radical i, de vegades, forassenyat. És el Palau del poema *La sabata*, del teatre de *Don Joan* i del volum de memòries *El monstre*, inspirat en *En defensa pròpia* de Verdaguier i concebut com una successió d'escopinades contra tots aquells –començant per la mare– que li van amargar la vida.

El monstre és un llibre que em turmenta. Cada cop que el torno a llegir em pregunto si hauriem estat tan amics si en Palau hagués estat com es pinta en aquest volum. A mitjan anys vuitanta vaig conèixer un altre Palau, divertit, enginyós, xafarder, apassionat, un Palau que es cuidava com un iogui, amb la idea de no morir-se mai. Quan passàvem la tarda a la caseta que tenia a prop de la platja de Grifeu, a Llançà, treballant en la seva obra, hi havia un moment que se li entenebria el rostre. Aleshores t'explicava que la mare no se l'estimava; que a París els seus companys el van deixar a l'estacada quan va sorgir la possibilitat de treballar al cinema o que Peruchó li volia robar l'amor de Picasso. Era un moment i de seguida tornàvem a riure.

Quan la Fundació Palau de Caldes d'Estrac va plantejar els actes del centenari del naixement, vaig demanar de fer un projecte que expliqués com era aquest Palau que vaig conèixer. Una exposició (que es presentarà a la Casa de Cultura de Llançà a partir del 5 d'agost amb el suport de l'Ajuntament de Llançà, de la Diputació de Girona i de la Fundació Banc

Josep Palau i Fabre a la platja de Grifeu, a Llançà, als anys noranta

1961

Sabadell), que enlloc de catàleg anirà acompanyada d'un còmic per explicar les fantasies estiuenques del nostre amic.

La pensada del còmic va sorgir després de llegir *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols*, amb guió de Sebastià Roig i dibuixos de Toni Benages i Gallard publicat per Males Herbes fa un parell d'anys. Pujols hi fa el paper de detectiu privat. Al seu voltant hi apareixen Germaine Pichot i Casagemas, J.V. Foix i Marcel Duchamp. És una vida paral·lela del filòsof de Martorell. L'avantatge de Palau és que, com té tantes vides, no cal inventar-ne cap. Palau era una

Palau era una mena de Little Nemo, calb i barbut: feia vida rutinària però el seu cap no parava mai

mena de Little Nemo, calb i barbut. Quan s'estava a Llançà duia una vida senzilla i rutinària, però el seu cap no parava mai. Imaginava confabulacions, amors, passions, insinuacions femenines, es veia ell mateix com l'home primitiu que surt a caçar amb el garrot i com un presocràtic que medita sobre l'aigua i la terra a dalt d'una penya. Aquests canvis de personalitat es produïen en el seu magí molts cops al dia.

Vaig trucar en Benages i li vaig explicar la meua idea. La veritat sigui dita, no em va costar gens enredar-lo. Després de dues trobades i de fer quatre gargots de preguió, semblava que ens coneguéssim de tota la vida.

La història té dues línies de temps superposades. L'una es compta en hores. La primera història passa al matí, la segona a l'hora del bany, la tercera mentre en Palau es fa el di-

1961

> nar, la quarta a la tarda mentre llegeix al portal i la cinquena quan se'n va al llit. L'altra es compta per dècades: el matí és 1961, l'hora del bany 1969, l'hora de dinar el 1983, la tarda el 1993 i la nit l'any 2000. La superposició de les dues seqüències temporals dóna una dimensió diguem-ne metafísica que a en Palau li hauria agradat: ell lluitava contra el temps, volia aturar el temps i ser sempre jove. En la història final, el temps es rebobina i, durant uns minuts, torna a tenir cinc anys.

L'altra idea va consistir a jugar amb la fantasia de Palau,

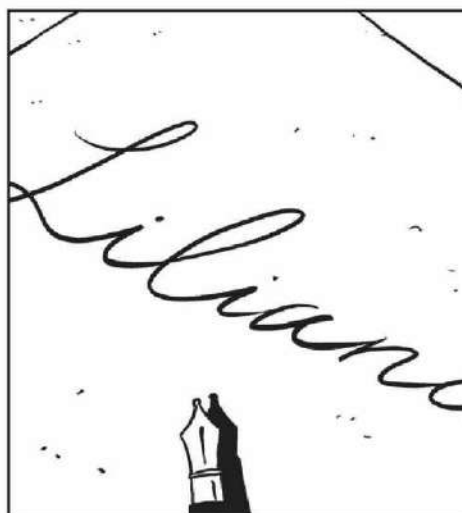
La història té dues línies de temps: l'una es compta en hores, l'altra en dècades

que es manifesta, sobretot, en els contes. Mentre pren la fresca de bon matí s'imagina envoltat de dones, davant del mar somnia amb sirenes, pela patates i hi veu pits i culs, llegeix *La princesa Casamassima*, de Henry James, i es pensa que mata Franco. Després, plof!, el somni s'esvaeix i torna a la Terra.

La cultura popular de la transició ens va deixar la dèria que cada cop que se celebra un centenari d'un artista cal buscar la manera d'arribar a la gent, amb activitats populars. Sovint no ho són gaire, de populars. Una proposta estrafolària que vaig sentir durant l'Any Espriu va ser muntar una lectura, al pati del CCCB, en la qual vinguessin a llegir espontàniament tot de noies que es diguessin Laia i Ariadna, com les heroïnes espriuanes. Es pensaven que hi hauria cua. No es va fer, és clar.

Palau havia estat feliç a Llançà i una de les meves dèries >

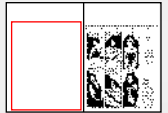

Autoretrat de Toni Benages

Dibuixos per narrar

El badaloní Toni Benages i Gallard (1970), autor de les il·lustracions de *La joia de viure*, deixeble de l'escola de dibuix francobelga, documenta a fons els seus treballs i és un ferm militant de la idea que el còmic és un mitjà vàlid per narrar qualsevol tema o història. Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, ha publicat, entre d'altres, els àlbums *Las manos en los bolsillos* (Edicions de Ponent, 2005), amb guió de Pablo Herranz; *Total Wars* (Scifiworlds Comics, 2012); i *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols* (Males Herbes, 2015), amb guió de Sebastià Roig. També ha realitzat tires còmiques per a diverses publicacions, com la sèrie *Siniamon* (per al diari *Ara*) o *Hora Zero* (per a la revista *Petit Sàpiens*). Des dels anys noranta ha realitzat diverses exposicions de dibuix i pintura, individuals i col·lectives.

Benages comparteix la seva passió pel dibuix amb la passió pel cinema, que materialitza com a programador del Filmets Badalona Film Festival i com a director del festival multidisciplinar Cryptshow Festival. A més, ha realitzat il·lustracions per a diferents documentals, com *La mesura de la terra* i *Gaia* per a l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

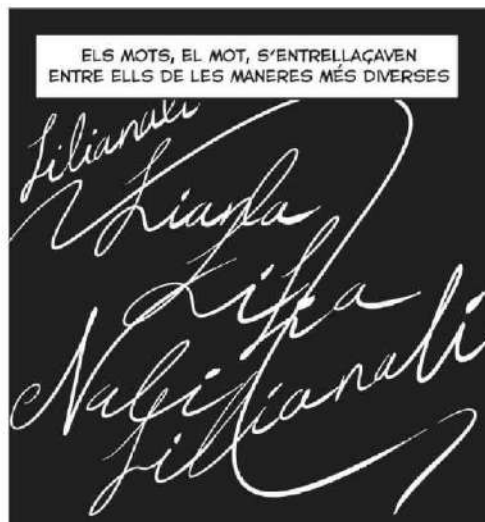

> ha estat que la gent de Llançà es reconegué en la història. He fet sortir en el guió personatges coneguts: des d'Albert Boada Feliu, la bèstia, el carter psicodèlic de l'Ajuntament, al cuiner Paco Pérez, i d'Eugeni Déu, el gran amic de Palau en els anys que va viure a Llançà, al pescador Nandu Garriga. Ha estat molt divertit. El 1969 Palau va escriure un conte que es titula *La llegenda dels ulls de sirena*, en el qual, amb el pretext d'un sopar a la cala Tavallera amb una colla de pescadors, imagina les orgies entre mariners i sirenes en una antiguitat ancestral. Li

El titol l'hem tret d'un quadre de Picasso, fet a Antibes el 1946: un paisatge de l'Arcàdia

vaig proporcionar a en Benages unes quantes imatges per fer les cares dels pescadors. Una portada de *La Vanguardia* de 1933 amb una fotografia fabulosa d'un pescador de Llançà, de Josep Gaspar. I els famosos retrats de Josep Esquirol dels vells mariners de L'Escala, amb uns països que semblen de bronze. Entremig, hi hem col·locat en Nandu. Els amants dels detalls tindran feina a buscar totes les bromes que hi ha.

En Toni és hereu de l'escola francobelga. I com d'altres dibuixants que m'agraden (fa uns anys vaig treballar amb Miguel Brieva en un projecte sobre l'exili i vaig quedar acollonit de com dibuixava, sense saber qui eren, Lluís Companys, Mercè Rodoreda o Francesc Trabal) documenta els seus dibuixos amb fotografies, objectes i il·lustracions. La part realista l'hem tret de fotografies que he anat fent durant molts anys a Llançà. La part imaginària està plena de trapelleres visuals. El

cuiner Paco Pérez apareix vestit de frare franciscà, inspirat en *Francesco giullare di Dio*, la pel·lícula de Roberto Rossellini del 1950. La senyora grassa que pren el sol a la platja de Grifeu surt d'una fotografia de Martin Parr. Les dones que Palau imagina a *Els noms de Liliàna* tenen la cara de les actrius dels anys trenta que adorava quan era nano.

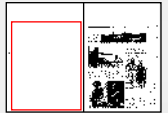
El títol, *La joia de viure*, l'hem tret d'un quadre de Picasso, fet a Antibes el 1946, acabada la Segona Guerra Mundial, que és una paròdia d'un altre quadre de Matisse de qua-

A Palau li agradava veure's com un primitiu a Llançà, el 1961, després de catorze anys d'exili

ranta anys enrere que representa l'Arcàdia feliç. S'hi veu una noia, amb molt de pit, que balla nua a la música de flautes i aulos (la flauta doble dels grecs, feta amb canyes), envoltada per unes cabretes que somriuen, un faune i un centaure. Al fons s'hi veu el mar, amb un veller. "Picasso va anar a la Costa Brava per retrobar la plenitud física i la salut de l'ull" -va escriure Palau i Fabre en un dels seus assaigs sobre el pintor. Amb el mateix esperit (voluntat paròdica, contundència física i exuberància visual) hem recreat les aventures de Palau a Llançà, reals i imaginades.

A Palau li agradava veure's ell mateix com un primitiu o un presocràtic, però des de 1961 que va arribar a Llançà, després de catorze anys d'exili voluntari a París, va viure en el remolí del turisme que ha canviat Llançà i la Costa Brava. Era com un Jacques Tati, aferrat a la seva idea d'una vida més humana, mentre s'anaven ar-

1961

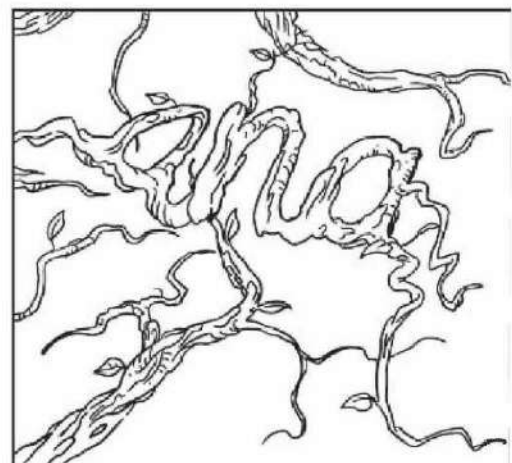
► rencant vinyes i es construïen cases i ports esportius. El projecte de cartell de l'exposició, en el qual Palau apareix estirat a la sorra de Grifeu (al costat del cap hi té uns sostenidors, que s'imagina), l'hem fet amb el dissenyador Albert Planas, en català, castellà, francès, anglès, alemany i flamenc: l'home primitiu envoltat de turistes amb xancletes o amb BMW de l'últim model.

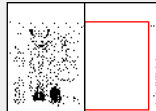
Fa anys que tinc una guerra amb el món cultural. No suport els llocs comuns, l'avorriment ni la rutina. Em cansa la falsa transcendència. Però al mateix temps em fan pànic segons quins intents de fer di-

Era com un Jacques Tati, aferrat a la idea d'una vida més humana, enmig del món modern

vertits l'art i la literatura. Sovint parteixen de dues idees falses. L'una: que la gent està esperant en candeletes la cultura i que amb una mica de cosmètica tot va endavant. L'altra: que la literatura no interessa ni pot interessar la gent i que el que interessa realment és aquesta cosmètica.

El gran repte ha estat transmetre el fons de la literatura de Josep Palau i Fabre, la seva essència autèntica, amb un relat literari i visual atractiu que en ell mateix fos una obra de creació. Aquesta mateixa idea ha presidit moltes de les iniciatives de l'Any Palau i Fabre: llibres, un disc, lectures teatrallitzades, exposicions i el logotip basat en un dibuix de Miquel Barceló inspirat també en el conte *Els noms de Liliàna*: el nom esdevé Liana i de la Liana en surt un sexe que representa el desig, la passió i les ganes de viure. |

què és què i qui és qui

Grifeu

Palau duia sempre a la cartera una fotografia de la platja de Grifeu, a Llançà, on va viure als anys seixanta. Un petit parador, envoltat de vinyes, el mar i, al fons, la muntanya de Sant Pere de Rodes i el cap de Creus.

Josep Palau i Fabre

Poeta, narrador, assagista i una autoritat mundial en l'obra de Picasso. Va tornar de París amb la idea que al Mediterrani es podia fer una vida salvatge, tot el dia al sol, mig despullat, i va enxampar la gran nevada del Nadal del 1962. Es va tancar a la casa de Grifeu, es va posar tota la roba que tenia a sobre, i va començar a saltar per fer-se passar el fred. Va tenir por de tenir un atac de cor. A Llançà, al llarg de deu anys, va traduir, va escriure contes, algun poema, assaigs i moltes pàgines dedicades al seu mestre, Picasso. A partir dels anys setanta passava a Llançà els tres mesos d'estiu.

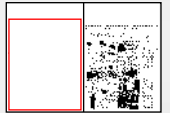
Joan Perucho

Escriptor, amic de Palau i Fabre als anys seixanta, tenia un Renault Dauphine amb el qual el va acompanyar per Catalunya, amunt i avall, buscant un lloc prou salvatge per poder-s'hi fer una casa. En Palau se la volia fer damunt d'un penya-segat a les costes del Garraf. En Perucho és l'amic que el va a veure al començament d'*Els noms de Liliana*. El protagonista li demana que digui una xifra. Si diu vint, escriu el nom de Liliana vint vegades.

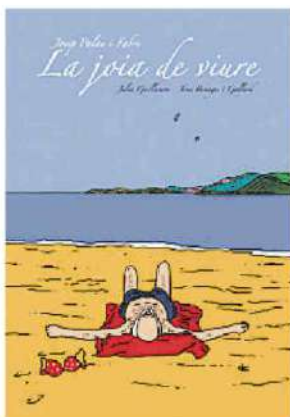
Sono Osato i Greta Garbo

Les noies que imagina el protagonista d'*Els noms de Liliana* són dones dels anys trenta que Palau admirava. Liliana i Lili estan inspirades en dos retrats famosos de Greta Garbo; Lília és Jean Harlow; Ana, Claudette Colbert; Liana, Carole Lombard. Li i Lia són dues ballarines dels ballets russos, que va descobrir a la revista *D'Ací i d'Allà*: Sono Osato i Tamara Toumanova. L'adolescent Palau no es podia treure del cap les cames de Sono Osato!

Mirada|s

‘Josep Palau i Fabre. La joia de viure’ es una de las iniciativas más innovadoras del Any Palau i Fabre que se celebra en el 2017. Un cómic, con guión de Julià Guillamon y dibujos de Toni Benages i Gallard, con las fantasías de Palau en el Alt Empordà. Acompaña una exposición que podrá verse en Llançà. Julià Guillamon explica la génesis del proyecto y reproducimos, aquí, un capítulo

Julià Guillamon i Toni Benages i Gallard
 Josep Palau i Fabre. La joia de viure
 MALES HERBES. 64 PÁGINAS. 18 EUROS

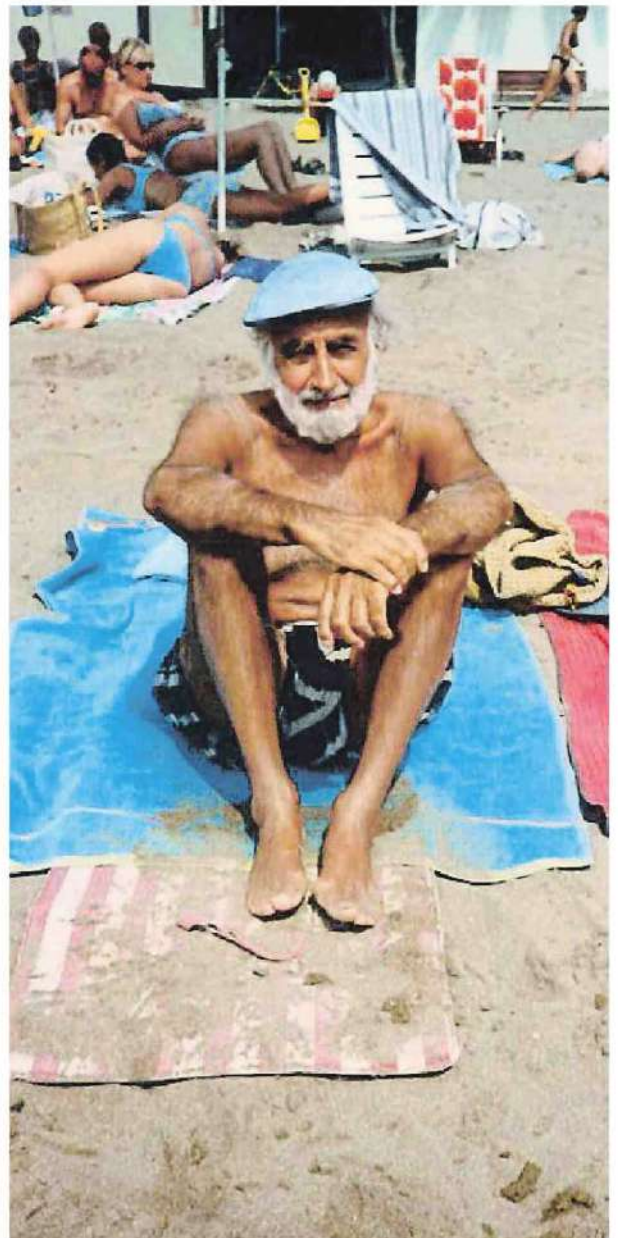
El gozo de vivir de Palau i Fabre

JULIÀ GUILLAMON

Josep Palau i Fabre (Barcelona 1917-2008) es uno y varios. Poeta rebelde, escritor torturado, memorialista reivindicativo, enamorado de Picasso. En la imagen que se da más habitualmente es un hombre en conflicto con el mundo, que no acaba de encajar en él y que, como reacción, se refugia en un individualismo radical y, a veces, desahogado. Es el Palau del poema *La sabata*, del teatro de *Don Joan* y del volumen de memorias *El monstre*, inspirado en *En defensa pròpia* de Verdader y concebido como una sucesión de escupitajos contra todos aquellos –empezando por la madre– que le amargaron la vida.

El monstre es un libro que me tormenta. Cada vez que lo releo me pregunto si habríamos sido tan amigos si Palau hubiera sido tal como se pinta en ese volumen. A mediados de los años ochenta conocí a otro Palau, divertido, ingenioso, apasionado, cotilla, un Palau que se cuidaba como un yogui, con la idea de no morir nunca. Cuando pasábamos la tarde en la casita que tenía cerca de la playa de Grifeu, en Llançà, trabajando en su obra, a veces se le ensombrecía el rostro. Entonces contaba que su madre nunca le quiso, que en París sus amigos lo dejaron en la estacada cuando surgió la posibilidad de trabajar en el cine o que Perucho le quería robar el amor de Picasso. Era un momento y en seguida volvía a reír.

Cuando la Fundació Palau de Caldes d'Estrac planteó los actos del centenario de su nacimiento, pedí elaborar un proyecto que explicara cómo era ese Palau que conocí. Una exposición (que se presentará en la Casa de Cultura de Llançà a partir del 5 de agosto, con el soporte del Ayuntamiento de Llançà, la Diputación de Girona y la Fundació Banc Sabadell), que en lugar de catálogo se

Josep Palau i Fabre en la playa de Grifeu, en Llançà, en los años noventa

1961

acompañará de un cómic para explicar las fantasías veraniegas de nuestro amigo.

La idea del cómic surgió después de leer *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols*, con guión de Sebastià Roig y dibujos de Toni Benages i Gallard, publicado por Males Herbes hace un par de años. Pujols encarna a un detective privado. En torno a él aparecen Germaine Pichot y Casagemas, J.V. Foix y Marcel Duchamp. Es una especie de vida paralela del filósofo de Martorell. La ventaja de Palau es que, al tener tantas vidas, no hace falta inventar ninguna. Palau era un Little Nemo, calvo y barbudo. Cuando estaba en

Palau era un Little Nemo, calvo y barbudo, de vida rutinaria, pero su cabeza no paraba

Llançà llevaba una vida sencilla y rutinaria, pero su cabeza no paraba nunca. Imaginaba confabulaciones, amores, pasiones, insinuaciones femeninas, se veía como un hombre primitivo que sale a cazar con un garrote y como un presocrático que medita sobre el agua y la tierra en lo alto de un peñasco. Estos cambios de personalidad se producían en su mollera muchas veces al día.

Llamé a Benages y le expliqué lo que había pensado. La verdad es que no me costó lo más mínimo convencerle. Tras un par de encuentros y de cuatro esbozos de guión parecía como si nos conociéramos de toda la vida.

La historia tiene dos líneas de tiempo que se superponen. Una se cuenta en horas. La primera historia pasa por la mañana, la segunda a la hora del baño, la tercera mientras Palau cocina, la cuarta por la tarde cuando >

1961

se sienta a leer en el portal y la quinta cuando se va a la cama. La otra se cuenta por décadas: por la mañana es 1961, a la hora del baño 1969, la comida 1983, la tarde 1993 y la noche el año 2000. La superposición de las dos secuencias temporales da una dimensión digamos metafísica que a Palau le habría gustado: él luchaba contra el tiempo, quería detener el tiempo y ser siempre joven. En la historieta final, el tiempo se rebobina y, por unos minutos, vuelve a tener cinco años.

La otra idea consistió en jugar con la fantasía de Palau, que

La historia tiene dos líneas de tiempo: una se cuenta en horas y la otra en décadas

se manifiesta, sobre todo, en sus cuentos. Mientras toma el fresco de buena mañana se imagina rodeado de mujeres, frente al mar sueña con sirenas, morda patatas y ve senos y nalgas, lee *La princesa Casamassima* de Henry James e imagina que mata a Franco. Después, ¡pluf!, el sueño se desvanece y regresa a la Tierra.

La cultura popular de la transición nos dejó la manía de que cada vez que se celebra el centenario de un artista hay que buscar la manera de llegar a la gente con actividades populares. A menudo no son muy populares que digamos. Una propuesta estrambótica que oí durante el Any Espriu fue montar una lectura en el patio del CCCB al que acudirían en tropel espontáneamente chicas llamadas Laia y Ariadna, como las heroínas espriuanas. Creían que habría cola. No se hizo, claro.

Palau fue feliz en Llançà y una de mis obsesiones ha sido que la gente de Llançà se re- ➤

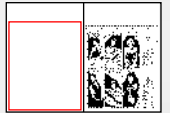

Autorretrato de Toni Benages

Dibujos para narrar

El badalonés Toni Benages i Gallard (1970), autor de las ilustraciones de *La joia de viure*, discípulo de la escuela de dibujo francobelga, documenta a fondo sus trabajos y es un firme militante de la idea de que el cómic es un medio válido para narrar cualquier tema o historia. Licenciado en Bellas Artes por la Universitat de Barcelona, ha publicado, entre otros, los álbumes *Las manos en los bolsillos* (Edicions de Ponent, 2005), con guión de Pablo Herranz; *Total Wars* (Sciworlds Comics, 2012); y *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols* (Males Herbes, 2015), con guión de Sebastià Roig. También ha realizado tiras cómicas para diversas publicaciones, como la serie *Siniamon* (para el diario Ara) o *Hora Zero* (para la revista *Petit Sàpiens*). Desde los años noventa ha realizado diversas exposiciones de dibujo y pintura, individuales y colectivas.

Benages comparte su pasión por el dibujo con la pasión por el cine, que materializa como programador del *Films Badalona Film Festival* y como director del festival multidisciplinario *Cryptshow Festival*. Además, ha realizado ilustraciones para diferentes documentales, como *La mesura de la terra* y *Gaia* para el Institut Cartogràfic de Catalunya.

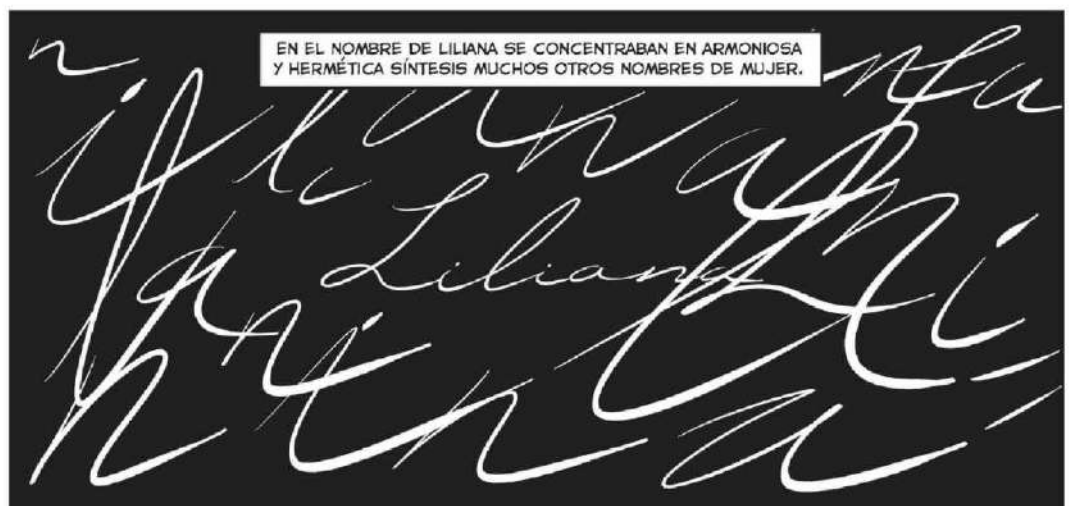
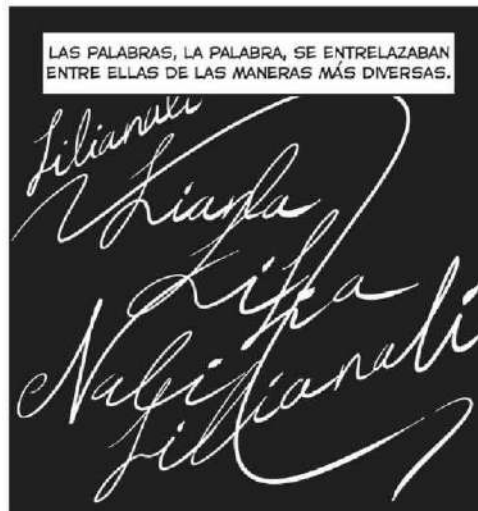

► conociera en la historia. En el guión hago salir a personajes conocidos del pueblo: desde Albert Boada Feliu, *la bestia*, el cartero psicodélico del Ayuntamiento, al cocinero Paco Pérez, y de Eugeni Déu, el gran amigo de Palau en los años que vivió en Llançà, al pescador Nandu Garriga. Ha sido muy divertido. En 1969 Palau escribió un cuento titulado *La llegenda dels ulls de sirena*, en el cual, con el pretexto de una cena en la cala Tàvalleria con un grupo de pescadores, imagina orgías entre marinos y sirenas en una antigüedad ancestral. Le proporcioné a Benages unas

El título lo hemos sacado de un cuadro de Picasso, un paisaje de la Arcadia pintado en 1946

cuantas imágenes para que sacara las caras de los pescadores. Una portada de *La Vanguardia* de 1933 con una fotografía fabulosa de un pescador de Llançà, de Josep Gaspar. Y los famosos retratos de Josep Esquirol de los viejos marineros de L'Escala, con unos tipos que parecen de bronce. Entre ellos, hemos colocado a Nandu. Los amantes de los detalles se podrán entretejer un buen rato buscando bromitas.

Toni es discípulo de la escuela francobelga. Y como otros dibujantes que me gustan (hace unos años trabajé con Miguel Brieva en un proyecto sobre el exilio y quedé pasmado de cómo dibujaba, sin conocerles, a Lluís Companys, Mercè Rodoreda o Francesc Trabal) documenta sus viñetas con fotografías, objetos e ilustraciones. La parte realista la hemos sacado de las fotografías que a lo largo de los años he sacado en Llançà. La parte imaginaria está llena de juegos de manos visuales. El cocinero Paco Pérez

1961

aparece vestido como un fraile franciscano, inspirado en *Francesco giullare di Dio*, la película de Roberto Rossellini de 1950. La señora gordota que toma el sol en la playa de Grifeu sale de una foto de Martín Parr. Las mujeres que Palau imagina en *Els noms de Liliانا* tienen el rostro de las actrices de los años treinta que adoraba cuando era un chaval.

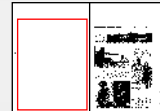
El título, *La joia de viure*, sale de un cuadro de Picasso, pintado en Antibes en 1946, acabada la Segunda Guerra Mundial, que es una parodia de una tela de Matisse de cuarenta años

A Palau le gustaba verse como un primitivo en Llançà, en 1961, tras catorce años de exilio

atrás que representa la Arcadia feliz. Se ve a una chica, muy tuda, que baila desnuda al ritmo de flautas y aulos (la flauta doble de los griegos, construida con dos cañas), rodeada por unas cabritas que sonríen, un centauro y un fauno. Al fondo se ve el mar, con un velero. "Picasso fue a la Costa Azul para reencontrar la plenitud física y la salud del ojo" -escribió Palau i Fabre en uno de sus ensayos sobre el pintor. Con el mismo espíritu (voluntad paródica, contundencia física y exuberancia visual) hemos recreado las aventuras de Palau en Llançà, reales e imaginadas.

A Palau le gustaba verse como un primitivo o como un presocrático, pero desde que llegó a Llançà en 1961, tras catorce años de exilio voluntario en París, vivió en el remolino del turismo que ha cambiado Llançà y la Costa Brava. Era como un Jacques Tati, agarrado a la idea de una vida más humana, mientras iban arrancando viñas, se ▶

1961

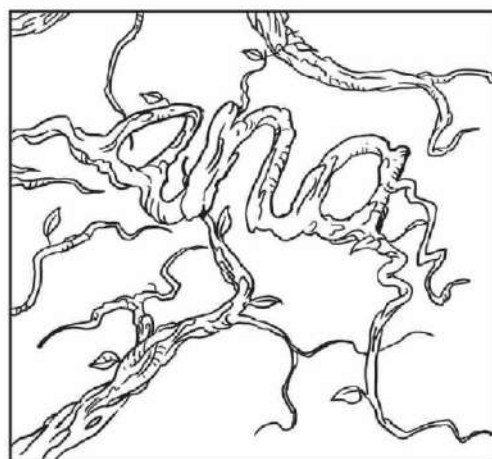
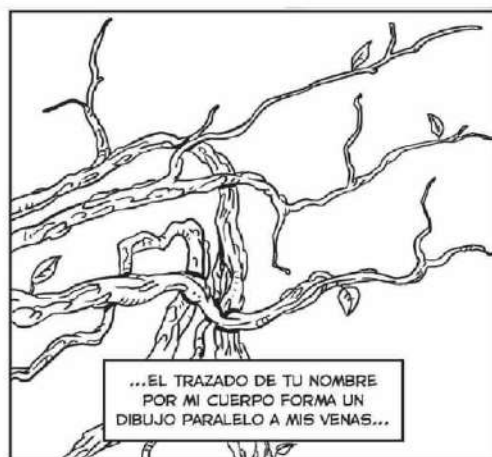
> construían casas y nuevos amarres. El proyecto de cartel de la exposición, en el que Palau aparece tumbado en la arena de Grifeu (junto a la cabeza, unos sujetadores de topes fruto de su imaginación calenturienta), lo hemos diseñado con Albert Planas en catalán, castellano, francés, inglés, alemán y flamenco: el hombre primitivo rodeado de turistas con chancletas o con BMW de último modelo.

Desde hace años mantengo una guerra con el mundo cultural. No soporto los lugares comunes ni la rutina. Me cansa la falsa transcendencia. Pero al mismo tiempo me causan espanto según qué intentos de ha-

Como un Jacques Tati, agarrado a la idea de una vida más humana, en medio de la modernidad

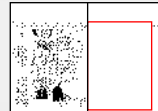
cer divertidos el arte y la literatura. A menudo parten de dos ideas falsas. Una: que la gente está esperando la cultura y que con un poco de cosmética las cosas van como una seda. Otra: que la literatura no interesa ni puede interesar a la gente y que lo que interesa realmente es esa cosmética.

El gran reto ha sido transmitir el fondo de la literatura de Josep Palau i Fabre, su esencia auténtica, con un relato literario y visual atractivo que sea en sí mismo una obra de creación. Esta misma idea ha presidido otras muchas iniciativas del Any Palau i Fabre: libros, un disco, lecturas teatralizadas, exposiciones y el logotipo basado en un dibujo de Miquel Barceló inspirado también en el cuento *Els noms de Liliàna*: el nombre se convierte en Liana y de la Liana surge un sexo que representa el deseo, la pasión y las ganas de vivir. |

"AL LEVANTARSE, A VECES, EL HOMBRE SOLITARIO SIENTE FRÍO EN SU CORAZÓN, UN MORDISCO PUNZANTE POR NO HABER TENIDO ENTRE SUS SÁBANAS, DURANTE LA NOCHE, UN CUERPO PARA LA REFRIEGA."

qué es qué y quién es quién

Grifeu

Palau llevaba siempre en la cartera una foto de la playa de Grifeu, en Llançà, donde vivió en los años sesenta. Un pequeño parador, rodeado de viñas, el mar y, al fondo, la montaña de Sant Pere de Rodés y el Cap de Creus.

Josep Palau i Fabre

Poeta, narrador, ensayista y una autoridad mundial en la obra de Picasso. Volvió de París con la idea de que en el Mediterráneo se podía hacer una vida salvaje, todo el día al sol, medio desnudo, y pilló la gran nevada de la Navidad de 1962. Se encerró en la casa de Grifeu, se puso toda la ropa que tenía encima, y empezó a saltar para quitarse el frío. Tuvo miedo de sufrir un ataque cardíaco. En Llançà, a lo largo de diez años, tradujo, escribió cuentos, algún poema, ensayos y muchas páginas dedicadas a su maestro, Picasso. A partir de los años setenta pasaba en Llançà los tres meses de verano.

Joan Perucho

Escritor, amigo de Palau i Fabre en los años sesenta, tenía un Renault Dauphine con el que lo acompañó por Catalunya, de aquí para allá, buscando un lugar lo bastante salvaje para poder construirse una casa. ¡Palau se la quería hacer sobre un acantilado en las costas del Garraf! Perucho es el amigo que lo va a ver al principio de *Els noms de Liliana*. El protagonista le pide que diga una cifra. Si dice veinte, escribe el nombre de Liliana veinte veces.

Sono Osato y Greta Garbo

Las chicas que imagina el protagonista de *Els noms de Liliana* son mujeres de los años treinta que Palau admiraba. Liliana y Lili están inspiradas en dos retratos famosos de Greta Garbo; Lilia es Jean Harlow; Ana, Claudette Colbert; Liana, Carole Lombard. Li y Lia son dos bailarinas de los ballets rusos, que descubrió en la revista *D'Ací i d'Allà*: Sono Osato y Tamara Toumanova. ¡El adolescente Palau no se podía quitar de la cabeza las piernas de Sono Osato!

cultura/s

DISSABTE, 22 DE JULIOL DEL 2017

787

Palau i Fabre a la platja de Grifeu

Un còmic de Julià Guillamon
i Toni Benages **P.16**

Descans a Cape Cod

Thoreau, els Kennedy o Mailer
davant l'Atlàntic **P.3**

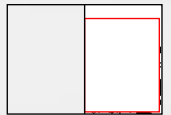
L'esgrima de Caballero Bonald

Retrats d'autors i artistes,
amb punta **P.4**

Exposició d'exposicions

Una síntesi de l'obra de Barceló
a Salamanca **P.12**

cultura/s

SÁBADO, 22 DE JULIO DE 2017

787

Palau i Fabre en la playa de Grifeu

Un cómic de Julià Guillamon
y Toni Benages **P.16**

Descanso en Cape Cod

Thoreau, los Kennedy o Mailer
frente al Atlántico **P.3**

La esgrima de Caballero Bonald

Retratos de autores y artistas,
con punta **P.4**

Exposición de exposiciones

Una síntesis de la obra de Barceló
en Salamanca **P.12**

DISSABTE, 22 DE JULIOL DEL 2017 / Número 48.793

www.lavanguardia.cat 1,50 € (+HOLA! 2,50 € +Novel·la 7,45 € +Ulleres 5,45 € +Bilingües 6,45 € +Ciència 11,45 € +Biografies 8,45 € +Vaughan o Filosofia 11,45 €)

LA VANGUARDIA .cat

FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ

AVUI LA REVISTA ¡HOLA! + LA VANGUARDIA
PER NOMÉS 2,50 €

Palau
i Fabre
a la platja
de Grifeu

CULTURA|S

Lluís Puig,
un jazzman
al capdavant
de la cultura

QUI

Neymar
fa créixer els
dubtes sobre
el seu futur

ESPORTS 45

El Govern central amenaça el finançament de la Generalitat

► Hisenda controlarà la despesa setmanal de les conselleries per evitar l'1-O

Un extra de 6.150 €
dispara les alarmes

► L'Executiu català acusa la Moncloa de discriminació **POLÍTICA 13 i 14**

Cau el
suport a la
independència
a dos mesos
del referèndum

● L'actual majoria sobiranista del Parlament està en perill, segons el CEO

POLÍTICA 15

Com en la intifada. Un enfrontament entre joves palestins i la policia israeliana va acabar ahir amb tres morts i centenars de ferits. Els palestins protestaven pel nou control d'accés a l'esplanada de les Mesquites. **INTERNACIONAL 6**

El TC
anul·la el
cànon
digital català

CULTURA 34, 35 i EDITORIAL

Trump porta el
caos a la Casa
Blanca i fa cessar
el portaveu

INTERNACIONAL 5

AVUI i DEMÀ

5,95 €
+ cupó
del dia

COL·LECCIÓ
NOVEL·LA
HISTÒRICA
2a ENTREGA:
KEN FOLLETT

3,95 €
+ cupó
del dia
ULLERES DE SOL
ÚLTIMA ENTREGA:
GROC-NEGRE

Dalí torna a descansar en pau... de moment

● La tomba de l'artista s'obrirà un altre cop per restituir les restes extretes pels forenses

La tomba de Salvador Dalí a Figueres s'haurà de tornar a obrir pròximament per restituir al cadàver (que està en bon estat) les restes extretes ahir a la matinada a la recerca de rastres d'ADN: cabells, ungles, dents i ossos llargs. **CULTURA 32 i 33**

idealista

dibuixa on
vols viure

Liceu 20

SÁBADO, 22 DE JULIO DE 2017 / Número 48.793

www.lavanguardia.com 1,50 € (+*HOLA* 2,50 € +Novela 7,45 € +Gafas 5,45 € +Bilingües 6,45 € +Ciencia 11,45 € +Biografías 8,45 € +Vaughan o Filosofía 11,45 €)

LA VANGUARDIA

FUNDADA EN 1881 POR DON CARLOS Y DON BARTOLOMÉ GODÓ

HOY LA REVISTA ¡HOLA! + LA VANGUARDIA
POR SÓLO 2,50 €

Palau
i Fabre
en la playa
de Grifeu
CULTURA|S

Lluís Puig,
un jazzman
al frente de
la cultura
QUIÉN

El Gobierno amenaza la financiación de la Generalitat

► Hacienda controlará los gastos semanales del Govern para evitar el I-O

Un extra de 6.150 € dispara las alarmas

► El Ejecutivo catalán acusa a la Moncloa de discriminación **POLÍTICA 13 Y 14**

El apoyo a la independencia cae a dos meses del referéndum

● La actual mayoría soberanista en el Parlament está en peligro, según el CEO

POLÍTICA 15

Como en la intifada. Un enfrentamiento entre jóvenes palestinos y la policía israelí acabó ayer con tres muertos y cientos de heridos. Los palestinos protestaban por el nuevo control de acceso a la explanada de las Mezquitas **INTERNACIONAL 6**

El TC anula el canon digital catalán

CULTURA 34, 35 Y EDITORIAL

Trump instala el caos en la Casa Blanca y cae su portavoz

INTERNACIONAL 5

HOY Y MAÑANA

5,95 €
+ cupón del día

COLECCIÓN
NOVELA
HISTÓRICA
2.ª ENTREGA:
KEN FOLLETT

3,95 €
+ cupón del día
GAFAS DE SOL
ÚLTIMA ENTREGA:
AMARILLA-NEGRA

Dalí vuelve a descansar en paz... por ahora

● La tumba del artista se abrirá de nuevo para restituir los restos extraídos por los forenses

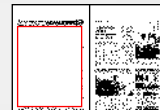
La tumba de Salvador Dalí se tendrá que volver a abrir próximamente para restituir al cadáver (que está en buen estado) los restos extraídos en la madrugada de ayer en busca de rastros de ADN: pelo, uñas, dientes y huesos largos. **CULTURA 32 Y 33**

idealista

dibuixa on
vols viure

Liceu **20**

ARTE

● El Museo Casa Natal de Málaga expone hasta el 8 de octubre fotografías, documentos y otros materiales inéditos que relatan la amistad entre el poeta Josep Palau i Fabre y Picasso

El genio a ojos del biógrafo

Vista general de una de las secciones de la muestra 'Palau mira a Picasso', en el Museo Casa Natal, en las salas de la Plaza de la Merced de Málaga.

REPORTAJE GRÁFICO: MARILU BÁEZ

Cristina Fernández MÁLAGA

Le costó año y medio acercarse a Picasso, pero lo consiguió gracias a la intervención de su amigo Ferrán Cañameras. En junio de 1947, el poeta catalán Josep Palau i Fabre se presentó por primera vez delante del genio con la intención de estudiar su vida y su obra, reivindicar sus lugares fundamentales, los talleres en los que trabajó, las personas que le rodearon. Y aunque no fue hasta casi dos décadas más tarde (1962) cuando las visitas al pintor fueron asiduas, la historia entre ambos ya había comenzado. Esta relación entre el biógrafo y el

Además de dedicatorias y dibujos nunca antes expuestos se muestra un pequeño óleo de 1888

mito, que se convirtió en confiada amistad, generó documentos, fotografías y materiales que atesora la Fundació Palau de Caldes d'Estrac y que ahora se muestran por primera vez en el centenario del nacimiento del poeta. Y la coherencia cronológica ha hecho de Málaga y del Museo Casa Natal el punto de partida de esta exposición que reúne más de un centenar de piezas del archivo personal de Palau.

"Palau llega a ser un poeta catalán importante de la segunda mitad del siglo XX pero es conocido internacionalmente por el estudio que hace de Pablo Picasso, es uno de sus biógrafos más reconocidos", explica María Choya, direc-

tora de la Fundació Palau de Caldes d'Estrac. Con una beca del gobierno francés, el escritor se marchó a París en su "autoexilio" en busca de Picasso y éste "llegó a tener confianza en Palau, no sólo porque ve que quiere hacer un estudio real de su vida y de su obra, porque entiende que sus preguntas son para dar a conocer mejor su trabajo, sino que también le deja hacer expertizajes de obra", comenta Choya y subraya que "Palau hace un recorrido de los lugares picassianos, es un gran reivindicador del Picasso catalán, no sólo en Barcelona, sino también en Gósol, Cadaqués y Horta de Sant Joan".

Víctor Fernández es el comisario de la muestra que se podrá visitar hasta el 8 de octubre en Málaga –y del 19 de octubre al 14 de enero en la Fundació Palau–. Relata que este material se encuentra en el archivo y puede ser objeto de estudio para los investigadores, pero nunca antes se había expuesto. "La ordenación de la muestra la ha hecho el propio Picasso, que le escribió un día a Palau una especie de mapa de recorrido con los escenarios fundamentales en su vida", afirma el comisario. De ahí que las primeras fotografías de *Palau mira a Picasso*, tras el autorretrato del propio poeta fotografiado en el espejo, sea la Casa Natal y la plaza de la Constitución, donde se encontraba la Escuela de Bellas Artes.

De estos primeros años destaca un pequeño cuadro, *Vista del puerto de Málaga*, considerada como el primer óleo del pintor malagueño, fechado en torno a 1888, cuando tenía 7 años. La pieza corresponde a una colección particular de París. "Lo que sí es procedente del ar-

Libros dedicados por Picasso, uno de ellos con un retrato de Palau i Fabre.

Luna, De la Torre y Del Corral escuchan las explicaciones del comisario.

chivo y es la primera vez que se expone es el certificado que hace el propio Picasso para Palau de esta pieza: "Si esto es mío" escribió", detalla el comisario. No sería ni la primera ni la última vez que Palau aprovechara sus visitas para que el propio pintor autentificara obras atribuidas. "A Picasso le encantaba eso y a veces le ponía esto es falso, esto es mío o muy mío", desta-

ca Víctor Fernández que muestra cómo un retrato difundido por la revista *La Gaceta Ilustrada* como autorretrato de Picasso tiene manuscrita la aclaración del propio pintor. "Este retrato no está hecho por mí, si no por mi discípulo Rius en la Escuela de la Lonja".

En Barcelona Palau tuvo mucho interés en fijar dónde estuvo el primer taller que tuvo Picasso en su

vida. "Son las únicas fotos que existen, ahora es un hotel, ya no hay nada", comenta Víctor Fernández. El biógrafo también se interesó mucho por el taller de Bateau-Lavoir en París, donde Picasso pintó las *Señoritas de Avignon*. "Palau le pregunta cómo era el taller por dentro y Picasso le dibuja un esquema, son dibujos inéditos que no se había expuesto jamás", afirma el comisario y subraya que "Palau lo conservaba todo, todo". Por eso también se pueden ver los sobres de los revelados de las fotografías, los tiques de los viajes, las guías... "Entre sus papeles hemos encontrado un Picasso hecho por Palau", dice el comisario. Y en los libros también hay un retrato de Palau hecho por Picasso.

"La mirada de Palau es la del biógrafo pero también tiene un componente de fan, sabe que está delante del mito. Hay un frasco que contiene arena que dice que ha pisado Picasso, tiene un punto fetichista", comenta Fernández. También cuenta que el día en el que se conocieron el pintor le dedicó un libro. Veinte años después le dice que sigue conservando aquellos trazos, que no ha vendido la pieza, que la guarda de forma incondicional y Picasso le hace otra al dorso. "Y ahora vuelve a traérmelo dentro de veinte años más", le dijo. Pero ya no le dio la vida para tanto.

La muestra concluye con los trabajos que realizaron los artistas Antoni Tàpies, Luis Gordillo, Antonio Llena, Antoni Muntadas, Carlos Pazos, Perejaume y Joan Fontcuberta a partir de la fotografía tomada por el poeta al pintor malagueño, en esa que posa junto a Jacqueline en Mougins en 1964.

ONLINE

Festival Poesia i +

Uns més de 2.900 assistents han gaudit de la 12a edició del Festival Poesia i +

Lunes, 31 de julio de 2017

La 12a edició del Festival Poesia i +, que ha tingut lloc del 6 al 16 de juliol, ha comptat amb unes més de 2.900 persones assistents que han gaudit de la programació dedicada enguany a l'obra de Josep Palau i Fabre, així com a seguir donant a conèixer la població de Caldes d'Estrac (a la qual Palau i Fabre hi va estar molt vinculat), i de la pròpia Fundació Palau, organitzadora del Festival i ubicada en aquesta mateixa localitat del Maresme. La directora de la Fundació, Maria Choya, valora en aquest sentit que "enguany el suport de diverses institucions, tan públiques com privades, ha crescut considerablement fet que consolida també la feina que es desenvolupa des de la Fundació Palau". Des de l'Ajuntament de Caldes d'Estrac, que ha estat un dels principals col·laboradors de l'esdeveniment, el regidor de Cultura, David Salvà, destaca la importància de la celebració del Poesia i +, com a impulsor de Caldes d'Estrac dins de l'àmbit de la cultura i com una eina per tal d'apropar l'obra d'artistes destacats a nivell internacional. El Festival es va inaugurar a Caldes d'Estrac amb Vicenç Altaíó interpretant el poeta francès Antonin Artaud a través de l'experiència viscuda de primera mà per Josep Palau i Fabre i la instal·lació Ursonate Karaoke de Cabosanroque, donant veu als joves creadors Laia Torrents i Roger Aixut. Entre les actuacions destacades al llarg del festival, que ha recorregut diferents poblacions de la comarca, han tingut lloc: la tragèdia d'Albert Balasch, La caça de l'home, va emocionar el públic nombrós que hi va assistir a Canet de Mar; Mataró també va gaudir d'un públic nombrós a totes les actuacions programades com ara les dels poetes Guim Valls i Maria Sevilla, i la de Coetus, orquestra de percussió acompanyada per Pau Riba, en un concert d'homenatge a Josep Palau i Fabre; a Sant Andreu de Llavaneres un públic molt entregat va escoltar la veu de Víctor Obiols i la guitarra d'Eduard Iniesta que presentaven Sacrillegis; i Arenys de Mar va comptar, al mercat municipal, amb la 'performance' Tiberi, a càrrec dels Nyam nyam; i tot seguit, el públic va poder escoltar les cançons d'Isabel Vinardell i Isabelle Laudenbach. L'actuació de Jaume Mallofré i Miquel Gelabert amb l'espectacle dedicat a Palau i Fabre 'Jo em donaria a qui em volgués', així com les cançons populars de Mallorca ofertes per Joana Gomila, es van poder gaudir a Dosrius. Actuació de Coetus i Pau Riba a Mataró en el marc del Festival Poesia i + / YOUTUBE +info: <http://www.poesiaimes.cat>

El Maresme es rendeix al crit de “Més poesia si us plau”

Lunes, 24 de julio de 2017

Més de 2.900 persones van gaudir de la programació que va concloure després d´un intens cap de setmana a Caldes d´Estrac

170713_nitsincendiades

Un any més, el festival Poesia i + ha omplert el Maresme de poesia, teatre, música i humor en una edició on el poeta Josep Palau i Fabre i la celebració del seu centenari han tingut un lloc especial. “Jo em donaria a qui em volgués”, un dels versos del poeta, ha estat leiv motiv del festival que ha pres literalment la poesia per bandera des del primer acte de presentació.

170713_fadwaMaria Choya, directora de la Fundació Palau, ha destacat que “enguany el suport de varies institucions, tan públiques com privades, ha crescut considerablement fet que consolida també la feina que es desenvolupa des de la Fundació Palau”.

170713_losangelesDes de l’Ajuntament de Caldes d’Estrac que ha estat un dels principals col•laboradors del festival, David Salvà, regidor de Cultura, ha destacat la importància de la celebració del Poesia i +, com a impulsor de Caldes d’Estrac dins de l’àmbit de la cultura i com una eina per apropar l’obra d’artistes destacats a nivell internacional a caldens i maresmenes.

170714_marçal_fontEl Festival va començar amb la tragèdia d’Albert Balasch, “La caça de l’home”, que va fer emmudir el públic nombrós a l’escola de teixits de punt de Canet de Mar. A continuació, la ironia de Roger Mas acompanyat de la cantant Bikimel, i els poetes Eduard Escoffet i Laia Martínez López van completar una vetllada inoblidable.

Poesia i + 2017 - Nico RoigMataró també va gaudir d’un públic nombrós a totes les actuacions programades, des d'Alenky, i dels poetes Guim Valls i Maria Sevilla, fins a l’espectacle de “El pèsol feréstec”, o “Coetus”, orquestra de percussió acompanyada per Pau Riba, en un concert d’homenatge a Josep Palau i Fabre.

Poesia i + 2017 - cantutA Sant Andreu de Llavaneres un públic molt entregat va escoltar la veu de Víctor Obiols i la guitarra d’Eduard Iñesta que presentaven “Sacrilegis”, mentre que Arenys de Mar va omplir el mercat de poesia amb la performance “Tiberi“ a càrrec dels Nyam nyam. Tot seguit, el públic va poder escoltar a les Isabelles. L’actuació de Jaume Mallofré i Miquel Gelabert amb l’espectacle dedicat a Palau i Fabre “Jo em donaria a qui em volgués”, i les cançons popular de Mallorca de Gomila al Pou de Glaç de Dosrius, van tancar el recorregut del Poesia+ per les poblacions maresmenques.

Poesia i + 2017 - nit de poetesPoesia i + 2017 - Pepa PlanaEl festival es va inaugurar a Caldes d’

Estrac amb Vicenç Altaió interpretant el poeta francès Antonin Artaud a través de l'experiència viscuda de primera mà per Josep Palau i Fabre i la instal·lació Ursonate Karaoke de Cabosanroque, donant veu als joves creadors Laia Torrents i Roger Aixut. El punt àlgid a la Fundació va recaure en les paraules de la poeta siriana Fadwa Souleimane. El diàleg entre Souleimane i la periodista Cristina Rivas va donar pas a la lectura punyent i corprenedora a dues veus (Fadwa es va fer acompanyar de la poeta Odile Arqué) d'un fragment de *Le passage* seguit d'alguns dels seus poemes. La força i sentiment de la jove Rosalía i la destresa de Raül Refree a la guitarra van deixar el públic que omplia la pèrgola de Can Muntanyà bocabadat. La nit però més esperada va ser la de dissabte 15 de juliol amb la lectura dramatitzada del text de Palau i Estimat Picasso (amb guió del cineasta Pere Vilà). Uns magnífics i encertadíssims Lluís Homar, en el paper de Palau i Fabre, i Clara Segura en el de Jacqueline Picasso, van fer entrar al públic de ple en les reflexions i possibles situacions del poeta davant del gran artista del segle XX. Diumenge no hi va faltar l'espectacle familiar, aquesta vegada amb la pallassa Pepa Plana que va veure com el públic responia amb grans rialles a la seva poesia plena d'humor. Van tancar el festival les grans veus dels joves poetes Rubén Luzón i Sònia Mol i del més veterà Antoni Clapés i el grup de Carles Sanjosé, i Carles Belda i Càntut, que recupera cançons tradicionals.

Més de 2.900 persones han gaudit de la programació del festival que per segon any consecutiu ha arribat a diverses poblacions del Maresme, donant a conèixer Caldes d'Estrac, la Fundació Palau i l'obra de Josep Palau i Fabre.

La Nit de poetes i Càntut tanquen el Festival Poesia i + FOTO

Martes, 18 de julio de 2017

El Festival Poesia i + va finalitzar la seva programació diumenge amb l'esperada Nit de poetes, un recital en què els autors Rubén Luzón, Sonia Moll i Antoni Clapés van llegir diversos fragments de les seves obres més destacades. La vetllada poètica va culminar amb la música de Càntut, el projecte de Sanjosex i Carles Belda que pretén reivindicar les cançons tradicionals catalanes. Sònia Moll. Si la poesia és per naturalesa inspiradora, el seu efecte es reforça en escoltar-la davant del mar mentre vespreja. I si no, que els ho preguntin als assistents de la Nit de poetes a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac, que van poder gaudir diumenge dels versos de tres grans de la poesia contemporània en llengua catalana. Malgrat tenir estils diversos i pertànyer a generacions diferents, Laura Borràs directora de la Institució de les Lletres Catalanes i encarregada de presentar l'acte comentava que el que tenen en comú és que viuen la poesia amb molta intensitat i la converteixen en un espai de reflexió vital. L'encarregat de trencar el gel va ser Rubén Luzón, l'autor valencià guanyador del Premi Vicent Andrés Estellés pel poemari *Alguna cosa*, que Laura G. Ortenis ha ressenyat aquí.

Tot partint d'una reflexió sobre el lament, va acabar explorant els límits del llenguatge amb un vocabulari tan críptic com ric, daquell que exigeix atenció completa, segones lectures i processament posterior. I és que, tal com explica Borràs, el poeta analitza com el llenguatge ens ajuda a poder pensar el món. Un autor que diu no pretendre coherència, només honestat, i que és capaç de teixir versos d'una enorme complexitat tant pel que fa a la forma com al contingut: No espere ja gran cosa d'aquest vici de combinar paraules, tret del temps absorbit que, en convocar-les, se mescapa. Se mha esgotat el món. Passat, futur, són carcellers luxats. «No deu ser aquí, no deu poder ser aquí.» I llavors, ¿on? ¿Per quins cinc sous? ¿Per quants eriçaments dels genitals? ¿Per quins tragins mentals o galeries místiques? Al poeta valencià va seguir-lo la barcelonina Sònia Moll, que amb un estil potser menys barroc i una temàtica més íntima ha sabut plasmar amb una sensibilitat extraordinària el drama de l'Alzheimer en *El Déu en algun lloc*. Mostra com les paraules ens curen, ens salven i ens ajuden a entendre realitats difícils com la malaltia de la seva mare comentava Laura Borràs en definitiva, transforma el dolor en paraules, que sempre són un vincle cap a una cosa finita o infinita. L'obra de Moll, que té influències de Maria Mercè Marçal (entre d'altres) té la gran virtut desdevenir colpidora i nostàlgica sense necessitat d'abandonar la senzillesa i la quotidianitat: Yo voy a ver por mí. Macaronaré la pell quan ningú no ho faci i ballaré despullada, si vull, sota la pluja. I em permetré el somni, lenyor, el desig. Yo voy a ver por mí. Rescataré el somriure dels teus pous sense fons, mare, i em faré de mirall els dies plens de nusos. Yo voy a ver por mí, avui (demà, ahir) que tu ja no pots fer-ho. Finalment, va tancar l'acte el veterà Antoni Clapés, tot mostrant un recull força variat de diversos fragments de poemaris com *Pluja* i *L'arquitectura de la llum*. Borràs va definir aquest editor, poeta, traductor i activista cultural com un home de lletres amb una poesia mínima però contundent, que vol retenir moments a través de l'escriptura.

És capaç de capturar imatges que ens ajuden a pensar i a pensar-nos, afegia Laura Borràs. Imatges que, entre altres coses, saben plasmar amb mestratge la connexió de l'home amb la natura: Pluja sense sòl: simplement pluja damunt linexpressable absent damunt el cant obscur del poeta. Pluja. Sense sostre ets pluja tu també. Si algun art casa bé amb la poesia, aquest és la música. Per això no hi havia millor manera d'acomiar un festival literari que amb cançons. En aquest cas, les cançons dels avis. Els músics Sanjosex i Carles Belda, acompanyats de Coloma Bertran i Jordi Casadesús, van presentar Càntut, un cançoner variat i informal que pretén rescatar (si mai van morir) les cançons tradicionals catalanes. Alegres, expressius i tot amenitzant el concert amb tocs d'humor, van repassar les composicions populars més conegudes, en alguna ocasió acompanyades, fins i tot, de gravacions de persones grans que les cantaven. Malgrat que el públic va estar engrescat durant tot el concert, El general Bum-Bum i Una matinada fresca van ser les més aclamades i ballades. Així, al ritme de les cançons més nostrades, Caldes d'Estrac va acomiadar deu dies de poesia, música i, en definitiva, amor per la cultura.

Si Rússia i els EUA volen, la guerra saturarà

Martes, 18 de julio de 2017

Fadwa Souleimane (Aleppo, 1972) era una coneguda actriu de teatre i televisió a Síria. Es va unir a la revolució el maig del 2011, dos mesos després que comencés, i amb la seva popularitat va ser capaç de mobilitzar ràpidament multituds en les protestes d'Homs. Amenaçada de mort pel règim de Baixar al-Assad, viu a l'exili a París des de l'any 2012, on la comparen amb Joana d'Arc. Allà s'ha refugiat en l'escriptura, ha publicat poemes i una obra sobre la guerra (Le, 2013). La setmana ... Iniciar sesión

Fadwa Souleimane: Les paraules maten però també salven

Lunes, 17 de julio de 2017

Un any més Caldes d'Estrac sha omplert de paraules, paraules aquí i allà, paraules que maten i paraules que salven. En el marc del festival Poesia i + , fa dies que les paraules ballen nues per la Fundació Palau i Fabre i aquest dijous les paraules de Fadwa Souleimane ens van dur fins a Síria. Fadwa Souleimane | © Pol Alfageme , Clack La veu de la revolució. És així com aquest dijous la periodista internacional Cristina Rivas ens presentava a l'actriu i activista siriana, poetessa des del seu exili a París. L'idíl·lic jardí de la fundació Palau i Fabre es va convertir en el teló de fons de les reflexions i divagacions de Souleimane i Rivas i del seu joc de paraules, emocions i records. Què és per a tu la revolució?, preguntà Rivas. Dignitat. I la por? El primer pas abans de la lluita, respongué Souleimane explicant els seus inicis en l'activisme contra el règim de Baïdar al-Àssad . I la ciutat d'Homs?. El cor de Síria i de la revolució, la barreja (melange , en francès). I París? Exili i escriptura. No calgueren més presentacions: les paraules de Souleimane , tan plenes de vida i de mort, parlaven per si soles. El diàleg entre Souleimane i Rivas donà pas a la lectura a dues veus (acompanyada per la poetessa catalana Odile Arqué) d'un fragment de *Le passage* (una peça teatral escrita per la poetessa siriana) seguit d'alguns dels seus poemes. Arqué i Souleimane , amb les seves paraules punyents i esfereïdores, van emprendre el seu passeig (el seu *passage*) per repensar el món. Fadwa Souleimane i Odile Arqué | © Pol Alfageme , Clack Comencem per Síria i repensem el món, clamava Souleimane . Per canviar el món, hem de començar per l'endins i després repensar l'endfora. Souleimane creu aferrissadament en el poder guaridor de les paraules: traspassen els límits del temps i de l'espai. Les seves paraules foren les ales de la lluita i la revolució siriana, una de les primeres veus dissidents i ara són la veu de l'exili. La veu de la llibertat? O meres ombres? Les seves paraules ens abracen ben fort i sens claven com punyelades, deixant-nos sense alè ni respiració: què els passarà als que no sen poden anar? Han de morir perquè jo visqui? I nosaltres, quina és la nostra tria?. Les paraules li han ensenyat a enterrar les imatges que la retina no ha aconseguit esborrar, a enterrar-les per donar-los ales, donar-los una nova vida. Són bombes que es posen a les teulades / no pas coloms.. Les seves paraules, els seus versos, les seves veus, en català i àrab, sentrellacen, es trepitgen, sabracen i es fonen fins a acabar-nos despullant, deixant-nos atònits, sense vels ni cuirasses, orfes davant la vida i la mort. Les paraules maten però també salven, clamava la poetessa. I les de Souleimane , ens deixen sense alè. Aquells qui vulguin passejar entre les seves paraules, que vulguin sentir Síria de ben a prop, aquest dilluns 17 de juliol a les 7 del vespre, els seus versos ompliran els Dilluns de poesia de la Institució de les Lletres Catalanes. Souleimane , acompanyada de la periodista Cristina Rivas , seran dilluns a l'Arts Santa Mònica.

Any Palau i Fabre

Palau i Fabre, el solitari feliç de la platja de Grifeu

Viernes, 28 de julio de 2017

Lescriptor Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917 - Caldes d'Estrac 2008), autor dels Poemes de l'Alquimista, que és un recull la seva obra poètica, i Quaderns de l'Alquimista, que és un recull dels seus assaigs, i gran especialista en l'obra de Picasso, es va instal·lar a Llançà el 1961, després de catorze anys d'exili voluntari a París. Es va fer una caseta a Grifeu, a la costa que hi ha entre Llançà i Colera, i allí, solitari, hi va viure deu anys. Després va tornar a Barcelona, però no va deixar de passar els estius a Grifeu. L'especialista en Palau i Fabre Julià Guillamon diu que Llançà i la platja de Grifeu són uns dels escenaris fonamentals de l'obra d'aquest autor: A la casa de Grifeu, que va batejar amb el nom de L'Alba en homenatge a Ramon Llull, hi va dur a terme una activitat molt intensa: hi va escriure contes, assaigs i articles, i va elaborar alguns dels seus estudis sobre Picasso, que han esdevingut una referència internacional. Però, sobretot, hi va retrobar la joia de viure, després d'anys d'insatisfaccions. Enguany se celebra el centenari del naixement de Palau i s'ha declarat el 2017 Any Palau i Fabre. Entre les activitats programades, hi haurà l'exposició Joia de viure! Llançà, l'estiu, Josep Palau i Fabre i Picasso, comissariada per Guillamon, del dia 5 d'agost i fins al dia 11 de setembre a la Sala de Cultura de l'Ajuntament de Llançà. És un cant a aquells anys de vida i d'obra de Palau, però també és un bon recurs per a explicar com era el Llançà dels anys seixanta i setanta, com hi va arribar el turisme i com és aquest poble avui. I per a explicar la creació lliure que Palau compartia amb Picasso. Julià Guillamon en fa el paral·lisme: Tots dos segueixen una evolució similar: des de la tristesa i el sentit tràgic de les primeres obres fetes a Barcelona i de l'època blava, Picasso introdueix en les seves composicions una altra idea de la vida a prop del mar, lligada als mites mediterranis. De la mateixa manera, Palau deixa enrere la visió tràgica de la vida que havia manifestat en la poesia i el teatre, i introdueix la sensualitat, la ironia i la llegria. Aquest reportatge forma part d'una sèrie de tres reportatges dedicats als escriptors i a la influència dels paisatges destiuats en les seves obres. Ja s'han publicat Vinyoli i els vint-i-cinc estius a Begur i El Maestrat de Martí Domínguez. Palau i Fabre a la seva casa de Grifeu llegint. Foto: Anicet Altés. L'home solitari d'Els noms de Liliàna Coincidint amb l'exposició sobre Palau i Llançà, també s'ha editat el llibre en format còmic Josep Palau i Fabre. La joia de viure, que fa funcions de catàleg, escrit per Julià Guillamon i il·lustrat per Toni Benages i Gallard. En el text introductori, que signen Guillamon i Cristina Pueyo, i que és un seguit de records que va viure la parella arran de la seva amistat amb Palau, a Llançà, durant dues dècades, podem conèixer fets com els següents: Josep Palau i Fabre era feliç a Llançà. Hi menava una vida apartada i rutinària. Es llevava molt d'hora al matí, esmorzava, pujava al pis de dalt de la caseta de Grifeu i treballava una mica en una activitat que no li donés gaire feina. Després baixava a comprar en una botigueta que obria els estius a la carretera, anant cap a cap de Ras i, més tard, al súper de Grifeu on, com una concessió especial, la mestressa accedia a portar-li un bistec petit perquè no hagués d'anar caminant fins al port. A les deu, agafava una tovallola ratada

i baixava a la platja de Grifeu. Hi anava dhora per no trobar-hi gent. A la dècada dels seixanta, Palau va escriure dos contes que tenien molts elements autobiogràfics i que situaven el relat en aquests territoris de l'Alt Empordà. Tal com destaca Julià Guillamon en el pròleg del volum Contes despullats, que sha editat aquest any a Proa, Els noms de Liliana va ser escrit el setembre de 1964 i La llegenda dels ulls de sirena l'agost del 1969. En el conte Els noms de Liliana apareix la idea de la separació i l'oblit del món: Eusebi hauria aparentat un home normal tot i la solitud en què vivia. Cal fer molt de camí per anar-lo a veure. Malgrat les dificultats, alguns dels seus amics no es resignaven a deixar-lo del tot sol. Shavia retirat en una casa de camp abandonada, que comprà per quatre rals dalt d'un cim. Guillamon al mateix pròleg dels Contes despullats, diu: Palau havia acomplert el somni d'adolescència i joventut: viure en contacte amb la natura, en pau amb ell mateix, i escriure la seva obra. I també: A la caseta de Grifeu, als anys seixanta, no sentia la solitud com un estigma, com en l'època del poeta tràgic, als anys quaranta a Barcelona. Palau s'inspirava en personatges com el poeta Höldernin, que havia viscut els darrers anys tancat en una torre; Rimbaud i el seu refugi a Etiòpia; Walter Benjamin i el molí d'Eivissa on va viure, o el seu estimat Antonin Artaud, que es va recloure en un sanatori. Però Palau i Fabre tenia una concepció massa fantasiosa daquell viure en comunió amb la natura i no va ser tan fàcil. Explica: Tornava de París amb la idea que al Mediterrani es podia fer una vida salvatge, tot el dia al sol, mig despullat, i va enxampar la gran nevada de Nadal de 1962. Es va tancar a casa amb pany i clau, es va posar tota la roba que tenia a sobre i va començar a saltar per treures el fred. Va patir por de tenir un atac de cor. Palau i Fabre a Grifeu el 1972, preparat per anar a laigua. Foto: Anicet Altés. A més, per a Guillamon, el Palau d'Els noms de Liliana és un home de quaranta-set anys que viu a Grifeu sense companya, com ha viscut sempre, però que ha trobat en la imaginació una cura per als mals que el turmentaven. El mar i els ulls de sirena En un altre relat escrit als anys seixanta, La llegenda dels ulls de sirena, fa una evocació als rituals pagans, inventats, dels mariners empordanesos, a propòsit d'una excursió a la cala Tavellera, entre Port de la Selva i Cap de Creus. Aquesta excursió es devia produir realment: el devien convidar quan vivia a Grifeu, va participar en el sopar i es va quedar adormit a la platja. A partir d'aquí va imaginar episodis fabulosos del passat. El punt de partida de la seva especulació són els ulls de sirena o ulls de Santa Llúcia, la tapa d'un molusc gastròpode que es trobava habitualment a les cales de Llançà. Ho escriu Julià Guillamon al pròleg de Contes despullats. Segons en Nando, que havia estat reprimint la seva explicació, allò eren autèntics ulls de sirena. Quan el cristianisme escombrà el paganisme de la Mediterrània, les sirenes anaren desapareixent. Es refugiaren totes, primer, a la Mediterrània occidental. [] Últim lloc del món on hi hagué sirenes fou a la costa del Cap de Creus, i és ben sabut que l'Empordà nasqué de l'encontre d'un pastor i una sirena. Lavi den Nando contava que el seu avi encara n'havia vist una a Culip, i els xucladors i remolins que hi ha per aquells encontorns, tan temuts pels mariners, i on tants han perdut la vida, menen a les balnes on vivien les sirenes, que són ara llurs cementiris. [] La manera com shan de guardar els ulls de sirena és dins un vas de vidre verdós i ple d'aigua. Allí retroben llur element i, a voltes, en el moment més impensat, us adoneu que un dels ulls us està mirant de debò, i que us està mirant amb amor. També trobem més referències a Llançà, al paisatge de l'Alt Empordà i a la particular condició de Palau en aquella època en altres

contes: A Les metamorfosis d'Ovídia Palau descriu la platja de Grifeu en l'època dels anys vuitanta i noranta, en què hi amarraven les barques i calia travessar la barrera que feien per a arribar a laigua neta. Laigua nova rejuveneix la protagonista que celebra les noces del cos amb el mar. Els personatges de Palau són submarinistes de la vida interior, escriu Guillamon al pròleg dels Contes despullats . I també hi assenyala que hi ha un conte sobre la tramuntana, El llampat i la tramuntana, del 1983. Tot plegat, Julià Guillamon ho sintetitza així: En els seus contes hi ha sempre ironia, sensualitat, idees sorprenents i estan sempre molt ben acabats, amb frases

Lanàlisi sobre les vuit enquestes sobre el referèndum i les seves coincidències, a la portada de VilaWeb Paper

Viernes, 28 de julio de 2017

Lanàlisi dels diversos sondatges sobre el referèndum és el tema que destaquem avui a la portada de VilaWeb Paper, que com cada cap de setmana és en obert per a tothom i no només pels subscriptors com els altres dies de la setmana (Podeu descarregar-vos el vostre exemplar des aquí). Ledicó en paper de VilaWeb daquest cap de setmana també us ofereix una entrevista amb Òscar Olivé i també recollim el mail obert de Mercè Ibarz en aquest número obert de VilaWeb Paper. I també hi podeu llegir el reportatge Palau i Fabre, el solitari feliç de les platges de Grifeu, de Montserrat Serra. En ledició del cap de setmana, els lectors trobaran una selecció de continguts daquesta setmana i també un llibret especial, Desconnecta, amb propostes culturals per al cap de setmana. Els lectors que no sou subscriptors podeu descarregar el diari en aquesta pàgina . Els subscriptors de VilaWeb també poden descarregar el diari des del correu que els arriba de la redacció cada dia a les deu del vespre. Si hi ha cap subscriptor que no rebí el correu, també pot accedir a VilaWeb Paper des daquesta pàgina (recordeu que ací hi ha totes les instruccions). Si no sou subscriptors de VilaWeb i us en voleu fer, aneu a aquesta pàgina i ompliu el formulari. [VilaWeb no és com els altres. Fer un diari compromès i de qualitat té un cost alt i només amb el vostre suport econòmic podem continuar creixent. Cliqueu aquí.]

La Nit de Poetes recordarà Josep Palau i Fabre

Viernes, 28 de julio de 2017

Nit de Poetes està a punt de complir un quart de segle de celebració. Mirant, doncs, cap a aquesta efemèride sencara la 24a edició de la vetllada literària que, aquest any, tindrà lloc el divendres 15 de setembre, a les 9 del vespre, al pati de les Magnòlies de l'edifici de la Generalitat a Girona (antic hospital de Santa Caterina). Lesquema de lacte continuarà inalterable i es mantindran les dues parts: poetes davui i de sempre, en la primera, i un homenatge a un poeta català, en la segona. En aquesta última, es recordarà la figura de l'escriptor Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008). L'espectacle, que tornarà a ser dirigit per l'actor i director teatral Martí Peraferrer, consistirà en una tria de poemes a càrrec de Lluís Lucero que interpretaran a l'escenari l'actor Jaume Montané (que encarnarà l'homenatjat) i la periodista Isabel Carnicé (en el paper de la dona). Pel que fa la primera part, hi participaran poetes davui com Carles Camps, Henar Galán, Àngela Ribas i Josep M. Fulquet; així com els guanyadors dels Jocs Florals Escolars de l'Ajuntament de Girona 2017, categoria secundària: Maria Prat, Júlia Blancafort i Núria Sebastià. El poeta de sempre serà Lehuda Amikhai, el qual es podrà sentir en la seva llengua d'origen, l'hebreu, i en català. Com a acte de preàmbul, l'associació Amics de la Unesco de Girona, organitzadors de la Nit de Poetes, han programat per al 22 d'agost (18.30 h) una caminada literària pel camí de ronda de Llançà fins al Castellar de la platja de Grifeu, que tindrà com a guies el poeta Lluís Lucero i el mediambientalista Marcel Gutinell. Després de Nit de Poetes 2017, es posarà en marxa l'acció Versus 25, un seguit d'actuacions que tindran lloc a les biblioteques de les comarques gironines a través de les quals es revisitaran alguns dels autors que han participat en les 25 vetllades literàries. La iniciativa també servirà per difondre millor poemes locals. Tot plegat, amb la mirada posada en la commemoració del 25è aniversari de Nit de Poetes el setembre del 2

EXPOSICIONS LLANÇÀ ANY PALAU I FABRE: JOIA DE VIURE! A LA CASA DE CULTURA

Martes, 25 de julio de 2017

La Casa de Cultura de Llançà presenta del 5 d'agost a l'11 de setembre l'exposició Joia de viure! Llançà / L'estiu / Josep Palau i Fabre / Picasso. La mostra serà inaugurada el dia 5 d'agost a les vuit del vespre a la Casa de Cultura de Llançà i està inclosa dins de la programació de l'Any Palau i Fabre.

A la imatge, Josep Palau i Fabre a la platja de Grifeu. Il·lustració de Toni Benages i Gallard.

EXPOSICIÓ ““JOSEP PALAU I FABRE. L´HOME ÉS UN ANIMAL QUE ES BUSCA” Produïda per la Institució de les Lletres Catalanes

Martes, 25 de julio de 2017

El 21 d´abril es van complir cents anys del naixement de Josep Palau i Fabre. La Generalitat ha nomenat el 2017 Any Palau i Fabre, i la celebració es durà a terme del 21 d´abril de 2017 fins 21 d´abril de 2018.

Dins del conjunt d´actes en homenatge a l´autor, la Institució de les Lletres Catalanes ha creat una mostra de petit format.

L´exposició és un recorregut per la trajectòria vital de Josep Palau i Fabre (1917-2008) en l´any del seu centenari. Es tracta de presentar al públic d´avui, i sobretot als joves, un poeta romàntic, un escriptor rebel, que trenca amb la família i la societat per fer realitat les seves aspiracions i els seus ideals. Un escriptor que parla dels grans temes universals: passió i instint, raó i creació, amor i llibertat.

Lloc: Biblioteca Can Milans

Adreça: C/ Església, 6

Data: 3 d'agost de 2017 fins al 25 d'agost de 2017

Ho organitza: Biblioteca Can Milans i Institució de les Lletres Catalanes

Tipus d'acte: Exposició, Mostra, Literatura

“Toni Vidal retrata la cultura catalana dels setanta”; una exposició que cal veure.

Lunes, 24 de julio de 2017

Vaig visitar l’exposició de fotografies de Toni Vidal al Museu d’Història de Catalunya (vegeu aquí) i com que em va semblar que tenia molt interès i que passaria lamentablement desapercebuda (si ens havíem de guiar pel ressò dels mitjans de comunicació) em vaig decidir a fer la meua petita aportació per ajudar a donar-la a conèixer mitjançant un article (aquest) que els bons amics de Vilaweb varen publicar la setmana passada.

Vejam si hi ha sort i l’article us agrada tant que us empeny a visitar l’exposició abans que tanqui portes de forma definitiva un dia en el qual, paradoxalment, se n’obriran un munt, de portes: el diumenge 1 d’octubre.

Toni Vidal fotografia el miracle català dels seixanta

(Article publicat a Vilaweb el 19 de juliol de 2017)

Ja fa temps que penso que no som gaire justos amb els fotògrafs. I cada vegada que visito una exposició dedicada a algun professional de la càmera em refermo més en aquesta idea. Això no deixa de ser xocant en un món com l’actual, la característica principal del qual és la sobreabundància d’imatges que ens envolten. Contemplem una fotografia i de seguida l’associem a la coberta d’un llibre que hem llegit, o al complement d’un reportatge que ens ha colpit, o a l’impacte d’un cartell que ens interpel·la silenciosament, o a una paret, o al reclam estètic d’un anunci publicitari que pretén de captar la nostra atenció.

Som (encara) de llegir diaris, revistes i llibres, cert. I moltes fotografies, per tant, ja formen part, inevitablement, de la nostra educació sentimental. Però, en canvi, de la majoria dels seus autors ho desconexem tot, o gairebé tot.

Probablement ara algú, amb to de reny, em dirà que parli per mi i que no generalitzi; li dono la raó i, per tant, no tinc cap problema a fer el traspàs a la primera persona per a deplorar que no sóc gaire just amb els fotògrafs

que posen imatges, sentit i bon gust al món que m'envolta.

Fins a l'1 d'octubre al MHC

Totes aquestes reflexions me les anava fent dies enrere mentre passejava per l'exposició 'Toni Vidal retrata la cultura catalana dels setanta', que es pot veure fins a l'1 d'octubre, gratuïtament, a la planta baixa del Museu d'Història de Catalunya. És una exposició no gaire extensa pel que fa a les dimensions, però molt vívida i intensa pel que fa al material que conté. L'autor és el fotògraf Toni Vidal (Es Castell, Menorca, 1934) i he de reconèixer que el mèrit de descobrir-la el dec a un bon amic que me la va aconsellar tan bon punt es va inaugurar i no pas al ressò que ha suscitat en els mitjans de comunicació que, ai las, fins ara no ha estat gaire ampli.

Toni Vidal: un home menut i d'aspecte discret que explica amb veu baixa i posat tranquil els records que li porta cada fotografia; es va instal·lar a Barcelona l'any 1968 mentre, simultàniament, mantenia obert el seu estudi a Menorca. Tal com s'explica en el panell de presentació, un dels seus primers projectes al Principat va ser fotografiar la gent de la cultura; gent honesta, desinteressada, que treballava per reconstruir el país; i el resultat és una magnífica selecció d'unes cent cinquanta fotografies; algunes inèdites fins ara; que són un testimoni del miracle català dels anys seixanta, la recuperació de la cultura catalana, fruit de la suma de molts esforços individuals que van generar un moviment social;

De tot això va la mostra que s'exhibeix al Museu d'Història de Catalunya. De tot això i d'una habilitat molt especial de Vidal d'atrapar en els límits del rectangle d'una fotografia els detalls més significatius i simbòlics del microcosmos dels seus retratats.

Quatre àmbits diferents

L'exposició està repartida en quatre àmbits diferenciats. En el primer, titulat molt encertadament 'Psicologia del retrat'; hi trobem retrats en color i de gran format davant dels quals el visitant queda fascinat per la densitat humana que Toni Vidal sap extreure de cada personatge. Penso, per exemple, en l'aire de desarrelament que traspua el matrimoni Bartra-Murià a casa seva tot just acabat d'arribar de l'exili; o en la mirada somiadora de Clementina Arderiu asseguda sota el retrat de

Carles Riba; o en el joc de miralls que es produeix en el retrat indirecte de Salvador Espriu; o en les referències al pop del duet Arranz Bravo-Bartolozzi; o en l'elegància serena, gairebé britànica, d'un Antoni Comas retratat a la biblioteca de casa seva pocs anys abans que ens deixés tan prematurament;

A continuació, un altre pany de paret ens presenta una sèrie de fotografies, ara en blanc i negre, que comença amb un tríptic dedicat a Josep Pla treballant al llit, com feia habitualment, i continua amb un Joan Fuster inquietant i amb posat mefistofèlic; una esplèndida Rosa Leveroni que, amb el gest dels llavis, no saps si dibuixa un bes que comença a nàixer o un mot a punt de florir; o una Aurora Bertrana que, somiadora, evoca records llunyans, tal vegada de terres antillanes.

L'àmbit següent es titula 'Domicili provisional'; i ens mostra la dignitat i la modèstia de les cases d'exiliats a Tolosa o a París com ara Rafael Vidiella, Josep Folch o Frederica Montseny i Germinal Esgleas.

Els monjos savis

Tot i que el conjunt de l'exposició ha interessat moltíssim, he de destacar un apartat que ha cridat l'atenció d'una manera molt especial. Es titula 'Els monjos savis'; i aplega mitja dotzena de retrats, inèdits fins ara, fets a Montserrat a principi dels anys setanta, de Cassià Just, Marc Taxonera, Maur Boix, Josep Massot, Andreu Marquès i Adalbert Franquesa. Unes imatges summament austeres en la concepció; els hàbits negres en són el millor exemple; però que, contemplades en conjunt, descriuen amb gran precisió aquell esperit de rigor intel·lectual i de fe en el país que sempre (i en aquelles dates, de manera molt especial) han simbolitzat Montserrat i els seus servidors.

La part final, amb una setantena de fotografies, és la més extensa i la que, de fet, dona raó al títol de la mostra, ja que és un ampli recorregut gràfic per molts dels homes i dones que van ser protagonistes d'aquell ventall cronològic que va dels primers grups resistents al gran moment cultural del trànsit dels anys seixanta als setanta.

Músics, arquitectes, escriptors, directors de teatre, pintors, editors i un munt d'oficis més amb els rostres de gent com Manuel de Pedrolo, Maurici Serrahima, Joan Sales, Tísner, Pere Calders, Núria Pompeia, Xavier Corberó, Jordi Sarsanedas, Oriol Bohigas, els germans Ainaud (tan diferents; un de; altre i tan ben representats), Miquel Porter, Montserrat Roig, Modest Prats, Ràfols Casamada i Maria Girona, Max Cahner, Maria Antònia Oliver, el tàndem Castellet-Molas i un llarg etcètera que demostra que Toni Vidal

era un home atent al batec cultural d'aquells anys.

En el marc de l'Any Palau i Fabre

Ja acabo. I ho faig tornant al començament: potser no acabem de ser gaire justos amb els fotògrafs. I aquesta exposició, produïda per la Fundació Palau de Caldes d'Estrac en el marc de l'Any Palau i Fabre i comissariada per Julià Guillamon, és una manera ben agradable i enriquidora de satisfer, en part, el deute que hi ha pendent.

Recordin la data, que és de les que no s'obliden fàcilment: fins al diumenge 1 d'octubre, el Museu d'Història de Catalunya acollirà aquesta mostra de Toni Vidal carregada de talent i de bons records per als que vam tenir la sort de viure de prop les vicissituds de la cultura catalana d'aquells anys i de conèixer-ne alguns dels protagonistes.

El gozo de vivir de Palau i Fabre

Sábado, 22 de julio de 2017

Josep Palau i Fabre (Barcelona 1917-2008) es uno y varios. Poeta rebelde, escritor torturado, memorialista reivindicativo, enamorado de Picasso. En la imagen que se da más habitualmente es un hombre en conflicto con el mundo, que no acaba de encajar en él y que, como reacción, se refugia en un individualismo radical y, a veces, desaforado. Es el Palau del poema La sabata, del teatro de Don Joan y del volumen de memorias E l monstre, inspirado en En defensa pròpia de Verdaguer ... Iniciar sesión

Audiencia: 2.142**Ranking:** 4**VPE:** 6**Página:** 1**Tipología:** online

Les Lectures a la Fresca proposen avui una variació del mite de 'Don Joan' de Josep Palau i Fabre

Jueves, 20 de julio de 2017

proposen avui una variació del mite de 'Don Joan' de Josep Palau i Fabre Enguany el cicle de Lectures a la Fresca està dedicat al al poeta i escriptor Josep Palau i Fabre, en el centenari del seu naixement proposen aquest dijous una variació sobre el mite de 'Don Joan' de Josep Palau i Fabre. L'espectacle, amb direcció i dramaturgia de Dolors Vilarasau, està dedicat a l'actor santcugatenc Joan Berlanga. La cita començarà a les deu de la nit a l'espai dels castanyers dels Jardins del Monestir i l'entrada és gratuïta. El cicle Lectures a la Fresca, organitzat pels , dedica la 13a edició al poeta i escriptor Josep Palau i Fabre, en el centenari del seu naixement, al polític Václav Havel i al pintor Pablo Picasso. XARXES: Tweet

El grup Bipolar tanca el cicle Nits als Badius

Miércoles, 19 de julio de 2017

Redacció - 19/07/2017 Grup Bipolar / Òmnium El grup Bipolar tanca aquest dijous, dia 20, el cicle Nits d'Estiu als Badius, organitzat per Òmnium Cultural a Badalona. El concert, que començarà a dos quarts de deu de la nit, es farà a un badiu del barri del Centre. Bipolar emergeix en el panorama musical català amb una proposta moderna i directa, apostant per un so que cavalca entre el pop i el rock més internacional. El seu debut, «Fènix», és un treball fresc, elèctric i encisador, que aconsegueix un equilibri vertiginós entre sensibilitat i força, amb una producció cuidada fins a l'últim detall. Temes plens de melodies enganxoses i elegants, acompanyades de lletres honestes i properes, empastades de potents guitarres, pinzellades d'electrònica. Òmnium Cultural ha organitzat un any més el Nits d'Estiu als Badius, un cicle on es combina cultura i patrimoni. Una oportunitat única per gaudir d'un concert o recital poètic en un típic badiu badaloní. Enguany s'ha programat una oferta d'estils diversos, però totes elles de primer nivell: concerts de Paula Valls (jazz, soul i funk), el quartet de corda Kapdinski (Classicisme, romanticisme i música barroca) i el recital poètic que l'actriu Montse Guallar, acompanyada per la guitarra de Max Sunyer, han preparat per commemorar el centenari de Palau i Fabre.

Toni Vidal fotografia el miracle català dels seixanta

Martes, 18 de julio de 2017

Ja fa temps que penso que no som gaire justos amb els fotògrafs. I cada vegada que visito una exposició dedicada a algun professional de la càmera em refermo més en aquesta idea. Això no deixa de ser xocant en un món com l'actual, la característica principal del qual és la sobreabundància d'imatges que ens envolten. Contemplem una fotografia i de seguida l'associem a la coberta d'un llibre que hem llegit, o al complement d'un reportatge que ens ha colpit, o a l'impacte d'un cartell que ens interpel·la silenciosament des d'una paret, o al reclam estètic d'un anunci publicitari que pretén de captar la nostra atenció. Som (encara) de llegir diaris, revistes i llibres, cert. I moltes fotografies, per tant, ja formen part, inevitablement, de la nostra educació sentimental. Però, en canvi, de la majoria dels seus autors ho desconexem tot, o gairebé tot. © Museu d'Història de Catalunya (Pep Parer) Probablement ara algú, amb to de reny, em dirà que parli per mi i que no generalitzi; li dono la raó i, per tant, no tinc cap problema a fer el traspàs a la primera persona per a deplorar que no sóc gaire just amb els fotògrafs que posen imatges, sentit i bon gust al món que m'envolta. Fins a l'1 de octubre al MHC Totes aquestes reflexions me les anava fent dies enrere mentre passejava per l'exposició Toni Vidal retrata la cultura catalana dels setanta, que es pot veure fins a l'1 de octubre, gratuïtament, a la planta baixa del Museu d'Història de Catalunya. És una exposició no gaire extensa pel que fa a les dimensions, però molt vívida i intensa pel que fa al material que conté. L'autor és el fotògraf Toni Vidal (Es Castell, Menorca, 1934) i he de reconèixer que el mèrit de descobrir-la el deu a un bon amic que me la va aconsellar tan bon punt es va inaugurar i no pas al ressò que ha suscitat en els mitjans de comunicació que, ai las, fins ara no ha estat gaire ampli. © Toni Vidal. VEGAP 2014 Toni Vidal un home menut i d'aspecte discret que explica amb veu baixa i posat tranquil els records que li porta cada fotografia es va instal·lar a Barcelona l'any 1968 mentre, simultàniament, mantenia obert el seu estudi a Menorca. Tal com s'explica en el panell de presentació, un dels seus primers projectes al Principat va ser fotografiar la gent de la cultura gent honesta, desinteressada, que treballava per reconstruir el país, i el resultat és una magnífica selecció d'unes cent cinquanta fotografies algunes inèdites fins ara que són un testimoni del miracle català dels anys seixanta, la recuperació de la cultura catalana, fruit de la suma de molts esforços individuals que van generar un moviment social. De tot això va la mostra que s'exhibeix al Museu d'Història de Catalunya. De tot això i d'una habilitat molt especial de Vidal d'atrapar en els límits del rectangle d'una fotografia els detalls més significatius i simbòlics del microcosmos dels seus retratats. Quatre àmbits diferents L'exposició està repartida en quatre àmbits diferenciats. En el primer titulat molt encertadament Psicologia del retrat hi trobem retrats en color i de gran format davant dels quals el visitant queda fascinat per la densitat humana que Toni Vidal sap extreure de cada personatge. Penso, per exemple, en laire de desarrelament que traspua el matrimoni Bartra-Murià a casa seva tot just acabat d'arribar de l'exili; o en la mirada somiadora de Clementina Arderiu asseguda sota el retrat de Carles Riba; o

en el joc de miralls que es produeix en el retrat indirecte de Salvador Espriu; o en les referències al pop del duet Arranz Bravo-Bartolozzi; o en lelegància serena, gairebé britànica, dun Antoni Comas retratat a la biblioteca de casa seva pocs anys abans que ens deixés tan prematurament. A continuació, un altre pany de paret ens presenta una sèrie de fotografies, ara en blanc i negre, que comença amb un tríptic dedicat a Josep Pla treballant al llit, com feia habitualment, i continua amb un Joan Fuster inquietant i amb posat mefistofèlic; una esplèndida Rosa Leveroni que, amb el gest dels llavis, no saps si dibuixa un bes que comença a nàixer o un mot a punt de florir; o una Aurora Bertrana que, somiadora, evoca records llunyans, tal vegada de terres antillanes. © Toni Vidal. VEGAP 2014. L'àmbit següent es titula Domicili provisional i ens mostra la dignitat i la modèstia de les cases dexiliats a Tolosa o a París com ara Rafael Vidiella, Josep Folch o Frederica Montseny i Germinal Esgleas. Els monjos savis. Tot i que el conjunt de l'exposició m'ha interessat moltíssim, n'he de destacar un apartat que m'ha cridat l'atenció d'una manera molt especial. Es titula Els monjos savis i aplega mitja dotzena de retrats, inèdits fins ara, fets a Montserrat a principi dels anys setanta, de Cassià Just, Marc Taxonera, Maur Boix, Josep Massot, Andreu Marquès i Adalbert Franquesa. Unes imatges summament austeres en la concepció els hàbits negres en són el millor exemple però que, contemplades en conjunt, descriuen amb gran precisió aquell esperit de rigor intel·lectual i de fe en el país que sempre (i en aquelles dates, de manera molt especial) han simbolitzat Montserrat i els seus servidors. La part final, amb una setantena de fotografies, és la més extensa i la que, de fet, dóna raó al títol de la mostra, ja que és un ampli recorregut gràfic per molts dels homes i dones que van ser protagonistes d'aquell ventall cronològic que va dels primers grups resistents al gran moment cultural del trànsit dels anys seixanta als setanta. © Toni Vidal. VEGAP 2014. Músics, arquitectes, escriptors, directors de teatre, pintors, editors i un munt d'oficis més amb els rostres de gent com Manuel de Pedrolo, Maurici Serrahima, Joan Sales, Tísner, Pere Calders, Núria Pompeia, Xavier Corberó, Jordi Sarsanedas, Oriol Bohigas, els germans Ainaud (tan diferents l'un de l'altre i tan ben representats), Miquel Porter, Montserrat Roig, Modest Prats, Ràfols Casamada i Maria Girona, Max Cahner, Maria Antònia Oliver, el tàndem de Castellet i Molas i un llarg etcètera que demostra que Toni Vidal era un home atent al batec cultural d'aquells anys. En el marc de l'Any Palau i Fabre. Ja acabo. I ho faig tornant al començament: potser no acabem de ser gaire justos amb els fotògrafs. I aquesta exposició, produïda per la Fundació Palau de Caldes d'Estrac en el marc de l'Any Palau i Fabre i comissariada per Julià Guillamon, és una manera ben agradable i enriquidora de satisfer, en part, el deute que hi ha pendent. Recordin la data, que és de les que s'obliden difícilment: fins al diumenge 1 de octubre, el Museu d'Història de Catalunya acollirà aquesta mostra de Toni Vidal carregada de talent i de bons records per als que vam tenir la sort de viure de prop les vicissituds de la cultura catalana d'aquells anys i de conèixer-ne alguns dels protagonistes.

El Nits d'Estiu als Badius acaba aquest dijous amb el concert de Bipolar

Martes, 18 de julio de 2017

El grup Bipolar tanca aquest dijous, dia 20, el cicle Nits d'Estiu als Badius, organitzat per Òmnium Cultural a Badalona. El concert, que començarà a dos quarts de deu de la nit, es farà a un badiu del barri del Centre. Bipolar emergeix en el panorama musical català amb una proposta moderna i directa, apostant per un so que cavalca entre el pop i el rock més internacional. El seu debut, «Fènix», és un treball fresc, elèctric i encisador, que aconsegueix un equilibri vertiginós entre sensibilitat i força, amb una producció cuidada fins a l'últim detall, i amb la participació de productors com Ramón Hernández (Margarett), Txasqui Ten, Noel Campillo (No Way Out) i Joe Marlett (Blink 182). Temes plens de melodies enganxoses i elegants, acompanyades de lletres honestes i properes, empastades de potents guitarres, pinzellades d'electrònica i, fins i tot, un fugaç flirteig amb el hip-hop de la mà del californià Suhail Hashim. Una oportunitat única per escoltar en acústic un dels grups revelació de l'any que més sona a les ràdio-fórmules. El preu és de 7 euros (per als socis d'Òmnium Cultural) i 10 (per als no socis). Les inscripcions s'han de fer a través del correu electrònic badalona@omnium.cat o del telèfon 93 389 56 80. Un cop confirmada la reserva es donarà a conèixer l'adreça exacte del badiu on se celebrarà cada concert. Òmnium Cultural ha organitzat un any més el Nits d'Estiu als Badius, un cicle on es combina cultura i patrimoni. Una oportunitat única per gaudir d'un concert o recital poètic en un típic badiu badaloní. Enguany s'ha programat una oferta d'estils diversos, però totes elles de primer nivell: concerts de Paula Valls (jazz, soul i funk), el quartet de corda Kapdinski (Classicisme, romanticisme i música barroca) i el grup Bipolar (pop-rock) i el recital poètic que l'actriu Montse Guallar, acompanyada per la guitarra de Max Sunyer, han preparat per commemorar el centenari de Palau i Fabre. "És una excel·lent manera d'oferir una bona proposta cultural a la ciutat, a la vegada que posem en valor un element patrimonial tan característic de la ciutat com són els badius", ha explicat Jordi Ballesteros, president d'Òmnium Cultural Badalona - Barcelonès Nord.